

สารคดี

ฉบับพิเศษ มี.ค.-เม.ย. ๒๕๕๘
ISSN 0857-7585

๗ ๑๑๑ ขณฺฑพชษณ

ปลุกเสกฯ-พุทธฯ-ตลาตอวริษะ

ครั้งที่ ๓๙

ครั้งที่ ๓๙

ครั้งที่ ๓๖

พ่อครูไปให้การที่ศาลแขวงดุสิต

๒๐ เม.ย. ๒๕๕๘

7105 - 010 - 16

พิธีรับกลอนนักเรียนสัมมาสิกขาที่จบชั้น ม.๖
๔ เม.ย. ๒๕๕๘ ณ พุทธสถานราชธานีโสภ

โครงการเพื่อนเนปาล

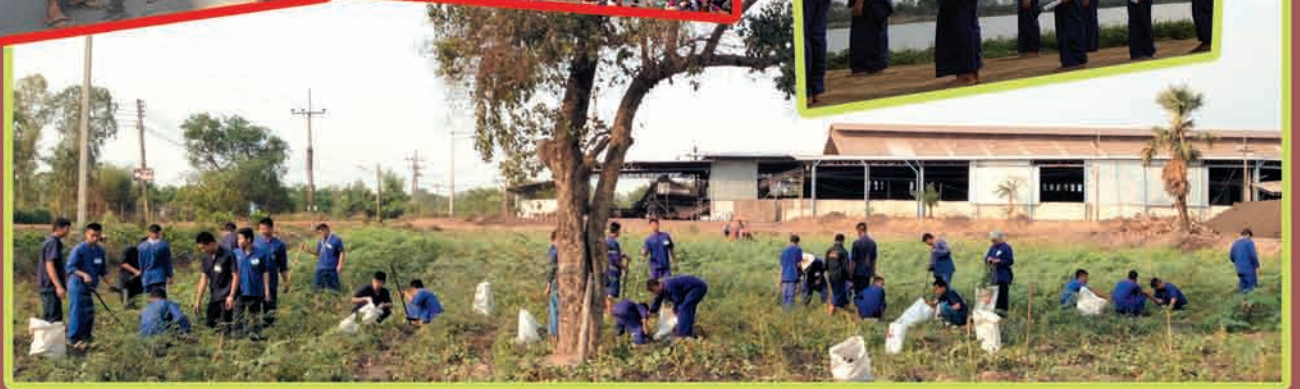
๓๐ เม.ย. - ๕ พ.ค. ๒๕๕๘ - ณ ประเทศเนปาล

ค่ายชวชนโสภสัปดาห์(ยอส.)

๓๐ ปี.ค. - ๓ เม.ย. ๒๕๕๘

ณ พุทธสถานราชธานีโสภ

☆ มี“เจตนา” แต่อย่า“อยาก”
จง“พากเพียร”ให้เต็ม“บริสุทธิ์”

☆ ความบริสุทธิ์เท่านั้น
ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก...ในที่สุด

☆ พокฤษมณ:โพธิ์รักข

สารบัญ

ปีที่ ๓๕(๓๘) ฉบับที่ ๓ เดือนมี.ค.-เม.ย.'๕๘ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

มี“เจตนา” แต่อย่า“อยาก” จง“พากเพียร”ให้เต็ม“บริสุทธิ์”	๑
แถลง (มี“เจตนา” แต่อย่า“อยาก” จง“พากเพียร”ให้เต็ม“บริสุทธิ์”).	๓
งานพุทธาภิเษกสวดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๙	๕
ค่ายฟื้นฟูวิถีชีวิตชุมชนเข้มแข็ง (ค่าย ม.๖, ค่าย ยอส.)	๒๐
งานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๙	๒๗
ตลาดน้ำอารียะคีนชีวิตแม่มน ครั้งที่ ๓๖	๓๙
สืบห่านาทีกัมพูชาน	๕๕
ค่ายยุวพุทธทายาทชุมชนสีมาอโคก	๖๕
สัมมาสิกขาไปร่วมงานมหกรรมคืนชีวิตให้แผ่นดิน ครั้งที่ ๙	๖๖
อบรมผู้นำชุมชน สสส.	๖๘
โครงการเพื่อนเนปาล	๗๑
จดหมายจากญาติธรรม	๗๓
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (พระปีใหม่ไทย ๒๕๕๘).	๗๖
เรียงวลักวีธรรม	๑๐๐
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นายทิวเมฆ นาวาบุญนิยม).	๑๐๑
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระจิตตหัตถิสารีบุตรเถระ).	๑๐๔
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน มี.ค.-เม.ย. ๒๕๕๘).	๑๑๑
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโคก	๑๒๗
ใต้ร่มอโคก (ประจำเดือน มี.ค.-เม.ย. ๒๕๕๘).	๑๓๖
ขยะเอ๋ย	๑๔๐
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๔๒
ธรรมะประทับใจ	๑๔๓
น้ำดีจริงหรือ ?	๑๔๔
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง	๑๔๕
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย	๑๔๖
กรรมตามสนอง (วิพากกรรมของซู้กัก).	๑๔๗
หอมดอกพุทธา	๑๔๙
การสร้างบ้านแปลงเมือง	๑๕๐

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโคก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโคก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๙๕๗๐
 www.boonniyom.net, www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

มี “เจตนา” แต่อย่า “อยาก” จง “พากเพียร” ให้เต็ม “บริสุทธิ์”

ความบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะชนะทุกสิ่ง ทั้งโลก...ในที่สุด

พ่อครูดำริโครงการชุมชนใหม่ “จตุรราชธานี” ซึ่งพวกเราที่บ้านราชฯคิดว่า เพื่อแก้ปัญหา

น้ำท่วม ภาคอุตสาหกรรมทั้งหมดน่าจะขยายไปอยู่ในพื้นที่ที่ท่วมปัญหาเรื่องน้ำท่วม ก็เลยฝันกันว่า น่าจะมีที่สัก ๑,๐๐๐ ไร่ เพื่อจะครอบคลุมได้ทั้งอุตสาหกรรมและกิจกรรม ซึ่งก็มีผู้มาเสนอที่ดินแปลงใหญ่เนื้อที่พันกว่าไร่ ราคาประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท

สมณะเราก็ไปเดินดูกันหลายรอบ เพื่อดูทางเข้าทางออกที่สะดวก และดูว่า จะมีปัญหาติดขัดอะไรหรือไม่ สุดท้ายพบว่าที่ดินผืนใหญ่นี้ ยังมีบางแปลงซึ่งขวางอยู่ตรงกลางหลายเจ้า และที่สำคัญก็คือ ต้องไ้ใช้งบประมาณถึง ๒๐๐ ล้านบาท จึงจะได้ที่ดินแปลงนี้มาเป็นจตุรราชธานี

เมื่อพื้นที่ก็ยังไม่ลงตัว ราคาที่สูงเกินกำลังของพวกเราจะไม่ไหว พอมีคนมาบอกว่ามีพื้นที่ประมาณ ๕๐๐ ไร่ อยู่ใกล้ๆกับโรงงานที่เขาจะบริจาคกากมันสำปะหลังให้เราทำปุ๋ยได้หลายแสนตัน ก็ดูน่าสนใจ ราคาก็ดูว่าเราพอจะสู้ได้ แต่ปรากฏว่าใน ๕๐๐ ไร่ นั้น บางส่วนก็เป็นพื้นที่น้ำท่วม ก็ยังไม่ลงตัวอยู่ดี สุดท้ายมีอีกที่หนึ่งอยู่ติดกับโรงงาน น่าจะสะดวกในการขนย้ายวัตถุดิบในการทำปุ๋ย แต่ก็ไปติดที่โฉนดห้ามซื้อขายอีก

พวกเราไปเดินสำรวจที่ทางก็เมื่อยล้ากันแล้ว ก็มีสายพันธมิตรมาบอกให้เช่าที่ของเขาบนพื้นที่เกือบสามร้อยไร่ ซึ่งติดถนนดำ โดยให้เช่า ๓๐ ปี ค่าเช่าแค่ ๓๐ ล้าน มีอาคารสถานที่ให้ด้วย

พวกเราที่รู้สึกว่าจะตรงหน้าจะดีที่สุดเท่าที่เราพบเจอ แต่พอท่านก็มองว่า ถ้ามันครบ ๓๐ ปีแล้ว รุ่งอรุณรุ่งกลางอากาศพูดกันลำบากเลยขอเจรจาซื้อขายเลยจะดีกว่า สุดท้ายก็ได้ราคาออกมา ๒๕๐ ล้านหนักกว่าครึ่งไหนๆ ซึ่งเกินกำลังของเราที่จะไปถึงความฝันตรงจุดนั้นได้

สุดท้ายแล้วหลังจากที่เดินหาจนเมื่อย ก็กลับมาซาโตริวาที่โรงงานนี้เขาให้พื้นที่เราบริหารจัดการอยู่แล้ว ๕๐ ไร่ มันเป็นการเริ่มต้นที่เราแทบไม่ต้องลงทุนอะไร เมื่อเราไม่มีต้นทุนที่ไปลงทุน เราก็ไม่ต้องไปคิดอะไรให้ยากอย่างโรงบุงปลูมอโศกแจ๊งว่าต้องการกากมันสำปะหลัง (พ่อครูตั้งชื่อว่า “อินทรีย์ค้ำ”) ไปใช้ เราก็เอาขึ้นใส่รถพ่วงส่งให้ปลูมอโศกไปฟรีๆ ได้เลยเมื่อทางปลูมอโศกมีต้นทุนที่ถูกลงก็จะสามารถจะสกัดจำหน่ายให้ประชาชนในราคาที่ถูกลงได้อีก

จึงทำให้เราเห็นว่าเมื่อเราไม่มีต้นทุนในการลงทุน เราก็ยอมสละผลประโยชน์ให้ถึงประชาชนได้อย่างสบาย โรงงานที่ช่วยเราก็หมดปัญหา เพราะกากมันก็ออกไปได้เร็ว เราเองก็ได้ทำประโยชน์ให้ประชาชน ปลูมอโศกก็ได้ส่วนผลที่ทำให้ต้นทุนถูกลงด้วย สุดท้ายก็ “วินๆ” ด้วยกันทุกฝ่าย “จุลราชธานีอโศก” ที่พ่อครูดำริไว้ก็สำเร็จอยู่ในตัวของมันแล้ว และเป็น “จุล” จริงๆ มันเป็นราชธานีอโศกที่เล็กที่สุดจริงๆ ที่สำเร็จแล้วในจิตใจของเรา แต่สามารถทำให้ระบบบุญนิยมเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติได้เร็วและมากที่สุด

ในงานยัญพิธีต่างๆ ของชาวอโศก พ่อครูก็จะมีทั้ง ไศลกกรรม คาถากรรม อภิหารกรรม และรายละเอียดในการปฏิบัติธรรมที่จะทำให้พวกเราเกิดความรู้อย่างแท้จริงในการเข้าถึงธรรม เพียงแค่ ไศลกกรรม “เจตนา แต่ อย่าอยาก!” คำเดียว ก็ทะลุทะลวงอะไรๆ ไปได้อีกมากมาย ถ้าพวกเราติดตามรับฟังคำบรรยายของพ่อครูในงานประจำปีแต่ละงาน พร้อมทั้งลงภาคสนามเพื่อให้เกิดการปฏิบัติขัดเกลาตน ตามยัญพิธีนั้นๆ ก็ย่อมจะได้มรรคผลที่เป็นทั้ง “ประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน” ได้อย่างบริบูรณ์ครบครัน

ดาวพฤหัสบดีเกษก สุตยอตปาฏิหาริย์ ตรีปีที่ ๓๙

วันจันทร์ที่ ๒๓ – วันศุกร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ก่อนวันงาน มีการจัดค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษก สุตยอตปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๙ โดยมีนักเรียน ม.๑ จากสัมมาสิกขาที่ต่างๆ ของชาวโศก จำนวน ๘๖ คน มีนักเรียนชาย ๕๐ คน นักเรียนหญิง ๓๖ คน เป็นค่ายบูรณาการให้นักเรียนได้ฝึกฝนการสร้างบุญคือการลดละกิเลส มีใจเสียสละ สร้างความสามัคคี การเข้าค่ายครั้งนี้ นับเป็นครั้งแรกที่มีการแบ่งกลุ่ม แยกฝ่ายหญิง-ฝ่ายชายอย่างชัดเจน ทำให้การดูแลเรื่องของศีลข้อ ๓ ทำได้ง่ายขึ้น นักเรียนได้ช่วยผู้ใหญ่เตรียมงานเตรียมสถานที่ให้เรียบร้อย เพื่อรอรับการมาร่วมงานของนักปฏิบัติธรรมที่จะมาฝึกฝนตนในงานพุทธาฯ งานนี้นักศึกษา.บบบ.จะมีการสอบเก็บคะแนนด้วย

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ พ่อครูและปัจฉาสมณะเดินทางมาก่อนงาน จากพุทธสถานสันตือโศกมาถึงพุทธสถานศาลือโศก อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ ประมาณ ๑๘.๐๐ น. พ่อครูกราบพระพุทธรูปธรรมนิมิตที่ศาลาพุทธาภิเษก แล้วก็เดินไปดูที่มงานหรรษา ที่กำลังปั้นฐานตั้ง**สมเด็จพระเจ้าวิชิตวิเศษ** ที่ทำจากหินทรายสูง ๓.๘๕ เมตร จะมี**พิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ**ในงานนี้ ซึ่งพ่อครูนำมา จึงต้องทำการทดสอบว่าพอบที่ใส่พระบรมสารีริกธาตุจะใส่เข้าไปในอุณาโลมของสมเด็จพระเจ้าวิชิตวิเศษได้ไหม? ปรากฏว่า จะต้องใส่พอบในแนวตั้งจึงจะปิดช่องที่ใส่พระธาตุด้วยหยกขาวได้

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มีงานคืนสู่เหย้าสัมมาสิกขาศาลือโศก ครั้งที่ ๖ เป็นงานรวมพลังของพี่ๆศิษย์เก่าสัมมาสิกขาศาลือโศก มีกิจกรรมใส่บาตรพ่อครู สมณะ และสิกขมาตุ เวลา ๐๘.๐๐ น. ฟังธรรมก่อนฉันจากสมณะและสิกขมาตุ ภาคบ่ายรวมตัวศิษย์เก่าศาลือโศกและศิษย์ปัจจุบัน ไปล้างแทงค์น้ำ และช่วงเย็น ๑๘.๐๐ น. **รายการเอื้อไออุ่น**ได้ตลอดนี่ออน กับพ่อครูฯร่วมสู่บรรยากาศงานพุทธาฯ

วันอาทิตย์ที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ วันแรกของงานพุทธาภิเษก

๐๕.๐๐ น. สมณะ ๑๖ รูป ลิกขมาตุ ๗ รูป นำโดยพ่อครู ประชุมครูสัมมาสิกขาของทุกแห่ง ที่อาคาร กบส. โดย พ่อครูกล่าวขอบคุณคณะครูทุกคน ที่ช่วยกันดูแลนักเรียน เน้นชีวิตคือการศึกษา และกล่าวถึงการศึกษาล้มเหลวทั่วโลก และกล่าวถึงการศึกษาสัมมาสิกขาที่เน้นชีวิตจริง เน้นลดละกิเลสได้จริง ฯลฯ

พ่อครูประกาศอรหันต์

ในพิธีเปิดงานพุทธาภิเษกสุดยอตปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๙ ณ ศาลิโศก

๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. เริ่มงานด้วยการเทศนาธรรมก่อนฉัน และปาฏิญาณอุโบสถศีล โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ บนศาลาวัดนี้มีญาติธรรมมาเข้าร่วมฟังธรรม ๗๐๘ คน โดยพ่อครูได้เล่าถึงความจำเป็นของชาวอโศก ตั้งแต่ยังไม่แยกตัวออกจากมหาเถรสมาคม และชี้ให้เห็นถึงอธรรมผยองและกำแหงในยุคปัจจุบัน แล้วยังอธิบายถึงภาวะนาถาสังวาส นำเอาสาระธรรมจากปหาราทสุตตรมาขยายความ และเชื่อมโยงถึงรูป ๒๘

ในการเทศนาครั้งนี้ มีเหตุการณ์สำคัญเหตุการณ์หนึ่ง คือ **พ่อครูได้ประกาศอรหันต์**

.....เมืองไทยนี้มีความคิดว่า ผู้บรรลุนิพพานแล้วบอกไม่ได้ เป็นอรหันต์นี้บอกคนไม่ได้ ถ้าคนไหนบอกก็คือไม่ใช่อรหันต์ ไม่บรรลุนิพพาน นี่ก็เป็นมิจฉาทิฎฐิ ในชีวิตนี้.....มีคนถามอาตมาว่า ท่านเป็นอรหันต์หรือไม่.....คน ที่ ๑ คือขวัญดี น้องสาวอาตมาเอง เขาถามเลยว่าบรรลุนิพพานจริงหรือเปล่า อาตมาก็ตอบว่า **จริง อาตมาบรรลุนิพพาน** นี่ก็ตอบก่อนที่จะตอบกับ **อ.แสง จันทร์งาม** เคยมาถามอาตมาที่สันติโศกเลย เขามาถามอย่างเป็นทางการ เข้าชี้เอาตมา อาตมาก็ว่า เมืองไทยนี้ถือสาเกินมาก อาตมาก็บอกไปว่า **อาตมาบรรลุนิพพาน** สองคนนั้นก็บอกตรงๆ เมื่อถามก็ตอบ ก็บอกชัดๆ ขอภัยที่วันนี้พูดอะไรเต็มสภาพไป ก็เป็นพุทธาภิเษก สุดยอตปาฏิหาริย์ ที่พูดไปนั้นก็ไม่ได้มีจิตตอยากอวดนะ

ในอภิถนหีบจเวกษณ ๑๐ ข้อสุดท้าย **พระพุทธเจ้าตรัสว่า.....คุณวิเศษยิ่งกว่ามนุษย์สามัญ (อุตริมนุสรธรรม)ที่เราบรรลุนิพพานแล้ว มีอยู่หรือไม่ ที่จะให้เราเป็นผู้ไม่แก้อะไร เมื่อถูกเพื่อนบรรพชิตถามในกาลภายหลัง** นี่อาตมาก็ตอบตามที่อ.แสง กับ ขวัญดีถาม ก็บอกไป

จนกระทั่ง ๑๐.๕๘ น. พ่อครูจึงได้ปาฏิญาณตนสมทานศีล ๘ เสร็จแล้วเป็นรายการรับประทานอาหาร

๑๒.๐๐-๑๓.๔๕ น. รายการสนทนาธรรมกับสมณะเกจิฯ และธรรมะกระดานดำมี ๔ จุด

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการปฐมนิเทศ โดย สมณะเดินดิน ดิกขวีโร, สมณะฟ้าไท สมชาติโก, ลิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ตอน “สัมมาสิกขาสู่สัมมาอาชีพ” มีผู้ร่วมรายการ เป็นศิษย์เก่าสัมมาสิกขาที่ได้จบการศึกษาจากโรงเรียนสัมมาสิกขา แล้ว

ได้ใช้ธรรมะที่ได้จากสัมมาสิกขา ไปใช้ดำเนินสัมมาอาชีวะ ฟังตนเองรอด จนเป็นที่ฟังของคนอื่นได้ ดำเนินรายการโดย **สิกขมาตุผาแก้ว ชาวหินฟ้า** ผู้ร่วมรายการประกอบด้วย

๑. **คุณเพาะเพชร ศิริคำธณ(พอลล่า)** ศิษย์เก่าศาลือโคก

๒. **คุณวัชรินทร์ ไบภักดี(ต้อม)** ศิษย์เก่าสันตือโคก อยู่จังหวัดเพชรบูรณ์ ทำนาไร่สารพิษ ทำงานเหนื่อย แต่ได้ประโยชน์ทำให้มีความสุข ทำให้เขาได้กินของที่ม่ประโยชน์ไร่สารพิษ

๓. **คุณเลื้อดฎไพโร พงษ์เจริญไพโรบลุย์(ชะวา)** ศิษย์เก่าศาลือโคก เป็นชาวปะกาเกอญอ แล้วได้มาเรียนสัมมาสิกขา ปรับตัวลำบากในการพูดภาษาไทย คำว่า “พักผ่อนหย่อนใจ” พูดยากมาก เพื่อนๆต้องมาสอน ก.ไก่ ข.ไข่ กันใหม่ผมยอมตายดีกว่าจะไปกินเนื้อสัตว์ ผมไปสมัครเป็นคนขับรถ เขาถามว่า มีความสามารถพิเศษอะไร ผมว่า ผมเผาถ่านได้ เจ้าของบริษัทก็บอกว่ามันเกี่ยวอะไรกับการขับรถ เขาก็ยังไม่รับผม ผมก็เลยอยู่กับเขาอย่างไม่มีเงินเดือนก็ได้ ก็นั่งรถไปกับคนขับรถน้ำมันคุยกับเขา ทุกคนก็ชอบผม บางครั้งผมก็ช่วยเขาขับรถ ในที่สุดเขาก็รับผมเข้าทำงาน

๔. **คุณหินสร้าง เครือบุตร** ศิษย์เก่าศิระชะอโคก เคยมาเข้าค่ายยุวพุทธทายาท ที่ปฐมอโคก รู้สึกสนุกดี ตั้งใจว่า จบ ป. ๖ จะเข้าเรียนที่ศิระชะอโคกเลย ไม่มีใครมาบังคับ จบแล้วตั้งใจอยู่ที่ชุมชนศิระชะอโคกต่อ ไม่ไปไหน เพราะชอบชีวิตชาวอโคก พาน้องๆทำงานได้หลายอย่าง

 วันจันทร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น.

ทำวัตรเช้าและฟังธรรม พุทธทศวัน
นี้ไม่เข้าใจ “กาย” จึงไม่มีนิพพาน
โดยพ่อครู.....ซึ่งวันนี้พ่อครูได้นำเอา **มหานิทานสูตร** มาขยายความให้ฟัง และเทศน์ประกอบเป็นนิทานไป เช่นว่า คนเราก็มีเหตุ มาประสมเป็นเรื่องราว เป็นนิทานของตน มีนิทานชาดก ของตน **ชาดก** คือ **ชาดกะ** ก็คือ **ชาติ** นั้นเอง แต่ละคนมีนิทานทั้งนั้น

นิทานคนไหนมีราคะ โทสะ โมหะ คนก็จับมาทำหนัง เพราะคนชอบ และ**เวทนา**เป็นนิทาน **ผัสสะ**เป็นสมุทัยของมรรค **ตัณหา**เป็นสมุทัยเหตุใหญ่ทางจิตเลย ผัสสะกับตัณหานี้แหละปรุงแต่งจัดการกันเป็น **นิทานหรือเวทนา ๑๐๘** ถ้าไม่เข้าใจเวทนา ๑๐๘ อย่างมีปฏิสัมพันธ์ เช่น ลับประรดบนโต๊ะนี้ พอสัมผัสแล้วก็เกิดเวทนาเป็นเรื่องขึ้นมา ตากระทบรูป ก็เกิดนิทาน อวิชชามันสังขารปรุงแล้ว พออยากกินก็เป็นผี พอได้มากินสัมผัสก็เป็นเทวดา แชนดี พอไม่ชอบใจผีก็ขึ้นต่อ ดีไม่ดีอาละวาดเลย เหมือน

นิทานผัวกินอาหารไม่ถูกปาก ก็ร้อนจานเลย นั่นคืออยากก็เป็นผีแล้ว พอกินเข้าไปไม่ถูกปาก ผีก็เข้า อีกร้อนจานเลย นี่คือไม่รู้วิญญานผี วิญญานเทวดา (อ่านบันทึกเทศบาลฉบับเต็มที่ <http://www.boonniyom.net/?p=35407>)

ตอนเช้า มีการประกาศผลการสอบ ว.บ.บ. ครั้งที่ ๓ ด้วย ติดไว้ที่กระดาน ช้างศาลา พุทธาภิเษกฯ ผู้มาร่วมงานต่างพากันไปดู ว่าตนเองสอบผ่านหรือไม่ ได้รับเข็มหรือเปล่า บางคนก็ลุ้นกัน

๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมตลาดอาริยะ** ที่ศาลาพุทธาภิเษกฯ

๐๙.๐๐-๐๙.๓๐ น. เทศน์ก่อนฉัน เรื่อง **๓๙ จอมยุทธ์ของพุทธแท้** โดย **สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์**.....เลข ๓ หมายถึง อันที่ ๑ คือ เมื่อพ่อแม่เป็นชาวพุทธ เกิดมาก็ลงในทะเบียนบ้านว่าเป็น **พุทธศาสนิกชน** ทันที อันที่ ๒ คือ เมื่อเป็นพุทธศาสนิกชนแล้ว ตั้งใจสมาทานศีล ๕ เป็นเบื้องต้น จึงเรียกว่า **พุทธมามกะ** จากนั้น อันดับ ๓ คือ **พุทธบริษัท** ซึ่งมีใช้หมายแค่ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา แต่พุทธบริษัท หมายถึง โสดาบัน สกิทาคามี อนาคตามี อรหันต์ เป็นต้น

๐๙.๓๐-๑๐.๐๐ น. **สมณะดวงดี รัฐปฎิญญา** แสดงธรรมเรื่อง **นิทานสี่ขา** มีเรื่องนิทานหัวที่ราคาแพงที่สุด เรื่องยายอ้วนกับยายผอม เรื่องคนไม่กลัวเมีย

๑๒.๐๐-๑๓.๔๕ น. **ธรรมะกระดานดำ** ๔ จุด

-ที่เขตสมณะเกจิ โดย **สมณะชยะชยัน สรณีย์โย**

-ที่โรงรถ โดย **สมณะมีอมัน ปุรณโกโร**

-ที่เขตสิกขมาตุ โดย **สิกขมาตุสังจิกตา ตั้งเผ่า**

-ที่ศาลาหกลี้นม โดย **สมณะชัดแจ้ง วิจักขโณ**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **รายการขบวนกรกลุ่ม** โดยแบ่งกลุ่มผู้มาร่วมงานเป็น ๑๔ กลุ่ม ไปบำเพ็ญตามฐานงานต่างๆ เช่น โรงครัว โรงเชมพู ไปซักกรอกผักกระเฉดขึ้นจากสระ ปอกเห็ดเด็ดผักผลไม้ เก็บเมล็ดข้าวเหนียว เก็บเมล็ดขุ่นคึก เก็บเมล็ดมะขามเทศ เก็บมะขาม เก็บยอดขุ่นคึก กรอกดิน สันทนาธรรม

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการภาคค่ำ**ที่เวทีทุ่งศาลี **เจาะใจบรรดาบัณฑิตบุญนิยม** โดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** สัมภาษณ์แบ่งเป็น ๒ ชุด **ชุดแรก**เป็นผู้ใหญ่ มี **คุณทองธรรม เจนชัย** ผู้ประสานงานภูผาฟ้า น้ำ ได้เข็มที่ ๓, **คุณพลังเย็น นิยมเพิ่มบุญ** ได้เข็มที่ ๒, **คุณเต็มป่า มโนรพ** ได้

เข็มที่ ๓, **คุณซึ่งบุญ บุรณกิตติ** ได้เข็มที่ ๑, **คุณแรงผา จำปี** เป็นพนักงาน บจ.ฟ้าอภัย ได้เข็มที่ ๓ มาอยู่ที่บจ.ฟ้าอภัย เมื่อปี ๒๕๓๙ พยายามตั้งใจอยู่เป็นโสดให้รอด, **คุณเพ็ญใจพอ** **วังประภา** ลาออกจากพยาบาล มาทำธุรกิจ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ติดตามกองทัพธรรมมา กินข้าวมื้อเดียวต่อวัน, **คุณชญาดา ศรีญา มาศ** เป็นผู้มาสอบสมทบ มาจากตอนชุมนุมพันธมิตร ขณะนี้อยู่ที่

บ้านราชฯ ถือศีล ๕

ชุดที่สอง สัมภาษณ์นักเรียนที่สอบได้เข็ม มี**คุณไพโรเมือง** เป็นครูจากสันตือโศก เป็นแม่ฐานงานทำปุ๋ย ปีนี้มาสอบเป็นครั้งที่ ๓ ซึ่งก็สอบได้เข็มด้วย เป็นครูมา ๗ ปี, **นายพิชัยยุทธ สิงห์คำ** อยู่ ม.๕ นักเรียนสัมาลิกขาสันตือโศก ประทับใจครูไพโรเมือง ที่เอากาครอบรมลั้งสอน มีความเห็นว่า หากเราไม่มีใครมาสอนเราได้ เราก็เป็นคนไม่มีคุณค่าที่จะให้เขาสอน, **น.ส.สุทิพย์ วงศ์อำมาตย์** ม.๕ สันตือโศก, **น.ส.รุ่งริวา โพนเมืองหล้า** ศีระะอโศก, **น.ส.พรavnน้ำเพชร คำไสย์** ศีระะอโศก, **น.ส.ธมพร ไชยนำโชค** ม.๕ ปรุ้มอโศก, **น.ส.นรินทิพย์ สรรพวุธ** ม.๖, **น.ส.รุ่งจิตร สมบัติมาก** ม.๖ ปรุ้มอโศก, **น.ส.เกร็ดรุ่งฟ้า คำโสกเชือก** ม.๕ ภูผาฟ้าหน้า นักเรียนที่มาขึ้นเวทีทั้งหมด เป็นผู้สอบได้เข็มที่ ๑

วันอังคารที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **ท้าวตรเข้าและฟังธรรม “พุทธทุกวันนี้ไม่เข้าใจ “กาย” จึงไม่มีนิพพาน”** โดย**พ่อครู....**ซึ่งวันนี้พ่อครูว่า....วันนี้เราจะเปลี่ยนโศลกใหม่ ซึ่งอาจได้ใช้โศลกนี้อีกหลายครั้ง เพราะเป็นโศลกที่ยิ่งใหญ่ คือ **“ความบริสุทธิ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก...ในที่สุด”** ฟังให้ดีแล้วเป็นให้ได้ ...มีคำว่าในที่สุด เพราะการชนะนั้น ไม่ใช่ชนะรวดเดียว ส่วนมากจะเป็นผู้แพ้ก่อนแล้วจะชนะไป จนชนะทุกสิ่งทั้งโลก ในที่สุด อย่างอื่นชนะความบริสุทธิ์ไม่ได้ ใครจะทุจริตอย่างไรก็เป็นไป แต่โดยลัจจะแล้ว มันชัดเจนว่า **คนที่บริสุทธิ์เท่านั้น ถึงเป็นสิ่งที่สูงสุด**

สังคมไทยขณะนี้ **คนผิด** ย่อมเปิดเผยความผิดของเขาไม่ได้ ไม่กล้า ทั้งอาย ทั้งกลัว ทั้งโกงต่อไปอีก นี่คือนิสัยของคนผิด ส่วน**คนถูก**นั้นย่อมกล้าเปิดเผยความถูกของตนได้ ทั้งไม่กลัว ไม่ยาก ไม่อาย ไม่กลัว ไม่บิดพลิ้วอะไรทั้งนั้น ยิ่งมีการกระทำที่กระทบต่อส่วนรวม ที่ปรากฏการณ์เกิดของแต่ละกลุ่มย่อยที่กระทบต่อสังคม ที่เกิดความผิด มีอาการปกปิด บิดพลิ้ว หมกหมม เน้นในเกิดขึ้นหนักในสังคม อ่านออก คนที่พอมีปัญญาจะรู้ ลักวันจะยิ่งกว่ามะเร็งร้าย หรืออีโบล่า

อาตมาเชื่อมั่นว่า คนเราพยายามใช้ปัญญาทั้งนั้น ก็ต้องกรองเอาความถูกต้องออกมาแสดงทั้งนั้น ให้ความชั่ว ความผิดถูกข่ม ด้วยความจริงความถูกต้อง ก็ขอประกาศถ้วนทั่ว ใครมีปัญญา รู้ว่าความบริสุทธิ์ถูกต้องเท่าไรก็เทออกมา ตามเหตุปัจจัยของแต่ละคน ถ้าสามารถเท่าไรได้ก็ทำเต็มที่ จะเกิดสังเคราะห์พฤติกรรมสังคม โดยไม่ต้องตีรันฟันแทงรบรากัน เพราะความถูกต้องดีงามไม่ร้ายแรง ความอบอุ่นปรารถนาดีนั้นไม่เป็นพิษเลย ขอให้แสดงออกตามปัญญาของแต่ละคน **ให้นำความถูกต้องดีงามของตนแสดงออก นี่คือการแก้ไขปัญหาสังคม อย่าดูดาวยิ่งเฉย ดีไม่ดีเอาความไม่ถูกต้องมาแสดงออก ก็คือโง่และบ้า** (อ่านบันทึกเทศนาฉบับเต็มที่ <http://www.boonniyom.net/?p=35419>)

๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมขยะวิทยา สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** เป็นประธาน

๐๘.๐๐-๐๙.๓๐ น. **เทศน์ก่อนฉัน** เรื่อง **ได้ดีเพราะมีธรรม** โดย **สิกขมาตุพูนเพียร ชาวหินฟ้า** สิกขมาตุได้เล่าเหตุการณ์ตอนเป็นเด็ก เกี่ยวกับการทำบุญแบบที่เข้าใจผิดทำตามๆกันมา

และได้เน้นย้ำเรื่องสัมมาทิฏฐิ ซึ่งจะเกิดได้ต้องมาพบสัตบุรุษ และสิกขมาตุได้เน้นย้ำว่า “ชีวิตควรจะเป็นของเรา เราควรจัดการชีวิตของเรา มีที่ไปอยู่ไปตามยถากรรม”

๐๙.๓๐-๑๐.๐๐ น. **เทศน์ก่อนฉัน** เรื่อง **ฝึกตนให้พ้นความเป็นทาส** โดย **สิกขมาตุรินฟ้า นิยมพุทธ** สิกขมาตุได้แสดงภาวะที่ยังตกเป็นทาสอยู่ และแนะนำวิธีการพ้นจากความเป็นทาสได้ ต้องเริ่มจากการมองเห็นโทษภัยของภาวะติดหลงมัวเมานั้นๆ ต้องมีการโยนิโสมนสิการ ทำให้จิตวิญญานพ้นจากความเป็นทาสได้

๑๒.๐๐-๑๓.๔๕ น. **รายการธรรมะกระดานดำ** มี ๔ จุด

-ที่เขตสมณะเกจิฯ โดย **สมณะดวงดี ฐิตปุญโญ**

-ที่โรงรถ โดย **สมณะนาไท อิศสรชโน**

-ที่เขตสิกขมาตุ โดย **สิกขมาตุหยาดพลี อโศกตระกูล**

-ที่ศาลาหกเหลี่ยม โดย **สมณะแก่นเกล้า สารโกโร**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **รายการขบวนกรกลุ่ม** โดยแบ่งกลุ่มผู้มาร่วมงาน ไปบำเพ็ญตามฐานงานต่างๆ มีงานรอกหิน ชักรอกผักกระเฉดขึ้นจากสระ เก็บเมล็ดขุ่นคึกเมล็ดขี้เหล็ก เก็บยอดขุ่นคึก ไปโรงแซมพู่ ไปปอกเห็ดเต็ดผักที่โรงครัว และมีกลุ่มพิเศษ คือ **กลุ่มนักฟังธรรม** ไปร่วมรายการ **“คนชอบฟังธรรม”** กับ **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** และ **สิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล** โดยมีการนำเสนอ การจัดทำจดหมายเหตุธรรมะ สำหรับนักฟังธรรมทั้งเก่าและใหม่

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการภาคค่ำ** ที่เวทีทุ่งศาลี สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด **สุดยอดกสิกรรม**

เรื่อง กลัวยๆแต่ไม่กลัวย ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** มีผู้ร่วมรายการ คือ

๑. **คุณอนุชิต พรหมชาติ** พูดเรื่อง กลัวยหลายสายพันธุ์ เพราะเป็นผู้ชอบปลูก กลัวย ปลูกเพื่อคนอื่น ปลูกมาเป็นเวลาถึง ๒๐ ปี แล้วนิยมที่จะให้ผู้อื่น ศึกษาเรียนรู้ เรื่องนี้มา ๓๐ ปี และชอบกินกลัวย

๒. **ดร.วิชัย ใจวิสิทธิहरษา** พูด

เรื่องการปลูกถั่วดาวอินคา ดร.วิชัยมีโรงงานทำ น้ำนมขี้ไต้ ที่ทำเป็นไปโอติเซล และยังปลูกต้น ทานตะวันได้ดี ออกดอกใหญ่มากๆ ทั้งที่ปลูก แบบเกษตรอินทรีย์ ซึ่งสมณะเดินดินได้สรุปว่า วิทยากรทั้งสองท่านนี้ไม่ทราบคิดได้อย่างไร กับการปลูกต้นไม้เพื่อให้แก่ผู้อื่น ได้กินด้วย จะหาคนที่คิดและทำแบบนี้ได้น้อยมาก

วันพุธที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๘ วันมาฆบูชา

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **ทำวัตรเช้า**และฟังธรรม พุทธทุกวันนี้ไม่เข้าใจ “กาย” จึงไม่มีนิพพาน โดย**พ่อครู**ได้นำเข้าสู่บทเรียนว่า.. ชีวิตมนุษย์เกิดมาชาติแล้วชาติเล่า ไม่มีอะไรเป็นแก่นสารเท่ากับ ธรรมะที่เป็นโลกุตระธรรม เกิดมาแต่ละชาติได้โลกียธรรม ไม่มีเที่ยง สมบัติผลัดกันชม ไม่มีแก่นสาร Root แห่งชีวิต ไม่มีรากแห่งชีวิต แต่โลกุตระนี้มี Root of life เป็นเชื้อทางจิตวิญญาณ เป็นเชื้อ หยั่งลงไป เพาะลงไปที่ DNA เป็นเชื้อนามธรรมทางจิตวิญญาณ (อ่านบทความฉบับเต็มที่ <http://www.boonniyom.net/?p=35809>)

๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมสถาบันบุญนิยม** ที่ศาลาพุทธาภิเษกฯ มีการเปิดตัวโครงการ “เปิดโลกบุญนิยม” ซึ่งเป็นโครงการจัดทำเว็บไซต์ที่รวบรวมข้อมูลของชาวโคกทุกๆด้าน โดยมีชื่อเว็บไซต์คือ www.boonniyom.net ขึ้น โดยมีโมเดล คือ www.manager.co.th เพื่อให้ **www.boonniyom.net** เป็นสื่อสารบุญนิยม **ควบคู่ไปกับบุญนิยมทีวี** ที่จะช่วยเสริม สื่อสารบุญนิยม อันเป็นบุญญาภุช ให้ทรงประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยที่ทุกวันนี้พวกเราก็มีเว็บไซต์ มีหน้าเฟสบุค ของแต่ละหน่วยงานกันอยู่แล้ว และบางหน่วยงานก็มีหลายอย่างซ้ำซ้อนกัน โครงการนี้ เพียงแต่เอาที่กระจัดกระจายกันนี้มารวมกันเป็นเว็บไซต์นี้ โดยมีชื่อเป็นภาษาไทยว่า เปิดโลกบุญนิยม งานนี้ได้มีการรวบรวมบุคลากรในการช่วยกันทำเว็บไซต์ www.boonniyom.net นี้ด้วย

พิธีบรรจพระบรมสารีริกธาตุสมเด็จปู่ชิตอวิชชา เป็นองค์แรก ในวันมาฆบูชา

๐๘.๔๒ น. **พ่อครู**นำหมู่เณรน้อย เดินธรรมยาตราระยะสั้นๆ จากหน้าศาลาพุทธาภิเษก จนถึงบริเวณที่ประดิษฐาน**สมเด็จปู่ชิตอวิชชา** ที่อยู่ข้างศาลาพุทธาภิเษก จากนั้น**พ่อครู**ได้เทศนาธรรม หน้าสมเด็จปู่

...ณ บัดนี้ก็เป็นโอกาสอันดี ๐๘.๔๕ น. เราจะได้ทำการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ลงในสมเด็จปู่ อาตมาเจตนาตั้งชื่อ **สมเด็จปู่** ฉายาท่านก็ **ชิตอวิชชา** หมายถึง**ผู้ปราบมาร ปราบอวิชชา ล้างอวิชชา กำจัดอวิชชา เป็นผู้ชนะในอวิชชาทั้งหลาย** ซึ่งพระสมเด็จปู่องค์นี้เกิดมาตามธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องลึกลับอะไร ไม่ใช่เรื่องปรุงแต่งตบแต่งก่อสร้างแบบชาวโลกเขาทำ แต่มันเป็นเรื่องที่จะต้องเกิดเป็นเช่นนี้เอง ตถตา มัน Born to be จะต้องเกิดเช่นนี้ เป็นอจินไตย ไม่ต้องคิดมาก ดีไม่ดีเกิดปุ๊บปั๊บ อุบัติเหตุเกิดขึ้นทันทีทันใดได้เลย ตามเหตุปัจจัย แม้แต่อาตมาทำงานมาตลอดเวลา ทำงานศาสนา มา ปีที่ ๔๕ มาปีนี้ มีอะไรที่อาตมาจำมาตลอดว่าอันนี้เกิด เช่น มาถึงวาระนี้ มาถึงโอกาสนี้ ณ ลมหายใจเฮือกนี้

สังคมไทยกำลังจะเกิดรูปและนาม ทั้งด้านการเมืองและศาสนา จะเห็น ได้ว่าการเมืองกำลังปฏิรูปเชิงปฏิวัติ ทั้งการศาสนาด้วย ก็กำลังจะปฏิรูป เชิงปฏิวัติ

วันนี้ เป็นโอกาสสำคัญ เป็นพระพุทธรูป ที่ปางปราบมาร ปราบอวิชาของโลก วิชิตอวิชา และจะปราบจริงๆ ไม่ใช่ปราบเล่นๆ ผู้ใดจะมาผืนนี้ร่วมกันก็มา ใช้

ธรรมาธรรมะสงคราม ไม่มีความรุนแรง แต่ใช้ความรู้สึกซึ่งภูมิปัญญา ชนะกันด้วยความดี ความจริง ต้องอดสาหะมาก ก็มีผู้ดวงตาสว่างก็เข้าใจก็มารวมผืนนี้กันก็จะมามีมากขึ้น (อ่านต่อที่...<http://www.boonniyom.net/?p=35833>)

จากนั้นเวลา ๐๙.๒๕ น. พ่อครูพาสวดมนต์สั้น แล้วพ่อครูก็เดินขึ้นไปบนแท่นที่ประดิษฐานสมเด็จพระบรมสารีริกธาตุที่พระอุณาโลมของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๓ ครั้ง เป็นอันเสร็จพิธีในเวลา ๐๙.๓๖ น. แล้วร่วมกันถ่ายภาพหน้าสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วิชิตอวิชา

๐๙.๓๐-๑๐.๓๐ น. **เทศน์ก่อนฉันรายการ ตามรอยพระโพธิสัตว์** โดย **สมณะบินบน ธิรจิตโต และสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐิ**สมณะเพาะพุทธกล่าวว่า ที่แม่ลิขิตสวรรค์ก็ยังพ่ายแก่ความพยายามของมนุษย์ โดยยกเอาชาดกที่พระอินทร์พยากรณ์ ผลการรบของ ๒ ราชินี ซึ่งพระราชินีฝ่ายที่ถูกพยากรณ์ว่า จะแพ้กลับชนะได้ เพราะความเพียรพยายาม ตามด้วยชาดกสงครามระหว่าง เทพ กับ อสูร ที่ฝ่ายเทพต้องหลบเลี่ยงเพื่อไม่ต้องเบียดเบียนสัตว์ในป่า ที่จะได้รับผลกระทบ แต่เพราะยีนหยัดที่จะรักษาความบริสุทธิ์ ก็กลับเป็นฝ่ายชนะในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับโคลกใหม่ ที่พ่อครูให้ในงานนี้คือ **“ความบริสุทธิ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก...ในที่สุด”** และสมณะบินบนได้จุดประเด็นขึ้นมาว่า ทำอย่างไรจึงจะเสพความพ่ายแพ้ได้อย่างเป็นสุข? ซึ่งธรรมะปรมาตมมีความสุขุมลุ่มลึก มีใช้มีความหมายต่างๆดังที่บางคนตีความ เช่น **ยึดหยุ่นอย่างยืดหยุนดี พร้อมจะถอย** แต่ในบางกาล เราควรยืดหยุนดี เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีกว่า มีประโยชน์มากกว่า **ยอมแพ้แต่ไม่ยอมเป็นผู้ผิด**

สมณะเพาะพุทธ เสนอว่า การปฏิบัติธรรมต้องมีการเท่าทันและการทบทวน การเดินตามรอยพระโพธิสัตว์อย่างน้อยก็สามารถเริ่มจากการยิ้ม ส่วนสมณะบินบนปิดท้ายสรุปอีกทีว่า **ถ้าตามรอยอะไรไม่ได้ ก็ให้ยิ้มสู้อุปสรรค เพื่อความดีตามไปก่อน**

๑๒.๐๐-๑๓.๔๕ น. **รายการธรรมะกระดานดำ**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **รายการขบวนการกลุ่ม** โดยแบ่งกลุ่มผู้มาร่วมงาน ไปบำเพ็ญตามฐานงานต่างๆ เช่น โรงครัว ปอกเห็ดเด็ดผัก แกะมะขาม ปอกกล้วย เก็บเมล็ดข้าวเปลือก เก็บเมล็ด

ขุนศึก เก็บเมล็ดมะขามเทศ เก็บมะขาม เก็บยอดขุนศึก กรอกดิน สันทนาธรรม และมีกลุ่มพิเศษ คือ **กลุ่มนักเขียน** ไปร่วมรายการ “**คนชอบเขียน**” กับ**สมณะเดินดิน ดิถีวีโร** ที่ได้กล่าวไว้ว่า เรื่องเขียนก็ไม่อยากเขียนเท่าไร ที่เขียนเป็นความจำเป็นของหมู่กลุ่ม เป็นการปรับภาวะ คนไม่มีศีลมีธรรมเขียนมาว่าเรา เรามีสติปัญญาอยู่บ้าง ทำไมเราไม่ชี้แจงเขาไป พ่อครูทำงานมา ๔๕ ปี เรื่องราวมีมากมายอย่างโรงเรียนที่ศิระะอโศก เราทำงาน ไม่ได้บันทึกไว้เลย คนทำงานแล้วไม่เขียนไว้ก็จำไม่ได้ ถ้าปล่อยๆวางๆ ชีวิตเราก็จะวางๆ **บันทึกข้อมูลไว้ จะได้มีหลักฐานเป็นประวัติศาสตร์ไว้**

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการเทศนาแก่นักพิเศษในวันมาฆบูชา** ณ พุ่ศาลี โดยพ่อครู ...

ลักษณะของสังขารธรรม ธรรมะของพระพุทธเจ้าหยั่งลงถึงราก ถึงแดนเกิด **โยนิโสมนสิการ แปลว่าการทำใจ** เราจัดการใจของเราเป็น จัดการใจเราได้ จนถึงแก่นเชื้อ Genesis เป็นตัวต้นกำเนิดเลย โยนิโสมนสิการคือ Genesis Doing **ธรรมะของพระพุทธเจ้าที่เรียกว่า Genesis doing นั้นงามเบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย มีของจริง อ่านอาการใจเป็น** พันวิจิตรจินา(สังโยชน์ข้อ ๒) แล้วกายตัวนี้คือ จิต คือมโน คือวิญญาณ เริ่มต้น แต่ consciousness กระทำใจในใจตั้งแต่ระดับนี้ปฏิบัติกับความคิด ความรู้สึกรวมกัน ทำการเปลี่ยนแปลงตนเอง ที่ทำได้ก็ต้องจับตัวกิเลสได้ แล้วทำการจัดการกิเลสได้สำเร็จ มีลำดับอย่างน่าอัศจรรย์ มีอภิวุทธธรรม อัศจรรย์อย่างไม่เคยมีมาก่อน ถ้าพระพุทธเจ้าไม่เกิด ความจริงอันนี้ไม่เกิด (อ่านบันทึกฉบับเต็มที่ <http://www.boonniyom.net/?p=35815>)

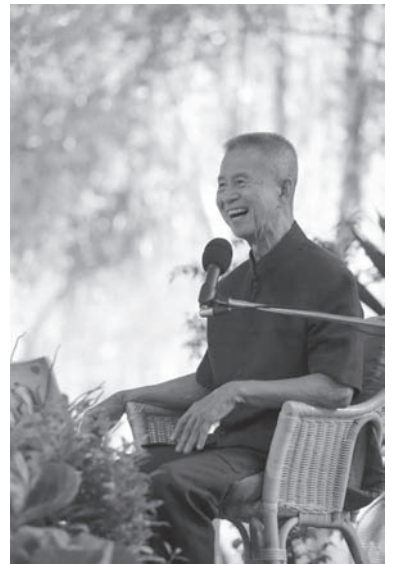
วันพฤหัสบดีที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. ทำวัตรเช้า “**พุทธทศวรรษนี้ไม่เข้าใจ “กาย” จึงไม่มีนิพพาน**”.....พ่อครู **เอามหานิทานสูตร**มาสาธยายต่อวันนี้เป็นวันที่ ๕ ของงาน....เห็นผีเห็นเทวดากันบ้างไหม? จริงๆ แล้วผู้ใดที่เห็นผีจริงๆเลย แน่نونว่า ใครก็ไม่อยากให้ผีอยู่ในตัวเรา หากเราได้ฝึกฝนมาก็อยากจะปราบ เหมือนเราเห็นชู้กลาก ชู้โคลนเปรอะตัวเราก็ต้องเอาออก นอกจากมันทำอะไรก็ไม่ออกก็แล้วไป แต่ธรรมดาก็ต้องรีบเอาออก แล้วจะรู้จักเทวดาที่แท้จริง เป็นอุบัติเทพ **ผู้ใดมีญาณมีตาทิพย์เห็นผีในตัวเราจริงๆและมีวิธีกำจัดผีก็ต้องรีบกำจัด มีสิทธิ์เป็นเทวดาจริงได้** แต่ผู้ไม่รู้เข้าใจว่า ผีเป็นเทวดาด้วย อวิชา **ไม่รู้**ว่าผีคือสิ่งที่ต้องรีบจัดการ หลงว่าเป็นมิตรน่าคบ น่าบูชา น่านับถือก็เสร็จเลย **คนเรา อวิชาคือคนชนิดนี้มีทั่วไป เขาไม่รู้ว่าจะคบกับผี** ยิ่งหลอกกันหนัก ยิ่งหลงกันหนัก กิเลสก็ยิ่งอ้วน น่าสงสาร ถูกครอบงำด้วยวิมาน ยิ่งเป็นอาหารที่ผีชอบ แล้วหลงตนเป็นผีเป็นกิเลสด้วย ก็เลยต่างคนต่างป้อนอาหารหลอกกันไปกันมา ต่างคนก็เลยกิเลสใหญ่ตามๆกันไป เป็นวิกฤติจริงๆ (อ่านบันทึกฉบับเต็มที่ <http://www.boonniyom.net/?p=35828>)

๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมพาดิถีบุญนิยม** ที่ศาลาพุทธาภิเษกฯ

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. **รายการธรรมะก่อนฉัน** โดย**พลตรีจำลอง ศรีเมือง** มาบรรยายเรื่อง

การมีอายุยืนและแข็งแรง ...คุณลุงจำลองบอกว่า ประเทศที่คนมีอายุยืนมากที่สุดคือญี่ปุ่น ในขณะที่คนไทยเคยติดอันดับที่ ๑๑ เพื่อนร่วมรุ่นของคุณลุงจำลอง เสียชีวิตไปกว่าครึ่งแล้ว ในขณะที่คุณลุงยังแข็งแรงและหุ่นเหมือนเดิม แม้แต่ชุดเมื่อ ๕๐ ปีก่อนก็ยังสวมใส่ได้อยู่ ซ้ำพจรหัวใจเต้นช้า(อยู่ในระดับดีมาก) ผมก็ยังไม่ว่าทั้งหมด ยังมีลีลาอยู่ สายตาดี ทั้งนี้เพราะปฏิบัติ ๘ อ. สม่่าเสมอ คุณลุงเน้นย้ำที่อาหารมังสวิรัต โดยยกกรณีของ **ลี ชุงยุน** ที่อายุ ๒๕๖ ปี เป็นนักมังสวิรัต นักวิ่งมาราธอน คุณลุงเอง **เริ่มกินมังสวิรัตตอนอายุ ๓๘ ปี มีผลพลอยได้คือหายจากโรคริตส์ดวงทวาร** โดยมีอีกเหตุผลที่กินมังสวิรัต ก็เพราะเป็น**“ความเมตตา”**ที่แท้จริง

๑๒.๐๐-๑๓.๔๕ น. **รายการธรรมะกระดานดำ**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **รายการตอบปัญหา “ฆ่า”กิเลสให้บริสุทธิ์ ตอน ๑ โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์...พ่อครูว่า...รายการตอบปัญหา ฆ่ากิเลสให้บริสุทธิ์** ที่ชื่อนี้เพราะเน้นที่ความบริสุทธิ์กันตามโคลก **“ความบริสุทธิ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก...ในที่สุด”** คำว่าในที่สุดสำคัญ เพราะตอนแรกอาจดูเหมือนแพ้ก็ได้แต่ที่สุดท้ายชนะ ตอนนี้อยู่ในสังกมอาตมาก็เห็นใจ**พุทธอิสระ** เห็นใจ**ไพบูลย์ นิตติตะวัน** ซึ่งถูกหมู่ใหญ่ คณะหลัก เขาต่อต้าน อาตมาเจอปัญหานี้ตั้งแต่ลาออกจากมหาเถรสมาคม ซึ่งเขามีพระเป็นแสนรูป เราลาออกมามีพระ ๒๑ รูป กับเถร ๒ รูป เราก็พิสูจน์ความจริง ใครผิดหรือถูกแท้กันแน่ อาตมาชัดเจน ว่าผิดคือผิด ถูกคือถูก ถ้าเราทำผิดเราก็ต้องรับโทษไป จะรังแกอย่างไรเราก็รักษาจิตใจเราไว้ (อ่านบันทึกฉบับเต็มที่ <http://www.boonniyom.net/?p=35848>)

๑๖.๐๐-๑๗.๐๐ น. **ประชุมครุการศึกษาลัทธิสมาธิ** ที่อาคาร กบส. **สมณะบินบนฉัตรจิตโต** ได้แจ้งงานอบรมค่าย ม.๖ และค่าย ยอส. ที่จะอบรมแบบวัฒนธรรมชาวอโศก ใช้วิถีชีวิตชุมชน มีการดูแลแบบแยกฝ่ายหญิง และฝ่ายชาย

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการภาคค่ำที่เวทีทุ่งศาลี เรื่อง “สุดท้ายอดอันตรรายของนักมังสวิรัต”** โดย **อ.ปานเทพ พัวพงษ์พันธ์** ...ผู้เริ่มเปลี่ยนวิถีชีวิตมารับประทานอาหารมังสวิรัต จะคิดเห็นในสิ่งที่ไม่เคยมาก่อน นิตยสาร Time บอกว่า เด็กยุคนี้มีอายุขัย ๑๔๒ ปี **นายลีชุงยุน** อายุยืน ๒๕๖ ปี มีทายาท ๑๘๐ คน มีภรรยา ๒๓ คน เคล็ดลับอายุยืนของเขาคือ **รักษาจิตใจให้สงบนิ่ง นอนหลับให้สนิทเหมือนสุนัข เดินให้เหมือนนกพิราบ นั่งให้เหมือนกับเต่า** รับประทานอาหารมังสวิรัต และอย่ากินอาหารเกินพอดี ช่วงที่มีชีวิตอยู่ **ทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด**

นักบวช(พระ)ส่วนใหญ่อายุยืน มีหลายรูป มีเคล็ดลับ คือ

กินผักไร้สารพิษ กินน้อย จิตใจสงบ ออกกำลังกายให้เป็นปกติ

การอดอาหาร(Fasting) ได้ถูกทำการทดลองกับหนู ลิง สรุพบว่า อดอาหาร อายุยืนยาวกว่ากินมาก ช่วงอดอาหารจะมีโปรตีน ชื่อ Foxo เข้าไปซ่อมแซมยีน

ชาวญี่ปุ่น กินพืชผักเป็นอาหารหลัก กินผักหลากสี กินเต้าหู้(ถั่ว) กินให้อิ่มเพียง ๘๐% ผู้อายุยืนไม่มีคำว่าเกษียณจากการงาน ไม่โกรธ ให้อภัย ออกกำลังกายให้พอเหมาะ ทำงานสังคม

ชาวฮันซา อายุ ๑๔๐ ปี ยังเล่นวอลเลย์บอลได้ เขากินพืชผักเป็นอาหารหลัก ดื่มน้ำต่างคนเราหากอายุมากแล้ว หัวใจเต้นเร็ว อายุจะสั้น

ให้ลดอาหารพวกแป้งขัดขาว, น้ำตาล, ให้กินข้าวกล้อง ถั่วหลากชนิด กินโยเกิร์ต โรค หัวใจเกิดจากการกินไขมันทรานส์(น้ำมันข้าวโพด น้ำมันรำข้าว น้ำมันดอกทานตะวัน) ให้รับประทานน้ำมันมะพร้าว หรือน้ำมันปลา น้ำตาลให้ใช้น้ำตาลปีบหรือน้ำตาลมะพร้าว แทนน้ำตาลทราย

นักมังสวิรัต อย่าให้ตัวเย็น หรือมือเท้าเย็น ถ้าอายุเกิน ๕๐ ปี ให้ออกกำลังกายสม่ำเสมอ จะทำให้เพิ่มไขมันดี พวก HDL

การล้างพิษตับสามารถขับสารพิษ โลหะหนัก ยาฆ่าแมลง ออกทางน้ำดีได้

ความแก่ เกิดจาก **Telomere** ซึ่งเป็นชื่อเรียกปลายของสาย DNA ที่สั้นลงเรื่อยๆ ถ้าเป็นมะเร็ง Telomere จะหดจนไม่เหลือเลย โรคนั้นเกิดจาก Telomere สั้นลง ทำให้เกิดความเสื่อม เช่น กระดูกพรุน วิธีป้องกันให้ Telomere หดสั้นน้อยลง คือ รับประทานดีจากแสงแดด เครียดให้น้อยลง การยืดทำให้ฮอร์โมนดีๆหลัง มีผลให้เป็นผลดีกับ Telomere การออกกำลังกาย ๓๐ นาที เป็นอย่างน้อยต่อวัน การนั่งสมาธิ โยคะ การทำซึ๊ง **การนอนหลับช่วงที่มีการหลั่ง Melatonin คือ ช่วง ๔ ทุ่ม ถึง ตี ๒** ตอนนอนหลับต้องปิดไฟให้มีตสนิท เพราะสารเมลาโทอินจะหลั่งได้ดีในกลางคืนมืดๆ การดื่มน้ำปัสสาวะก็ช่วยด้วย การกินเครื่องเทศ เช่น อบเชย ขมิ้น กานพลู จะมีสารต้านอนุมูลอิสระมาก

วันศุกร์ที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **ทำวัตรเช้าและฟังธรรม พุทธทุกวันนี้ไม่เข้าใจ “กาย” จึงไม่มีนิพพาน** พ่อครูได้นำเอา **มหานิทานสูตร** มาขยายความต่อ

คนเราเกิดมามีร่างกาย มีสุขมีทุกข์ แต่เขาไม่รู้เรื่องกรรม เขาก็เป็นไปตามกรรม ที่เวรกรรม จะพาเขาไป กรรมคือพฤติกรรมที่แสดงออกมาในคน ในสัตว์โลก พืชมันก็มีชีวิต เกิดขึ้นแล้วก็เสื่อมไป แต่คนไม่อยู่กับที่เหมือนพืช คนนี้เดินไปทั่ว ออกนอกจักรวาลไปเลยได้ สัตว์ออกไปอย่างคนไม่ได้ คนนี้อาละवादไปทั่วสารพัด พระพุทธเจ้าล่ำทับว่า **คนทั้งหลายเหล่า ก็จะอยู่กับ ความมี กับความไม่มี นี้แหละ**

นิพพาน คือ ความไม่มีกิเลส หมดเกลี้ยงไม่เหลือเลย คำว่า**ปรินิพพาน**เป็นปริยสานก็ถึง

ไม่มีใหญ่เลย ถ้าเป็น**สอุปาทิเสสนิพพาน** ก็ยังมีอยู่ ถ้าไม่มีปรินิพพานเป็นปริโยสานไม่มีอะไรสิ้น
ไปได้เลย ศาสนาพุทธสอนเรื่องนิยามชีวิต ตั้งแต่เป็นจิตนิยามก็มีความยึดเป็นอัตภาพ มีความยึด
๑.กาม ๒.อัตตา ๓.บัญญัติ ยึดเข้าเป็นอัตตา แล้วมีชีวิตอยู่กับ กาม กับ บัญญัติ (อ่านบันทึกฉบับ
เต็มที่ <http://www.boonniyom.net/?p=35870>)

๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมกสิกรรมไร้สารพิษ** ที่ศาลาพุทธาภิเษกฯ

๐๙.๐๐- ๑๐.๐๐ น. **เทศน์ก่อนฉันรายการ Unseen พ่อดูสมณะโพธิรักษ์** โดยสมณะ

**เดินดิน ดิกขวีโร และสมณะแสนดิน
ภูมิพุทธโร ...**เป็นรายการที่นำเอาภาพของ
พ่อครูในเหตุการณ์ที่คนทั่วไปไม่ค่อย
ได้เห็น มาประกอบกับมุมมองทางธรรม
มีฉากที่แสดงให้เห็นถึงว่า **ทุกเวลานาที
ของพ่อครูได้ใช้ประโยชน์เพื่อศาสนา
เพื่อธรรมะเป็นอันมาก** และทุกกลม
หายใจของพ่อครูก็เพื่อนำธรรมะอันเป็น
สิ่งวิเศษสุดให้แก่มวลมนุษยชาติ และ
ที่พ่อครูดูเหมือนว่าจะทำอะไรใหญ่โต

ทั้งการก่อสร้างสมเด็จพระพุฒาจารย์ หรือสถานที่ที่บ้านราชาก็ตาม ล้วนแต่เป็นเรื่องที่พ่อครูไม่ได้
คาดคิดจะทำมาก่อน แต่จะเป็นไปตามบารมี แม้เราไม่อยากจะทำใหญ่โต แต่เหตุปัจจัยจะพาเกิดให้
สมรูปสมนามไปเอง ดังเช่นพระโพธิสัตว์มาอุบัติในโลก ก็จะมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิด

๑๒.๐๐-๑๓.๔๕ น. **รายการธรรมะกระดานดำ**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **รายการตอบปัญหา“ฆ่า”กิเลสให้บริสุทธิ์ ตอน ๒** โดยพ่อครูสมณะ
โพธิรักษ์... พ่อครูได้นำข้อเขียนเรื่อง **“โฉมหน้าสาวกธรรมกายธรรมไทย”** จาก **ASTV ผู้จัดการสุด
สัปดาห์** อื้อฉาวข้ามทศวรรษ โจษจันกันทั้ง ๓ โลกเลยนะจ๊ะ วัดจามนีนของ**พระเทพญาณมหามุนี
(ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)** และ ณ เวลานี้ แม้จะมีกระแสชำระสะสาง“ท่านธมฺมชโย” เจ้าอาวาสวัดธรรมกาย
กระหึ่มขึ้นอีกครั้ง แต่พลังเงินต่อบุญที่สร้างความยิ่งใหญ่ ความมั่งคั่งร่ำรวยให้แก่วัดที่ไหลมาเทมาไม่
หยุด ก็ไม่แน่ว่าปฏิบัติการยกนี้อาจจบลง แบบชกลม เช่นเคย

ที่น่าสังเกตก็คือ แม้จะมีข่าวด้านลบต่อธรรมกาย แต่ศรัทธาของศิษยานุศิษย์มิได้ลดน้อย
ถอยลง ยิ่งนานวันศิษย์เอกระดับอัครสาวกของธรรมกายก็ยิ่งเพิ่มพูนไพศาล มีเศรษฐี ดารา คนเด่นดัง
แห่เข้าร่วมขบวนบุญกับ“ท่านธมฺมชโย” อย่างไม่น่าเชื่อ

สำหรับ อัครสาวกคนสำคัญของวัดพระธรรมกายระดับแถวหน้าที่มีจิตศรัทธาและเป็นข่าว
อื้อฉาวที่ฮือฮารายล่าสุด ก็คือ **นายศุภชัย ศรีศุภอักษร** อดีตประธานสหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนฯ จากกรณี
ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน(ปปง.) แจ้งข้อหานายศุภชัยยักยอกเงินของ
สหกรณ์ฯ ทำให้ได้รับความเสียหายกว่า ๑๒,๔๐๒ ล้านบาท ...

จากนั้นพ่อครูได้ตอบปัญหา ที่ค้างมาจากเมื่อวาน... (อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่ <http://www.boonniyom.net/?p=36010>)

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการภาคค่ำ**ที่เวทียุ่่งศาสิ เรื่อง **ปาฏิหาริย์อุโบสถศีล** ดำเนินรายการโดย **สมณะกล้าจริง ตถาโว** ที่ได้รวบรวมผู้ที่ได้เข้าร่วมค่ายอุโบสถศีลที่สันตือโคก มาบอกเล่าความเป็นมา และธรรมะที่ได้จากค่ายฯ ว่ามีปาฏิหาริย์ ที่เปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณของตนเองอย่างไร? วันนี้มีผู้มาร่วมรายการเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งนักบวชและฆราวาส ประกอบด้วย **สมณะดินไท ธาณิโย, พระเสวต** อดีตข้าราชการครูจากร้อยเอ็ด, **คุณสุพร เทียรมนตรี** จาก กทม., **นายกุลศ บวรพากล้าจน** จาก จ.ระยอง, **คุณมาลี จำปาทอง** จากจ.ระยอง, **คุณเกื้อกุลศ บวรพากล้าจน** จากจ.ระยอง, **คุณประจใจ ประสบบุญ, คุณฟ้าปลื้ม ศรีจันทร์** จากสืมาอ์ศก, **คุณปนชัย, คุณกมลพรรณ** ช็อบแมน จากจิตอาสาแพทย์วิถีธรรม, **คุณขวัญดินไพธ แซ่ลื้ม, คุณแก้วใจเพชร** กล้าจน, **คุณพล็วลมบุญ, คุณปาณา** ตรีตานนท์ จากสันตือโคก, **คุณพิสมัย** ช้านาญคิด จากอยุธยา, **คุณมล** จากสันตือโคก, **คุณสมใจ ฐานบำรุง** จากจ.ร้อยเอ็ด, **คุณเพ็ญใจพอ วังประภา,** **คุณอำพล ช่วยคน** จาก จ.ชัยภูมิ, **คุณบัวกรุ่นบุญ, คุณสุนิสา ดารารัตน์,** **คุณประทับธรรม, คุณศรีญพร โนทะ,** **คุณเต็มศิริ, คุณร้อยศิลป์, คุณสุชัย มณีรัตน์วงศ์**

วันเสาร์ที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๘

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **ทำวัตรเช้าและฟังธรรม พุทธทุกวันนี้ไม่เข้าใจ “กาย” จึงไม่มีนิพพาน** พ่อครูสาธยาย**มหานิทานสูตร** ต่อ... พวกเราเข้าใจแล้วก็มาเป็นคนจน คนขยัน ช่วยโลกอยู่เสมอเท่าที่จะช่วยได้ ...ก็เพราะตนเองต้องมีความรู้ความสามารถ มี**บุญฤทธิ์** คือฤทธิ์ที่ล้างกิเลสได้ คนจนคนขยัน คนอยู่กับโลก และช่วยโลก โดยตนเองมีบุญฤทธิ์ คนที่มีบุญฤทธิ์ เป็นคนมีพลังงานทางจิตที่ลดกิเลสความเห็นแก่ตัว ที่มันทำลายความเจริญของตน พอลดอันนี้ได้ จิตจะเจริญเป็นอินทรีย์ มีแรงพลัง พระพุทธเจ้าสอนอินทรีย์ ๒๒ และสอนอินทรีย์ ๖ คือสร้างอินทรีย์ ๖ ทวาร

อินทรีย์ ๓ คือ อิตถินทรีย์ บุริสสินทรีย์ ชีวิตินทรีย์ คือกำลังของชีวิต เราสามารถรู้จักรูปนาม ซึ่งรูป คืออาการ ลิงค นิमित อุเทศ สิ่งนั้นเป็นกำลังของผี เทวดา ความประเสริฐอะไรก็แล้วแต่ ถ้ารู้สภาวะแล้วจะเอาบัญญัติไปใส่อย่างไรก็ไม่สับสน อินทรีย์คือเจตสิกของจิต ของมโน วิญญาณ

(อ่านบันทึกฉบับเต็มที่ <http://www.boonniyom.net/?p=36805>)

๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. **สอบเก็บคะแนน ว.บ.บ.บ.** ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย(กากบาท) มีทั้งหมด ๘๐ ข้อ มีผู้เข้าสอบประมาณ ๓๘๙ คน มีทั้งผู้สมัครที่เคยได้รับเข็มพระธรรมแล้ว และผู้ที่ยังไม่ได้เข็ม สำหรับผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกหรือมีความบกพร่องทางสรีระ ก็สามารถขอผู้ช่วยสอบได้ บรรยากาศการสอบเป็นไปอย่างกระตือรือร้นและเบิกบาน โดยการสอบเก็บคะแนนครั้งนี้จะนำคะแนนไปรวมกับการสอบว.บ.บ.บ.ครั้งที่ ๔ ในปี ๒๕๕๙

๐๙.๐๐-๐๙.๓๐ น. **สมณะบินบน ธิรจิตโต** ดำเนินรายการ**สรุปรงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๙ ...ผู้ร่วมสรุปรงาน มีคุณชัยสิทธิ์ มานะดี คุณไพโรเมือง รักพงษ์โอศก คุณทนสู์ อุปชาใต้ คุณสุจิจริง แสนมхамงคล คุณพุทธพิมพ์ไพโร ชวนนทกิจ คุณแก้วเดือน คงดล**

-**คุณชัยสิทธิ์ มานะดี(หมอแก้ว)** ในนามของชาวศาลือโคก ประทับใจ และขอบคุณญาติธรรม พี่น้องที่มาร่วมงานและมาช่วยเตรียมงาน งานนี้มีผู้ลงทะเบียนร่วมงาน ๑,๐๕๗ คน ไม่รวมนักเรียน มีรายจ่ายจากพืชผัก ๑๗๑,๐๐๐ บาท ผลไม้ ๙๐,๙๐๐ บาท ของแห้ง ๑๒,๖๐๐ บาท แดงโม ๔ ต้น รวมเงินสด รายรับมีทั้งหมด ๘๑๓,๑๗๙ บาท รายจ่ายช่วงงาน มีค่าอุปกรณ์ต่างๆ ๑๑๙,๕๕๖ บาท ค่าอาหาร ๑๓๑,๘๖๐ บาท ข้าวสาร ๗๐๐ กก. ราคา ๑๗,๕๐๐ บาท ข้าวเหนียว ๒๕๐ กก. ราคา ๗,๕๐๐ บาท น้ำยาซักผ้าและล้างจาน ๒,๔๐๐ บาท น้ำมันรถ ๕,๐๐๐ บาท น้ำมันสูบน้ำรดถนน ๘,๕๐๐ บาท รวม รายจ่ายทั้งหมด ๒๙๒,๐๑๖ บาท รวมรายรับทั้งหมด ๕๒๑,๑๖๓ บาท สรุปรแล้วมีเงินเหลือ ๒๒๙,๓๖๓ บาท งานบริการอื่นๆ การรักษาพยาบาล บางส่วนได้รับสนับสนุนยาแผนปัจจุบันจาก รพ.ไพศาลี มีคนมาทำแผลเล็กๆน้อยๆ ๕๘๗ คน ให้บริการจำนวน ๗๖๕ ครั้ง มีพยาบาลจิตอาสา จำนวน ๕ คน มีบริการตัดผมฟรี โดยมีจิตอาสาเป็นกัลบก(ช่างตัดผม) ๓ คน

-**คุณไพโรเมือง รักพงษ์โอศก ...** ปีนี้พานักเรียนมาวันที่ ๒๒ ก.พ. มาเตรียมงาน เข้าค่าย ม.๑ มีการจัดรูปแบบค่ายโดยแยกชายแยกหญิง ผลที่ได้เป็นที่น่าพอใจ งานยอสน่าจะมีการจัดเช่นนี้ งานค่ายก็เป็นไปด้วยดี มีผู้ใหญ่มาช่วยกันดูแลเด็กๆ ไม่ค่อยมีเด็กทำผิด งานนี้รับงานเรื่องอาหารที่ ศาลา ทำงานไปวันที่ ๒ เด็กก็เริ่มรู้งานมากขึ้น มีการสรุปรกันทุกวันตอนเที่ยงวัน การรู้สติดีผู้มาร่วมงานในแต่ละวัน ก็ทำให้เรากำหนดอาหารถูก สมณะและผู้ใหญ่บอกว่า อย่าให้อาหารรสจัดมาก ส่วนเรื่องปริมาณก็มีเพียงพอทุกวัน บางแถวอาจต้องรออาหารที่มาจากแถวสมณะ

-**คุณทนสู์ อุปชาใต้** มาจากภูผาฟ้า น้ำ เป็นผู้มาร่วมเตรียมงาน ตั้งแต่ค่ายม.๑ ชื่อว่า **ค่ายฝึกฝนทักษะบุญนิยม** เน้นให้เด็กมีศีล บอกกับเด็กว่า การเตรียมงานเพื่อให้คนมาถือศีล ๘ เสร็จ เราจะได้กุศล ประทับใจเด็กๆที่ขยัน สามัคคี เตรียมงานเสร็จก่อนงาน ๑ วัน

-**คุณสุจิจริง แสนมхамงคล** ปีนี้ศิษย์เก่ามาน้อยกว่าปีที่แล้ว ปีนี้มา ๓๐ กว่าคน ประทับใจ ศิษย์เก่าที่มาร่วมเตรียมงาน ผมนับหน้าที่บริการทั่วไป กับทำระบบน้ำ

-**คุณพุทธพิมพ์ไพโร ชวนนทกิจ ...** พี่สุจิจริงพูดน้อยแต่ทำเยอะ ได้มีโอกาสมาเตรียมงาน ค่าย ม.๑ ก็เลยทำระบบน้ำประปาใหม่ อดหลับอดนอนทำหลายคืน ส่วนตนเองก็ได้ทำหน้าที่ประสานงาน ซึ่งขณะทำงานมีหลายทีม เช่น ทีมจรรยา พยาบาล หุงข้าว ฯลฯ ส่วนใหญ่ลงรายละเอียดด้านครัว

วัตถุดิบ พืชผัก ใช้นโยบายไร้สารพิษ ผักมาจากทุกพุทธสถาน ทุกค่ายแห่ ทำให้เฝ้าจับผักที่ศาลี
 อโศกเล็กไปเลย ปีนั้นนโยบายไร้สารพิษเข้มแข็งมาก ขึ้นชมแม่ครัวจากหลายชุมชน ปีนี้พริกสดขาด
 แคลน ก็ใช้พริกแห้งแทน ทันใดนั้นก็ยังมีพริกสดดูใหญ่บริจาคนมา แต่ไม่ไร้สารพิษ ก็เลยไม่ได้ใช้
 เพราะถือตามโคลก ความบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก ในที่สุด

-**คุณแก้วเดือน คงดล** เป็นตัวแทนชาวศาลีอโศก ซึ่งส่วนใหญ่จะมีแต่ผู้สูงอายุ ตอนนี้
 ศาลีมีต้นไม้มากขึ้นไม่เหมือนก่อน ต้นไม้ที่นี้ออกดอกเป็นพดลมน น้ำก็ใสขึ้น

หลังจากการสรุปรงาน ส.บิณบน ถิรจิตโต **ได้อ่านเฉลยข้อสอบ ว.บ.บ.** เป็นการปิดท้ายงาน

บทสรุปงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ครั้งที่ ๓๙

ชาวอโศก ได้ดำเนินวิถีทางบุญนิยมมากกว่า ๔๐ ปี **พ่อครูได้นำพาชาวอโศก ฝึกฝนขัดเกลา
 จิตใจให้มีอารยธรรม โลกุตระธรรมได้จริง** จนมีผลถึงต้องแยกตัวขอเป็นนานาสังวาสกับมหาเถรสมาคม
 เมื่อปี ๒๕๑๘ พ่อครูได้พาลูกๆ พุทธาภิเษกจิตวิญญูณของตน ด้วยวิชา จรณะสัมปณโน จนเกิด
 ปาฏิหาริย์ ให้ชาวอโศกออกจากโลกีย์ ทั้งทางรูปธรรม ที่แสดงถึงนามธรรมที่เป็นเนกขัมมะ

จนเกิดเป็นหมู่กลุ่ม สาวกสังโฆ เป็นกลุ่มพุทธบริษัท๔ ที่มีมรรคผลของการปฏิบัติธรรมจริง
 ท่ามกลางกระแสสังคมที่กำลังเลื่อนไหล ลงสู่กลียุค แม้แต่ในวงการศาสนากระแสหลัก ที่ ณ ปัจจุบัน
 มีเหตุวิกฤติศรัทธาในพุทธศาสนา ต่อการที่มหาเถรสมาคมช่วยอุ้มชูกรณีปาราชิกของพระธัมมชโย
 ยิ่งเป็นสิ่งยืนยันชัดเจนถึงความถูกต้อง ที่พ่อครูได้นำพาชาวอโศกแยกตัวออกมาจากมหาเถรสมาคม
 แม้จะถูกมหาเถรสมาคมฟ้องร้องจนต้องแพ้คดี ทำให้สังคมเข้าใจผิดอย่างไร พ่อครูก็ยังนำพาลูกๆเพียร
 ปฏิบัติลดละสลະกิเลส ให้จิตใจเกิดความบริสุทธิ์ให้ได้อย่างขึ้น จนบัดนี้ กาลเวลาได้พิสูจน์สังฆกรรมว่า

**ผู้ที่เห็นความถูกต้องของคนถูกว่าผิดอยู่ ก็คือคนไม่รู้คือคนผิด...ถูกแล้ว เพราะ
 “ความบริสุทธิ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก...ในที่สุด”**

♥ *ทีมงานข่าวอโศก*

วัน เดือน ปี	ทำวัตรเช้า	ก่อนฉัน	ภาคบ่าย
อา.๑ มี.ค. ๒๕๕๘		๗๑๕	๕๘๓
จ. ๒ มี.ค. ๒๕๕๘	๖๓๐	๖๕๑	แบ่งกลุ่มบำเพ็ญคุณ
อ. ๓ มี.ค. ๒๕๕๘	๖๓๔	๖๘๖	แบ่งกลุ่มบำเพ็ญคุณ
พ. ๔ มี.ค. ๒๕๕๘	๗๘๘	๗๘๓	แบ่งกลุ่มบำเพ็ญคุณ
พฤ. ๕ มี.ค. ๒๕๕๘	๖๔๔	๖๖๔	๖๑๘
ศ. ๖ มี.ค. ๒๕๕๘	๖๗๒	๔๘๐	๕๗๒
ส. ๗ มี.ค. ๒๕๕๘	๕๘๘	๒๐๘	

ค่ายฟื้นฟูวิถีชีวิตชุมชนเข้มแข็ง (ค่าย ม.๖) ปี ๒๕๕๘

ระหว่างวันที่ ๒๖-๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

ปีนี้เป็นปีแรกที่จะมีการจัดค่าย **ม. ๖** และค่าย **ยอส.** ก่อนงานปลูกเสกพระแท่นของพุทธและงานปีใหม่ตลาดอารียะ ในช่วงก่อนสงกรานต์ปีใหม่ไทย ซึ่งปีก่อนๆค่าย **ม. ๖** และค่าย **ยอส.** จะจัดก่อนงานปีใหม่สากล และงานว.บ.บ. ซึ่งก็รวมถึงงานรับกลดด้วย **ค่ายนี้จึงเป็นการเรียนการสอนครั้งสุดท้าย** ของนักเรียนสัมมาสิกขา **ม.๖ ปีการศึกษา**นี้ ซึ่งปีที่ประชุมฝ่ายการศึกษาสัมมาสิกขา ให้**ชาวภูผาฟ้า**นี้ มาช่วยจัดงานค่าย **ม. ๖** และค่าย **ยอส.**

วันพุธ ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

๑๖.๐๐ น. สมณะ ๗ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป ครูฝ่ายชาย ๔ คน ฝ่ายหญิง ๑๗ คน นำโดย **อาจารย์ ๑ สมณะบิณฑน ธิรจิตโต** ประชุมครูจัดตารางค่ายฟื้นฟูวิถีชีวิตชุมชนเข้มแข็ง ให้แก่นักเรียนสัมมา-สิกขาชั้นม.๖ ทุกแห่ง **สันติอโศก**มีนักเรียน **ม.๖** จำนวน ๑ คน **ศิระอโศก** ๕ คน **ปฐมอโศก** ๙ คน **บ้านราชา** ๒๑ คน รวมทั้งหมด ๓๖ คน สมณะบิณฑนได้ให้โอวาทเปิดประชุมว่า ค่าย **ม.๖** ทางบ้านราชาให้เกียรติชาวภูผาฟ้ามาช่วย

“สังคมทุกวันนี้เรียกร้องชุมชนเข้มแข็ง นักเรียน **ม.๖** ที่กำลังจะจบออกไป เขาก็จะได้เห็น

วิถีชีวิตชุมชนเข้มแข็ง การเข้าค่ายก็จะเน้นวิถีชุมชน ข้อสำคัญเน้นให้เขาเข้าใจธรรมะมากขึ้น ทั้งแนวลึกและแนวกว้าง มีผู้ให้สัมมาทิฐิ ทั้งผู้ใหญ่และสมณะ ช่วยดูแลให้ความรู้ เด็กจะเข้าใจสัมมาทิฐิได้ดี ก็ต้องมีมิตรดี ตามสุริยเปยยาลสูตร เราก็มาช่วยสร้างตนสร้างคน”

๑๗.๐๐ น. **สมณะฟ้าไท สมหาติโก** ปฐมนิเทศนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๖ ทุกแห่ง มี ฝ่ายหญิง ๑๒ คน ฝ่ายชาย ๑๖ คน หลังปฐมนิเทศ มีการแบ่งกลุ่มออกเป็น ๔ กลุ่ม ฝ่ายชาย ๒ กลุ่ม ฝ่ายหญิง ๒ กลุ่ม

วันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

-๐๕.๐๐ น. แบ่งกลุ่มพบสมณะ ลิกขมาตุ

-๐๖.๐๐-๐๖.๔๕ น. ตักบาตร

-๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. บำเพ็ญคุณ ไปซุดมันที่ริมมูน

-๐๙.๐๐-๐๙.๓๐ น. แสดงธรรมก่อนฉัน โดย **ลิกขมาตุกล้าข้ามฝืน อโศกตระกูล**

-๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. รายการ**สัมภาษณ์ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา** โดย **คุณหนัส อูบชา** ได้ สัมภาษณ์ **น.ส.ฟ้าไกรรุ่ง เลิศทรัพย์สุรีย์** อายุ ๒๕ ปี จบสัมมาสิกขาภูพาน้ำ กำลังศึกษา ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์(นิด้า) กทม. มาให้ความชัดเจนกับชีวิต ที่แม่เรียนจบม.๖ แล้ว ก็ยัง ใช้ชีวิตอยู่กับหมู่กลุ่ม เรียนหนังสือไปด้วย ช่วยงานส่วนกลางไปด้วย กินมังสวิรัต และใส่ชุดสัมมา สิกขาตลอดเป็นปกติ ตั้งใจเป็นโสดตลอดชีวิต

-๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. บำเพ็ญคุณในฐานะงาน ไปที่โรงปุ๋ยพลังชีวิต โรงแชมพู โรงจุลินทรีย์ และรวมตัวกันชนชาวมิกลางที่ตลาดอารียะ

-๑๘.๐๐-๒๐.๓๐ น. ร่วมรายการ**ธรรมาธรรมะสงคราม** รายการถ่ายทอดสดทางบุญนิยม ที่วี โดย**พ่อครู**แสดงธรรม ที่เขื่อนศูนย์สุญ

-๒๐.๓๐-๒๐.๔๕ น. พบสมณะ และครูประจำกลุ่ม เพื่อสรุปงาน

วันศุกร์ที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘

- ๐๕.๐๐ ฟังธรรมภาคเช้า โดย**สมณะมอมนัน ปุรณโกโร** สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์
- ๐๖.๐๐ ใส่บาตร สมณะ ลิกขมาตุ
- ๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. บำเพ็ญคุณ นักเรียนชายไปชุดม้น นักเรียนหญิงไปโรงเซมพู และ
โรงจุลินทรีย์
- ๐๙.๐๐-๐๙.๓๐ น. ฟังธรรมก่อนฉันโดย **สมณะดินทอง นครวโร**
- ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. สัมภาษณ์ปฏิบัติกร โดย**คุณทนต์ อุปชาใต้** สัมภาษณ์ **คุณเห็นทุกข์**
ชาวโศก ที่เคยบวชเป็นสมณะชาวโศก ๖ ปี แต่สึกไป เพราะสาเหตุความรัก สึกไปก็ไปช่วยงานพี่สาว
ที่ส่งให้เขาเรียนจนจบปริญญา ความรักแรกๆก็หวานชื่น หากมีเรื่องทะเลาะก็จะใช้วิธีเงียบ แพนหน้า
ตาดี แต่ทุกวันนี้เป็นพี่น้องกัน
- ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. บำเพ็ญคุณในฐานะงาน นักเรียนหญิงทำ ๕ ส.โรงครัว นักเรียนชาย
ทำ ๕ ส.โรงครัว และทำ ๕ ส.นอกสถานที่
- ๑๘.๐๐-๒๐.๓๐ น. ร่วมรายการถ่ายทอดสด ฟังธรรม**พ่อครู** ที่ศาลาเอือนศูนย์บุญ

วันเสาร์ ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘

- ๐๕.๐๐-๐๖.๐๐ น. นักเรียนม.๖ สอบวิชาสังคมศึกษาและพระพุทธศาสนา
- ๐๖.๑๐ น. ใส่บาตรสมณะ ลิกขมาตุ
- ๐๙.๐๗ น. **สมณะมอมนัน ปุรณโกโร** แนะนำนักเรียนให้สมัครเป็นสมาชิกของสมาคม
นักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม
- ๐๙.๓๐-๑๐.๐๐ น. ฟังธรรมก่อนฉัน จาก**สมณะบินบน ถิรจิตโต** ซึ่งได้เล่าถึงความเป็น
มาของการศึกษาสัมมาสิกขา เปรียบเทียบกับสัมมาสิกขายุคปัจจุบันแล้ว ปัจจุบันนักเรียนจัดจ้านกว่า
พยายามแหกกฎระเบียบมากกว่า มีของเถื่อนของผิดระเบียบแอบหลบๆซ่อนๆมากขึ้น ว่ายากสอน
ยากมากขึ้น จนหมู่อาๆเริ่มมีการใช้ประชานิยมมากขึ้น เพื่อเอาใจนักเรียน ระบบทุนนิยมเริ่มไหลเข้ามา
การจัดงานต่างๆที่นักเรียนทำเพิ่มความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ การถือศีลเคร่งเป็นเรื่องเคอะเขินถูกแหก
กระเช้า เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข งานนี้จึงเป็นงานแรก ที่มีการปรับรูปแบบใหม่ และอาศัยอาๆ
ทางภุษาฯ ซึ่งพอจะมีเวลาเข้ามาช่วย ก็หวังว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ทิศทางที่ดีขึ้น
- ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. พบปฏิบัติกร **คุณมาฆรินทร์(ร้อยเมฆ) ดอนวิชา** และ**คุณทนต์**
อุปชาใต้ พูดคุยถึงที่มาที่ไปของค่ายที่ผ่านมา และการทำค่ายให้เรียบง่ายสอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน
- ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. บำเพ็ญคุณในฐานะงาน

๑๙.๐๐-

๑๙.๐๐ น. รายการ
พรก่อนจาก มี
สมณะฟ้าไท สมชาติโก
สมณะดินทอง นครวโร
สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์
สมณะยังดิน ภูมิโคโต
สิกขมาตุพูนเพียร

สิกขมาตุผาแก้ว สิกขมาตุตรงธรรม สิกขมาตุศิริพร โดยเน้นให้นักเรียนม.๖ ที่จะจบไปให้รักษาศีล
กินมังสวิรัต ให้ได้ตลอดไป ให้ไปทำกสิกรรมไร้สารพิษ ปลูกผักไร้สารพิษกินเอง อย่าไปติดอบายมุข
เว้นอาชีพที่พระพุทธเจ้าทรงห้าม คือ ค้าขายอาวุธ ค้าขายสัตว์เป็น ค้าขายเนื้อสัตว์ ค้าขายสิ่งมอมเมา
ค้ายาพิษ

บทสรุปค่าย

ค่ายนี้ประสบผลสำเร็จ ไม่พบว่านักเรียนทำผิดศีลขั้นหยาบ ขยัน ร่วมใจกันทำงาน รัก
เรียนเอาใจใส่ในวิชาการ เป็นค่ายที่แบ่งกลุ่มแยกชายหญิงชัดเจน **นักเรียนระวังสังวรในศีลได้ดี** เป็น
ค่ายที่เรียบง่าย มีครูเอาภาระนักเรียนมาก เป็นค่ายที่สงบ เป็นค่ายโลกุตระ **เน้นวิถีชีวิตชุมชน
บุญนิยมชัดเจน**

ค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์(ยอส.) ปี ๒๕๕๘

(ค่ายฟื้นฟูวิถีชุมชนเข้มแข็ง)

วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม – วันศุกร์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘

ค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์ “ฟื้นฟูวิถีชุมชนเข้มแข็ง” ครั้งนี้ จัดโดยสมณะ สิกขมาตุ และคณะ
ครูจากสัมมาสิกขาของชาวอโศกทุกแห่ง ภายในค่ายแบ่งกลุ่มแยกชายหญิงชัดเจน มีกลุ่มฝ่ายชาย ๘
กลุ่ม กลุ่มฝ่ายหญิง ๘ กลุ่ม และยังมีน้องๆระดับอนุบาล-ประถมมาร่วมด้วย คือ**นักเรียนสันติบาล**
จากสันตอโศก สมุนพระรามจากราชาธานีอโศก และแซงแซวจากศิระะอโศก นักเรียนถูกแบ่งเป็นกลุ่ม
แต่ละกลุ่มมีสมณะ สิกขมาตุ ครู และรุ่นพี่ม.๖ ดูแลประจำกลุ่ม นโยบายของค่ายนี้ จัดแบบเรียบง่าย
ให้มีความสุขอยู่กับความเรียบง่าย ไร้ใช้ชุมชน โดยมีใบศีล ใบงาน ใบสรุปกิจกรรม โดยครูฝ่าย

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘

นักเรียนแต่ละพุทธสถานเข้าพื้นที่ ที่ชุมชนราชธานีโอศก กิจกรรมเริ่มต้น ๖ โมงเย็น ที่ เอื้อนศูนย์บุญ มีการแบ่งกลุ่ม เลือกประธานกลุ่ม รองประธาน และตั้งชื่อกลุ่ม เสร็จแล้ว ๑๙.๓๐-๒๐.๐๐ น. ปฐมนิเทศ โดย**สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทโธ** ทำความเข้าใจในการทำไปประเมินกิจกรรม ไบเบิล ใบบาง การปฏิบัติศีล ภายในค่ายที่มีผลประเมินมาเป็นคะแนน มีหลักเกณฑ์อย่างไร วัดคะแนนอย่างไร เสร็จแล้วก็ได้เวลาเตรียมตัวเข้านอน

เวลา ๑๗.๐๐-๑๘.๐๐ น. จะมีการ**ประชุมครู** ที่ชั้น ๒ เอื้อนศูนย์บุญทุกวัน
กิจกรรมในแต่ละวันจะมีดังนี้

๐๕.๐๐-๐๕.๕๐ น. สวดมนต์ แล้วแบ่งกลุ่มพบสมณะ ลิกขมาตุ

๐๕.๕๐-๐๖.๓๐ น. ออกกำลังกายและรับประทานอาหารเช้า

๐๖.๔๕-๐๘.๔๕ น. บำเพ็ญคุณ ไปช่วยงานตามฐานงานต่างๆ

๐๙.๐๐-๐๙.๓๐ น. เทศน์ก่อนฉัน โดยสมณะ หรือลิกขมาตุ

๑๑.๐๐-๑๒.๓๐ น. บูรณาการทักษะการเรียนรู้ และนันทนาการ

๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. บำเพ็ญคุณในฐานงาน

๑๗.๓๐-๑๘.๐๐ น. ชมภาพประทับใจ คือภาพที่นักเรียนไปทำกิจกรรมต่างๆ

๑๘.๐๐-๑๙.๐๐ น. ฟังธรรมเทศนาจากสมณะ หรือลิกขมาตุ

๑๙.๐๐-๒๐.๐๐ น. นักเรียนแต่ละกลุ่ม พบสมณะ ลิกขมาตุประจำกลุ่ม พุดคุยสนทนา

ธรรม ส่งไบเบิล ใบบาง ไบสรุปกิจกรรม ประจำวัน

วันพฤหัสบดีที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘

ในเวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. มีรายการพิเศษ ม.๖ เปิดใจ โดยมีนายเอกลักษณ์(เจ) กุลาไสย คิษย์เก่าบ้านราชฯ นายเทียนยอดธรรม อธิธิกุลวัฒน์ คิษย์เก่าศิระระอโศก สัมภาษณ์นักเรียนชั้น ม.๖ ที่กำลังจะจบ

โดยให้เล่าประสบการณ์ย่อๆ ตั้งแต่ ม.๑ ถึง ม.๖ ความประทับใจ และได้เปลี่ยนแปลงอะไรบ้างในชีวิต มีอะไรอยากจะทำบ้าง สรุปรว่า ทุกคนที่อยู่ได้ร่วมสัมมาสิกขาแต่ละที่ ก็ได้ฝึกฝนการถือศีล ฝึกระเบียบวินัย เรื่องการทำงาน การปรับจิตใจเมื่อเจอผัสสะ ฯลฯ

วันศุกร์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘

๕.๔๕ น. นักเรียนที่เข้าค่าย ยอส. รวมตัวที่ศาลา เพื่อกายบริหาร

๖.๐๐ น. ใส่บาตรสมณะ สิกขมาตุ แล้วรับประทานอาหารเสริม และถ่ายภาพหมู่

๙.๐๐-๐๙.๓๐ น. สรุปรค่าย ยอส. ดำเนินรายการโดย สม.ผาแก้ว

สม.ผาแก้ว ได้กล่าวถึงภาพแห่งความประทับใจใน

ค่าย ยอส.ดังนี้

๑. ความร่วมแรงร่วมใจกันของสมณะ สิกขมาตุ ครู นักเรียน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๒. ประทับใจนักเรียนระดับประถมศึกษา ได้มาร่วมค่าย ยอส. เป็นครั้งแรก ตั้งตั้งแต่เช้า และร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น

๓. พี่ๆหลายคนมีจิตอาสาช่วยครู ช่วยผู้ใหญ่ และมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

๔. ที่ผ่านๆมา สิกขมาตุ และรุ่นพี่ที่มาร่วม

กิจกรรม ต้องทำงานจนตึกตื่น ท้อแท้

และค่อยๆหายไป แต่ปีนี้ไม่เป็นเช่นนั้น ปัญหานักเรียนที่มีหัวใจสีชมพูแอบพบกันก็มีน้อย

การจัดค่ายครั้งนี้ มีพัฒนาการที่ดีขึ้น อาจารย์ ๑ สมณะบิณฑน ได้ให้หลักคิดในการจัดค่ายไว้ว่า “ไม่ถือสา ไม่หาเรื่อง”

๙.๒๐ น. รุ่นพี่ ม.๖ พุดคุยปรับสัมมาทิฐิ กับ

สมณะบินบน ถิรจิตโต

๑๒.๐๐ น. บำเพ็ญคุณ ช่วยกันลงกระตักน้ำแข็ง ๓,๐๐๐ ใบ ที่ริมมูน

๑๕.๐๐ น. **ครูทนต์ อูชาใต้ สัมภาษณ์ รุ่นพี่ ม.๖**

๑๖.๕๕ น. **ประชุมครูสรุปรายงานค่าย ยอส.** มีสมณะ ๖ รูป ลิกขมาตุ ๓ รูป ครูหญิง ๓๕ คน ครูชาย ๘ คน ...ค่ายนี้มีพัฒนาการทำงานมีการแข่งขันกีฬาอาริยะ ขนกระตักน้ำลงจากรถ ๑ เทรลเลอร์ ใช้เวลาเพียง ๘ นาที จากปกติต้องใช้เวลา ๑ ชั่วโมงครึ่ง ต่อไปการทำงานไม่ควรกระจายเด็กมาก เด็กที่ไม่มีภพจะทำให้เขาเบิกบาน การกำหนดเขียนตัวหนังสือให้มีหัว จะมีการหัก ๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ หากเขียนผิด ๑ คำ ทำให้เด็กได้พัฒนาการเขียนหนังสือได้ดีขึ้น ค่ายนี้มี การฟื้นฟูวิญญานสัมมาสิกขา **ใครที่มีภูมิสูงคนนั้นต้องสร้างคนมิใช่หนึ่งคน**

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. ปิดค่าย ยอส. โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ แสดงธรรม... ฝากไว้ว่าถ้าคิดจะอยู่ฝึกฝนกับคนกลุ่มนี้ พี่ ป้า น้า อา ที่อยู่ที่นี่ หลายคนเขาเข้าใจแล้วว่าข้างนอกเป็นอย่างไร เขาไม่เอาแล้ว ก็มาอยู่กับทางนี้ ส่วนเด็กที่ไม่เข้าใจ จะออกไป ก็จะได้จำได้ว่า **มีสังคมแบบนี้อย่ารีบลิ้มชวาอโศกเร็วนัก** หรือใครจะอยู่ด้วยก็เป็นกุศล หลวงปู่ไม่ได้ขอร้องนะ แต่ก็เข้าใจว่าหลวงปู่อยากให้เราพวกเรายู่นะ...แต่จะอยู่ไหม?...**(นักเรียนตอบ ไม่อยู่)** ก็ดีตอบตรงๆ หลวงปู่ก็รู้ แต่จะอยู่ ก็ดี ...

🍷 *ทีมงานข่าวอโศก*

งานปลุกเสกพระแท้อะของพุทธ

ครั้งที่ ๓๙

วันอาทิตย์ที่ ๕ - วันเสาร์ที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๘

ณ พุทธสถานราชธานีโตก

วันเสาร์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๘ มีพิธีรับกลด ของนักเรียนที่จบชั้นม.๖ สัมมาสิกขา ทุกแห่ง และมีพิธีแจกขวัญธรรมที่เขื่อนศูนย์บุญ ปีนี้สันตโตกมีนักเรียน จบม.๖ จำนวน ๑ คน ศีรษะอศก ๕ คน ปฐมอศก ๙ คน บ้านราชฯ ๒๑ คน รวมทั้งหมด ๓๖ คน

ปีที่บ้านราชฯก่อนงานปลุกเสกฯ มีการปรับพื้นที่บริเวณริมมูน เพื่อจัดเป็น สถานที่จอดรถ และเป็นที่ยัดตลาดอาริยะ รอบๆชุมชนมีการขุดลำธาร ชื่อว่า “ลำธาร ถอยหลังเข้า”

งานปลุกเสกฯครั้งนี้ มีการปรับเปลี่ยนเวลาทำวัตรเช้าจาก เวลา ๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. มาเป็นเวลา ๐๔.๐๐-๐๖.๓๐ น. และเพื่อที่จะได้มีเวลาพักผ่อนมากขึ้น จะได้เตรียมสุขภาพให้ดี เพื่อลุยงานตลาดอาริยะที่จะมีต่อจากงานปลุกเสกฯ มีการบำเพ็ญคุณในภาคเช้า และภาคเย็น ในเวลาที่อากาศไม่ร้อนมาก และมีรายการอบรมธรรมในศาลาในช่วงที่อากาศร้อน เช่น ช่วงบ่ายก็นำเอารายการภาคค่ำตามตารางเดิมมาบรรจุไว้ในช่วง ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ส่วนในช่วง ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. ก็ให้เป็นเวลาพักผ่อน เป็นการปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ในภาวะที่อากาศร้อนมาก การทำกิจกรรมบำเพ็ญคุณ

พิธีรับเข็มพระธรรม ว.บ.บ. เดิมจะมีพิธีในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๘ หลังงานปลูกเสกฯ ต้องเลื่อนไปรับในงานอโศกรำลึกแทน เพราะต้องช่วยกันเตรียมงานตลาดอารียะ

วันอาทิตย์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๘

๐๕.๐๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมการศึกษาบุญนิยม สมณะเดินดิน**กล่าวเปิดประชุม ว่าทุกวันนี้เราต้องยอมจำนน งานเรามากขึ้น บ้านราชาเรื่องราวมากมาย กำลังสร้างบ้านแปลงเมือง หลังงานปลูกเสกฯ ก็มีงานตลาดอารียะ สิ่งที่เราต้องการคือ “คนที่ดี” ...จากนั้นมีการระดมความคิด เรื่อง **ปัญหาในสถานศึกษาของตน** การพัฒนาครู การเขียนหนังสือให้มึนหัว การแก้ปัญหาเด็กพูดคำหยาบ เด็กทำผิดระเบียบเรื่องทรงผม เป็นต้น

๐๘.๓๐-๑๑.๐๐ น. **พิธีเปิดงานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธครั้งที่ ๓๙ พ่อครู**เทศนาธรรม เขามีการทำพิธีปลูกเสกฯ หรืออยู่ปริวาสกรรม เพื่อให้สะอาดบริสุทธิ์เป็นพุทธแท้ อาตมาก็เอาความหมายเหล่านี้มาใช้ ก็ตั้งเป็นชื่อ **พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์** คือเป็นอนุสาสนีปาฏิหาริย์ เป็นการพุทธาภิเษกฯ หรือปลูกเสกฯคนให้เป็น “คนอารียะ” ไม่ใช่ปลูกเสกฯอิฐ-หิน-ดิน-ปูนเหมือนเขา เราใช้ว่า **ปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธ** ที่ศิระระอโศก และที่ศาลีอโศกจัด**พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์** คำว่าปลูกเสกฯคือทำให้ตื่น ปลูกให้ตื่น ทำให้เกิด ตื่นจากความมกมายหลงโลกโลภก็ย จุดสำคัญของศาสนาพุทธเจ้าคือชาคริยานุโยคะ ทำให้คนตื่นจากความถูกครอบงำด้วยโลกธรรม สุขด้วยกาม หรือกามสุขขัลลิกะ สุขด้วยอัตตา หรืออัตตตทัตถสุข

จากนั้นพ่อครูนำกล่าวปฏิญาณ คีล ๘

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **รายการปฐมนิเทศ** โดย**สมณะฟ้าไท สมชาติโก สมณะดวงดี จิตบุญญ** **สมณะดวงดี สุขไว ลิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกุก**สมณะฟ้าไทได้กล่าวถึงว่า งานปลูกเสกฯ ปีนี้อากาศค่อนข้างร้อน บ้านราชากำลังปรับพื้นที่ จึงงด**รายการธรรมะบนกระดาน**ไป งานนี้จะมีการบำเพ็ญคุณช่วยเตรียมงานตลาดอารียะ

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการสัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด“แผ่นดินพุทธ”** ดำเนินรายการโดย **ลิกขมาตุมาแก้ว ชาวหินฟ้า** สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด ๑

ด.ช.ลำพืน(มะขาม) กิตา มาอยู่บ้านราชา ๑๒ ปีแล้ว ตัวเล็ก แต่แข็งแรง อยู่ที่นี้ภูมิใจได้กินเจ ไม่หลุดไปกินเนื้อสัตว์เลย

ด.ญ.ชนิดา(ปอ) หินประจักษ์ คุณพ่อของปอ รู้จักชาวอโศกทาง FETV ก็รู้สึกภูมิใจที่ได้มาอยู่ที่นี้ รู้สึกปลอดภัย คนที่นี่ถือศีล ๕ ไม่ทำร้ายกัน หนูกลับบ้านไปก็ไม่กินเนื้อสัตว์ ไม่อยากเอาชีวิตเขามาต่อชีวิตเรา แม่ไขก็ไม่กิน

ด.ญ.แก้วกลิ่นพร(โมกซ์) ธีรณูเขี้ยว เกิดที่นี่ มีช่วงหนึ่งไม่ได้อยู่ที่นี้ ก็คิดถึงบ้านราชามาก ไปอยู่กรุงเทพฯก็ไม่ใช่บ้านเรา ประทับใจหลวงปู่ที่มาสร้างที่นี่ การทำงานทำให้ได้ขัดเกลาตนเอง

ปฏิบัติกรชุดที่ ๒ มี**คุณกล้าธรรม มารยาท คุณเอกลักษณ์ กุลาสัย(เจ) คุณเดือนแก้ว กิตา** คุณเอกลักษณ์ กุลาสัย เป็นคนจังหวัดนครพนม เป็นศิษย์เก่า สส.ธ. ออกไปบวชกับสำนักที่สอนพุทธวจนะ แต่ว่าเขากินเนื้อสัตว์ เลยอยู่ด้วยไม่ได้ สุดท้ายก็กลับมาอยู่กับสังคมอโศกดีกว่า

คุณเดือนแก้ว กิตา มาอยู่บ้านราชาเมื่อตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นแม่ของ ด.ช.ลำพูน ทำงานเก็บผักเข้าครัว เมื่อมาอยู่แล้วก็ไม่คิดจะย้ายไปที่ไหนอีกแล้ว

คุณกล้าธรรม มารยาท มาอยู่บ้านราชา ทำงานหลายอย่าง ต่อประปา ทำโรงสี เป็นนักร้อง เป็นผู้วิเคราะห์ข่าว ฯลฯ

วันจันทร์ที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๘

๐๔.๐๐-๐๖.๓๐ น. ทำวัตรเช้า มีสมณะ ๖๑ รูป พระอาคันตุกะ ๑๐ รูป ลิกขมาตุ ๑๖ รูป ญาติธรรมฝ่ายชาย ๒๑๑ คน ญาติธรรมฝ่ายหญิง ๗๖๗ คน

พ่อครูนำสวดมนต์ แสดงธรรมเรื่อง **“โลกหรืออัตตา อธิปไตยที่เป็นธรรม”** ...คือ ๕ เป็นพื้นฐานของจิต ไม่ฆ่าสัตว์ท่านให้ศึกษา โทสมูลจิต ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม นี่ท่านให้ศึกษาจิตโลภมูลหรือราคะมูล คือข้อ ๕ อบายมุข **ยุคนี้อาชีพอบายมุขคือนักการเมือง** มีทั้งนักการเมือง และนักการเมืองประจำ(ข้าราชการ) ทุกวันนี้กลายเป็นอบายมุขไปแล้วนี่คือด้านการงาน

ส่วนด้านบันเทิงคือนักกีฬาและดารา ทุกวันนี้สื่อประโคมข่าวอย่างนี้มากมาย มีสื่อเรื่องคุณธรรมธรรมะน้อยมาก มีแต่เอาเวลาแรงงานทุนรอนเอาไปส่งเสริมสิ่งเลอะเทอะที่มากเกินไป

๐๖.๓๐-๐๘.๐๐ น. **ประชุมตลาดอาริยะ สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** เป็นประธาน

๐๘.๐๐-๐๙.๓๐ น. เทศน์ก่อนฉัน เรื่อง **“เป็นไปตามบุญบารมี”** โดย**สมณะสยาม**

สังจญาณ... กล่าวถึงการสร้างบุญที่เป็นไปตามลำดับ เป็นไปตามบารมี โดยเล่าถึงตนเองว่า กว่าจะมาบวชต้องปฏิบัติตามลำดับอย่างไรบ้าง ตั้งแต่ฟังรายการวิทยุของท่านจันทร์ จนเข้ามาปฏิบัติฝึกกระทำการพูด การกินมือเดียว ฯลฯ ต้องมีการตั้งจิตอยู่อย่างมั่นคงว่าจะก้าชาติๆก็ตาม จะขาดธรรมะไม่ได้ ต่อให้เป็นการติดหลงก็เป็นฐานอาศัย ทำอย่างมุ่งมั่นตั้งใจ เพื่อให้ถึงเป้าหมายคือนิพพาน ไม่มีอะไรจะดีเลิศประเสริฐเท่ากับธรรมะ

๐๙.๓๐-๑๐.๐๐ น. **เทศน์ก่อนฉัน** เรื่อง “**กว่าจะสัมมาทิฐิ**” โดยสมณะแก่นเกล้า สารโก
 กล่าวเรื่องราวตนเองตั้งแต่ดำรงชีวิตเป็นคนบ้านนอก เป็นเด็กเลี้ยงควาย มีความเข้าใจเรื่องบุญ บาป
 เหมือนคนทั่วไป จนกระทั่งพี่สาวนำหนังสือของชาวโศกมาให้อ่าน จึงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงตนเอง
 กว่าที่รู้ว่าความคิดหลายอย่างยังไม่สัมมาทิฐิ ก็บวชมาจะเข้า ๒๐ พรรษาแล้ว บ้านราชมีงาน
 เยอะมาก การปฏิบัติธรรมที่เน้นแต่ปริยัติจะลืมนำ การนำมาปฏิบัติช่วยให้จดจำง่าย ไม่ลืม
 การปฏิบัติต้องอาศัยหมู่กลุ่มจึงจะพัฒนา

๑๓.๐๐-๑๔.๐๐ น. **ประชุมแบ่งงานตลาดอารียะ สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** เป็นประธาน

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ** เป็นกิจกรรมแบ่ง

กลุ่มกันทำงาน เช่น ย้ายสินค้าที่ตลาดอารียะ ชุดมันแกว ทำ
 สะพาน ขนโต๊ะ ขนแก้ว ทำ ๕ ส.ที่เรือ ช่วยโรงครัว กางซาเลน
 ที่ริมมูน เป็นกิจกรรมยามบ่ายท่ามกลางบรรยากาศที่ร้อนระอุ

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **สมณะฟ้าไท สมชาติโก สัมภาษณ์**

ปฏิบัติกรชุด “**เรียนแล้วรอด**”

ดร.วิวัฒน์ ศัลยกำธร หรือ **อ.ยักษ์** ...ได้มาให้แนว

คิดการศึกษาแบบที่มีการให้ การทาน การเสียสละ อาจารย์กล่าวว่า
 ว่า ทานมีฤทธิ์จริงๆ สามารถเปลี่ยนแกงส้มให้เปลี่ยนเป็นส้มโอ
 ได้ คือเอาแกงส้มไปให้เพื่อนบ้าน เขาก็ให้ส้มโอกลับคืนมา โดย

ที่เราไม่ได้หวังว่าจะได้อะไรตอบแทนเลย

คุณไพโรเมือง รักพงษ์โศก ...เป็นครูสัมมา

สิกขาสันตโศก อยู่กับนักเรียนอย่างให้ความเป็นพี่
 เป็นน้อง

คุณอุ้นเอื้อ สิงห์คำเป็นศิษย์เก่าสัมมา

สิกขาศีระชะโศก จบแล้วก็อยู่วัด อยู่กับการศึกษาออก
 กล่อง เพราะการศึกษาแบบโลกๆ ก็อยู่ในห้องสี่เหลี่ยม
 แต่อยู่ที่นี้ได้ศึกษาปฏิบัติจริง ถือศีลจริง อยู่อย่างเป็น
 ของจริง ไม่ใช่หลอกๆแบบข้างนอกเขาทำกัน สอนโดยที่
 ไม่ได้ทำจริง ทำให้สอนแบบผิดๆ

คุณศิริกุล หวังภูกลาง ...การเรียนทางโลกข้างนอกไม่มีวันจบ แต่อยู่ที่นี้เรียนโลกุตระมี

วันจบ เรียนให้ถึงพระนิพพาน เรียนแล้วมีกำลังเรียนต่อ เพราะรู้ที่จบ

คุณอุดม งามสิริ ...เป็นศิษย์เก่าสัมมาสิกขาศีระชะโศก จบแล้วก็อยู่วัดต่อ ทำงานแบบไม่มี

เงินเดือน ก็ไม่รู้สิว่าขาดอะไร อยู่ที่นี้เป็นเหมือนบ้านของเรา ไม่รู้จะเอาเงินไปทำไม อยู่ที่นี้เรียนรู้อะไร
 หลายอย่าง ความทุกข์ที่เข้ามาถือว่า ได้ใช้หนี้วิบากกรรม รู้แล้วก็สร้างกุศลเยอะๆ ลดละกิเลสไม่
 สร้างวิบากใหม่ที่ไม่ดีให้กับตน

วันอังคารที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘

๐๔.๐๐-๐๖.๓๐ น. ทำวัตรเช้า **พ่อครู**แสดงธรรมเรื่อง “**โลกหรืออัตตา อธิปไตยที่เป็นธรรม**” ...คำว่าโลก กับคำว่า อัตตา สองคำนี้อยู่ในอธิปไตย ๓ ที่แปลว่ากำลัง ฤทธิ์แรงหรือพลังงาน ไม่ใช่พลังงานสสาร ฟิสิกส์ แต่เป็นพลังงานเกิดจากกายกรรม วาจากรรม โดยเฉพาะพลังงานทางใจ ที่จะพาให้กาย วาจา เกิดพฤติกรรม โดยเกิดจากใจ เป็นองค์รวมพฤติกรรมของมนุษย์ที่มีน้ำจจะ คีตะ วาทีตะ

มาเรียนรู้โลกกับอัตตาให้ดี ทุกวันนี้โลกประชาธิปไตย สองร้อยกว่าประเทศในโลกที่เป็นประเทศประชาธิปไตย จะหยั่งลึกรู้ทั้งโลกและสังคม อย่างนายกาประยุทธ์ ก็กำลังทำงานที่จะสับประยุทธ์โลก กำลังประกาศประชาธิปไตยไปให้แกโลก

๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ** ไปช่วยลงสินค้าที่ฝั่งเมือง ช่วยกางเต็นท์ ชนลัว่ม น็อคดาวณ์ กางซาแลน เก็บฟักทอง

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. **เทศน์ก่อนฉัน** เรื่อง “**แผ่นดินนี้มีคำตอบ**” โดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร สมณะแสนดิน ภูมิพุทโธ** ...ได้นำเสนอ ภาพของแผ่นดินพุท คือบ้านราชาเมืองเรือ ที่กำลังอยู่ในช่วงสร้างบ้านแปลงเมือง และเป็นที่พักพิงของมนุษย์ชมพูทวีป ที่จะพาบรรลุปฐมจรรย์สมบูรณ์ได้ และมีการนำเสนอการหาข้อมูลชาวอโศก จากเว็บไซต์ www.boonniyom.net

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “**หมอที่ดีที่สุดคือตัวเราเอง**” ดำเนินรายการโดย **สมณะแสนดิน ภูมิพุทโธ สัมภาษณ์ สมณะคำจริง วชิคุตโต ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม คุณพรเพ็ญ(ป้าขาว) รัศมีวิเชียรทอง....** ซึ่งแต่ละท่านได้มานำเสนอวิถีในการดูแลสุขภาพตนเองแบบต่างๆ ที่เกิดจากการเก็บเอาองค์ความรู้แพทย์ทุกสาขา มาปรับประยุกต์ให้เหมาะกับตนเอง โดยเน้นหลัก ๘ อ. ทำให้สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งพามออย่างเดี๋ยว แต่พึ่งตนเองได้ด้วย

๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ** ลงของที่ตลาดอาริยะฝั่งเมือง กางซาแลน ถอนหญ้า ขูดมันแกว กางเต็นท์เล็ก ชนป๋วย ทำทำน้ำที่ริมมูน

วันพุธที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘

๐๔.๐๐-๐๖.๓๐ น. **ทำวัตรเช้า** เรื่อง “โลกหรืออตฺตา อธิปไตยที่เป็นธรรม” ...พ่อครู แสดงธรรมว่า... วันนี้นั้นที่สี่ของปลุกเสกพระแท้ๆของพุทธ ครั้งที่ ๓๙ แล้ว เราก็ปลุกกันจริงๆ ปลุกกันเรื่อยๆ เพราะว่าคนเรานี่ พระพุทธเจ้าว่าเป็นคนที่ไม่รู้ตื่น แต่ไม่หลับนะ นอกจากไม่หลับแล้ว ตื่นด้วย ตาเหลือกตาโพล่งด้วย ไม่ใช่ลืมตาธรรมดา ดีไม่ดีแยกเขี้ยวยิงฟันด้วยนะคนนี่

...อาตมานำ**ปหาราหสูตร** ซึ่งอาตมาถือว่าเป็นสูตรสำคัญในพระไตรปิฎกเล่ม ๒๓ เพราะ เป็นความจริงที่ไม่เคยมีมาก่อนในความเป็นคน เป็นสังคมที่มี ๘ หลักของความมหัศจรรย์ในธรรม วินัยนี้ ท่านเรียกว่า**ความนำอัครรรยอันไม่เคยมีมาก่อน** อัจฉริยง์ อัสสุตง์ อัมภูตธรรม คนจะมองไม่ ออกว่านำอัครรรย

อย่างชาวอโศกที่เกิดมาแล้วนี่ เป็น**คนนำอัครรรย** เราเคยถูกคนดูถูกว่า พวกนี้โง่ทำงาน ไร้ใช้โพธิวัตรให้กินกล้วยหรือเดียวทำงานทั้งวัน ชาวอโศกมุ่งมาจน ตั้งใจจน เต็มใจจน มาจนอย่าง ไม่ถูกหลอกล่อ มันทวนกระแสบกับคนในโลกที่มุ่งมารวย คนเป็นพันล้าน คนนี้มุ่งไปรวยสักสี่พันล้านมัน มันทวีคูณ ใครรวยได้มาก จะทิ้งกัน อย่างบิลเกตต์นี่ครองตำแหน่งรวยที่สุดในโลกมานานแล้ว ยึด หัวขาดเทคโนโลยีมา ตอนนี้มีคนอื่นมาต่อสู้ แต่เขาก็พยายามทำต่อ

๐๗.๐๐-๐๘.๐๐ น. สมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาต

๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ** ช่วยเตรียมงานตลาดอารียะ

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. **ธรรมะก่อนฉัน** เรื่อง “**ประทับใจ ประทับใจ**” โดย **สมณะชยะชยัน สรณีย โสมณะลานบุญ วชิโร สมณะชยันยอม วิริยโร...** โดย สมณะลานบุญ ให้ทัศนะว่า ชีวิตนี้ ควรจะเป็นแบบคนจน มีชีวิตที่มักน้อย ลดละความอยากความติดหลง ส่วนสมณะชยันยอม จัดประเด็นว่า ชาวอโศกเป็นคนจน แต่ทำไมสามารถจัดกิจกรรมตลาดอารียะขายของต่ำกว่าราคาทุนได้ คำตอบก็คือ เราเป็นคนจนมหัศจรรย์ สอดคล้องกับหลักธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า

สองวันที่ผ่านมา รายการภาคบ่าย เป็นรายการบำเพ็ญคุณ ซึ่งหลายงานต้องอยู่กลางแจ้ง แดด อากาศร้อนมาก จึงต้องย้ายกิจกรรมบำเพ็ญคุณไปทำตอนเย็น และเอารายการภาคค่ำไว้ภาคบ่าย ตอนบ่ายจึงเป็นรายการสัมภาษณ์ปฏิบัติกร

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการสัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “**กสิกรรมบุญนิยม**” ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** สัมภาษณ์ **ดร.แสวง รวยสูงเนิน อ.กมล พรหมมาก คุณดาวเย็น นาวาบุญนิยม คุณพัฑฒญา ชาวหินฟ้า** ...แต่ละท่านได้มาให้ประสบการณ์ในการทำกสิกรรมไร้สารพิษ ที่เป็นบุญนิยม เป็นกสิกรรมที่ไม่พึ่งพาสารเคมี ใช้ความสามารถของคน แต่กสิกรรมที่ใช้สารเคมีไม่ได้พึ่งพาความสามารถของตนเอง และยังทำให้ดินเสื่อมอีกด้วย เป็นพิษต่อคน สัตว์ สิ่งแวดล้อมอีก โดยเฉพาะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ไปไม่รอด ซึ่งทิศทางต่อไปจะต้องพึ่งพาตนเอง มาทำกสิกรรมไร้ สารพิษ แม้อุปสรรคมีก็ไม่ทำให้ล้มความพอเพียงจากประสบการณ์ชีวิตไปได้เลย

วันพฤหัสบดีที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘

๐๔.๐๐-๐๖.๓๐ น. ทำวัตรเช้า โดยพ่อครู เรื่อง“โลกหรืออัตตา อธิปไตยที่เป็นธรรม”

....ชาวโศกเราเกิดกลุ่มพฤติกรรมมนุษย์เป็นลัทธิมาลั้งกับปะ ลัทธิมาวาจา ลัทธิมากัมมันตะ ลัทธิมาอาชีวะ มีการคิด การพูด ล่านวนโวหารอย่างชาวโศกนี้ พ่อคุยๆกับชาวบ้านเขา คุยๆไปเขาก็จะบอกว่านี่ ชาวโศกนี้ มันจะรู้เลย การพูดการคิดมันทฤษฎีสัมมัญญาตา เป็น DNA เดียวกันเลย เกิดแล้ว ชาวโศกมีการหยั่งลง อย่างถาวรยั่งยืน อย่างไม่เสสสร้าง ถึงต้นราก ถึงมูลกา ของจิตวิญญาณ ถาวร ยั่งยืน ก็ตั้งอกตั้งใจสะสมพากเพียร

ปีนี้พวกเราชาคริยา ตื่นขึ้นเยอะ จิตมันพอเข้าใจ แต่แน่นอนกิเลสไม่ได้ล้าง เรา พอสำนึก ก็อย่าได้ซ้ำ นี่มีเหตุปัจจัยที่มีพื้นที่ แดนของราชธานีโศกก็ดูแน่นศาลาอยู่ ถ้ามารวมกันได้ขนาดนี้ (งานเรามีมากลูกรัก หมูเรา เล็กนักสุดเอ่อย) เราเป็นจุดใสเล็กๆท่ามกลาง ขอบฟ้ากว้าง พระพุทธเจ้าเตือนแล้วว่า เมื่อเรา มาพบสิ่งที่เชื่อว่า“ใช่แล้ว”อย่าเสียชาติเกิดตายเปล่า การได้สุขด้วยกามด้วยอัตตา คุณยังสงสัยอะไร อีก สงสัยก็พิจารณาไตร่ตรองซ้ำๆ ขนาดเรา รู้ แล้วพากเพียรทำยังยากเลย วิบากเหมือนหมา ไล่เนื้อ คนเราตายไปแล้ว ก็ต้องไปรับวิบาก นานเท่าไหร่ กว่าจะได้เกิดมามีร่างมนุษย์ เป็น พันๆหมื่นๆแสนๆปี ไม่ง่ายหรอก อาตมาไม่ได้ พูดเดาส่งเดชนะ พูดอย่างไตร่ตรอง ว่าจะพูด กับพวกเราที่พอมีพื้นพังกได้

๐๗.๐๐-๐๘.๐๐ น. สมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาต

๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ** ช่วยเตรียมงานตลาดอาริยะ

๐๙.๑๐-๑๐.๓๐ น. ธรรมะก่อนนั้น เรื่อง “**เพื่อมนุษยชาติกับลมหายใจที่เหลืออยู่**” ดำเนิน รายการโดย **สมณะบินบน ธิรจิตโต** โดยท่านได้เกริ่นกล่าวถึงคุณค่าแห่งการเสียสละเพื่อมวล มนุษยชาติ โดยมีปฏิบัติการช่วงแรกคือ**คุณวิชาญ จิรวชบวรกิจ** และมี**สมณะฮังดิน ภูมิตโต** ร่วมทำ หน้าที่สัมภาษณ์ด้วย สมณะฮังดินได้เล่าประวัติความเป็นมาของคุณวิชาญ ตั้งแต่เรียนจบไปเรียนต่อ ที่ญี่ปุ่นแล้วกลับมาทำงานเป็นไกด์ ต่อมาเกิดความค้างคาใจว่าอาชีพที่ทำอยู่เป็นบาปหรือไม่? จึงไป กราบเรียนถามพ่อครูจนได้ความชัดเจนก็เลิกอาชีพไกด์ สู่ความเป็นนักปฏิบัติธรรม ช่วงนี้คุณวิชาญ

มาพักรักษาตัวที่ราชธานีโอศก เนื่องจากมีอาการฟุ้งซ่าน นอนไม่หลับ คุณวิชาญแสดงความรู้สึก ซาบซึ้งตื่นตันต่อหมูกุ่มด้วยน้ำเสียงสั่นเครือ คุณวิชาญเคยมีรายได้เดือนละสี่ถึงห้าแสนบาท แต่ก็ไม่ รู้สึกเป็นสุข รู้สึกว่าเหมือนตนเองกำลังหลอกแขกที่ตนเองนำเที่ยว ทุกวันนี้มาอยู่บ้านราช อาศัยการทำงานช่วยให้จิตใจสงบขึ้น เช่น ช่วยถูพื้น โดยมีแนวคิดที่ต้องทำงานให้หนัก ผลคือสุขภาพดีขึ้นกว่าเดิม แม้แต่อาการกระดูกสันหลังทับเส้นประสาทก็ดีขึ้น คุณวิชาญจะมาพบสมณะทุกเที่ยงตรงสม่ำเสมอทุกวัน จนเป็นที่ประทับใจของสมณะ

ช่วงที่ ๒ สัมภาษณ์ **ประดาบุญ ชาวหินฟ้า** โดยมี **สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิโร** ร่วมดำเนินรายการกับ **สมณะชินน** คุณประดาบุญเป็นคนอำเภอภูซำป๋น จ.อุบลราชธานี รู้จักโอศกจากการอ่านหนังสือ ต่อมาก็เริ่มปฏิบัติธรรม จนปี ๒๕๔๔ ก็ได้เข้ามาสมัครเป็นปะเพื่อเข้าสู่ความเป็นนักบวชหญิง ภายหลังป่วย เป็นโรคเส้นเลือดในสมองตีบ จนเป็นอัมพาตครึ่งซีก เมื่อปี ๒๕๔๙ แต่ก็ไม่ท้อถอย ช่วงแรกๆของการป่วยรู้สึกทุกข์ เพราะช่วยตนเองไม่ได้ ต้องอาศัยคนอื่น รู้สึกเหมือนโลกมืด ชีวิตพลิกผัน แต่ทำใจได้จากการอ่านหนังสือ จนได้ความคิดต่อสู้กับชีวิต แยกได้ว่าจิตวิญญาณไม่เกี่ยวกับร่างกาย ทุกวันนี้สุขภาพก็ดีขึ้น แม้ว่าร่างกายจะมีปัญหา แต่ก็ไม่ยอมจำนนต่อวิบากกรรมที่ได้รับ ทุกวันนี้ยังเอาภาระดูแลลูกมาตุที่อาพาธ รดน้ำต้นไม้ ซักผ้า ซักผ้าห่ม พับกระสอบปุ๋ย ดูแลเขตลูกมาตุ ทำงานได้มาก

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. **“ตอบปัญหาหม่ากิลส์ให้บริสุทธิ์”** โดย **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์...รายการนี้** พ่อครูได้เมตตาตอบคำถาม **นางสาวอุรินธา เฉลิมช่วง** เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาการพัฒนาศุขชน คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ขณะนี้สนใจทำวิทยานิพนธ์เรื่อง **กระบวนการตลาดอาริยะของชาวโอศก** เนื่องจากตลาดอาริยะเป็นตลาดที่มีแนวคิด และการปฏิบัติ ที่ขัดแย้งกับตลาดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ที่เน้นในเรื่องของกำไรที่เป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียว อีกทั้งวิถีปฏิบัติของชาวโอศกนั้นยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งขณะนี้เริ่มมีผู้ศึกษาและนำไปปฏิบัติอยู่จำนวนไม่น้อย แต่กิจกรรมของชาวโอศกนั้นสามารถสะท้อนภาพของเศรษฐกิจพอเพียง และการพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยวันนี้มาถามเรื่อง **ภาพรวมของความเป็นโอศก** ซึ่งพ่อครูได้เมตตาตอบ **ภาพรวมทั้ง ๑๙ ด้านของชาวโอศก** คือ นโยบายด้านการเมือง ด้านการบริหาร ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเงิน ด้านกลไกกรรม ด้านอุตสาหกรรม ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการสื่อสาร ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านศาสนา ด้านการศึกษา ด้านศิลปะ ด้านวัฒนธรรม ด้านสาธารณสุข ด้านบริโภคนิยม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชาติ

๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ** ช่วยเตรียมงานตลาดอาริยะ

วันศุกร์ที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘

๐๕.๐๐-๐๖.๓๐ น. ทำวัตรเช้า โดยพ่อครู เรื่อง “โลกหรืออตตตา อธิปไตยที่เป็นธรรม”

....อาตมาอธิบายเรื่องอธิปไตยที่เป็นแรงพลัง ที่ในโลกเขาทำเพื่อเกิดอำนาจแรงฤทธิ์นี้ เขาทำแล้วก็ไม่เข้าใจว่า ฤทธิ์แรงนี้คืออะไรแล้วเขาก็ไปศึกษาแต่แรงฟิสิกส์ แต่ฤทธิ์แรงที่อยู่ในสังคมโลกนั้น โลกทั่วไปเข้าใจแค่เรื่องลูกโลก แต่ของพระพุทธเจ้านี้โลกคือความหมუნวน แล้วพระพุทธเจ้าเห็นว่า พฤติของมนุษย์นี่มีความหมუნวนเร็ว แล้วซับซ้อน ต้องเอามาแยกแยะนัยสำคัญ

โลกที่เรียกว่าโลกียะกับโลกุตระเป็นอย่างไร? โลกสมุทัยที่เป็นเหตุให้หมუნวน ท่านก็ดับได้ ดับได้ก็เป็นพลังใหม่ เหตุที่ทำให้หมუნวนก็ทำให้เกิดพลังแรงเช่นกัน แต่เป็นโทษภัย ต่อผู้อื่นต่อส่วนรวม ไม่เป็นคุณประโยชน์แก่ส่วนรวม เพราะเราไม่รู้จักตนเองแล้วสั่งสมแรงแบบนั้น ได้แล้วก็ทำให้เกิดการหมუნวนทำร้ายคนอื่น ดูดแย่งชิงเอาจากคนอื่น อาการเช่นนี้คือสัตว์โลก ที่มีอตตตา มีพลังของตน สั่งสมความรู้ เข้าใจ นึกคิดความเห็นของตน ที่ไม่ได้ศึกษา ก็ไม่รู้ว่า เห็นแก่ตัวแย่งชิงทำร้ายผู้อื่น หยาบคาย แฝงเล่ห์หลอกกว่าไปช่วย

คนอื่น แต่แท้จริงล้วงดับกินไส้ ทำให้คนอื่นแย่ง กลายเป็นคนเสื่อมทรุด บางทีถึงตายเลย แต่ตนเองได้แต่รวยเอาๆ กอบโกยเป็นของตน ใหญ่มากหรรหามาก

พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้แล้ว ว่าธรรมะนั้นน่าศึกษาว่าความรู้เทคนิค ที่เขาทำเพื่อสร้างสรรกินใช้ อาศัย เลี้ยงชีพ สัตว์โลกทุกตัวก็พาตนรอดเลี้ยงชีพก็ทำ สัตว์ที่เป็นคนก็ทำ แต่ความรู้แล้วมีสมอง มีจิตวิญญาณ จิตนิยาม ที่สูง เก่ง วิจิตร พิลึกกว่าสัตว์โลกอื่น ก็เลยเอาความเก่งนี้ทำร้ายทำลายเบียดเบียนผู้อื่น เป็นพลังงานทำร้ายสังคม เพราะไม่รู้จักตัวเองที่เรียกว่าอตตตา ไม่รู้ตนว่าเป็นสัตว์โหดร้าย แต่ปฏิภาณคนรู้ว่าอะไรดี แต่รู้เพียงลำนึกเฟิน แล้วเอามาเป็นการอำพรางหลอกว่าตนไม่เห็นแก่ตัว ช่วยคนอื่นด้วย ซับซ้อนซ่อนพราง บังไว้ไม่ให้รู้ว่าเราทำเพื่อตัวเอง นี่ฉลาดเฉลียวมาก

๐๗.๐๐-๐๘.๐๐ น. สมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาต

๐๘.๓๐-๑๐.๓๐ น. **สอบภาควิชาการ ว.บบบ.** โดยแบ่งผู้สอบออกเป็น ๑๘ กลุ่ม มีผู้เข้าสอบร่วม ๔๕๐ คน สอบที่เขื่อนศูนย์สุญ ทั้งชั้น ๑ และชั้นที่ ๓ โดยผู้สอบที่ต้องใช้ตัวช่วย ก็จะไปสอบที่ชั้น ๓ บรรยากาศการสอบเป็นไปอย่างเรียบร้อยงาม เป็นระบบระเบียบ

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. “**ตอบปัญหาหม่ากิลีสให้บริสุทธิ์**” โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์...ตอบปัญหาให้นักศึกษาปริญาโท(คุณอรุณิธา)ต่อจากวานนี้ และได้ตอบปัญหาแก่ญาติธรรมในเวลาที่เหลือ

มีคำถามที่น่าสนใจ เช่น...

-ถามว่า ๓๖ ปี ต่อมานับเป็นช่วงปัจจุบันของชาวโศก หลวงปู่จะมีแนวทางหรือวางแนวทางอย่างไรให้กับโศก ...

อาตมาตอบเลยว่าไม่ได้วางแนวทางอะไร มีคนเขาถามว่าสอนคนอย่างไรมีหลักสูตรอย่างไร คนถึงมาเป็นแบบนี้ได้ อาตมาบอกว่าไม่รู้ แต่ว่าอาตมามีความจริงอะไรก็บอกไปเรื่อยๆ มีเบื้องต้น

ท่ามกลางบั้นปลายอย่างไรก็บอก จะมีหลักสูตรอย่างไรก็บอกไม่ได้หรอก ถามอนาคตจะเป็นอย่างไรมันมี ๑๖ ด้านเลย แต่ไม่กลัว อนาคตจะเป็นอย่างไรไม่กลัว อาตมามั่นใจว่าชาวโศกจะเดินหน้าต่อ จะได้ไกลหรือไม่ก็อยู่ที่พวกคุณ อาตมามั่นใจว่าถ้าอาตมาอยู่ พวกคุณก็หาว่าอาตมาเป็นแกนหลัก แต่ถ้าอาตมาตาย พวกคุณก็ต้องทำตนเป็นแกนหลัก หากไม่ทำตนเป็นแกนหลัก น้ำหรือลมพัดมาก็พังล้ม

ถ้าหัวหน้าล้มแล้ว พวกคุณต้องรวมตัวกันโดยอัตโนมัติ แต่ถ้าล้มแล้ว แยกวง ต่างคนต่างใหญ่ก็จะแยกไป แต่ถ้าไม่มีความคิดว่าใครใหญ่ก็รวมกันได้ แต่ถ้าคิดว่าใครใหญ่ๆ ก็แยกเป็นร้อยก็เลย พระพุทธเจ้าว่าอย่าทำสังฆเภท เป็นการทำลายศาสนา เป็นอนันตริยกรรม มันพัง โดยสังขจะ

ถ้าแตกกันแล้วศาสนาพัง ต่างคนต่างทำคนละไม้คนละมือทำศาสนาแตก บาปก็ตกอยู่ที่คนทำพยายามพากเพียรอย่าให้แตกกัน รักษาความร่วมมือกันให้ได้

ทุกวันนี้เราพูดแต่ปากกันก็เยอะ เราพูดว่า ทุกอย่างต้องทำ ต้องฟังต้องเอาตามมติส่วนรวม แต่ภาคปฏิบัติสั่งเองทำเอง แล้วทำแค่ทำให้ส่วนกลางรับทราบ อย่างนี้ไม่ได้ เป็นเผด็จการส่วนตัว ทำเสร็จแล้วก็มารายงานส่วนกลางให้เขาจำนนยอมรับ เราควรทำให้ส่วนกลางรับทราบ มีลายลักษณ์อักษรได้ก็ยิ่งดี ให้คนรับรู้ด้วยกัน ทำเป็นหมู่ ศาสนาพุทธคือศาสนาสงฆ์เป็นหมู่ พระพุทธเจ้าตอนปรินิพพาน มีผู้ไปถามว่าจะตั้งใครแทนพระพุทธเจ้า ท่านก็ว่าไม่ตั้ง ท่านวางระบบไว้หมดแล้ว ให้ร่วมกันทำ คณะทำงานสังฆกรรม ก็เลือกไปตามเหมาะสม สงฆ์มี ๔ รูปก็ทำตามนั้น เอาคนที่เหมาะที่จะมาเข้าประชุมเป็นบัณฑิต กิจนี้สงฆ์ ๔ รูป กิจนี้สงฆ์ ๕ รูป กิจนี้ ๑๐ รูป กิจนี้ ๒๐ รูป แต่มากกว่านั้นก็ได้นี่คือวิธีการบริหารของท่าน นี่คือนิยามประชาธิปไตย ไม่ไปตั้งใครมีอำนาจเป็นหนึ่ง

ถ้าตั้งใครเป็นหัวหน้าศาสนา เท่ากับการทำลายศาสนา เห็นไหมว่า ตอนนี่แตกไปเรื่อยๆ เพราะไม่เชื่อ พระพุทธเจ้า ทำไม่ลงร่องลงรอยก็เสื่อม อย่าให้ใครเป็นใหญ่ฝ่ายเดียวต้องใช้หมู่มุขทำตามธรรมเนียม ท่านตราไว้ดีแล้ว

-เคยได้ยินมาว่าพ่อท่านเวลาจะวางอะไรก็วางได้รวดเร็ว จนนอนก็กำหนดจิตหลับภายในไม่ถึงสองนาทีก่อน

ตอบ.....จริง บางทีไม่ถึงนาทีก็หลับ แต่บางทีมีเรื่องให้คิดก็นานกว่านั้น อาตมาฝึกมา ให้ไม่ติดหลับติดนอน การนอนนี่ติดมะล่ำมะเลื่อง ต้องฝึกให้ตื่นแล้วจิตใจใสเลย ถ้าจิตใสแล้วสบาย แต่ถ้าจิตไปติดมะล่ำมะเลื่องนี่คือถีนมิทธะ นอกจากจะฝึกให้ตื่นแล้วก็ให้จิตสดชื่น หลับคือหลับ ตื่นคือตื่น ตัดตัวเชื่อมต่อให้ได้ คุณฝึกตื่นมาแล้วทำให้สว่างจ้าเลย จนฝึกตีระฆังทุกชั่วโมงได้ สมมุติมันจะถึงตีสอง เราตื่นมาตีหนึ่งสี่สิบแปด ก็ยังไม่ถึงตีสอง จะนอนไปมันก็ต้องตื่นให้ทัน ก็ต้องฝึกอีก ถ้าก่อนหรือหลัง ๑๐ นาทีก็ตีได้ แต่ถ้าเลยเป็น ๑๑ นาทีจะตีไม่ได้ นอนมาตื่นตีหนึ่งสี่สิบแปดก็ต้องนอนอีก สองนาทีก่อน ตื่น ฝึกจนนอนก็นานที่ตื่นได้ตามที่จัดไว้ได้ ฝึกจนเราไม่ทำอาการง่วงเลย มันไม่เสียพลังงานด้วย แล้วทุกชั่วโมงตีระฆังก็ไม่เพี้ยนเหมือนคนธรรมดาตื่น

๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. **บำเพ็ญคุณ** ช่วยเตรียมงานตลาดอารีเยะ

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการ **“๒ นาทีทองของเกจิฯ”** มีสมณะสิกขมาตุเกจิอาจารย์ผลัดกันมาให้ธรรมะข้อคิดแก่ญาติโยมท่านละ ๒ นาที

วันเสาร์ที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๘

๐๕.๐๐-๐๖.๓๐ น. ทำวัตรเช้า เรื่อง **“โลกหรืออตฺตา อธิปไตยที่เป็นธรรม” ...พ่อครูว่า...** วันนี่วันสุดท้ายของงาน เป็นวันแรม ๘ ค่ำเดือน ๕ ปีมะแมแล้ว อีกไม่กี่วันก็จัดตลาดอารีเยะแล้ว ซึ่งเป็นงานที่เราทำทั้งปีนะ เพราะว่าต้องสั่งของทำผลผลิต เกิดการสร้างงาน และผลผลิต เอาไปแจกจ่ายสู่สังคมให้เกิดการอุปโภคบริโภคกัน

ถ้ามีการทำตลาดอารีเยะแพร่ไป ประชาชน จะได้รับการดูแล อบอุ่น ได้ประโยชน์มาก หากรัฐบาลเข้าใจแล้วทำลักษณะนี้ใช้ซ้ำอื่นก็ได้ ที่เราทำได้เพราะเรารวย แต่แท้จริงเราไม่ได้รวยเลย คนรวยเขากลับไม่ทำ กลับกักตุน แต่ของเรากลับสะพัด เราทำตลาดอารีเยะแต่ละปีก็เพิ่มยอดเงิน เพิ่มยอดงาน โตขึ้นเจริญขึ้น ก้าวหน้าขึ้น เรารวยจริงที่เราแจก แต่คนที่มีเยอะแต่ไม่เอาออกมา นี่คือขอทาน เอาจากเขาทุกวินาที คือลัจจะที่ย้อนความนึกคิดรู้สึกของคน

๐๗.๐๐-๐๘.๐๐ น. สมณะสิกขมาตุ บิณฑบาตในชุมชน

๐๗.๐๐-๐๙.๔๕ น. **บำเพ็ญคุณ**เตรียมงานตลาดอารีเยะ และรอบตอนบ่ายอีกหนึ่งรอบ

บทสรุปปลูกเสกพระแก้วของพุทธ ครั้งที่ ๓๙

งานปลูกเสกฯปีนี้ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดงานจากเดิมหลายประการ เนื่องด้วย จะมีการจัดงานตลาดอารีเยต่อจากงานปลูกเสกฯ หลายคนอาจมองว่า งานปลูกเสกฯปีนี้ไม่เคร่ง เหมือนปีก่อนๆ แต่เนื่องด้วยเหตุปัจจัยต่างๆทำให้ต้องปรับเปลี่ยนตารางงาน **จากความเคร่งในการนั่ง ฟังธรรมในศาลา ก็มาสู่ความเคร่งศีล ในการบำเพ็ญคุณ** ช่วยเตรียมงานตลาดอารีเยแทน มีผัสสะ เป็นปัจจัยให้ปฏิบัติให้เห็นกิเลสได้ง่ายขึ้นมากขึ้น ได้ประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน ครบสมบูรณ์มากขึ้น รวมถึงมีภาคทฤษฎีมีปรีชาที่เข้มข้นจากพ่อครูไม่เปลี่ยนแปลง ให้เราได้นำเอาธรรมะที่ได้จากพ่อครูนำไปใช้ปฏิบัติจริงในการทำงาน ความเจริญในการปฏิบัติธรรมจึงจะเกิดได้จริง มีมรรคผลจริง

เป็นทาง”มรรค มีองค์ ๘”นั่นคือ

“ทางเอกทางเดียว ไม่มีทางอื่น”(เอเสวมัคโค นัตถัญญเณ)

อันจะพาให้เราพากเพียร อย่าง มี “เจตนา” แต่อย่า “อยาก”

จง “พากเพียร” ให้เต็ม “บริสุทธิ์” ต่อไป

เพราะ ความบริสุทธิ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก...ในที่สุด

♥ *ทีมงานข่าวอโศก*

สถิติผู้มาฟังธรรมที่เขื่อนศูนย์สุญญ

วัน เดือน ปี	ทำวัตรเช้า	ก่อนฉัน	ภาคบ่าย
อา. ๕ เม.ย. ๒๕๕๘		๗๓๔	๔๗๙
จ. ๖ เม.ย. ๒๕๕๘	๖๙	๕๖๖	แบ่งกลุ่ม
อ. ๗ เม.ย. ๒๕๕๘	๗๗๘	๖๑๘	๕๐๒
พ. ๘ เม.ย. ๒๕๕๘	๗๘๑	๕๔๐	๔๘๕
พฤ. ๙ เม.ย. ๒๕๕๘	๘๐๗	๔๘๓	๖๘๕
ศ. ๑๐ เม.ย. ๒๕๕๘	๘๑๓	สอ.บ. ว.บ.บ.บ.	๖๕๑
ส. ๑๑ เม.ย. ๒๕๕๘	๗๑๑	บำเพ็ญคุณ	

ตลาดน้ำอริยะคีนชีวิตแม่ขุน ปี ๒๕๕๘

ครั้งที่ ๓๖

(งานสงกรานต์ท่องเที่ยววิถีเมืองอุบล ยลตลาดน้ำอริยะ)

งานตลาดน้ำอริยะคีนชีวิตแม่ขุน ปี ๒๕๕๘ ครั้งนี้จัดเป็นครั้งที่ ๓๖ ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ๒๕๕๘ ณ ฟิ่งแม่น้ำมุนบ้านราชา อวารินทร์ขำราบ และฟิ่งแม่น้ำมุน อ.เมือง จ.อุบลราชธานี โดยได้รับความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี(อบจ.) และสำนักงานขนส่งทางน้ำที่ ๗ สาขาจังหวัดอุบลราชธานี หรือที่ชาวบ้านเรียกติดปากว่า “กรมเจ้าท่า” ร่วมกับ หมู่บ้านชุมชนราชธานีโอโศก จัดงานตลาดน้ำอริยะคีนชีวิตแม่ขุนขึ้น โดยทางอบจ.ตั้งชื่อ งานที่ฟิ่งเมืองว่า “งานสงกรานต์ท่องเที่ยววิถีเมืองอุบล ยลตลาดน้ำอริยะ” วันที่ ๑๒-๑๔ เมษายน ๒๕๕๘ แต่ทางราชธานีโอโศกมีตลาดอริยะร่วมด้วยในระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ๒๕๕๘

วันจันทร์ที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๘

ตลาดอริยะคีนชีวิตแม่ขุน ปี ๒๕๕๘ ที่ฟิ่งบ้านราชา

๐๖.๓๐-๐๗.๓๐ น. **พ่อครู**นำสมณะ พระอาคันตุกะ และลิกขมาตุ ออกบิณฑบาต เริ่มตั้งแต่หน้าเฮือนโสเฮล เข้าสู่ถนนตรงกุ่ม แล้วมุ่งลงสู่ริมมุน ระหว่างเส้นทางมีญาติธรรมใส่บาตรเป็นจำนวนมาก เป็นการเริ่มต้นเทศกาลตลาดน้ำอริยะสงกรานต์ปีใหม่ไทย เทศกาลแห่งการให้ อันเป็น **อรรถิทินนัง** คือทานที่มีผลให้ไกลดความโลภ ด้วยพุทธประเพณีบิณฑบาต ที่พ่อครูพาทำ ขณะที่เทศกาลสงกรานต์ปีใหม่ไทยของทั่วโลก เต็มไปด้วยความสนุกบันเทิงทางโลกีย์ และประเพณีอันเป็น **นัตถิทินนัง** เป็นทานที่ไม่มีผลในการลดโลภและเป็นประเพณีแบบเทวนิยมไปเกือบหมดแล้ว แต่

พ่อครูพาชาวโศกมาจัดตลาดอาริยะในวันสงกรานต์ปีใหม่ไทย มาทำการงานที่มีผลให้ลดความโลภ ด้วยการขายสินค้าราคาต่ำกว่าทุน เพื่อเกิดประโยชน์แก่ประชาชน ซึ่งเป็นการทวนกระแสโลภก็อย่าง หัวเดินต่างตื่นหรือ ๑๘๐ องศาเลยทีเดียว

พ่อครูนำหมู่คุ้มบวชบิณฑบาตถึงลานจอดรถ มีบรรดาประชาชนผู้สนใจตลาดน้ำอาริยะ ต่างมาจอดรถอยู่ที่ลานจอดรถจำนวนหนึ่ง ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งก็พากันมาเข้าคิวรอให้ตลาดอาริยะ เปิดขาย ซึ่งจะเปิดขายเวลา ๐๘.๐๐ น.

๐๗.๓๐-๐๘.๐๐ น. **เริ่ม**

ต้นเปิดงานด้วยการเทศนาธรรม
จากพ่อครู ที่บนเวทีชาวบ้าน ริม
แม่น้ำมูน ...พ่อครูได้ให้ออวาท

...ณ บัดนี้ก็ป็นวาระ
ของงานตลาดอาริยะ ครั้งที่ ๓๖
เป็นการพาณิชย์ซื้อขาย ถ้าสังคมใด
ที่มีการซื้อขายอย่างทวนกระแส
สังคมปุถุชน **ทวนกระแสทุนนิยม** ที่
เราเรียกว่า **บุญนิยม** ทวนกระแส

อย่างไร คือ เป็นการซื้อขายที่ผู้ขายพยายามขายให้ขาดทุน **การค้าขายแบบบุญนิยมมีอยู่ ๔ ระดับ**

ระดับที่ ๑ การค้าขายต่ำกว่าราคาตลาด

ระดับที่ ๒ การค้าขายราคาเท่าทุน (อันนี้ไม่มีบุญหรือบาป เจ้ากันไป)

ระดับที่ ๓ การค้าขายราคาต่ำกว่าทุน อันนี้เริ่มเป็นตลาดอาริยะแล้ว เราก็พยายามให้ถูก
ที่สุด เช่น เราขายอาหาร ที่จริงก็น่าจะแจกฟรี แต่เราขายจานละบาท เอาแค่บาทเดียวก็ต่ำสุดแล้ว
เพราะเดี๋ยวนี้ตลาดชั้นสูงเขาซามละ ๕๐ บาทแล้ว เราก็เข้าใจการกำหนดหมายว่า การพาณิชย์บุญนิยม
มี ๔ ระดับ เราจะทำระดับ ๓ ต่ำกว่าราคาทุนได้เท่าไรก็คือตลาดอาริยะ ใครราคาต่ำได้มากที่สุด
เท่าไรก็คือเจตนารมณ์การสร้างตลาดอาริยะ เช่น เราขายตลาดอาริยะ จบงาน ไม่เอากลับบ้าน
ก็แจกเลยได้ สุดท้ายหากขายไม่หมด ก็เป็นการแจกไม่ใช่การค้าขาย นี่คือนโยบายบุญนิยม

ระดับที่ ๔ การแจกฟรี อันนี้เป็นบุญนิยมระดับสูงสุด

ตลาดเราเปิดมา ๓๖ ปี ถ้าเราทำตลาดอาริยะได้จริง ราคาตลาดจะลดซับซ้อนลงไปอีก
หลายชั้น จะได้มากเท่าใดก็อยู่ที่ส่วนรวมของตลาดโลก ตลาดสังคมจะทำราคาลดได้เฉลี่ยเท่าไร ถ้า
ราคาตลาดกลางลดได้เท่าไรนั่นคือ ความสำเร็จของพาณิชย์บุญนิยม

ปีนี้เราได้รับความร่วมมือจากทางจังหวัด ให้ไปจัดตลาดร่วมด้วยที่ฝั่งเมือง ก็ขอขอบคุณ
อย่างยิ่ง

ณ บัดนี้เวลา ๐๘.๐๐ น. เป็นเวลาเปิดตลาดอาริยะได้ ณ บัดนี้”

เมื่อพ่อครูได้ให้สัญญาณเปิดงานตลาดอาริยะริมฝั่งมูน ณ หมู่บ้านราชธานีโศก บรรดา

พอให้แม่ให้ก็ได้เปิดร้านให้ประชาชนได้ไปเลือกซื้อหาสินค้าราคาต่ำกว่าทุน... ประชาชนก็เริ่มทยอยกันเข้ามาชมและซื้อสินค้าอย่างไม่ขาดสาย เพียงไม่นานพื้นที่ตลาดอารีเยริมมูน ที่ในช่วงเช้ามีพื้นที่ว่างอยู่มาก ก็คับคั่งไปด้วยคลื่นมหาชน ที่ไหลเข้ามา หนูนเองเข้ามาอย่างไม่ขาดสาย

ปีนี้ที่จอดรถอยู่บริเวณลานกราบสมเด็จพระปรีชิตอวิชาในอนาคต มีเนื้อที่เกือบ ๑๐๐ ไร่ กว้างใหญ่เพียงพอสำหรับรองรับคลื่นมหาชนที่จะมาใช้บริการ และยังอยู่ใกล้ตลาดที่จำหน่ายสินค้ามากกว่าปีที่ผ่านมา แต่กระนั้นในเวลาเพียงไม่นาน ภายในช่วงเช้าหลังจากเปิดตลาดอารีเย ลานจอดรถก็แน่นไปด้วยรถหลากหลายชนิด ทั้งรถกระบะ รถกอล์ฟ และรถยนต์ส่วนบุคคลอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก การจราจรติดขัด ต้องค่อยๆเคลื่อนเข้าสู่บ้านราชฯ ซึ่งปีนี้ ฝ่ายจราจรที่รับผิดชอบการจอดรถ ก็วางแผนให้รถเข้าออกได้ทางเดียว หมุนเวียนไป เป็นการแก้ไขปัญหาจราจรติดขัด ไม่น่าเชื่อว่าจะมีจำนวนรถที่หลังไหลเข้ามา ทำให้รถที่ถนนตรงมุลติได้ แต่ก็เพียงระยะเวลาไม่นานก็เคลื่อนไปได้อย่างช้าๆ

ที่ตลาดอาหารขายอาหารจานละ ๑ บาท ตั้งแต่ ๐๖.๐๐-๑๖.๐๐ น. ล้วนแต่เป็นอาหารมังสวิรัต อาหารที่เป็นกุศลไม่เบียดเบียนชีวิตสัตว์ทั้งสิ้น เช่น ผัดหมี่โคราช, ผัดซีอิ้ว, ก๋วยเตี๋ยวมังสวิรัตทั้งก๋วยเตี๋ยวน้ำและก๋วยเตี่ยวหลอด, ขนมจีนน้ำเงี้ยว, ข้าวราดแกง เป็นต้น เป็นอาหารมังสวิรัต อาหารแห่งเมตตาธรรม

เพียงจานหรือถ้วยละบาทเดียว นอกจากนั้นยังมีของหวาน มีข้าวโพดคั่ว และอาหารอื่นๆอีกมากมาย... ตลาดอาหารเปิดให้รับประทานกันตั้งแต่ก่อนเปิดตลาดอาริยะ ๑ วัน ประชาชนที่มาชมงานก่อนเปิดตลาดมาซื้ออาหารกิน พ่อค้าแม่ค้าบอกว่าไม่ขายให้ แต่ให้กินฟรีเลยแต่พอเปิดตลาดอาริยะแล้ว บอกว่าไม่ให้ฟรี แต่ขายจานละ ๑ บาท

ผักนึ่งไร้สารพิษ “คนซื้อผักนึ่งไร้สารพิษกิโล ๑ บาท ได้ถอนผักสดๆจากแปลงเอง”
มั่นใจได้ว่า สด สะอาดจริง

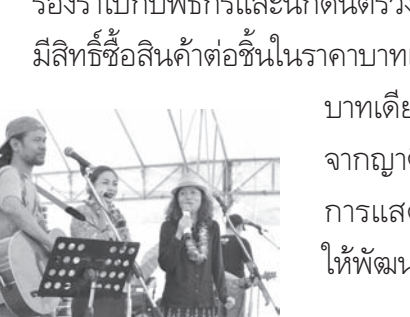
ร้านค้าส่วนกลางขายราคาต่ำกว่าทุน ๑๐-๑๕% ส่วนร้านค้าส่วนบุคคลที่มาร่วมจะต้องลดราคาอย่างน้อย ๒๐% ปีนี้รวมกำไรอาริยะ(ขาดทุน)ประมาณ ๔ ล้านบาท

ผลิตภัณฑ์ชุมชนชาวโศกทำเองแล้วมาขายในราคาต่ำกว่าทุน ประชาชนนิยมชมชอบ เพราะเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน ของขายดีอีกชนิดคือ หมอนจากสวนลำผืน นอกจากนั้นสินค้ามีหลากหลาย เช่น น้ำมันพืช น้ำตาลทราย กระจตข้าวเหนียว กระจตตั้ง หม้อ ซึ่ง เครื่อง

ครัว เครื่องเขียน เสื้อ เสื้อผ้ามีหนึ่ง และมือสอง น้ำยาซักผ้า-ล้างจาน เครื่องมือการเกษตร และร้านขายเครื่องใช้เซรามิก เช่น ถ้วยชามตราไก่ จากจ.ลำปาง ขายดีร้านแทบแตก

ประชาชนแห่กันมาซื้อข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็น ครกกับสากก็มี เตาอั้งโล่หลากหลายขนาด มีให้บริการเป็นของจำเป็นประจำครัวชาวบ้าน แม้แต่ไม้กวาด ทั้งไม้กวาดทางมะพร้าวและไม้กวาดอื่นๆ แม้กระทั่งจานดาวเทียมพร้อมกล่องรับสัญญาณก็มีให้ซื้อหา ทั้งยังมีผลิตภัณฑ์จากพลาสติกชนิดต่างๆ เช่น กระจตน้ำแข็ง ตะกร้า ลังพลาสติก เป็นต้น สาธยายกันไม่หมดเลยทีเดียว

ที่เวทีชาวบ้าน...มีดนตรีและการแสดงเพื่อความบันเทิง อยู่ที่ตลาดอาหาร กินไปด้วยดูดนตรีและการแสดงไปด้วย และยังมีจัดการขายสินค้าในราคาบาทเดียว แต่ว่าผู้ซื้อได้ต้องเข้าร่วมสนุก

ร้องรำไปกับพิธีกรและนักดนตรีวงฆราวาสบนเวทีไปด้วย แล้วจะมีสิทธิ์ซื้อสินค้าต่อชิ้นในราคาบาทเดียว... นอกจากการขายสินค้าบาทเดียวแล้ว ก็ยังมีการแสดงชุดต่างๆ จากญาติธรรม และศิลปินต่างๆ เช่น การแสดงชุดวัฒนธรรมรวมใจชาติไทย ให้พัฒนา การแสดงวงบ้านนาฏศิลป์ อันเป็นศิลปะวัฒนธรรมไทย จากคณะของครูโย ที่นำนักเรียนจากหลายโรงเรียนมาแสดง ร้องและรำไทยให้ชมกัน เพิ่มสีสันให้กับเวทีชาวบ้าน

ริมนูน ถูกอกถูกใจท่านผู้ชม โดยเฉพาะท่านผู้สูงอายุเป็นอย่างมาก มีการแสดงรำไทย ชุดแตกต่าง แต่สามัคคี โดยคณะญาติธรรม การแสดงประกอบเพลงของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ จากญาติธรรม กลุ่มวังสีเมฆ และการแสดงอื่นๆอีกมากมาย

ที่โรงปุ๋ยพลังชีวิต มีการขายปุ๋ยอินทรีย์ตรางอกงาม ในราคาพิเศษ ปกติราคา ๒๓๐ บาท แต่งานนี้ลดเหลือกระสอบละ ๑๘๐ บาท โดยประชาชนต้องนำบัตรประชาชนมาใช้เป็นหลักฐาน ในการซื้อขาย และจำกัดจำนวน ๑ คน ซื้อได้ไม่เกิน ๔๐ กระสอบ(๒ ตัน) เป็นการคืนความสุขให้ชาวสิกรอย่างแท้จริง งานนี้ทางโรงปุ๋ยต้องประกาศขอแรงงานคนไปช่วยขึ้นปุ๋ย เพราะวาคคนมาต่อคิวซื้อปุ๋ยกันยาวเหยียด แทบไม่มีเวลาพักว่างของพนักงานขึ้นปุ๋ยเลยทีเดียว ทั้งสมณะสิกขมาตุ ญาติธรรมและเด็กนักเรียนก็ต่างร่วมแรงร่วมใจกันไปขึ้นปุ๋ย จนทันกับคนมาซื้อได้ในที่สุด

ตลาดอาหาร งานละ ๑ บาท วันนี้ ขายไปสี่หมื่นกว่างาน ...พ่อให้แม่ให้ของเราที่มาจากพุทธสถานต่างๆ ชุมชนต่างๆ ต้องช่วยกันปรุงช่วยกันเตรียมอาหารกันอย่างหนัก เพราะทั้งชายและทั้งหญิงญาติธรรมที่มาช่วยกันทำงานหลายร้อยคน

ประชาชนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากปีก่อนๆ มีการนำรถเข็นมาเงินของด้วย นับเป็นพัฒนาการช่วยทุ่นแรงได้ดี เนื่องจากสถานที่ขายของกับสถานที่จอดรถมีระยะทางไกลพอสมควร ประชาชนมีประสบการณ์จากปีก่อนๆจึงได้คิดวิธีการใหม่ๆขึ้น

ส่วนตลาดอาริยะคีนชีวิตแม่มน ที่ฝั่งเมือง เปิดบริการตอนบ่าย พ่อครูพร้อมคณะปัจฉาและญาติธรรมบางส่วน ได้โดยสารไปกับเรือ “ชราชล” จากฝั่งบ้านราชาซึ่งเป็นฝั่งอ.วารินชำราบ มุ่งสู่ฝั่ง อ.เมือง เวลา ๑๔.๑๐ น. โดยมีนายกระทรวงกรเป็นกัปตันเรือ คอยควบคุมพวงมาลัยเรือให้สู่จุดหมาย และมีคุณกล้าทที่เป็นพ่อมาคอยดูแลอย่างใกล้ชิด ที่ท่าเรือบ้านราชา ตรงตลาดอาริยะมีเรือฉลาดใช้ เรือไฉไลสันติ และเรือห้องแบนหลายลำคอยรับส่งผู้โดยสารระหว่างฝั่งเมืองและฝั่งบ้านราชา เป็นระยะไม่ขาดสาย

เมื่อเรือได้เทียบท่า พ่อครูเดินขึ้นไปชมบนเรือเอี่ยมจิ้น ทั้ง ๗ ลำ(ชื่อเรือพกข่วมโอะชะ-ชนะมาร-ย่านซัว-คัวงาน-सानธรรม-กรรมแก้ว-แล้วดี) ของบ้านราชา ที่ตอนนี้อยู่ถูกปรับให้เป็นเรือขายสินค้าในราคาตลาดอาริยะ โดยนำเรือทั้ง ๗ ลำผูกต่อกันให้ประชาชนได้ขึ้นมาซื้อสินค้าบนเรือ แล้วมีแพใหญ่ให้คนได้ต่อขึ้นไปบนฝั่งได้อย่างเรียบร้อย

พ่อครูเดินขึ้นท่าฝั่งเมือง ไปดูร้านสินค้าตลาดอาริยะบางส่วนที่อยู่บนฝั่งมน เช่น ร้านกลุ่มศิษย์เก่าแรงขาว, ร้านขายจานดาวเทียม, ร้านยาสมุนไพรรปลูมอโศก, ร้านขายเตาอั้งโล่, ร้านขายกล้าไม้,

ร้านขายเครื่องเขียน, ร้านขายถ้วย
ชามตราไก่จากลำปาง, ร้านขายอาหาร
มังสวิรัติจานละ ๑ บาท, และร้านอื่น
ๆอีก ซึ่งมีลูกค้ามานั่งรอเพื่อซื้อสินค้า
ตามกำหนดเวลาเปิดงานในเวลา
๑๕.๐๐ น. ส่วนตลาดอาหารได้เปิด

บริการก่อนตลาดสินค้าแล้ว บางคนก็ซื้ออาหารจานละ ๑ บาท มานั่งรับประทานอย่างสบายใจ

พ่อครู เดินไปดูบริเวณงานหน้าวัดใหญ่ และได้เดินเข้าไปดูภายในวัดใหญ่ ซึ่งในวันที่ ๑๘
จะมีงานใหญ่ประจำปีของวัด มีการจัดแสดงปราสาทจำลองทั้ง ๑๒ ราศี และมีรูปปั้นไฟเบอร์กลาส
พญานาคอยู่หน้าวัด **พ่อครูเดินดูเด็กๆเล่นสไลเดอร์น้ำ** ที่คณะผู้จัดงานของอบจ.อุบลฯคิดขึ้นมา
โดยอาศัยพื้นที่ลาดเอียง เอาผ้าขี้สาเป็นร่องแล้วให้เด็กๆไถลตัวลงมาสู่อย่างน้ำข้างล่าง ปรากฏว่าเป็น
ที่นิยมของเด็กๆยิ่งนัก มีผู้ปกครองพาเด็กๆมาเล่นสไลเดอร์
เป็นจำนวนมาก

ส่วนทาง**ผู้จัดงานตลาดอารียะของชาวโคก** ตอน
ลงข่าวของ ก็เลยคิดวิธีลงของแบบ สไลเดอร์อารียะ คือเอา
ซาแลน ทำเป็นสไลด์เตอร์ให้กลิ้งสินค้าไหลลงจากบนฝั่งลง
ไปสู่เรือเป็นการประหยัดเวลาและพลังงาน เรียกว่า สไลเดอร์
อารียะ เป็นนวัตกรรมที่ใช้ได้ดีเลยทีเดียว

ในเวลา ๑๕.๐๐ น. **คุณมันแมน กะการดี** ก็ได้
ประกาศบนเวที ให้มีการขายสินค้าตลาดอารียะที่ฝั่งเมืองได้
เป็นการให้สัญญาณว่าการขายของเริ่มแล้ว เป็นการเปิดการขายที่เรียบง่ายมาก

๑๘.๐๐ น. **ขบวนกลองยาว ของนายก อบจ. อุบลราชธานี คุณพรชัย ไควสุรัตน์** นำสู่

บริเวณจัดงาน ก่อนจะมีพิธีเปิดงานสืบสานประเพณีไทยสงกรานต์
ท่องเที่ยววิถีชาวอุบล ยลตลาดน้ำอารียะ ที่ฝั่งเมือง โดยก่อน
หน้าที่จะเปิดงาน ก็มีการทำพิธีสงฆ์ที่วัดหลวงเสร็จแล้ว จัด
ระหว่างวันที่ ๑๒-๑๘ เมษายน ๒๕๕๘ ณ บริเวณทำน้ำตลาด
ใหญ่วัดหลวง และบริเวณริมฝั่งแม่น้ำมูล โดยมีวัตถุประสงค์คือ

๑. เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของ
ท้องถิ่น ซึ่งถือว่าเป็นปีใหม่ไทย ให้คงอยู่สืบไป
๒. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม
อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของชาวอุบลฯ
๓. เพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของชุมชนริมฝั่งแม่น้ำมูล ซึ่งมีวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจ
พอเพียง ย้อนยุคไปในอดีต

จากนั้น นายกอบจ. กล่าวเปิดงาน โดยได้กล่าวถึงทำน้าวัดหลวงนี้ เป็นทำน้าที่เจ้าคำผาง อดีตเจ้าเมืองผู้ก่อตั้งเมืองอุบลราชธานี ขึ้นเทียบทำน้าอยู่ที่ท่าเสด็จ ซึ่งก็น้าจะเป็นที่ท้าวัดหลวงนี้ แต่ก่อนไม่มีถนนหนทางสะดวก การเดินทางนั้นใช้การเดินทางทางเรือ การค้าขายผ่านแม่น้ำมูนเป็นหลัก แม่น้ำมูนจึงเป็นเหมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาวอุบลฯ และทางอีสานตอนใต้ แม่น้ำมูน มีแม่น้ำสาขาคือ แม่น้ำชี เชนบก เชนบาย โดมใหญ่ โดมน้อย ไหลมารวมกันเป็นสายเลือดของคนอุบลฯ

แต่บัดนี้สายเลือดของคนอุบลฯ คนรุ่นหลังหากไม่เล่าความเก่าก็ไม่อาจรู้ได้ วันนี้ก็เลยมาคุยกันเรื่องพื้นฟูเมืองเก่า มาฟื้นฟูตลาดน้ำเมืองอุบลฯ ก็มาชวนชาวราชธานีโอศก ชุมชนชาวท่าตลาดใหญ่ ชาวท้าวัดหลวง ท้าวัดใต้ มาช่วยกันฟื้นฟูวิถีชีวิตเมืองเก่า เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอารยะสืบสานประเพณีอันดีงามต่อไป วันนี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการร่วมมือกัน ระหว่าง อบจ., กรมเจ้าท่า, ราชธานีโอศก และภาคประชาชน มาร่วมกันเพื่อสร้างสรรสิ่งดีงามให้กับประชาชน โดยน้อมนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้

จากนั้นประธานได้ตักลงสะบัดชัย เป็นการเปิดงานสืบสานประเพณีไทยสงกรานต์ท่องเที่ยววิถีชีวิตชาวอุบลฯ ตลาดน้ำอาริยะ อย่างเป็นทางการของฝั่งเมืองอุบลฯ ต่อมาตัวแทนชาวโอศกคือ คุณธำรงค์ แสงสุริยะจันทร์ ก็ได้ขึ้นไปกล่าวความรู้สึกบนเวที

บนเวทีกลางมีการแสดงของคณะบ้านนาฏศิลป์ของครูโย ซึ่งวันนี้จัดเต็มชุดใหญ่ แสดงศิลปะวัฒนธรรมไทยหลายด้านเลยที่เดียว เป็นที่ชื่นชอบของคนไทยหัวใจรักวัฒนธรรมไทยอย่างมาก จากนั้นก็มีการแสดงศิลปะวัฒนธรรมไทยของชาวโอศกขึ้นไปร่วมแสดงด้วยหลายชุด เป็นการสืบสานสิ่งดี ๆ ร่วมกัน ขณะที่บนเวทีของชาวกองทัพธรรมก็มีกรรมาคาร้องรำทำเพลงแบบชาวโอศก บอกเล่าสาระดี ๆ ผ่านสุนทรียศิลป์ตามประสาชาวเรา มีการขายสินค้าบาทเดียว โดยวงฆราวาสและทีมงาน เป็นที่พอออกพอใจของพี่น้องประชาชนที่เริ่มมาเข้าร่วมบรรยากาศกันอย่างสนุกสนานครั้งนึ่งแรก มีสาระ

วันอังคารที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๘

วันนี้ตอนเช้าบรรยากาศเย็นสบาย มีซุ้มแพทย์วิถีธรรม และสำนักพิมพ์กลิ่นแก่นมาขายหนังสือและสื่อธรรมะ คนขายบอกว่า หนังสือธรรมะขายดี รวมทั้งหนังสือสุขภาพ หนังสือการเกษตร วันนี้บรรยากาศค่อยเป็นค่อยไป บางคนบอกว่า วานนี้มาแล้ว อยู่ฝั่งมูนฝั่งตรงข้ามก็ได้นั่งเรือมาเยือนตลาดอาริยะ

๗.๐๐ น. สมณะ สิกขมาตุออกบิณฑบาต ตามพุทธประเพณีแห่งการให้ ผ่านตลาดอาริยะริมมูน รับกับต้นดอกทานตะวันที่ออกดอกบานมากขึ้น จนเกือบหมดทั้งแปลง เป็นทัศนียภาพที่

งดงามของยามเช้าริมแม่น้ำ

เวลา ๐๘.๐๐ น. ประชาชนก็มาเข้าคิวรอเปิดร้านอย่างใจจดใจจ่อ บางคนบอกว่าเมื่อวานมาไม่ได้ เพราะไม่มีรถมา จึงมาวันนี้ ถามว่าจะมาซื้ออะไร เขาก็ตอบว่าอยากได้หมดทุกอย่าง เท่าที่เงินในกระเป๋ามี บางคนบอกว่าคนอื่นฝากซื้อของด้วย มีคนถามประชาชนที่มาว่า **ทำไมมาซื้อของที่นี่** ประชาชนตอบว่า **เพราะที่นี่ของถูก ที่อื่นของแพง** บางคนชอบลูกหลานมาด้วย พอถึงคิวก็รีบวิ่งเข้าไปแต่ก็จัดระเบียบกันได้ ปีนี้คนขายมีความสงบเย็นในการขาย และประชาชนที่มาก็เข้าคิวกันเรียบร้อย **เวลารับประทาน**

อาหารก็ช่วยล้างจานกันอย่างดี เป็นเครื่องแสดงถึงจิตวิญญาณที่เจริญขึ้นของทั้งผู้ขายและผู้ซื้อ เพราะเราจัดกันมาตั้ง ๓๖ ครั้ง จึงเป็นการสั่งสมบุญพริที่มีผล ให้จิตใจเกิดการลดกิเลสไปด้วยนั่นเอง **กระตักน้ำ** เป็นสิ่งที่ประชาชนนิยมมากเช่นกัน ปีนี้สั่งซื้อมาถึง ๕ คันรถพ่วง จึงมีให้บริการแก่พี่น้องอย่างเพียงพอ **ร้านอุปกรณ์การเกษตร** วันนี้จบขายหมดไปตั้งแต่ก่อนเที่ยง **ร้านขายเสื้อผ้า** ทั้งมือ ๑ และมือ ๒ ราคาถูก ก็มีลูกค้ามาอุดหนุนอย่างต่อเนื่อง ลูกค้าบางท่านใส่ตัวเก่าของปีก่อนมาให้ดูด้วย

เครื่องใช้เซรามิก จากลำปาง มีสัญลักษณ์ตราไก่ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่น่าเชื่อว่าคนอีสานจะนิยมมาซื้อหาเป็นจำนวนมาก เครื่องใช้เซรามิกมี**ร้านเพื่อนดินฟ้า** หน้าสันตือโคกเป็นเจ้าภาพ แต่ให้ทางส่วนกลางเป็นผู้จัดหาสินค้าให้ แล้วเราก็เข้าถึงแหล่งโรงงานผลิตสินค้าเลย ทำให้ได้สินค้าราคาถูก คุณภาพดี มาบริการประชาชน

เครื่องจักสาน เป็นสินค้าที่ต้องค่อยๆ จัดเก็บกันมาทั้งปี จะมีกลุ่มชาวบ้านที่ทำให้เรา แล้วเราก็มีแหล่งเก็บ หยอยเก็บทั้งปี เป็นสินค้าในตำนานตลาดอารียะ **กระตักข้าว**นี้ต้องจำกัดจำนวนว่าซื้อได้ไม่เกินคนละ ๒ ขึ้น เพราะวัสดุผลิตกระตักข้าวนี้ใช้วัตถุดิบอย่างดี เราลดราคาลงจนต่ำกว่าราคาตลาด คนจึงนิยมซื้อกันมาก และยังเป็นภาชนะที่ชาวอีสานใช้บรรจุข้าวเหนียว ซึ่งเป็นอาหาร

หลักประจำวัน

แปลงผักบุ้งก็ยังไม่หมด มีให้ตัดขายอีกเพียงพอต่อความต้องการ มีผักสลัดจากชาววังน้ำเขียว ยอดผักแม้ว ปีนผักมีผลผลิตไม่มาก เพราะว่าอากาศแปรปรวนมาก เตี้ยหนาวเตี้ยวร้อน

วันนี้มีชาวบ้านขับขี่เรือหางยาวมาซื้อสินค้า ตลาดอารียะฝั่งบ้านราชฯมากกว่าเมื่อวาน และได้สินค้าบรรทุกกลับไปบ้าน แต่มีเรือลำหนึ่งของชาวบ้านมีปัญหาสตาร์ทไม่ติด **นายท่าของบ้านราชฯ นักศึกษา วสว.(วิทยาลัยอาชีวะฯ)** อาสาขับเรือท้องแบนมาเทียบเรือแล้วย้ายคน ย้ายของ นำทั้งเรือทั้งคนไปส่งถึงที่บ้าน นับเป็นภาพที่น่าประทับใจมาก แม่น้ำมูนมีอากันน้ำใจ แต่เป็นแม่น้ำมูลภาคคือฉันทะทำให้เกิดความมหัศจรรย์ของการให้

บรรดาพ่อให้แม่ให้ทั้งหลายก็ได้มาฝึกปฏิบัติธรรมท่ามกลางแดดร้อนๆ เป็นเครื่องฝึกจิตใจตนเอง ให้ดำเนินมรรคองค์ ๘ การได้พบผู้คนมากมาย ทำให้เราได้ประมาณคำพูดให้พอเหมาะ พร้อมอ่านอารมณ์ของเราด้วย ว่าจิตอกุศลหรือไม่ เราคอยปรับจิตใจเราให้ดีเสมอ แล้วมีปัญหาที่เอาเข้าที่ประชุม เอาที่ประชุมเป็นที่ตัดสิน โดยเราไม่ได้เอาแต่ใจตนเอง ประชาชนก็ได้มาพบกันคนทำบุญทำกุศล เช่น **การล้างจานทำไมต้องให้ล้างเอง** เพื่อฝึกล้างตัวรังเกียจความสกปรก และฝึกรับผิดชอบภาระที่ตัวเองใช้ ท่านผู้ปกครองบางท่านก็ใช้เป็นที่ฝึกฝนนิสัยดีๆ ให้แก่ลูกหลาน บางคนก็มีจิตอาสา มาช่วยล้างให้ มีตัวอย่าง**ชาวจีน**ตอนแรกมาก็ล้างจานไม่เป็น เราก็ต้องสอนทั้งที่สื่อภาษาไม่รู้เรื่อง แต่ก็สื่อได้ในที่สุด เขาก็ล้างจานเองเป็น **ต่อมาเขาก็อาสาล้างเองด้วย มีงานคนอื่นไม่ได้ล้างเขาก็มาช่วยล้างอีก** เป็นความสำเร็จอีกให้งานนี้ เกิดบุญเกิดกุศลทางพฤติกรรมของผู้ให้และผู้รับ

ตลาดอาหารที่ให้บริการที่ฝั่งบ้านราชฯมี ๑๓ ร้าน ฝั่งเมืองมีอุทยานบุญนิยมผนวกกับ

ชมร.สันติอโศก+ชมร.จตุจักร อาหารเราจัดเมนูตามภาคต่างๆ แม่ครัวเรามีหลากหลายจังหวัด หลากหลายพุทธสถาน มีแผนกจัดซื้อ แผนกขนส่งวัตถุดิบ เราได้ผักสดจากกรมขุนโดยเฉาะผักบุ้ง ถั่วงอกเพาะเอง แต่ว่าผักอื่นเราใช้ผักปลอดสารพิษจากตลาด เนื่องจากปีนี้อากาศไม่ดี ทำให้ปลูกพืชผักไม่ได้ผลผลิตมากเพียงพอจัดตลาดอารียะ ปีนี้เราจัดตลาดอาหารฝั่งละ ๑ ที่ บรรยาอากาศการทำอาหาร มีความอบอุ่นในหมู่แม่ครัวแต่ละชุมชนที่มาร่วมกันทำ **มีทีมงานคอยล้างหม้อหรือภาชนะใหญ่ๆ จากชมร.สันติอโศก** ส่วนร้านอาหาร

อื่นๆก็จะล้างภาชนะเอง ประุงอาหารเอง ก็ทำให้เบาภาระส่วนกลาง จะมีหน่วยม้าเร็วไปคอยดูว่าแต่ละร้านขาดวัตถุดิบอะไร ก็จะส่งมาให้ได้ทันการณ์

วันนี้ที่**เวทีชาวบ้านฝั่งบ้านราชฯ มีศิลปินเสก คักดีลีทรี** มาเล่นดนตรีให้สีสันแก่งานตลาดอารียะ มีการแสดงศิลปะวัฒนธรรมล้านนาไทย จาก**สัมมาสิกขาภุมพำน้ำ** ตีกลองสะบัดชัย และริ้ว

ประกอบเพลงพ่อครูของสมณะโพธิรักษ์ มีการขายสินค้าบาทเดียว โดยมีวงฆราวาส คอยมาให้สีล้นสารระบันเทิงแก่ประชาชน โดยเฉพาะสินค้าพิเศษ **รถจักรยานราคา บาทเดียว** ผู้คนให้ความสนใจอย่างมาก

ส่วนตลาดอาริยะที่ฝั่งเมือง เปิด

ตลาดสินค้าตั้งแต่บ่ายสามโมง เป็นวันที่สองตลาดฝั่งนี้ มีความพิเศษที่จัดขายสินค้าบนเรือเอี่ยมจุ้นทั้ง ๗ ลำ ประชาชนมาใช้บริการไม่ขาดสาย บางครอบครัวจูงลูกหลานมาขึ้นเรือโบราณ ที่แทบทุกคนบอกว่า ตั้งแต่เกิดมาเพิ่งเคยได้มาขึ้นเรือแบบนี้เป็นครั้งแรก **เรือเอี่ยมจุ้น** (เอี่ยม=เกลือ จุ้น=เรือ) หรือเรียกอีกชื่อว่า **เรือฉลอม** ในประเทศไทยนั้นเดิมมีแต่ในลำนน้ำเจ้าพระยา ใช้บรรทุกขนส่งเกลือและข้าวสาร แต่ปัจจุบัน เรือแบบนี้ถูกทิ้งร้างรอวันผุพัง เนื่องด้วยมีการคมนาคมอย่างอื่นมาทดแทน แต่ด้วยวิสัยทัศน์ของพระโพธิสัตว์ จึงเกิด**โครงการอนุรักษ์เรือไทย**ขึ้นมา และชุบชีวิตเรือเอี่ยมจุ้นเหล่านี้ให้มีชีวิตอีกครั้ง เพื่อปลูกแม่บ้านให้ตื่นจากการหลับใหล **เพราะหัวใจของแม่น้ำมนต์คือ คนเมืองอุบลฯ** นั่นเอง หากคนอุบลฯตื่นตัวหันมาทำประโยชน์จากลำนน้ำแม่มนต์ แม่มนต์ก็จะคืนชีวิตได้อีกครั้ง ดังในอดีตกาล

เรือลำแรก ชื่อ **พกข่มโอชะ** (แปลว่า พาช้ำโอชะสงสาร) ขายสินค้าจาก**สถาบันขยะวิทยา ด้วยหัวใจ** เป็นสินค้ามือสอง พ่อแม่พี่น้องมีความสุขกับการได้เลือกซื้อสินค้า เสื้อผ้าสำหรับทุกวัย ราคาเพียงชิ้นละ ๑ บาทเท่านั้น

เรือลำที่สอง ชื่อ **ชนะมาร** ขายสินค้า**ธรรมทัศน์สมาคม** คือ สื่อธรรมะและสื่อสุขภาพ เช่น หนังสือ ซีดี ดีวีดี และยังมีส่วนจำหน่ายหมอน

เรือลำที่สาม ชื่อ **ย่านซัว**(กล้วยบาป) เป็นสินค้าจาก**ชุมชนศรีโคตรบูรณ์โศก** ขายตะกร้าสานจากเส้นพลาสติก ปีนี้สานไปขายไปด้วย วันที่สองของงานขายไป ๘๐๐ กว่าใบแล้ว เหลืออีกเพียง ๑๐๐ กว่าใบ

เรือลำที่สี่ ชื่อ **ค้วงาน** ซึ่งเป็นเรือที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ ตำนานสมเด็จพระนเรศวร เรือลำนี้ขายสินค้าจำหน่ายผลไม้แปรรูป เป็น**ผลิตภัณฑ์ชุมชนจากจันทบุรี** เช่น มังคุดกวน, ทูเรียนกวน, กล้วยกรอบ ได้มาจากเกษตรกรที่เป็นสมาชิก **กลุ่มผู้ผลิตมังคุดคุณภาพ จ.จันทบุรี** เป็นสินค้าผ่าน อย. ผ่าน GMP เรียบร้อย แต่ขายในราคาต่ำกว่าทุน เป็นบุญนิยม

เรือลำนี้ยังขายสินค้าจากชุมชนชาวโศก จำพวกน้ำยาล้างจาน ชักผ้า สบู่เหลว ยาหม่อง น้ำมันเชื้อเพลิง และอื่นๆอีกมากมาย

เรือลำที่ห้าชื่อ สานธรรม ใช้ขายสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า เต้าแก๊ส หม้อหุงข้าวไฟฟ้า เป็นต้น มีร้านขายไม้กวาดดอกหญ้า ที่เป็นสินค้าจำเป็นประจำบ้าน มีทั้งด้ามยาว ด้ามสั้น

เรือลำที่หกชื่อ กรรมแก้ว ขายพัดลมตั้งโต๊ะ รุ่น ๕๕๐ บาท ขายเพียง ๕๐๐ บาท

เรือลำที่เจ็ดชื่อ แลวดดี ขายกระติกใส่น้ำแข็ง เป็นสินค้าประจำบ้านอีกอย่างหนึ่ง ที่เป็นที่นิยมในตลาดอาริยะฝั่งบ้านราชา แต่ฝั่งเมืองนั้นกลับไม่ค่อยได้รับความนิยม

สินค้าหลายอย่างขายได้ดีที่ฝั่งตลาดอาริยะบ้านราชา เช่น สินค้างานกสิกรรมจำพวกจอบ เสียม ไม้กวาดดอกหญ้า พวกเครื่องครัวสแตนเลส แต่ที่ฝั่งเมืองกลับขายไม่ค่อยได้ ที่ฝั่งเมืองจะขายสินค้าชุมชน จำพวกน้ำยาล้างจานได้มาก รวมทั้งถ้วยชามเซรามิกด้วย ก็เป็นข้อมูลให้แผนกจัดซื้อสินค้าในคราวต่อไป จะได้จัดให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

ที่เวทีชาวบ้านฝั่งเมือง มีการขายสินค้าบาทเดียว วันนี้บรรยากาศคึกคักมากกว่าเมื่อวาน มีสินค้าพิเศษ **เป็นจักรยานเด็ก** ให้เด็กๆได้ออกมาแสดงความสามารถก่อนจะมีสิทธิ์ซื้อจักรยานได้ในราคาพิเศษ **คันละ ๑ บาท** บรรยากาศสนุกสนาน ร่าเริงมาก นอกจากนี้ยังมีการแสดง

ของนักเรียนสัมมาสิกขาจากหลายพุทธสถาน สร้างสีสันให้เวทีชาวบ้านเป็นอย่างมาก

วันพุธที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๘

วันสุดท้ายของงาน ที่ตลาดอาริยะฝั่งบ้านราชา แม้ว่าสินค้าหลายอย่างจะหมดลงไปตั้งแต่วันที่สองของงานแล้ว แต่ก็ยังมีสินค้าที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน เพียงพอให้ได้มาจับจ่ายซื้อหากัน วันนี้ประชาชนก็ยังคงหลั่งไหลกันมาพอกๆกับวันที่สอง สินค้าก็ทยอยหมดไปที่ละร้าน แต่บางร้านก็มีสินค้าเหลืออยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากปีนี้ โดยรวมแล้วสินค้ามากกว่าปีก่อนๆมาก เช่น **กระติกน้ำ** เพิ่มกว่าปีที่ผ่านมาถึง **๕ เท่า** เป็นต้น

เครื่องจักสานจากฝั่งเมืองที่ขายช้า จึงมีการขนบางส่วนมาฝั่งแม่มนบ้านราชา บางส่วนที่มีความต้องการมาก ตั้งแต่ยังจัดของไม่เสร็จ ก็มีประชาชนมาคอยเข้าคิวซื้อแล้ว พอให้แม่ให้ก็เลยจัดของอย่างสนุกสนาน กว่าจะขายได้ต้องตั้งกติกากันว่าให้ชนิตละ ๑ ชิ้น เข้าได้ที่ละ ๑๐ คนพอถามว่า

เข้าใจกันดีแล้วมัย ...ก็ตอบว่า **โอเค แม่ใหญ่สอนแต่บ่เข้าใจ....(ฮา) คุณใจประนมผู้เก็บเงินของเราก็** ใหญ่ผู้มาซื้อของด้วยความนอบน้อม ที่คิดว่า จะซุลมุน แต่ด้วยความเข้าใจ เอื้อเพื่อมีน้ำใจให้กัน ทุกคนเคารพกติกา เข้าไปซื้อทีละ ๑๐ คน ซื้อได้ชนิดละ ๑ ชิ้น แบงค์พันไม่รับ เตรียมเงินไว้ไม่เกิน ๓๐๐ บาท จะได้รวดเร็วในการจับจ่าย ..แม่แดดร้อนแผดเผากาย แต่น้ำใจเอื้อเพื่อไม่เคยแห้งเหือดจากพี่น้องคนไทยด้วยกันเลย

โรงปุ๋ยพลังชีวิตปีนี้คึกคักกว่าทุกปี ในสภาพเศรษฐกิจแบบนี้ ค่อนข้างจะฝืดเคือง แต่เราก็สามารถขายได้เป็นจำนวนนับหมื่นกระสอบต่อวันเลยทีเดียว เป็นเพราะว่า เราขายในราคาที่ถูกมาก เพื่อบรรเทาทุกข์ให้กับประชาชน วันสุดท้ายของงานตลาดอารีเยะปีใหม่สงกรานต์ โรงปุ๋ยพลังชีวิต คึกคักกว่าเมื่อวาน แรงงานเริ่มอ่อนแรง ขณะที่มีลูกค้ามาซื้อปุ๋ยอย่างต่อเนื่อง แม้จะขาดแรงงานขนปุ๋ย แต่เมื่อประกาศเรียกเมื่อไร ก็มีแรงงานจิตอาสามาได้ทันที ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต่างเมื่อยไปตามๆกัน แต่ทุกคนทำด้วยใจ ไม่มีค่าจ้าง อิมกุศลกันถ้วนหน้า

ผักบุ้งไร้สารพิษ ที่ยังมีปริมาณเพียงพอสำหรับทุกคน เป็นผักบุ้งที่ใครๆก็อยากได้ไปรับประทาน เพราะผักงามและไร้สารพิษ เพียงกาละ ๑ บาท ลูกค้าได้ลงมือตัดถอนผักบุ้งเองสดๆกับมือเลย

ชาวโคกเรามีหลักการทำตลาดอารีเยะ ที่พอครูให้ไว้ว่า

๑. กำไรของชีวิตคือการ“ให้” การ“เสียสละ”
๒. สินค้าที่ขายต้องขายต่ำกว่าทุน(ยอมขาดทุนนั่นคือ เสียสละ)
๓. เจตนาให้ผู้ซื้อสินค้าได้แสดงน้ำใจ เปิดโอกาสให้ผู้อื่น ซื้ออย่างแบ่งปัน ไม่โลภ

ที่เวทีชาวบ้าน ศิลปินนักร้องยืนพื้นด้วยวงฆราวาส ก็มาขับร้องและแสดงให้สาระบันเทิง ต่อเนื่อง การขายสินค้าบาทเดียวก็มีความคึกคักกว่าทุกวัน มีรางวัลพิเศษเพิ่มกว่าเมื่อวาน คือ จักรยานเด็กหลากสีสีน จำนวนถึง ๔ คัน **ให้เด็กๆได้มาร่วมแสดงบนเวทีก่อนได้สิทธิ์ซื้อรถจักรยานเด็กในราคาบาทเดียว** บรรดาผู้ปกครองก็มาคอยลุ้นการแสดงออกของบุตรหลานอย่างสนุกสนาน

หลังจากปิดตลาดอารีเยะฝั่งบ้านราชาฯ

วันนี้หลังเที่ยง ทีมงานเรือโดยสารที่ฝั่งบ้านราชาฯ จะมีบริการพิเศษสำหรับพ่อให้แม่ให้ ให้มาล่องเรือชมแม่น้ำมูลและชมตลาดอารีเยะฝั่งเมือง เพราะตอนเปิดตลาดอารีเยะ พ่อให้แม่ให้ไม่มีโอกาสที่จะขึ้นเรือไปชมแม่น้ำมูล ทางทีมงานเรือโดยสารจึงจัดให้เป็นโอกาสพิเศษ

ส่วนตลาดอาริยะที่ฝั่งเมือง วันสุดท้าย เริ่มเปิดเวลาที่ชาวบ้านและขายสินค้าในช่วงบ่ายสาม โมงเย็น ประชาชนก็มารอตั้งแต่ยังไม่เปิดงาน สินค้าหลายอย่างหมดไปตั้งแต่วานนี้ เช่น **เตาอังโล่, กล้า ไม้** ส่วนสินค้าอื่นๆเหลืออย่างละไม่มากนัก แต่ก็เพียงพอให้ประชาชนมาจับจ่ายใช้สอย **ถ้าขาม เซรามิกตราไก่** จากลำปางก็ยังเป็นสินค้ายอดนิยม สำหรับทั้งฝั่งเมืองและฝั่งบ้านราชฯ สินค้าที่ขายได้น้อยคือ **ไม้กวาดดอกหญ้า** อาจเพราะไม่ตรงกับความต้องการของฝั่งเมือง แต่ฝั่งบ้านราชฯขายดีมาก

รายการบนเวที **เวทีกองทัพธรรม** เปิดตั้งแต่บ่ายสามโมงเย็น มีรายการเด่นคือการขายสินค้าบาทเดียว ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ทีมงานที่ไปช่วยทำก็เข้ากันได้ดี มีประสพการณ์จากปีที่ผ่านมาแล้ว และวันนี้ **เราจะปิดเวทีกองทัพธรรมตอนห้าโมงเย็น แล้วยกขบวนการแสดงดนตรีไปร่วมกับเวทีกลางของอบจ.** ซึ่งเป็นการเชื่อมต่อที่สำคัญในการทำงานร่วมกันครั้งนี้ และเป็น การเผยแพร่วัฒนธรรมไทยอันดีงาม วัฒนธรรมการ แสดงแบบชาวอโศกไปสู่ฝั่งเมือง

ตลาดอาริยะฝั่งเมืองปีนี้จบลงตอนค่า ประมาณ ๒๐.๐๐ น. ด้วยการแสดงของเหล่าบรรดาลูกหลานอโศก บนเวทีกลาง อบจ. พร้อม การปิดร้านค้าทั้งบนเรือและบนฝั่ง รวมทั้งตลาดอาหารจานละ ๑ บาทด้วย เป็นการปิดงานในส่วน ของกองทัพธรรม ส่วนงานของทางอบจ. นั้นจะยัง ดำเนินไปต่อจนกว่าจะถึงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๘

วันนี้ยังมีเหตุการณ์สำคัญที่เกิดในช่วงบ่าย คือ **พ่อครูและเจ้าอาวาสวัดหลวง** ดำริร่วมจัด งาน **“การระดมชาบรรพชนอุบลราชธานี”** โดยเวลา ๑๔.๐๐ น. เจ้าอาวาสวัดหลวง **พระครูวิลาสกิจจาทร** เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๑ พร้อมคณะปัจฉาอีก ๒ รูป และคณะของผู้อำนวยการกองการ ศึกษาและวัฒนธรรม จ.อุบลราชธานี ได้มากราบนมัสการพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ และมาเยือนราชธานี อโศก โดยได้พูดคุยกันเรื่อง ความเป็นไปได้ในการที่ชาวอโศก จะได้**ขอโอกาสไปคารวะบูชาอัฐิของ เจ้าเมืองคนแรกของเมืองอุบลราชธานี คือเจ้าคำผง(พระประทุมวรราชสุริยวงษ์)** ที่เป็นบรรพบุรุษ ของ**พ่อครูและชาวอุบลราชธานี ถึงที่วัดหลวง** และปรึกษาหารือเกี่ยวกับความร่วมมือด้านการศึกษา

กับคณะของผู้อำนวยการกองการศึกษาและ วัฒนธรรม จ.อุบลราชธานี ซึ่งการพูดคุยกันก็มี แนวโน้มที่ดีมาก พระครูวิลาสกิจจาทรก็มี อธิษาศัยที่เอื้อเฟื้อ และเชื่อเชิญให้ทางชาวอโศก ได้ไปเยือนวัดหลวงได้อย่างเต็มที่

ต่อมา ๑๖.๓๐ น. **พ่อครู และคณะ ปัจฉา** ได้เดินเข้าไปเยี่ยมวัดหลวง ซึ่งเมื่อเข้าไป ในวัด **พระครูวิลาสกิจจาทร** ก็ได้มาต้อนรับพ่อครู

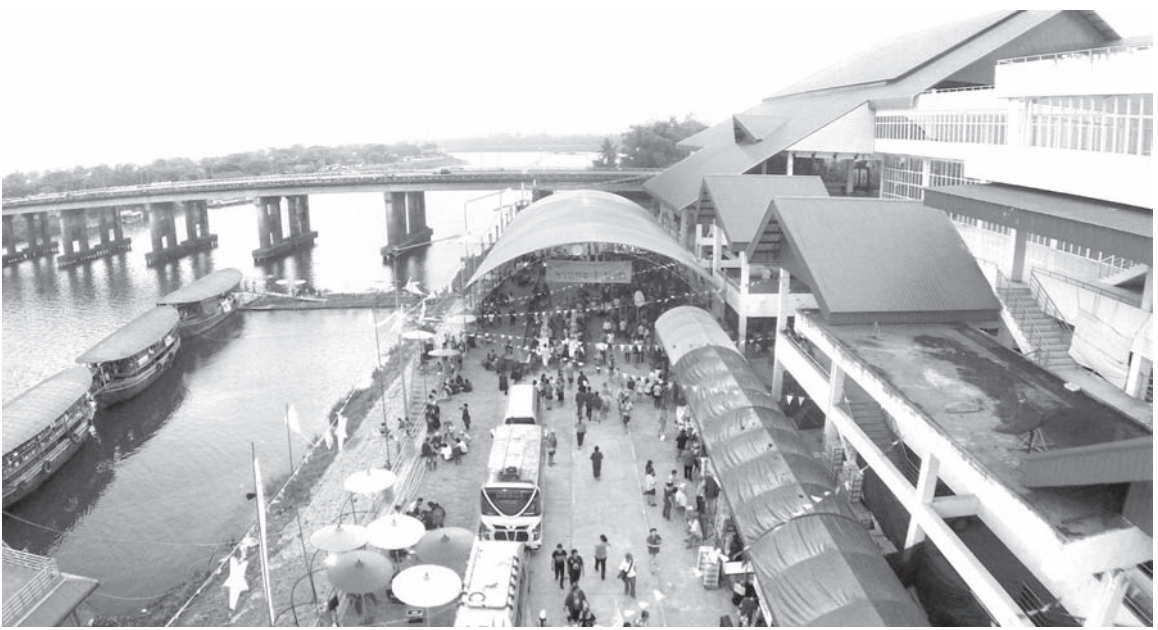
พร้อมทั้งนิมนต์ไปยังอนุสาวรีย์ของพระประทุมวรราชสุริยวงษ์ หรือ เจ้าคำผง ที่เป็นบรรพบุรุษของพ่อครูไปในอดีตถึง ๗ ชั่วโมงคน และที่อนุสาวรีย์นี้ยังเป็นที่เกิดอุบัติเหตุของเจ้าคำผงอีกด้วย เสร็จแล้วก็พ่อครูก็ได้ไปกราบพระพุทธรูปหลายองค์ที่เป็นพระพุทธรูปสำคัญๆของวัดและของจังหวัดอุบลราชธานี

จากนั้นพ่อครูและคณะจึงได้นั่งประชุมปรึกษาหารือกัน เกี่ยวกับเรื่องที่ว่าชาวโศกจะขอโอกาสสมาคารวะและบูชาอัฐิธาตุของเจ้าคำผง ซึ่งการพูดคุยเป็นไปอย่างเป็นกันเอง เพราะท่านเจ้าอาวาสมีอัธยาศัยไมตรีที่ดีมาก โดยได้ตกลงกันว่าในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่จะมาถึงในอีกไม่นาน ซึ่งอยู่ในเทศกาลงานอโศกรำลึกพอดี จะเป็น

วันที่ชาวโศก จะได้ลงเรือธรรมยาตรากันมาเยือนวัดหลวง เพื่อทำการคารวะและบูชาบรรพชนของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ และก็ได้ว่า เป็นบรรพชนของชาวจังหวัดอุบลราชธานีด้วย โดยกำหนดให้ขบวนธรรมยาตราทวนบุญนิมนต์มาถึงท่าวัดหลวงในเวลา ๑๕.๐๐ น. แล้วจึงร่วมกันประกอบพิธีกรรมส่วนรายละเอียดของงานนั้น จะได้ร่วมคิดร่วมกันทำขึ้นมาต่อไป ซึ่งพ่อครูได้ตั้งชื่องานที่จะจัดขึ้นในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ นี้ว่า งาน “คารวะบูชาบรรพชน อุบลราชธานี”

สรุปการจัดงาน ปัญหา และอุปสรรค

- **ด้านการจราจร** แม้คนจะมามาก คนดูแลการจราจรมีน้อย แต่ก็ไม่ค่อยมีปัญหา มีการจัดให้ของหนักๆ เช่น เต้าอั้งโล่ อยู่ใกล้ที่จอดรถทำให้สะดวกขึ้น แต่ก็ขายเหลือประมาณ ๒๐๐ เตา วันแรกของงานรถมามาก แต่วันที่สองและสามรถมาน้อยและทยอยกันมา ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ **ที่ลานจอดรถไม่มีห้องน้ำ** คนต้องเดินไปเข้าห้องน้ำไกล มีปัญหาความร้อน เนื่องจากเป็นที่ดินถมใหม่ ไม่มีที่ให้คนพักรอหลบแดด
 - **ปัญหาเรื่องฝุ่น** ควรให้รดน้ำถนนในเวลากลางวัน
 - **ตลาดอาหารจานละ ๑ บาท** ที่ฝั่งบ้านราชมี ๑๓ ร้าน มีร้านขายน้ำ ๓ ร้าน งานนี้ใช้เส้นก๋วยเตี๋ยวเส้นใหญ่ไป ๒,๐๐๐ กก., ใช้ข้าวหุงหม้อเบอร์ ๕๐ ไป ๑๐ หม้อ, ขนมจีนใช้ไป ๗๐๐ กก., เห็ดใช้ไป ๑๐๐ กก.ต่อวัน, มีปัญหาคือซื้อไม่พอใช้เป็นช่วงๆ, ฟักทองใช้ไป ๗ ตัน, ถั่วลิสง ๑ ตัน, ฯลฯ
 - **ร้านดินอุ้มดาว** บ้ายไม่เด่น
 - **เรื่องส้วม** การระบายน้ำยังไม่ค่อยดี
 - **ร้านจักรยาน** นำมา ๓๐๐ คัน ขายเหลือ ๘ คัน

- ร้านขายกระตักน้ำแข็ง ดูแลบริหารโดยศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ได้รับความนิยมมาก

- ร้านเครื่องครัว กระทะขายดี ตะกร้าพลาสติก

ขายไม่ค่อยดี

- เครื่องมือการเกษตรได้รับความนิยม

- ภายในงานมีของหายบ้าง แต่ไม่มาก บางคนซื้อไว้หลังรถก็ยังหาย

- ร้านอาหารฝั่งเมือง มีก๋วยเตี๋ยว ข้าวราดแกง ส้มตำ ลินค้าเปิดขายไม่ตามเวลา เปิดขายก่อนเวลา การลงไปซื้อของในเรือทำได้ยาก การสื่อสารที่ฝั่งเมืองไม่ค่อยลงตัว

- โรงปฎิบัติชีวิตในงานนี้ขายปฎิบัติไปทั้งหมด

๗๗,๕๑๑ กระสอบ

- นักเรียนอาชีวศึกษา ช่วยบริการเรือข้ามฝั่ง

เป็นที่พอใจของผู้รับบริการ เดินเรือตั้งแต่ ๘.๐๐ น. มีเรือ **โลลันติ เรือฉลาดใช้ เรือห้องเบนหลายลำ** มีปัญหาเรือร้วบ้าง **เรือเอี่ยมจุ่น**ที่จอดฝั่งเมือง ๗ ลำ รวมความยาวกว่า ๒๐๐ เมตร คราวหน้าควรมีสะพานให้ขึ้นฝั่งตรงกลางด้วย ทุกคนประทับใจเรือ หลายคนไม่เคยเห็น

เป็นที่ประทับใจของชาวอุบลฯ มีปัญหา**เสื้อชูชีพ**เรายังมีน้อย แต่ก็ไม่มีเหตุการณ์อันตรายใดๆ

พ่อครูได้ให้โอวาทการประชุมสรุปรงานตลาดน้ำอาริยะฯ ครั้งที่ ๓๖ ว่า...

“เท่าที่ฟังพวกเราและเสียงข้างนอก อาตมาว่า พวกเราก็ต้องเหนื่อยเพิ่มอีก แต่เหนื่อยแล้วสนุก มีกำลังใจ เหนื่อยมีปัญญา เห็นจริงเข้าใจ มันเหนื่อยต่างจากโลกเขา ของเราเหนื่อยมีเอ็นโดฟิน อาตมาไม่ใช่หมอดู ไม่ได้พยากรณ์แต่พูดตามปัญญาที่เข้าใจ ยิ่งนานว่า ก็มีปัจจัยที่ยืนยันชี้บ่ง พวก

เราจะเห็นว่ามันไม่น่าเป็นไปได้ **น่าที่** **จะให้คนจนมาช่วยคนรวย** แล้วจะช่วยให้ได้อย่างไร **อย่างนี้เป็นต้น** ให้คนกลุ่มน้อยช่วยคนกลุ่มใหญ่ ให้คนติดดินที่คนเขาดูถูกว่า คนกระจอก ตาเปี้ยกตาไป ไปช่วยเขา **ที่เขามีสารพัดความวาม”**

งานตลาดน้ำอาริยะคืนชีวิตแม่มูนครั้งนี้ มีผู้ประมวลได้ถึง **ความมหัศจรรย์ ๖ อย่าง** ของตลาดน้ำอาริยะ คืนชีวิตแม่มูน

๑. เป็นการจัดขายของขาดทุนที่ใหญ่ที่สุดในโลก เพราะเราทำตามปรัชญาในหลวงที่ว่า ขาดทุนของเราคือกำไรของเรา Our loss is Our gain ทั้งที่พวกชาวโศกเป็นคนจน แต่เราทำแบบคนจนตามที่ในหลวงบอก ให้เราเป็นคนจนมหัศจรรย์ ที่จนเพราะมันน้อยและไม่สะสม แต่มากล้นด้วยสมรรถภาพที่จะสร้างสรรค์ ทำเพื่อให้ เพื่อแบ่งแจกแก่สังคม

๒. เป็นตลาดที่ปลอดอบายมุข ไม่ใช่เฉพาะแค่เหล้าเบียร์ ซึ่งไม่มีแน่ แม้แต่บุหรี่ยี่ห้อดังก็ไม่ให้เกิดการสูบบุหรี่ในงานนี้ ผู้ที่มาก็เข้าใจ เพราะว่ามันกันหลายปีแล้ว พยายามไม่นำเอาอบายมุขเข้ามาเสปนในนี้

๓. เป็นตลาดที่ปราศจากการเบียดเบียนชีวิตสัตว์ เพราะขายอาหารมังสวิรัติจานละ ๑ บาทตลอดงาน

๔. เป็นตลาดน้ำที่มีเรือไม้โบราณมาเป็นร้านค้าที่ใหญ่ที่สุด

๕. เป็นตลาดขายสินค้าคนมานับแสนคน แต่มีขยะน้อยที่สุด

๖. เป็นตลาดขายสินค้าที่ผู้ขายยังไหวผู้ซื้ออย่างจริงใจ ทั้งที่ผู้ขายเจตนามาให้มาเสียสละขายของขาดทุน แล้วก็ยังคงเจตนาสร้างวัฒนธรรมดีงาม ผู้ขายไหวผู้ซื้อ เป็นการสร้างสันติสุขให้แก่โลก

เพราะว่า...ในโลกแห่งความมอลวน...จะสันติได้ก็ด้วย**“ผู้รับ”**และ**“ผู้ให้”** โดย**“ผู้รับ”**ก็รับแต่**เพียงพอดี** ทั้งรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ**“ผู้ให้”** และมีปัญญารู้ ทุ่ขของการรับไว้ **“ผู้ให้”**ก็รู้สึก**เป็นหนี้บุญคุณผู้รับ** ทั้งรู้จักใช้ปัญญา ในการให้ และเห็นโทษภัยของการเก็บสะสมหอบหวงกักตุนไว้ **นี่แหละคือทางสายเดียว** ที่จะ**ค้าจุนโลกให้สงบ รมเย็น มีสันติสุขโดยแท้...**

๘๘ **กับงานข่าวโศก**

ชีวิตที่ดีกับพ่อท่าน

☆ ทิม สมอ.

บทนำ

ชาวอโศกจัดงานตลาดอารียะครั้งที่ ๓๖ ผ่านไป ๓๖ ปี ซึ่งเป็นเวลาไม่น้อยเลย สำหรับการยืนหยัดยืนยั้น เผยแพร่หลักการ พาดิษฐ์**“บุญนิยม”**ให้ประจักษ์แก่สังคมไทย ด้วยการขายสินค้าดี มีสาระ ราคาต่ำกว่าทุนอย่างจริงใจเสียสละ มีน้ำใจ เป็นพ่อค้า แม่ขาย เป็นพ่อให้แม่ให้อย่างอ่อนน้อมและเต็มใจ เพราะสำนึกใน บุญคุณของผู้รับ ซึ่งทำให้เราได้เก็บเกี่ยวบุญกุศลอย่างใหญ่หลวง

นี่ต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับการค้าขายในระบบ**“ทุนนิยม”** ซึ่งทำกันอยู่ทั่วโลก เริ่มต้นที่ผูกขาดการค้าขจัดผู้ค้ารายย่อย (โชห่วย) ด้วยอำนาจทุนที่เหนือกว่า สร้างความสะดวกซื้อแก่ผู้บริโภค ที่สุดผันตัวเอง เป็นผู้ผลิตสินค้าต่างๆ จำหน่ายเองเบ็ดเสร็จ ตลอดเส้นทางมีแต่การทำลายล้างผู้อื่นให้ย่อยยับอับปางลง

จากบทสัมภาษณ์ **พ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์** บรรยาย ภาพความงดงามของตลาดอารียะในดินแดนแห่งชมพูทวีปที่อบอุ่น อบอวลด้วยความรู้สึกดีๆ มีไมตรีที่มอบให้แก่กันทั้งผู้ให้และผู้รับ

บรรยากาศของงาน “ตลาดอารียะ” ที่ผ่านมา ต่างกับปีก่อนอย่างไร

พ่อท่าน : งานปี ใหม่ไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๓ วัน เราจัดงาน “ตลาดอารียะ” กันประจำปีของทุกปี ปีนี้เสร็จงานเรียบร้อยสวยงาม ต่างคนต่างบอกตรงกันว่าเหนื่อย แต่คุ้มแสนคุ้ม ชื่นใจเสนาชื่นใจ

แม้จะเหนื่อยก็ประสพผลสำเร็จที่เราพอใจกันจริงๆ ต่างคนต่างรู้สึกอย่างนั้น ปกติเดือนเมษายนจะร้อน แต่ปีนี้แปลกอากาศเย็น ถึงหนาวเลย กลางคืนหนาว กลางวันไม่ร้อนเท่าไร ดีเหมือนกัน ประชาชนที่มาก็ร่วมไม่ร่วมมือกับทางเราดี เสร็จงานอาตมาตรวจดูทุกสถานที่จัดงาน ตลอดถึงลาน

จอดรถ ปรากฏว่า สะอาด เรียบเกลี้ยง ขยะมีบ้างเล็กน้อย รวมแล้วไม่ถึงตัน ในงานตั้ง ๓ วัน และคนมาเป็นแสน รถมาจอดเป็นหมื่นเที่ยว

ขณะเดียวกันปีเดียวกัน เทียบกับงานสงกรานต์สีลมที่เสร็จลงเช่นกัน ปรากฏว่า ได้ข่าวว่ามีขยะ ๒๐๐ ตัน ทั้ทั้งที่บ้านราชฯคนงานมากกว่าสีลม สถานที่ก็กว้างกว่าสีลมมาก แต่ของเราก็ดินกว้างเป็นร้อยๆไร่ ไม่มีตึกกรม ไม่มีสิ่งก่อสร้างด้วย โลงตลอด

อาตมาจะลองเปรียบเทียบงานข้างนอกกับงานที่เราจัดผ่านไป งานเราเก็บขยะไม่ถึงตัน แต่ที่สีลมขยะ ๒๐๐ ตัน แล้วงานของเราไม่มีสาดน้ำกันเลย ทั้งที่น้ำเรามีเยอะ เพราะเราอยู่ติดแม่น้ำมูน เราก็ก่อนน้ำกันสนุกสนาน ที่เราเย็นมากคือเย็นใจ สบายใจ “สุขเย็น” ด้วยน้ำใจที่ใส่สะอาด พากเพียรอุตสาหะ เลียสละ อุดหนุน เพราะแดดร้อน เหงื่อไหล รอคอย หอบหิ้ว แบกหาม เดินไกล

ได้ออกกำลัง ธรรมชาติแท้ แต่เราถูก ไม่ฉลาดพอ เปล่าเปลือง ไม่มีกิเลสระเริงาม และไม่มีกิเลส “รสที่เป็นความกระทบใจลึก”(ปฏิมะ) แล้วหลงยึด “รสปรุงแต่งใหม่” เข้าไปใส่อนุสัยอีกมากจัดจ้าน ขึ้นด้วยโมหะอวิชชา

แตกต่างกันมาก กับ งานเยี่ยงเช่นที่สීමเขาจัด และในสังคัมไฮโซอื่นๆเขาจัด ที่แสนสนุก ด้วย “สุขร้อน” และพากันล้าลึกเสพรสที่กลบเกลื่อนหลงไหลด้วยเย็นน้ำในห้องแอร์ ร่มเงาของสิ่งก่อสร้าง ตกแต่งประดับประดาหรรษาเฟื่องฟู หวานหอมอบอวลด้วยรูปรสกลิ่นเสียงแสงสีวิไลศมาหรา และหย่าฉ่าด้วยสารพัดที่ปรุงแต่ง อันเต็มปรีด้วยกินกามเกียรติ ไม่ต้องแบกต้องหาม ไม่ต้องเดินไกล ไม่ต้องรอคอย ไม่มีเดตร้อน ได้ออกกำลังแบบบ้าคลั่งเต้านๆดีดๆ ส่งเสียงกรี๊ดกร๊าดและกลเกมของ นายทุน หรือไม้กั้นมีน่ม่วนสุภาพราบเรียบร้อยสงบเสถียรเป็นผู้ดี แกรมประกวดประชันกันด้วย คักดีศรีการประชันอวดตาและกามกินเกียรติเยี่ยมหยด ใจหลงโมหะเสพรสสนุกปลุกเร้าที่ประโคม ความจัดจ้านจี๋ทำให้ยิ่งๆไปด้วยความเก่ง ความมาก ความฉ่ำ ความยิ่งและความใหญ่

งานอย่างนี้เกิดผลต่อมนุษยชาติ ไม่มีสิ่งจำเป็นต่อชีวิต มีแต่สิ่งเพื่อสิ่งเกิน ไม่ใช่สิ่งขาดแคลน ซึ่งคนเขาถูกมอมเมาว่า สิ่งนั้นนำมึนนำได้นำเป็น ที่พูดดูเหมือนเป็นการข่มกันดูถูกกัน แต่ก็พูดความจริง ชีวิตแบบหนึ่งเป็นโลกก็จัดจ้านซึ่งหลงระเริง แต่ชีวิตอีกแบบหนึ่งยืนอยู่บนฐานของโลกอีกโลกหนึ่งที่เป็น ธรรมะมี“พระ”คนละแบบ ส่วนงานทางโน้นจะเอา“พระ”ทั้งพระคนไปเป็นองค์ประกอบงานบ้าง และ พระปั้นพระหล่อไปให้รดน้ำบ้าง แต่ของเราจะรู้สึกอยู่กับธรรมะที่แท้จริง ธรรมะที่แท้จริงคือสังวรกิริยา กายวาจาและจิต เพื่อที่จะสร้างสรร เสียดล ให้เป็นประโยชน์สูงประหยัดสุด ละหน่ายคลาย ประชาชน มาซื้อหาข้าวของที่จำเป็นต่อชีวิต นี่คือประเด็นสำคัญ

ต่างก็ระวัง“มารยาทสังคัม”เช่นกันทั้งสองแบบ แต่การระวังมารยาทสังคัมคนละแบบ ตาม ความเห็นและเจตนาของแต่ละทิวฐิ พวกหนึ่งสังวรระวังอย่าง“มายา” อีกพวกหนึ่งสังวรระวังอย่างให้ เกิดผล“มยา” ทำใจในใจมีเจตนาลดละหน่ายคลาย เจตนาปรัปรักิริยา กาย วาจา ใจ ให้เป็นอาริยะ จะเห็นได้ว่าแม้แต่ประชาชนที่มาร่วมงานก็สังวรระวังตามที่เราพาทำ

แต่อีกแบบหนึ่งยิ่งหลง ยิ่งระเริงาม ยิ่งกระหน่ำย้ำตอกอวดตา ยิ่งแสดงออกซึ่งกามดิบให้ ปรุงแต่งจัดจ้านยิ่งขึ้น ฟรุ้งฟริ้งเพื่อจัดด้วยกามกินเกียรติ และแข่งอวดตากันอย่างโมหะไม่รู้ลึกลับ

งาน“ตลาดอาริยะ” ประชาชนมาซื้อหาข้าวของที่จำเป็นต่อชีวิต มีสันหนากการบ้าง มีอาหาร บรรเทาชีวิตบ้าง ต่างก็ช่วยกัน อาหารจานละ ๑ บาท เป็นต้น

ปรากฏว่า มีมิจฉาชีพ ที่มาหากินบ้าง แต่ก็ดูไม่จัดจ้าน เขาอาจเห็นว่าที่นี่ไม่มีเพชรพลอย การแต่งเนื้อแต่งตัวของผู้คนก็ธรรมดา เราไม่มีสิ่งทำให้เขามารุกรานตามอาชีพเขา แต่ถึงมีก็น้อยพวก เราคิดกันว่าถ้าเราสัมพันธ์กับทางจังหวัดก็น่าจะบอกไปว่าเราขอตำรวจ มาช่วยบ้าง จะก็คนก็แล้วแต่ ที่สำคัญก็คือ เราไม่ได้จ่ายเบี้ยเลี้ยง ตำรวจมาก็ถือว่ามาตามหน้าที่ แต่ถ้าไปที่อื่นเขาได้เงินพิเศษนะ ถ้าไปทางนายทุนใหญ่ก็ได้เบี้ยเลี้ยง แต่เราไม่มีเบี้ยเลี้ยงให้ เราก็ให้หนังสือธรรมะไปอ่าน ให้นำยา ชักผ้า อาหารจากชุมชนผลิตเอง เป็นต้น เราก็ทำ แต่ก็อาจไม่เป็นสิ่งขึ้นใจต่อเขาเหมือนธนบัตร ซึ่งเราก็ไม่อยากจะสร้างค่านิยมเช่นนั้น จึงไม่ทำ

สินค้าในงานปีนี้ก็มีมากกว่าเก่า เวลาขายเราก็ขายเต็มที่ วันที่ ๓ สินค้าก็หมดแล้ว สรุปแล้วมีผลเจริญงอกงามเป็นผลดีให้แก่สังคม ส่วนข้อบกพร่องก็มีบ้าง เพราะงานกว้างขึ้น ยากขึ้น ส่วนสำเร็จแค่ไหนก็น่าพอใจ เพราะมีการชนะรายทาง เราเจริญตามประสาเรา แม้เป็นกลุ่มเล็กๆแต่ทำด้วยใจ ถ้ารัฐบาลจะนำไปทำบ้างก็จะดี แต่ขออย่าให้มีประชานิยมมาแฝงเล่ห์มนุษย์ซึ่งมีมากเกินไป

รับรองว่าจะเป็นงานช่วยประชาชนได้จริง อย่างแนวคิดตลาดอารีเยะนี้แหละ รัฐมีหน้าที่เสียสละให้ประเทศชาติและตอบแทนประชาชนอยู่แล้ว ปีนี้ทางราชการก็มาเชื่อมต่อขอร่วมจัดงานกับเราด้วย

เราก็ทำร่วมไปกับสังคมได้ มีคนไม่ชอบใจบ้าง คนเห็นดีเห็นงามบ้าง เราก็ทำตามปัญญาหรือภูมิธรรมจากการปฏิบัติธรรมมีสัมมาทิฐิตามที่เรามั่นใจว่า ถูกต้อง จริงใจ เราได้ผลตามที่ปฏิญ์นั้น

ก็ปีๆเราก็พัฒนาตนเองจนกลายเป็นคนกลุ่มหนึ่งของประเทศ แม้เป็นกลุ่มเล็กนิดเดียว อาตมายืนยันว่า เรามีพลังงานเป็นประโยชน์เสียสละต่อสังคมจริงๆ ยกตัวอย่างคนมาตลาดอารีเยะส่วนใหญ่เป็นคนพื้นบ้านคนชนบท แต่ทำไมเขาปฏิบัติตามที่เราขอร้อง แม้เรื่องเล็กๆน้อยๆก็พยายามทำ จนเกิดผล

เป็นต้นว่า เอาแค่ประเด็นเดียว

เช่น ความสะอาดของสถานที่จัดงานทั่วไป แม้ลานจอดรถที่แน่นขนัดก็ตาม งานที่เราจัดที่นี่ ชนบทแท้ๆ เราสามารถทำให้คนมีพฤติกรรมสังคมเกิดความสำนึกสังวร ไม่สร้างความสะดวกปรกให้แก่สถานที่ก่อขยะมากมายเท่าพฤติกรรมคนเมือง ดูเป็นเรื่องเล็กแต่จิตวิญญาณสูงกว่ากันมาก อาตมาว่าคนตั้งมากหลายหมื่นคน ซึ่งเชื่อว่าน่าจะถึงแสนคนหรือกว่าแสน นี่เราทำงานอยู่ใน

หมู่บ้านเล็กๆ ไกลปืนเที่ยง ในเมืองเราก็ไปจัดเหมือนกัน แต่ในเมืองมีพฤติกรรมไม่จริงจังจริงใจเท่าที่นี้ ฉาบฉวยกว่า ขยะก็มากกว่า ทั้งๆที่คนมานั้นน้อยกว่า แต่ที่นี่เป็นจริงเป็นจัง ชีวิตจริงยิ่งกว่า ไม่เสแสร้ง ไม่แครงแครง แต่ทุกคนมีเงินก็ไม่มาก บางคนก็บอกว่ามีเงินร้อยหนึ่งพันหนึ่ง ไอ้ไฮ แบกข้าวของกันไป ทบกันไป บางคนเอารถเข็นไป ถามว่าไม่หนักหรือ เขาก็หัวเราะชอบใจ เขาก็บันเทิงใจ แม้จะต้องยืนรอคิวนาน ไม่มีห้องแอร์เย็น แต่ก็สบายใจกว่าไปปิดนิต ต่างกับมุมทางโลกที่มอมเมา เปลืองผลาญ ทรูทรูฟูฟ่า มองในเนื้อหาหลักๆแล้ว คุณค่าทางสังคมนี้อาตมาให้คะแนน ใครจะว่าอาตมาหลงก็ได้ อาตมาว่าคุ้ม

ก็ขออนุโมทนาพวกเราที่ช่วยกันคนละไม้คนละมือ ก็ให้เจริญในทิศทางเช่นนี้แหละพากเพียรทำไปเถิด ผ่านงานไปแล้วอาตมาก็ยังเห็นผลว่ามีประสิทธิผลของการเรียนรู้ฝึกฝนแล้วมาช่วยกันทำไม่ว่าเด็กผู้ใหญ่ ต่างคนต่างลงแรงกัน น่าชื่นชม อาตมาก็ยังมีกำลังใจจะอยู่ให้ยืนยาว เพื่อพากเพียรนำทฤษฎีเนื้อแท้ เท่าที่อาตมาเห็นว่าดีจริง นำมาเสนอต่อสังคม ให้พัฒนาก้าวหน้ามีผลดีจริง อาตมาไม่ได้มีความมุ้งมิ้ง มีแต่หวังดีจริงใจ

ปีนี้อานตลาตอาริยะใหญ่ขึ้นมีถึงสองฝั่ง ท้องภาคท้องถิ่นและภาครัฐก็มาร่วมกับเรา ทำให้ปีคนมาร่วมอานมากขึ้น ซึ่งอยู่ในช่วงประเทศไทย แต่ละบ้านก็ไปใส่บาตรทำบุญทำกุศลกัน “การให้” อย่งไรนำไปสู่บุญหรือกุศลที่แท้จริง และจะเป็นการชจัดตัวตนของเรา

พ่อท่าน : ถ้าเราจะพูดถึงเรื่องความสำคัญทางสังคม เราจัดงานเกี่ยวกับประชาชน ซึ่งเขาควรได้รับการเกื้อกูลช่วยเหลือ จนโยงใยถึงทางจังหวัด ทางรัฐก็มาเห็นว่า ดีเหมือนกัน มาร่วมมือกับทางเรา เกิดเป็นพฤติกรรมสังคมขึ้นมา สำหรับชาวบ้าน

เขาดีใจพอใจที่ได้รับ เราก็ได้ช่วยเหลือเขาเท่าที่เราทำได้ ประชาชนก็ได้มากขึ้น เติบโตให้ใหญ่มากขึ้น ปีนี้สินค้าเพิ่มกว่าปีที่ผ่านมาถึงสองเท่า ซึ่งทางพระ ทางจังหวัดก็เข้าใจเชื่อมโยงมา

เราทำตลาดอาริยะมา ๓๖ ครั้งแล้ว อาตมาจำปีแรกได้คือปี ๒๕๒๓ แล้วก็ทำมาเรื่อยๆ ปี ๒๕๔๐ ก็ย้ายมาจัดที่ราชธานีโอศก จุดมุ่งหมายการทำตลาดอาริยะเพื่อจะขัดเกลาจิตใจของพวกเราอันนี้เป็นประเด็นหลัก แต่ส่วนที่จะช่วยประชาชนเป็นประเด็นรอง ประเด็นหลักคือทำให้เกิด“บุญ” เราทำทานนี้ให้เกิดบุญ “บุญ” กับ “ทาน” ไม่เหมือนกัน “บุญ” กับ “กุศล” ก็ไม่เหมือนกัน

ทาน คือการให้ออกไป จะเป็นแรงงาน วัตถุ ความคิด อุตตาหรือตัวตน ก็ให้ออกไป

บุญ คือการชำระกิเลส อันนี้มีชาวพุทธจำนวนมากเข้าใจคำว่า“บุญ”ผิดเพี้ยนไปนานมาแล้ว ไม่ได้เข้าใจคำว่า “บุญ”คือการชำระกิเลส แต่ไปเข้าใจว่า บุญคือทาน แล้วได้ผลเป็น“กุศล” การให้อะไรก็แล้วแต่ เขาก็ให้ไป จะให้แรงงาน ให้วัตถุ ให้ความรู้ อะไรก็ตาม แต่ผู้ให้ไม่ได้ให้“อิตตา” ไม่ได้กำจัด“อิตตา”ของตน ไม่ได้เอากิเลสตัวตนออกไปจากตัวเอง คือไม่ได้“ทำใจในใจ” ไม่ได้“ทำใจ”ให้กิเลสตัณหาในใจลดลงเล็กลงหรือดับไป แต่กลับ“ทำใจในใจ”ตั้งจิตโลภกว่าเดิม แล้วเขาคิดว่านี่คือการทำ “บุญ”หรือ“ได้บุญ”

“การทำใจในใจ” ตั้งใจหรืออยากได้อย่างนั้นอย่างนี้ นี่แหละที่มีจรรยาปฏิบัติ คือ ทำอาการของใจให้มัน“อยากได้มากขึ้น” นั่นมันสร้างกิเลสแท้ๆให้โตขึ้น ใหญ่ขึ้น หนาขึ้นต่างหาก

มันไม่ใช่ลดกิเลส มันไม่ใช่การ“ทำบุญ” นั่นมัน“ทำโลก”ใส่ใจตน “บุญ”แปลว่า การชำระกิเลสจากสันดานให้หมดจด ภาษาบาลีว่า สันตานิ ปุณาติ วิโสธติ

การจะมีปัญญาถึงขั้นสามารถ**“ทำทาน”**แล้วเอากิเลสออกได้ หรือทำ**“ดีถนหา”**ลดได้ จนทานนั้นเป็น**“บุญ”**สำเร็จ แต่ถ้าทานแล้วไม่เอากิเลสออก ไม่ลดดีถนหาเลย ไม่เป็น**“บุญ”**เลย เป็นแค่กุศล

“กุศล”แปลว่า ความดีงาม ความฉลาด ถ้ามี**“ความฉลาด”**ไม่ถึงขั้นอาริยะ ที่เข้าขั้นโลกุตระ **“กุศล”**นั้นไม่ถึงความเป็น**“บุญ”** จะทานมากมายขนาดไหนก็แล้วแต่ ที่เขาบอกว่าทำบุญใหญ่ ยิ่งมากทำทานเป็นร้อยล้านพันล้านนั้นเขาทำทานวัตถุแพงขึ้น แต่**“ใจ”**เขาไม่ได้สละออก ใจไม่ได้ลดโลภ เขาไม่ได้ทำจิตของเขาให้ลดโลภลง เขา**“ทำใจในใจ”**ไม่เป็น คนทำทาน ๑๐ บาทแต่**“ตั้งใจ-ตั้งใจ”**เอาแสนเอาล้าน เป็นความตั้งใจ หรือวาดหวังไว้ในใจว่า**“จะได้”**ในอนาคตข้างหน้า อย่างเจ้าสัวที่เขาว่าไปทำทานกับกรรมกายแล้วจะได้วิมานชั้นฟ้าใหญ่มากยิ่งขึ้นๆในอนาคตชาติหน้าอะไรอย่างนั้น นั่นแหละจิตยังมีดีถนหา จิตเขาโลภเพิ่มขึ้นอีก ตะกละเพิ่มแน่ เพราะเขาไม่ได้ทำทานเพื่อเสียสละ ลดโลภ แต่เป็นการลงทุนทางจิต ส่วนวิมานนั้นเขาไม่รู้จริง เขาหวังวิมาน วิมานคือภาวะที่ยังไม่มี แต่เท่านั้น จิตผู้สร้างวิมานนั้นแหละคือ สร้างภพชาติ ภพชาติก็คือเขาได้นรกแท้ๆ เพราะ**“วิมานที่เป็นสวรรค์”**คือ**“ภาวะที่ลดกิเลส”** แต่ไปสร้าง**“วิมานที่เป็นภาวะเพิ่มกิเลสหรือจิตโลภยิ่งขึ้น”** นั่นคือ**“ภพนรก”**แท้ๆ ไม่ใช่**“ภพสวรรค์”** เพราะเป็น**“ภพเป็นกิเลส”** ไม่ใช่**“กิเลสไม่มีในภพหรือกิเลสลดจากภพ”**

นรกกับวิมานสวรรค์ คือ แดนเดียวกันอันเดียวกัน เรียกว่า **“สัมภาวะหรือภาวะ”** เป็นแดนเกิด ใครทำผิดเป็นกิเลสเกิดเพิ่มขึ้น นั่นคือนรก ไม่ใช่สวรรค์ มันสวรรค์แท้จ(สุขแท้จ=สุขัลลิกะ) ต่างหาก กิเลสเพิ่มกิเลสได้อาหาร กิเลสหนาขึ้นเป็นสวรรค์ได้ไง? เป็น**“เทพ”**ของคนหลงผิด(เมโหะ) ของคนมีอวิชชา เป็น**“สมมุติเทพ”** คือ**“เทพ”**แบบปุถุชนที่ต่างหลงกันแบบนี้ทั้งนั้น รู้ร่วมกันอย่างนี้เหมือนกัน รู้ผิดอย่างเดียวกันแบบนี้เหมือนกัน จึงเรียกกันว่า**“สมมุติเทพ”**ด้วยกัน เทพที่รู้ร่วมกัน ความรู้เป็นอย่างเดียวกัน คือ อวิชชา

ซึ่งใครทำ**“บุญ”** เป็นความรู้แบบใหม่ ความรู้ที่ทำกิเลสลดได้หรือดับได้ นั่นคือ วิชา คือผู้ทำจิตเกิดแบบใหม่ไปในทิศทางตรงกันข้าม(ปฏิโสด) คือ จิตกิเลสลด ไม่ใช่จิตกิเลสเพิ่ม จึงชื่อว่า สวรรค์แบบ**“อุบัติเทพ”**(เทพที่เกิดในโลกใหม่)

ดังนั้น คนที่ยิ่ง**“ทาน”**มากเท่าไรจิตเขายิ่งหวังมากเท่านั้น โลภมากกว่าเก่าอีก เขาก็ได้แต่**“บาป”**คือกิเลสหนาขึ้นๆๆๆ เขาทำทานจึงไม่ได้**“บุญ”** ไม่มีผลละหนายคลายจางกิเลส เพราะผู้สอนมิจฉาทิฎฐิ ไม่รู้แม้แต่**“ทาน”**ที่สัมมาทิฎฐิ ไม่เป็น**“สัมมาทิฎฐิ”**แม้ข้อที่ ๑ ของสัมมาทิฎฐิ ๑๐ อันเป็น**“ประธานของการปฏิบัติมรรคองค์ ๘”** ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ ข้อ ๒๕๗ เมื่อประธานของมรรคก็ผิดเสียแล้ว ประธานจึงพาสมาชิกทำทานด้วย**“มิจฉาทิฎฐิ”**กันอยู่ขณะนี้เอง

พระพุทธเจ้าตรัสถึงทานว่าต้องมีผลลดกิเลสจึงจะสัมมาทิฎฐิ แต่ถ้าทำทานแล้วทำใจในใจหรือมนสิการลดอาการโลภ หรือตั้งใจให้ถูก อธิษฐานว่า**“ให้”**นะ ตั้งจิตว่า**“ให้”**นะ ไม่ใช่**“เอา”**นะ ใจเราก็ต้อง**“ทิ้งออกไป-ปล่อยออกไป”** ซึ่งต้องรู้**“อาการใจ”**ของตนว่าใจเรามีอาการจะ**“เอา”**มาเป็นของเราไว้อีก หรือให้ออกไป ถ้าเข้าใจ**“อาการใจ”**แล้วทำได้ถูกก็โยนิโสมนสิการถูก แต่ถ้าผู้สอนไม่ได้สอนให้ทำใจให้ถูก ก็จะทำทานแล้วได้บาปหนักกว่าเก่า ทานที่ไรบาปเพิ่ม กิเลสก็ยิ่งหนาหนักตกผลึกเพิ่มคือ **“นัตถิ ทินนัง”** ทานที่ทำแล้ว ไม่มีผล...ทานที่ให้แล้ว มันให้ไม่จริง จึงไม่บรรลุมรรคผล ยังเป็น

มิจฉาทิฎฐิข้อที่ ๑

การเจริญที่แท้คือการได้ลดกิเลส แต่การให้แล้วยังหวังรวยขึ้น ใจยังโลภ ใจโลภมากขึ้น ไม่ได้บ่งชี้ความเจริญ ถ้าความรวยเป็นเครื่องชี้ความเจริญ พระพุทธเจ้าก็โง่ที่ทิ้งทรัพย์สมบัติหมด พระเวสสันดรก็โง่ที่ให้หมดแม่แต่ลูกเมียก็ให้ไปหมด ดังนั้นสมบัติวัตถุไม่ใช่เครื่องบ่งชี้ความเจริญ

ความเจริญทางวัตถุไม่ใช่ความเจริญที่แท้จริง **ขอกล่าวถึงในหลวงว่าท่านตรัสให้อาแบบ คนจน** อย่าไปเป็นมหาอำนาจทางเบ่งข่มด้วยวัตถุ ก้าวหน้าอย่างนั้นในหลวงว่าคือการถอยหลังอย่าง น่ากลัว เราไม่เอาลัทธิรวย ในหลวงเราตรัสตามพระปัญญาธิคุณ เป็นเรื่องที่คุณเข้าใจไม่ถึง โลกแห่ง ความสะสมวัตถุสมบัติมาให้ตนมากๆ จนคนอื่นเขาต้องมีน้อยลง ไม่ใช่การชี้บ่งความเจริญก้าวหน้า พัฒนาอะไรเลย

คนที่จะพัฒนาคือต้องมีคุณสมบัติ เช่นนี้

๑. คนไม่เป็นหนี้ใครเลย ลัทธิเดรัจฉานกัญนี้ยึดสินไม่เป็น คนที่เป็นหนี้เป็นสินโง่กว่า เดรัจฉานทุกคน
๒. ฟุ้งตนเองรอด คือเราขยันหมั่นเพียร ประพฤติตนสุจริต เลี้ยงตนรอดอยู่ โดยไม่มีหนี้ ไม่มีกู้แล้ว
๓. แล้วสร้างผลดีให้เหลือมากกว่าตนกินตนใช้ ได้มากเท่าไรยิ่งดี
๔. สะพัดสิ่งที่เกินที่เหลือให้คนอื่นไปได้เสมอ ไม่เป็นนักสะสมกักตุน

จะขายสินค้าก็ขายต่ำกว่าทุน ไม่ขายเอามากกว่าทุน เพราะนั่นเป็นการเอาเปรียบ เราขาย ชาติทุนได้ เพราะมันเป็นส่วนกินจากที่เรากินใช้ เรา ผลิตได้มาก ไม่ต้องคิดตามราคาตลาด เราจะ ขายให้ต่ำลง เท่าที่จะต่ำได้ ให้ฟรีได้ยิ่งดี บางสิ่งบาง โอกาส

เราทำตลาดอาริยะได้จริงเพราะกิเลสคน น้อยลงได้จริง ถัดไม่ได้ก็จะเป็นการหลอกลวงเท่านั้น ถัดลดกิเลสจริงได้จะเป็นผู้รับใช้สังคมจริงได้ ถ้าเป็น ข้าราชการประจำหรือข้าราชการการเมืองก็สามารถทำ นโยบายสร้างนักค้าขายที่กิเลสลดแล้วเป็นจริง จะเกิด ปัญญาความเข้าใจ เป็นสัจจะ ถ้าเขาทำได้จะทำอย่าง จริงใจ เพราะถ้าเขารู้ว่า ทำแล้วได้กุศลเขาก็ทำอย่าง สบายใจ แต่ถ้าเขาสอนให้รวยๆ ก็ต้องไปแย่งเอาจาก คนอื่นก็เป็นอกุศล ครอบงำกันไป ใครเชื่อก็เป็นเหยื่อ พากันตกนรกหมกไหม้ เรายิ่งพยายามเร่งรัดให้คนมา ผีกจน แต่เขาก็ยิ่งเร่งรัดให้คนไปรวย ถ้ายิ่งไปรวยเรา

เห็นว่ามันผัดมันไม่เจริญ แต่ถ้ายิ่งจน ยิ่งมกน้อยสินโดษ เรายังมีเหลือมากขึ้น ก็ยิ่งเผื่อแผ่ให้คนอื่น ได้มากขึ้น เราเห็นว่าอย่างนี้คือ ดีแท้ ส่วนใครจะเอาแต่รวยว่าเจริญก็เรื่องของเขา ก็แล้วแต่ภูมิปัญญา ของคน

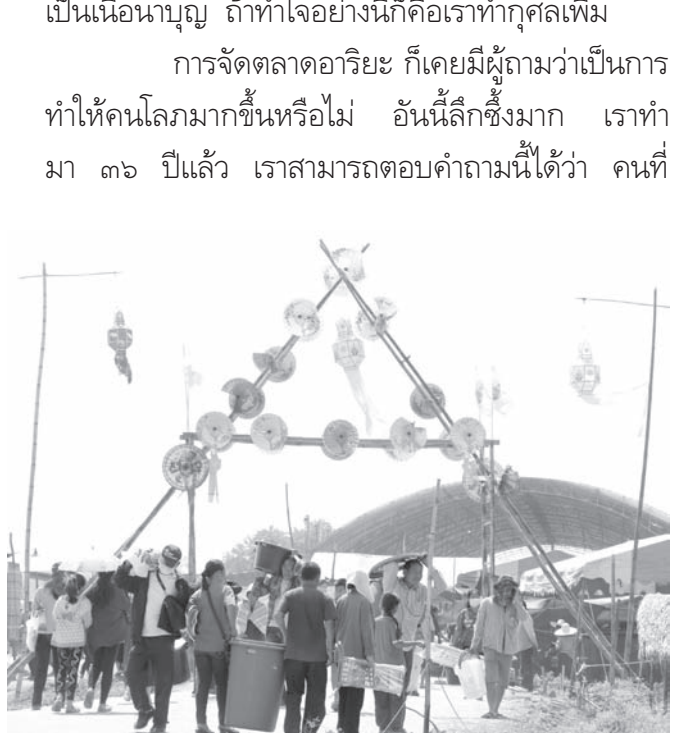
สรุป ความเจริญความประเสริฐของมนุษย์ไม่ได้บ่งชี้ด้วยความรวย ยิ่งคนรวยแล้วก็เอาเงิน ไปออกดอกออกผลให้ได้กลับมามากที่สุด Maximize profit ก็คือยิ่งได้บাপ คนคิดทฤษฎีนี้ก็บাপ แต่ต้น แล้วคนเอาไปใช้ทำบাপเพิ่มอีก ถ้าคนเราไม่มองอหังการ ฟุ้งตนรอด ไม่เป็นหนี้ ก็คือคนเจริญ แล้ว ถ้ายิ่งขยัน ก็ยิ่งได้ช่วยสังคมมนุษยชาติยิ่งขึ้น

การรับอย่างไร จึงถือว่าเป็นการรับที่ได้บุญ

พ่อท่าน : การเป็นผู้รับต้องมีปัญญาร่วม ว่าเราเป็นผู้ได้มา เขาให้มา เราเป็นผู้เอา เราจะต้อง เป็นหนี้ ถึงเรียกว่า หนี้บุญคุณ เราต้องระลึกถึงหนี้บุญคุณ แล้วอีกอย่าง ถ้าเราทำจิตใจเราไม่เป็น เขาให้มาแล้วเราก็ดีใจ-พอใจ-ยามใจ-ชอบใจ หวงเห่น ชี้เหนียวโดยไม่สำนึกว่าเขาให้เรา แต่ถ้าเราทำ จิตใจเป็น เราควรสำนึกว่าเราควรเป็นผู้“ให้”เขา เหมือนเขาให้เรา นั่นแหละ ถ้าเราก้ไม่ได้ให้ใคร มี แต่เอา เราควรละอายอย่างยิ่ง การตอบแทนคืน เราจึงควรทำ และทางที่ดีเราก้ควรตอบแทนเขากลับไป ให้มากกว่าอีกยิ่งขึ้นๆ เราต้องรู้ว่าเราเป็นผู้รับนั้น เรายังไม่ประเสริฐ เราต้องเป็นผู้“ให้”จึงจะอิสระและ ปลอดภัย การเอาของคนอื่นไม่ปลอดภัยเลย แม้ใคร“ให้”เรามา เราก้ต้อง“ให้”ผู้อื่น และผู้อื่นไปอีก ยิ่ง ขึ้น จึงจะเรียกว่า “**นาบุญ**” แต่ถ้าตอนนี้เรายังให้วัตถุไม่ได้ เราต้องทำใจ“ให้”ให้ได้อยู่เสมอ โดยเอา ความโลภออกไป เรา“รับมา”ใจเราควรนึกถึงว่าเราควร“ให้”เขาคืน หรือเราก้เอาสิ่งที่เขาให้ไปให้ต่อ เป็นเนื่อนาบุญ ถ้าทำใจอย่างนี้ก็คือเราทำกุศลเพิ่ม

การจัดตลาดอารียะ ก็เคยมีผู้ถามว่าเป็นการ ทำให้คนโลกมากขึ้นหรือไม่ อันนี้ลึกซึ้งมาก เราทำ มา ๓๖ ปีแล้ว เราสามารถตอบคำถามนี้ได้ว่า คนที่

รับไม่เกิดกิเลสโลกเพิ่ม เพราะจำนวนคนมารับบริการ ไม่ได้มีพฤติกรรมโลกมากขึ้น แต่มีพฤติกรรมดี ทวี เห็นได้ว่าการก้าวหน้าเป็นปฎิภาคทวีมีสำนึกมากขึ้น เขาลดความโลภของเขาบ้าง เป็นปีแต่ละปี ผ่านไป เพราะถ้าคนโลภมากขึ้นๆจริง ทำมา ๓๖ ปี คนจะเฮลละโลมามากจนเรารับไม่ไหวหรอก แต่ที่เราจัดได้ดีมากขึ้น พวกเขาซื้อสัตย์สุจริตมากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะอะไร เพราะเรามีมวลแห่งพฤติกรรม **“ต้นทุน”** ของคุณธรรมที่**“ไม่โลภแต่เสียสละจริง”** คือผู้เป็นพ่อค้าแม่ค้าที่ได้แสดงความเสียสละด้วยความจริงใจทั้งวัตถุและพฤติกรรม คนผู้มารับบริการก็พอรู้ได้ ด้วยไหวพริบในสามัญสำนึกของคนทุกคนเอง คือเราเสียสละทั้งกาย วาจา ใจ โดยเฉพาะทำจริง และ**“จริงใจ”**ไม่แอบแฝง แล้วมวลกลุ่มเรามีสนามแม่เหล็กแห่งการเสียสละ รูปธรรมอันนี้มากพอที่เขาจะรับได้ แต่ถ้ากลุ่มอโศกมีน้อยกว่านี้ ผลก็จะไม่ชัด รูปธรรมก็จะไม่ชัด อิทธิพลทางธรรมก็จะไม่มีเลย หรือชาวอโศกเสียสละจริงเล็กน้อย แต่ว่าอันอื่นไม่เสียสละจริงมาหลอกกัน คนก็จะรับรู้ได้ แต่ไม่ใช่ เพราะชาวอโศกเสียสละจริงทั้งกาย วาจา ใจ ครบบริบูรณ์ จนเกิดพฤติกรรมสังคมที่เกิดการให้ เราให้แบบไม่ใช่ประชานิยม คือเราทำจริง และเวลานานถึง ๓๖ ปีแล้ว เขาก็ยังมั่นใจ ยิ่งนานปีเราก็มั่นคงเพิ่มขึ้น เรามีการรวบรวมเงินและสิ่งของต่างๆไปเสียสละได้มากขึ้นอีก แล้วคนรับก็มีน้ำใจมากขึ้นตาม

นี่คือพฤติกรรมสังคมที่เราเก็บข้อมูลได้ ถ้าใครจะ

มาเก็บข้อมูลตลาดอาริยะของเรา ทำไป ๕ ปีเลย จะได้วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์ชั้นสำคัญ ได้งานวิจัยที่ดีชิ้นหนึ่ง เรามีตัวอย่างให้เก็บข้อมูลได้ นอกจากนั้นเรายังมีการจัดตลาดอาริยะแบบย่อยอีกหลายที่ในวาระต่างๆตามที่เหมาะสมด้วย

พูดไปไม่ใช่เราคุยตัว แต่พูดถึงลักษณะจริงของสังคม เชื่อกันได้ว่าเราเสียสละจริงหรือว่าหลอกล่อ ปีนี้อาตมาเห็นว่าเป็นนิมิตดีทางจังหวัดอุบลราชธานีมาร่วม

ช่วยกันพัฒนา เรามีสมรรถนะ ส่วนเขาก็เจตนาดีร่วมมือประสาน จึงเป็นโอกาสที่จะช่วยกันทำคนละเรี่ยวแรง จะได้สร้างบ้านแปลงเมือง คสช.เขาก็พยายามทำอยู่ เราก็ทำตามประสาเรา ทางจังหวัดก็บอกว่าอยากให้เราจัดงานสัปดาห์ละครั้งได้ไหม เราก็ว่าไม่ไหวหรอก เราคนจน ฉะนั้นในลักษณะที่เราทำนี่จึงเป็นไปตามปรัชญา ซึ่งเป็นทฤษฎีของสังคมที่ยิ่งใหญ่

การประกาศให้ราชอาณาจักรไทยเป็นชมพูทวีป เป็นแผ่นดินแห่งพระพุทธศาสนา เพราะเหตุใด

พ่อท่าน : การประกาศแผ่นดินแห่งนี้ ราชอาณาจักรไทยให้เป็นชมพูทวีป อาตมาไม่ได้ประกาศว่าที่นี่เป็นชมพูทวีป แต่อาตมาประกาศยิ่งกว่านั้น ประกาศว่าประเทศไทยเป็นชมพูทวีป ชมพูทวีปย้ายจากอินเดียมาไทยแล้ว เพราะเหตุว่าการเป็นชมพูทวีปก็ต้องมีสิ่งยืนยัน จะเป็นทวีปชมพู ก็ต้องมีคนที่ เป็นมนุษย์ชมพูทวีป ต้องมีสุรกาโว สติมันโต อิทธิพรหมจริยวาโส ที่นี้จะมีสี่ปายะ ๔ คือเสนาสนะ สัปปายะ บุคคลสัปปายะ อาหารสัปปายะ ธรรมะสัปปายะ

คนต้องมีสัมมาทิฏฐิ ปฏิบัติสติ สัมปชัญญะ สัมปชาโน สัมปชลติ เป็นพฤติกรรมมีหม่อมวล เกิดมาจากทฤษฎีสัมมาทิฏฐิ เกิดจากมนุษย์มีดวงตาเห็นได้ก็มารวมกันแล้วทำให้เกิด มีพฤติกรรมสังคมพอสมควรจนอาตมาเห็นว่าหยั่งลงแล้ว เกิดนิยตะ เทียงแท้ มินิจจัง ชูวัง แล้วจะสัสตัง หรือไม่ก็ต้องดูต่อไป แต่ตอนนี้อาตมาเห็นว่า ยั่งยืนยาวนานไปได้ หรือว่าตลอดกาลไป จะจริงหรือไม่ อาตมาก็ว่าจากเทียงแท้ ยั่งยืนก็จะก่อไปนานเท่านั้น แล้วไม่มีอะไรหักล้าง ตายแล้วไม่มีฟื้น อสังกุปัง ยังไม่ถึง กับขั้นที่จะพิสูจน์อสังกุปังก็ตาม แต่ว่ามีนิจจัง ชูวัง สัสตัง เป็นรูปแห่งปรากฏการณ์จริง ขึ้นแล้ว อาตมาก็จะนำพาไป ก็คือมาวันนี้แล้ว มันก็เป็นรูปร่างไม่ใช่ปาติบ ไม่ใช่ปาบุงป่าทาม ที่เขาอ้างว่าออกโฉนดไม่ได้ ตอนนี้สังกรรมเกิดจริง เพราะองค์ประกอบอันมีสี่ปายะ ๔ เสนาสนะ-บุคคล-อาหาร-ธรรมะ ที่เป็นสี่ปายะ เกิดจริงแล้ว ถึงขั้น“**สาธารณโภคี**” ๔๐ กว่าปีแล้ว ยังทรงสภาพอยู่ได้ และแข็งแรงอย่างมีอัตรการก้าวหน้าอยู่ อย่างมีภาวะจริงยืนยัน

มี“**มนุษย์ชมพูทวีป**”ที่เป็นคนที่มี“**อารยธรรม-โลกุตระธรรม**”จริง มากกว่าประเทศใดๆ ในโลก แห่งยุคปัจจุบันนี้ พุทธศาสนาต้องสัมมาทิฏฐิในความเป็น“**มนุษย์ชมพูทวีป**” และปฏิบัติจนกระทั่งเกิด“**อารยบุคคลที่เป็นโลกุตระ**”ได้จริงๆ จึงจะชื่อว่า เป็น“**แผ่นดินพุทธ**”เพราะมีมนุษย์ชมพูทวีปที่มีความเป็น“**มนุษย์อุตตรกुरुทวีป**”กันจริงๆ

บทสรุป

อาตมาประกาศมนุษย์ชมพูทวีป ไม่ได้พูดเพื่อจ้อหลอกลวง อาตมามั่นใจว่าจริง ยิ่งอาตมาประกาศว่าประเทศไทยเป็นแดนชมพูทวีปด้วย ไม่ใช่แต่ที่ราชอาณาจักรไทย แต่ที่นี้เป็นหลัก แล้วจะก่อเป็นเครือแหชาวอโศก ที่มีอยู่แล้ว อาตมาจึงขอเชิญชวนให้ชาวอโศกมาร่วมช่วยกันสร้างราชอาณาจักรไทยจากนี้เป็นต้นไป

ค่ายขุบุตรทายาทชุมชนสีมอโค

ครั้งที่ ๗

จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๓-๒๖ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นช่วงเด็กปิดเทอม มีเยาวชนมาอบรมทั้งหมดกว่า ๔๘ คน ซึ่งมาจากจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดอื่นๆ เป็นค่ายที่ให้เยาวชนได้ฝึกความอดทน ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ เสียสละ และสามัคคี ฝึกใช้ชีวิตเรียบง่าย มีความเป็นอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียง ฝึกรักษาศีล ๕ ละอบายมุข ฝึกกินอาหารมังสวิรัต และที่สำคัญฝึกพึ่งตนเองเป็นที่พึ่งของคนอื่นได้

งานนี้ **รุ่นพี่ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา** และ **พี่ๆสัมมาสิกขาศิษย์ปัจจุบัน** ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงคอยดูแลน้อง และจัดกิจกรรมต่างๆ ให้แก่น้องๆ ที่เข้าค่าย และค่ายนี้ยังเป็นค่ายดูแลตัวของนักเรียนที่มาสอบเข้าชั้น **ม.๑** ของโรงเรียนสัมมาสิกขาสีมอโคอีกด้วย

เด็กๆที่เข้าค่ายมีความคิดเห็นว่า มีความสุขที่ได้มาถือศีลกินเจ ได้ฟังธรรม ได้มาฝึกสัมมาอาชีพ ได้ความรู้มากมาย ได้ฝึกทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ

ครั้งหนึ่งในชีวิตของเยาวชน ที่จะได้กล่อมเกลากิจวัตรญาณให้อยู่ในศีลในธรรม ใช้ชีวิตให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

♥ *ทีมงานข่าวอโค*

สัมมาสิกขาไปร่วมงานมหกรรมคืนชีวิตให้แผ่นดิน

ครั้งที่ ๙

“การศึกษาสร้างคน ศิษย์องค์ภูมิพล รวมพลสร้างชาติ”

วันศุกร์ที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ สมณะ ลิกขมาตุ ครู ชวชมชนสันตือโคก นักเรียน สัมมาสิกขาสันตือโคก และนักเรียนสันตือบาล ไปร่วมงานมหกรรมคืนชีวิตให้แผ่นดิน ครั้งที่ ๙ วันที่ ๑๔-๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ เป็นงานประจำปี ปีนี้ใช้ชื่อว่า การศึกษาสร้างคน “ศิษย์องค์ภูมิพล” รวมพลสร้างชาติ ณ ศูนย์กสิกรรมธรรมชาติมาบเอื้อง ต.หนองบอนแดง อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี มีเครือข่าย กวาร์ร้อยองค์กรเข้าร่วมงาน มีทั้งการเสวนา นิทรรศการ การแสดงในแง่มุมต่างๆ ทั้งด้านการศึกษา อาหาร กสิกรรม สิ่งแวดล้อม บ้านวัด โรงเรียน ฯลฯ โดยมีทีมงานบุญนิยมทีวี ถ่ายทำรายการตลอดงานทั้ง ๓ วัน

งานนี้มีเป้าหมายเพื่อแสดงผล และผลของการพัฒนาตนเอง ด้วยศาสตร์ พระราชาและภูมิปัญญาท้องถิ่นภายใต้ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในประเด็นการศึกษาและการพัฒนามนุษย์ ที่มีเป้าหมาย เพื่อการสร้างคน ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ ๙

การศึกษาแบบเอื้องมีจุดมุ่งหมายจัดการศึกษา เพื่อการช่วยเหลือแบ่งปัน ไม่ใช่เพื่อการ แข่งขัน ไม่สอนให้ผู้เรียนเห็นแก่ตัว หรือมุ่งความเป็นเลิศเพียงอย่างเดียว แต่ต้องยกระดับ จิตวิญญาณให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ทางชมชนสันตือโคก ได้ไปจัดนิทรรศการของโรงเรียนสัมมาสิกขาแบ่งเป็น ๓ ชุ้ม คือ ชุ้มศิลปะเด่น เป็นงาน ชาญวิชา โดยแต่ละชุ้มจะมีกิจกรรมดังนี้

๑. ชุ้มศิลปะเด่น มีกิจกรรมการสนทนาธรรม การรักษาศิลปะแต่ละช้อ โดยมีนักบวช และ นักเรียนอยู่ประจำชุ้ม มีกิจกรรมการตั้งตะบะรักษาศิลปะ การตั้งใจทำความดี แล้วเขียนลงในกระดาษ มี นักบวชลงนามรับรอง เพื่อไปแลกของที่ชุ้มเป็นงาน และมีกิจกรรมมุมอ่านหนังสือ

๒. ชุ้มเป็นงาน มีกิจกรรม ดังนี้

- เปิดร้านปันกันกรุ๊ป ผู้มาร่วมงานสามารถนำของมาแลกเอาของจากร้านได้ และ เปิดโอกาสให้นำขยะมาแลกของได้นอกจากนั้นผู้ที่ตั้งตะบะสามารถนำกระดาษที่ตั้งตะบะมารับของที่ระลึกได้

รวมทั้งผู้เยี่ยมชมชุมนุมวิชาการก็สามารถมารับของที่ระลึกได้เช่นกัน

- กิจกรรมสาธิตการทำแชมพูจากมะกรูด น้ำยาซักล้างสูตรน้ำต่างจากซี้เถ้า การทำอาหารมังสวิรัตืชุดเล็ก ฯลฯ

- กิจกรรมสาธิตการแยกขยะ

- กิจกรรมจิตอาสาช่วยเก็บขยะภายในงาน

๓. **ชุมนุมวิชา** แสดงผลงานของนักเรียนในรูปแบบคลิปวิดีโอ ผู้เข้าเยี่ยมชมชุมนุมจะได้รับแจกกระดาษให้เขียนความประทับใจ หรือประโยชน์ที่ได้รับจากการเยี่ยมชมชุมนุมสัมมาสิกขา และนำไปแลกของที่ระลึกที่ปันกันกรู๊ป

ด้านหลังชุมนุมนิทรรศการ จะเป็นเต็นท์ที่พัก เราสร้างห้องน้ำเอง ทำอาหารรับประทานเอง ในแต่ละวันของเรา คือตื่นนอนตี ๔ ครึ่ง แล้วทำวัตรเช้า คือสวดมนต์-ฟังธรรม เสร็จแล้วทำอาหาร ใสบาตร ๘ โมงเช้ารับประทานอาหาร ตอนเที่ยงจึงเริ่มกิจกรรมเปิดบริการชุมนุมแต่ละชุมนุม

ที่ชุมนุมศีลเด่น เรามี **“นิทรรศการมีชีวิต”** นำเสนอสาระของศีลที่นักเรียนม.๑ ถึงม.๖

ปฏิบัติจริงในแต่ละวัน นักเรียนจะเป็นผู้ตอบคำถามและพูดคุยกับผู้มาชม นักเรียนดูมีความสุขและตอบได้ดีมาก ผู้ฟังทั้งและสนใจนักเรียนมากกว่าครู มีการแจกหนังสือดอกบัวน้อย หลังจากอธิบายเรื่องศีล และมีการเขียนใบความดี นำไปแลกของที่ปันกันกรู๊ป

งานนี้เป็นการสื่อแสดงจากของจริง กิจวัตร กิจกรรม กิจการที่เราปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสิ่งที่เรายังต้องดำเนินต่อไป ภายใต้ปรัชญา ศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา

✿ *ทีมงานข่าวโศก*

(๑๙ มี.ค.๒๕๕๘) ทีมงานถ่ายทำสารคดีเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตามมาเก็บภาพ และเรื่องราวของนักเรียนสัมมาสิกขาสันตโศก ภายหลังจากที่ได้พบกัน และสัมภาษณ์เด็ก ๆ จากงานการศึกษาสร้างคน ศิษย์องค์ภูมิพล รวมพลสร้างชาติ ผลงานของเขาสามารถติดตามได้ทางยูทูป **ทางทีมงานบุญนิยมทีวี** ได้พูดคุยกับผู้ผลิตสารคดี เขาได้เล่าให้ฟังว่า ชิ้นงานมีหลายตอนที่เดี๋ยวลที่ได้รับรางวัล แต่เขาไม่ได้ใส่ชื่อว่าเป็นคนทำ ทางคณะกรรมการจึงตามหาตัวกันวุ่น ทั้งนี้เพราะว่ามีเจตนาจะให้ผู้ชมนำไปเผยแพร่ต่อยอดเรื่องราวของคนดี ๆ เป็นตัวอย่างที่ดีสู่สังคมแห่งความดีทั่วแผ่นดิน ทั้งหมดนี้ก็เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระผู้เป็นประมุขของปวงชนชาวไทยทั้งแผ่นดิน)

อบรมผู้นำชุมชน สสส.

เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน – ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่หมู่บ้านราชธานีอโศก มีการจัดการอบรมโครงการพัฒนาข้อเสนอโครงการสร้างเสริมสุขภาพขนาดเล็ก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นการดำเนินงานร่วมกัน ของสถาบันบุญนิยมร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) สำนัก ๖ โดย สสส.มุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้ขอรับทุนเพื่อทำโครงการจากสสส. เพื่อปรับแนวคิดให้เกิดจิตอาสาแก่ผู้ขอรับทุน

ในรุ่นแรกนี้มีผู้เข้ารับการอบรมเป็นข้าราชการครู ผู้นำชุมชน และชาวบ้านเกษตรกร จำนวน ๗๕ คน ผู้เข้าอบรมได้ใช้ชีวิตตามวิถีชุมชนบุญนิยมคือ

ทำวัตรเช้าฟังธรรมเวลา ๐๔.๐๐ น.

หลังจากนั้นออกกำลังกาย โดยที่มงานสุขภาพบุญนิยม ได้พา

ทำกายบริหารเพื่อบำบัดมณีเวช ซึ่งเป็นท่าต่างๆ ๗ ท่า ช่วยจัดสมดุลโครงสร้างของร่างกาย

เสร็จแล้วมีบริการน้ำผักผลไม้ปั่นและข้าวต้ม ที่เฮือนสวยเหมิดให้ผู้เข้าอบรมรองท้อง และได้ชมการทำน้ำผักผลไม้ปั่น มีหลายคนสนใจเรียนรู้หลังจากได้ชิมรส

หลังจากนั้นไปโฮมแสงและเรียนรู้ในฐานะนักกิจกรรมไร้สารพิษ ทั้งสวน-นา และโรงปุ๋ย

เสร็จแล้วฟังธรรมจากสมณะสิกขมาตุ ที่ศาลาศูนย์สุญญ และรับประทานอาหาร

ช่วงบ่ายเป็นกิจกรรมของ สสส.

การดำเนินการโครงการสร้างเสริมสุขภาพขนาดเล็ก

ภาคค่าแบ่งกลุ่มพบสมณะ-สิกขมาตุ ได้สนทนาธรรมเพิ่มสัมมาทิฐิ และฟังธรรมจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

คืนสุดท้ายสนุกสนานร่วมกันด้วยกิจกรรมม่วนชื่นโฮเฮา

ความรู้สึกร่วมกันของเกษตรกร

นายพีระพงศ์ เกตุกาญจน์ นักวิเคราะห์และบริหารโครงการ สสส.

๑. วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างจิตอาสาที่ทำงานโครงการสำเร็จ ๒. การเชื่อมร้อยเครือข่ายการทำงาน ๓. การให้ชุมชนเป็นตัวอย่างชุมชนต้นแบบที่เพียงพอ และพึ่งพาตัวเองได้

จากการอบรมครั้งนี้ ผู้รับทุนจะได้รับประโยชน์ในการเห็นแนวทางการดำเนินงานในเรื่อง **การปลูกผักผลไม้ปลอดสารพิษ** การปลูกผักผลไม้ในโรงเรียน และปรับเปลี่ยนในตัวของผู้รับทุน ก่อนที่จะเป็นผู้นำ ชวนชาวบ้านในครัวเรือนต่างๆในชุมชน หรือหมู่บ้านของตนร่วมกันทำงาน ตาม

กิจกรรมของโครงการ ให้บรรลุผลที่มุ่งหมายเอาไว้ ที่สำคัญการเสริมสร้างจิตอาสา การเชื่อมเครือข่ายช่วยกันทำงานและเห็นต้นแบบ การพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง จะนำไปสู่ผลลัพธ์ของการทำโครงการมากขึ้น

ต้องขอขอบคุณ **ทีมงานของสันติ อโศก และทีมพี่เลี้ยงชาวบ้านราช** ที่ให้การ

บริการร่วมคิดร่วมทำในการจัดกิจกรรมร่วมกัน และเชื่อมโยงใจให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้านเป็นอย่างดี จนเกิดผลที่น่าพึงพอใจ ของการเข้าร่วมโครงการของผู้รับทุน และเกิดผลในระยะต่อไปที่ต้องทำการประเมินผลต่อเนื่อง

คุณพรตะวัน ธนะโภค ผู้ประสานงานพี่เลี้ยง

นานมาแล้วที่ชาวบ้านราชไม่ได้จัดงานอบรม ทีมงานมีการพูดคุยทบทวนว่า ที่ผ่านมามีอะไรบ้าง เพื่อให้วิถีชีวิตของผู้เข้ารับการอบรมที่มาอยู่บ้านราช ๕ วัน ๔ คืน จะมีสิ่งจำเป็นอะไรบ้าง ตอนเตรียมงานจะหนักหน่อย เพื่อเตรียมตัวต้อนรับให้ดีที่สุด ผู้เข้าอบรมส่วนหนึ่ง และเจ้าหน้าที่ สสส. นอนที่โฮ่งบัว และบางส่วนพักในชุมชนและ ตึกศูนย์สุขภาพ ทีมงานมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การทำงานเมื่อเกิดความบกพร่องก็ช่วยกัน สามารถแก้ปัญหาได้ทัน ช่วยกันเอาภาระคนละมุม มีความเข้าใจไม่ถือสา กัน การทำงานครั้งนี้โดดเด่นในเรื่อง ความสามัคคี ไม่ถือสา ให้อภัยกัน **พี่เลี้ยงที่ทำงานร่วมกัน มีทั้งนิสิตวนบ. และชาวบ้านราช**

องค์ความรู้ที่หมู่บ้านเราจัดให้แก่ผู้เข้าอบรมมีหลายฐาน คือ **ฐานเคมี** สาธิตน้ำยาซักผ้า น้ำยาล้างจาน และน้ำยาปรับผ้านุ่ม **ฐานสุขภาพ** เรียนรู้การทำกัวซา พอกหน้า แห้เท้า กัดจุดฝ้าเท้า

การทำสมุนไพรรักษาโรคพิษ ทุกเช้าจะพาบริหารร่างกายเพื่อบำบัดมณีเวช **ฐานกิจกรรม** ได้ไปเรียนรู้ที่สวนอุทยาน กับ**คุณธงชนะ** เรียนรู้ที่สวนไม้หอมกับ**คุณไม้ผล** **ฐานขยะวิทยา** ได้เรียนรู้และฟังการบรรยายในฐานขยะวิทยาด้วยหัวใจ มีกิจกรรมโสมแสงกันเกี่ยวข้าวพันธุ์สาลว และเก็บถั่ว ในวันสุดท้ายก็ได้แบ่งปันข้าวที่เกี่ยวข้อง เพื่อไปทำพันธุ์ต่อคนละ ๒ กก. นำยาล้างจานที่ได้ไปเรียนรู้ร่วมกันเอกสารต่างๆ และกล้าต้นไม้เพื่อนำไปปลูกที่บ้าน

คุณจันทร์มา อภิมิตร ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน บ.โคกทราย ต.โคกตาล อ.ภูสิงห์ จ.ศรีสะเกษ เป็นตัวแทนกลุ่มคัดแยกขยะในชุมชนที่

หมู่บ้านมาอบรม ๓ คนค่ะ มาอบรมครั้งนี้ได้รับความรู้และได้ประโยชน์ทุกฐาน ดิฉันชอบกินอาหารมังสวิรัต หลังจากฟังเทศน์ตอนเช้าก็ได้ออกกำลังกายทำให้ร่างกายสดชื่น จะนำไปทำที่บ้านให้ครบ มาครั้งนี้ได้ฟังธรรมด้วย ตั้งใจว่าจะลดละเนื้อสัตว์ จะพยายามนำไปถ่ายทอดให้คนในหมู่บ้านทำแนวเศรษฐกิจพอเพียงแบบบ้านราช เลิกอบายมุข ชอบใจโครงการนี้มาก

นายธิติพล เกษรัตน์ ข้าราชการครู จ.อุบลราชธานี ในการเข้าอบรมครั้งนี้ถือว่าเป็นกำไรของชีวิต ได้เจอพี่เลี้ยงที่ดี ช่วยแนะนำในเรื่องการดำรงชีวิตที่ปลอดภัยจากสารพิษครับ

น.ส.อรศรี พลน้า ข้าราชการครู จ.ศรีสะเกษ ในกลุ่มที่มาอบรม มีทั้งครู ชาวบ้าน ผู้นำชุมชน ที่เขียนโครงการเสนอ สสส. โครงการของดิฉันปลูกผักปลอดสารพิษในโรงเรียน การมาครั้งนี้ได้รับความรู้ด้านการเกษตร แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จิตอาสา ได้เห็นแล้วปฏิบัติจริง ใช้ได้จริง เห็นผลจริง จะนำหลักการดำเนินชีวิตจากบ้านราชไปใช้ สิ่งที่ตั้งใจจะทำคือ รักษาศีล ๕ ลดการกินเนื้อสัตว์ และนำไปอบรมเด็กนักเรียน คิดว่าจะนำครู-นักเรียนที่โรงเรียนปรีอใหญ่วิทยาลักษณ์ จากอำเภอขุขันธ์มาศึกษาดูงาน

นายไสว งามงาม เกษตรกร อ.ปทุมราชวงศา จ.อำนาจเจริญ โครงการที่หมู่บ้านผมทำคือ โครงการลดละเลิกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาในชุมชน กิจกรรมเกิดจากมติของการประชุมชาวบ้าน มาอบรมในครั้งนี้ได้ประโยชน์ส่วนตัวคือ เห็นการปฏิบัติธรรม การทำงานเพื่อส่วนรวม การกินอาหารมังสวิรัต การตื่นนอนแต่เช้า ลูกมาสวนมนต์ พี่เลี้ยงจะไปปลูกที่บ้าน หลังสวนมนต์ก็ออกกำลังกาย ผมชอบมาก คิดว่ากลับไปบ้านจะตื่นแต่เช้า เมื่อก่อนผมจะตื่นสายฟ้าแจ่ม(สว่าง)ค่อยลุก ต่อไปนี้ตั้งใจจะตื่นตี ๕ ออกกำลังกายก่อนไปทำงาน

ทีมงานข่าวโศก

โครงการเพื่อนเนปาล

จากเหตุภัยพิบัติแผ่นดินไหวที่ประเทศเนปาล เมื่อวันที่เสาร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๘ ขนาด ๗.๘ แมกนิจูด สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องชาวเนปาลอย่างหนักหน่วง นานาชาติต่างยื่นมือให้ความช่วยเหลือ

สถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวีก็มีเงินทุนน้อย แต่อยากจะไปแสดงน้ำใจและไปทำข่าว จึงได้เรียนถามความเห็นจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ พ่อครูถามด้วยความห่วงใยว่า “เอาทุนที่ไหนไป ถ้าไม่ใช้ทุนมาก ก็พอได้นะ เพราะเราไม่มีทุนรอนมาก”

เรามีงบน้อยและได้งบประมาณสนับสนุนคนละเล็กน้อยจากพี่น้องหลายต่อหลายท่าน บางคนไม่มีเงินก็ให้ยา ให้อาหาร แม้กระทั่งห้างร้านต่างๆยังร่วมสมทบ ไม่รู้ว่าสิ่งที่ต้องไปเจอ มีอะไรบ้าง เจอแดด เจอฝน ไม่มีน้ำ ไม่มีไฟ ไม่มีอาหาร หรือจะมีโรคระบาด มีความโกลาหลรอเราอยู่ แต่ไม่มีอุปสรรคใดที่จะมาทำลายความตั้งใจ ที่ได้เดินทางไปหาหัวใจของชาวไทยกลุ่มพุทธบริษัทเล็กๆ สู่พี่น้องชาวเนปาล ที่อยากจะไปสื่อถึงเรื่องความผูกพันและความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณ ต่อการไปครั้งนี้

คณะที่จะไปนำโดย สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ หรือท่านจันท์ สมณะบินแก้ว อิทธิภาโว พี่ปึก(ทองไท

เจนนชัย) พี่ธรรมชาติ และคุณชัชปาล วีรนนทชัย ผู้เป็นล่าม
ชั้นเยี่ยม ได้ออกเดินทางไปที่เนปาล เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน
- ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘

การไปครั้งนี้เป็นการไปแบบคนจน เราเตรียมความพร้อมทุกอย่าง เพื่อไม่ให้ไปเป็นภาระแก่พี่น้องผู้ประสบภัย เงินค่าเดินทาง อาหาร และยารักษาโรค ล้วนมาจากการบริจาค ก่อนไปต้องจ่ายค่าโหลดของที่นำไปเกินเกือบ ๒ หมื่นบาท เป็นอาหารที่มีผู้ตั้งใจนำไปบริจาค ท่านจันทร์บอกว่า ที่ยอมจ่าย เพราะ **“น้ำใจมีค่ากว่าน้ำเงิน”**

พอไปถึงเจออาจารย์วิศวะท่านหนึ่งที่เป็นคนไทย เขาคร่ำครวญและชาวอโศกมาก พาดพิงต่อดำเนินกรเรื่องต่างๆ และพาลงพื้นที่สำรวจความเสียหายด้วย

ชาวเนปาลที่ประสบภัย แทบไม่เหลืออะไรเลย บางคนมุดเข้าไปภายในบ้าน เพื่อไปค้นหาถ้วยชาม ที่ยังพอใช้ได้อยู่ออกมา นั่นคือสมบัติชิ้นสุดท้ายที่เหลืออยู่จริงๆ

ความศรัทธามีให้เห็นอยู่มาก มีการนำผัก ผลไม้ และเห็ดสดใส่บาตร

ในส่วนของการสื่อสาร ได้มิตรไมตรีจาก**สื่อมวลชนชาวเนปาล ช่อง ABC เทเลวิชั่น** ติดต่อให้บินถ่ายภาพมุมสูงให้ ทาซิม 3G ให้ ให้ใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้ส่งภาพ ส่งสัญญาณ และรายงานสดมาที่สถานีได้ เราไม่มีเงิน แต่เรามีใจให้กัน ถ่ายภาพมุมสูงได้เราก็แบ่งกันใช้ ช่องเอบีซีของเนปาลก็นำภาพของเราไปออกอากาศ

เรื่องน่าทึ่งคือ นักศึกษากลุ่มที่นำของไปแจกให้พี่น้องชาวเนปาลด้วยกัน ๗๐% ก็เป็นนักมั่งสรีรติ

สรุปการไปเนปาลครั้งนี้ได้ว่า เป็นเพราะเราไปแบบคนจนเราถึงทำได้ ถึงมีเงินมากมายก็ทำ

ไม่ได้แบบนี้ เราไปอย่างเป็นมิตร ไปอย่างเป็นเพื่อนร่วมโลก ไม่ได้ข่าวดูไม่เป็นไร **เราไปเพื่อเป็นเพื่อน เพื่อหยิบยื่นน้ำใจให้แก่กันจริงๆ** สิ่งที่เราได้คือได้เพื่อนชาวเนปาล เป็นสายสัมพันธ์ที่แนบแน่น เกินกว่าที่ภัยพิบัติจากแผ่นดินไหวจะมาพังทลายได้

 ทีมงานชาวอโศก

จดหมาย จากญาติธรรม

ถูกซัง

ทำไมถึงต้องมีคนไม่ชอบเราทั้งที่เราก็ไม่ได้ทำอะไรให้เขา?

♥ แสงรายการบุญนิยมทีวี

บางทีเขาอาจไม่ได้บอกเราว่าเขาไม่ชอบเราในเรื่องไหน แต่เรื่องความไม่ชอบใจ ส่วนใหญ่เกิดจากความคาดหวังในใจของคนคนนั้นที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองให้ตัวเขา ฟังพอใจ (อาจเป็นทั้งเรื่องดี เป็นประโยชน์ หรือเป็นเรื่องของอคติ ได้ทั้งสิ้น) เขาผู้นั้นจะรู้ว่าเรื่องไหน เพราะอะไร แต่หากมีโอกาสมะสมเราก็ลองถามเขาเพื่อนำสิ่งที่เขาบอกมาพิจารณาเพื่อการแก้ไขหรือปรับความเข้าใจกัน ที่สำคัญคือขอเพียงเรามีความคิดและพฤติกรรมที่ชัดเจนว่าสุจริตและจริงใจดีแล้ว เราจึงแสดงออกอย่างเป็นมิตร ด้วยจิตอภัย

คนมีนอขาย

ทำไมคนต้องมีความอาย?

♥ แสงรายการบุญนิยมทีวี

๑. คนมีความอายเพราะเขากังวลหรือกลัวว่าตนจะโดนล้อ โดนตำ โดนให้ไล่ เขามีความคาดหวังในใจมากมาย รวมทั้งมีความฟุ้งซ่านเกินจริง จนไม่สามารถลงมือทำสิ่งนั้นๆด้วยอารมณ์ปลอดโปร่งได้ การอายลักษณะนี้สมควรกำจัด เพื่อจะได้แก้ไขอาการกิเลสขี้กลัว ขี้กังวล จน ไม่อาจหาญทำดี หรือทำประโยชน์นั้นๆเสีย

๒. คนมีความอายเพราะเขารู้ดีรู้ชั่ว ละอายต่อบาปอกุศลจนไม่กล้าประพฤติเลวทั้งต่อหน้าคนหมู่มากหรือเมื่ออยู่ลำพัง หากอายเช่นนี้แล้วก็นับเป็นคุณลักษณะของผู้ที่น้อมใจมาสู่การประพฤติธรรมสมควรดำรงใจลักษณะนี้ไว้

กิเลสมีและเกิดง่าย

ทำไมคนเราจึงมีกิเลสและทำไมกิเลสเกิดง่ายจัง?

♥ *แพนเรายการบุญนิยมชิว*

☀️ เพราะไม่เข้าใจ ไม่รู้ว่า กิเลสนั้น หลอกหลวงและทำร้ายเรา คนยังหลงใหลให้ค่า ให้ความสำคัญกับกิเลสโดยไม่รู้ความจริง ว่ากิเลสเป็นต้นเหตุแห่งทุกข์และความสุขขมายา ที่ไม่เคยเที่ยงแท้

อาการใดเกิดง่าย คล่อง เพราะทำ อาการเช่นนั้นบ่อยๆ เสมอๆ กิเลสเกิดง่ายก็ เพราะเราสะสมการตามใจกิเลสนั้นมานานจน เหมือนอัตโนมัติ จึงต้องฝึกควบคุมจิตใจ ให้มี สติที่รู้ทันกิเลส

คนจึงต้องฉลาดรู้จักกิเลส เพื่อเท่าทันกิเลส และทำใจให้อยู่เหนือกิเลส

คิดมากเรื่องแพน

กลัวแพนไปมีคนอื่น...

♥ *วิภา*

☀️ ความรู้สึกที่ตนเป็นเจ้าของครอบครัว หรือแม่แค่คิดอยากครอบครอง นั้นก็มักสร้างความห่วงไหวให้กับจิตใจได้เสมอ จิตจะหมกมุ่น คาดหวัง ลุ้น หวง ระแวง สูดถ่ายความฟุ้งซ่านที่ เติลิดไถลก็อาจเป็นสาเหตุแห่งความทะเลาะเบาะแว้ง สร้างความ แดกแยก

“ความคิดจะเอา” นั้นย่อมไม่ปลอดภัยไปจริงในจิต

แต่หากเรามี“ความคิดจะให้ เสียสละ” ใจจะสงบและดำรงชีวิตของตนไปได้ อย่างอิสระ ใช้สอยสิ่งที่มี ดูแลรักษาคนหรือข้าวของที่มีด้วยความเกื้อกูลช่วยเหลือ

ตัวเราสมควรประพฤติธรรม ทำใจให้หนักแน่น มีธรรม มีศีลเป็นที่พึ่ง ความกลัวสารพัดก็ จะลดลง เพราะมีแนวทางของผู้ให้ เป็นคนใจกว้างแล้ว

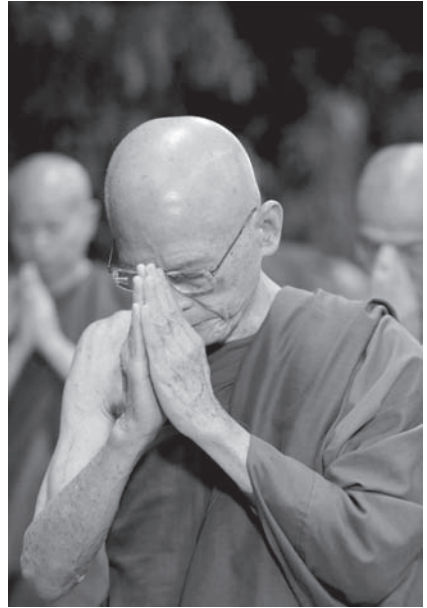

พ่อครูกับการประกาศอรหันต์

ได้ข่าวมาว่าพระโพธิรักษ์ประกาศว่าเป็นอรหันต์ กรุณา
แสดงความคิดเห็นด้วยค่ะ

♥ *เขื่อนบรรพตศาสตร์*

☀️ ประกาศจริง ไม่ใช่ข่าวลวง ใครฟังแล้วจะเชื่อจะ
ศรัทธาหรือไม่นั้น เป็นส่วนเฉพาะตน ไม่ว่ากัน แต่หาก
อยากรู้หรือสงสัยก็ต้องศึกษาเพิ่มเติมว่าท่านประพฤติก
อธิบายสอนธรรมะอย่างไร สมควรไปดูด้วยตา คบคุ่นสัมผัสพฤติกรรมท่านด้วยตัวเอง แค่ฟังเขาว่า
มานั้นยังเป็นข้อสรุปไม่ได้

สำหรับความเป็นอรหันต์นั้น ไม่มีใครตัดสินความเป็นอรหันต์ได้ ยกเว้นอรหันต์ด้วยกัน
แต่ก็ให้พิจารณาจากข้อวัตรปฏิบัติ และการสอนธรรมะของนักบวชแต่ละท่าน ว่าเป็นไปในทิศทางที่
พระพุทธเจ้าทรงสอนใหม่หรือประวัตติตั้งที่พระพุทธเจ้าท่านทำหรือไม่

เช่น พระพุทธเจ้าทรงทิ้งทรัพย์ ทิ้งวังมาอยู่โคนไม้ เป็นคนจน ไม่มีเงินทอง ไม่สะสม
ไม่แสวงหา แม้นได้มาก็สละออก เรื่องเงินทองนี้พระวินัยกำหนดห้ามพระภิกษุ หากมีหรือสะสมก็เป็น
อาบัติด้วย และหากยังไม่สละออกก็เป็นอาบัติไปตลอด จะปลงอาบัติตกต้องสละออก เมื่อพิจารณา
ดังนี้แล้ว องค์กรไหนทำตามพระพุทธเจ้า และตามคำสอน องค์กรนั้นมีความเป็นไปได้ว่าจะเป็นอรหันต์
ส่วนท่านจะเป็นจริงหรือไม่ เราตัดรอบความคิดเพราะไม่อาจรู้หรือพิสูจน์ได้ เอาแต่ความน่าจะเป็นก็พอ

คินปาก

เพลงตั้งวงนิทานเพื่อนร่วมงาน

♥ *เวตตา โยธิสฺสฺสฺ*

☀️ หากไม่ตั้งใจสมทานศีลข้อ ๔ เราจะโดนกระแส “ความรู้สึกลึกไม่อยากจะเห็นใครดีกว่าเรา”
พัดพาไป เพื่อซ้ำเติมให้ตัวเราล้าล้าความมันปาก สะใจกับความทุกข์ของผู้อื่นทุกวัน เรานั้นแหละจะ
เป็นคนไร้ค่า ไม่อาจทำประโยชน์ให้ผู้อื่นได้แม้เรื่องความคิด และคำพูด

ต้องตั้งหลักอธิษฐาน(ตั้งใจมั่น) เว้นขาดพฤติกรรม ไม่เดินเข้าไปในวงสนทนาปากสกปรกนั้น
ให้ได้ หมั่นตรวจศีลตัวเองอย่างจริงจัง พยายามพูดแต่คำสัตย์จริง คำสุภาพ คำสามัคคี คำเป็น
ประโยชน์เท่านั้น คำพูดของเราจะเปลี่ยนจากทำร้ายคนเป็นสร้างคน ใจของเราจักทั้งจริงใจและมีไมตรี

พ่อครูยื่นหน้าตันธารของคลองถอยหลังเข้า

...ปีนี้จะเอาตัวเลขทางพุทธศาสนาก็เป็นปี ๒๕๕๘ เป็นปีใหม่ของไทย เขาก็มาขอให้
อาตมากล่าวคำมงคล ...

“ไทยปีนี้อาตมาดูแล้วเป็นปีที่มีเหตุการณ์ปรากฏการณ์สังคม มนุษยชาติ โดยเฉพาะจิตวิญญาณ
มนุษย์ ที่จิตวิญญาณอสุรกำลังอ่อนแรง ยังเหลือแต่ว่า ตอนนี้อยู่ที่ทำงานให้แก่สังคมประเทศชาติ ศาสนา
ก็น่าจะเมตต์จี้ก็ได้ อาตมาว่า เพราะว่าเป็นปีพ.ศ.๒๕๕๘ เลข ๘ เป็นเลขบ่งบอกถึงความมีพลังมีอำนาจ
มีประสิทธิภาพ มีฤทธิ์ เป็นเลขที่เป็นปางมีฤทธิ์ ปาง ๘ และเป็นปีที่เป็นเลขปราบ อย่างไม่รู้จักปราบได้
เพราะยังมีเลข ๕ บ่งบอกถึงความก้าวหน้า อีก ๒ ตัวก็แสดงถึงความเป็นจริงทางสังขารธรรม

อาตมาไม่ใช่หมอดู แต่ารู้ความเป็นจริงของสังขารธรรม รู้ว่าตัวเลข ๑ ถึง ๑๐ คืออะไร
ตามลักษณะสังขารธรรม ก็ขอให้สัญญาณกัน เป็นโอกาสดีงามที่สุดแล้ว อย่างไม่รู้จักชนะ อย่างไม่รู้จักเป็น
เหตุการณ์ที่มีเหตุปัจจัยลงตัวแล้วเป็นแต่อสุรจะคืนเฮือกสุดท้ายแล้วก็ขอให้พวกเราพากเพียรอดสาหวิริยะ
ไม่ต้องโหดร้ายรุนแรง แต่ทำให้ถูกต้องตามสังขารธรรม

ตามสังขารธรรมคือเราทำอย่างมีเจตนามุ่งหมาย แต่ไม่ต้องตั้งความหวัง ไม่ต้องให้มีความอยาก

ใดๆ เมื่อเรามีเป้าหมายอย่างไร แล้วเราก็ทำตามนั้น ให้เต็มที่แข็งแรง มีเจตนาแต่อย่าอยาก ให้
หาความบริสุทธิ์ ทำให้เต็มบริสุทธิ์คือไม่ต้องใช้วิธีการเหลี่ยมคูน ไม่ตรงใดๆ ไม่ซื่อสัตย์ แต่ทำให้
ซื่อสัตย์ตรงเต็มที่ไม่ต้องรีบร้อน ทำให้สบายๆใจ ทำโดยมีเจตนา แต่อย่าอยาก จงพากเพียรให้เต็ม
บริสุทธิ์ แล้วความบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก...ในที่สุด

ประเทศไทยเราเป็นเมืองพุทธ ต้องทำบุญให้ได้ บุญไม่ใช่เรื่องเอาวิมานมาหลอกคน บุญคือ
การลดกิเลสได้ จึงเรียกว่าบุญ คือไม่ได้ทำเพื่อล่าลาภ ยศ สรรเสริญโลกียสุขอย่างโลกๆเขา แต่ที่เรา
ทำเพื่อประโยชน์แก่สังคมอย่างเต็มที่ มันเป็นวาระที่เห็นได้ว่ามีคณะที่ตั้งใจทำงานให้เกิดผลดีแก่ชาติ
เราสนับสนุนเต็มที่ ขอให้ทุกคนตั้งอกตั้งใจเต็มที่ ขอนุโมทนา ขอเป็นแรงใจอย่างเต็มที่กำลัง ขอให้
ทุกคนประสบผลสำเร็จในปีใหม่นี้อย่างถ้วนทั่วทุกคนเทอญ....”

พระปีใหม่ของพ่อครูคงเป็นดังอเมซิ่งไทยแลนด์ (ช่างน่าอัศจรรย์!) ซึ่งพอกับข่าวผลสำรวจชี้
“ไทยเป็นประเทศที่มีผู้คนเคร่งศาสนาที่สุดในโลก!” สะท้อนศาสนามีอิทธิพลทุกมิติชีวิตของคนไทย
โดยเฉพาะในวิถีชีวิตประจำวัน (จากการสำรวจล่าสุดโดย Gallup และ WI ได้สัมภาษณ์ชาวโลกถึง ๖๓,๘๙๘ คน
ใน ๖๕ ประเทศ - น.ส.พ. โพสต์ทูเดย์ ๑๖ เม.ย.๒๕๕๘)

น่าจะเป็นข่าวชวนให้ภาคภูมิใจสมกับที่เราชาวพุทธเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาของโลก เพียง
แต่ว่าบรรดาสมิ-อลัชชี-และเหล่าเหลือบ-ทากที่เข้ามาอาศัยศาสนาหากิน จะจัดการกันได้อย่างไร?
เพราะทำให้พระดีๆ เสียดายกันไปทั้งบาง ซึ่งไม่ต่างจากประชาธิปไตยในบ้านเรา ที่มีนักการเมืองเลว
แสนเลว แต่ประชาชนดีแสนดี พ่อจ้บนักการเมืองแซ่แข็งชั่วครว บ้านเมืองดีขึ้นเห็นทันตา

พระไพศาล วิสาโล ให้แง่คิดอย่างสำคัญในการปฏิรูปประเทศในครั้งนั้นว่า “ถ้าปฏิรูปสงฆ์ไม่
ได้ก็อย่าคิดไปปฏิรูปประเทศ เพราะพระสงฆ์มีแค่ ๒ แสนรูป แต่คนไทยมีตั้ง ๗๓ ล้านคน มันต้อง
ทำให้ได้ ถ้าทำไม่ได้ นั่นคือ ความเสื่อมสลายของพุทธศาสนา พุทธศาสนาจะเหลือแต่รูปแบบ ไม่มี
แก่นเนื้อหาสาระ”

พ่อครูเดินออกกำลังกายรอบเกาะรัตนราชธานีและริมมูน

๘ เมษายน ๒๕๕๘ เนื่องจากในกาลาใต้เฮือนศูนย์สุญ ที่พ่อครูจะใช้เป็นที่เดินเร็วเพื่อออก
กำลังกายเป็นประจำ ตอนนั้นก็ใช้เป็นที่จัดกิจกรรมในงานปลุกเสกๆ พ่อครูจึงใช้เส้นทางใหม่ในการเดิน
ออกกำลังกาย คือเส้นทางรอบเกาะรัตนราชธานี และริมมูน จึงเป็นวันแรกเลยที่ใช้เส้นทางนี้

ออกเดินประมาณ ๐๗.๐๐ น. พ่อครูเดินรอบนอกของคลองถอยหลังเข้า เริ่มที่บริเวณ
หน้าพระพุทธรูปธรรมนิมิต เป็นการสำรวจลำธารไปด้วย สมณะปัจฉาและญาติโยมก็ได้ออกเดินไป
กับพ่อครูด้วย เดินไปรอบนอกลำคลองพบว่า บางจุดของตลิ่งมีการกัดเซาะของน้ำ เพราะว่าดินที่นำ
มาทำเป็นคันคลองยังไม่แน่น จึงทำให้เกิดหลุมขึ้น พ่อครูจึงไม่ได้เดินเร็วในช่วงแรก เป็นการเดินช้าๆ

เพื่ออบอุ่นร่างกายและรับกับพื้นดินที่
ขรุขระและนุ่มนิ่ม

พ่อครูเดินไปตามลำคลอง
หรือลำธารถอยหลังเข้า เป็นระยะทางกว่า
๑.๔ กม. เป็นการเดินช้าๆ แต่พอพ้น
จากท้ายคลอง พ่อครูก็เดินต่อไปยังเนิน
เบ็งฟ้า โดยใช้ความเร็วของการเดินเพิ่ม
ขึ้น ผ่านไปยังเนินที่ปลูกถั่วดาวอินคา
พบเด็กนักเรียนเตรียมเข้าม.๑ สัมมา-
สิกขาราชธานีอโศกที่กำลังฝึกวิชาปลูก
พืชผักผลไม้ จากนั้น ผ่านถนนตรงกฐิ
เข้าสู่ถนนเรียบริมมูน ผ่านไปยังตลาด
อาริยะริมมูน ที่ชาวญาติธรรมและเด็ก
นักเรียนสัมมาสิกขา กำลังชะม๊กเขม้น
เตรียมสถานที่กางเต็นท์

เดินเร็วสู่พุทธภูมินิยม

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ในวัยย่างเข้า ๘๑ ปี เดินเร็วออกกำลังกาย ณ **พระวิหารพันปีเจดีย์ พระบรมสารีริกธาตุ** เพื่อขยายอายุขัย สิ่งสำคัญคือ อิทธิบาท ๔ อันเป็นเครื่องแสดงอายุของสมณะ พ่อครูมีอิทธิบาท ๔ เต็มร้อย ใน มหาปรินิพพานสูตร พระพุทธเจ้าตรัสกับท่านพระอานนท์ว่า “อิทธิบาท ๔ อันผู้ใดผู้หนึ่งเจริญแล้ว ทำให้เป็นดุจยานทำให้เป็นที่ตั้ง ให้ตั้งมั่นแล้ว อบรมแล้ว ปรารภ ดีแล้ว ผู้นั้นเมื่อจำนงอยู่ พึงดำรงอยู่ตลอดกับ”

ประโยชน์ของคนชอบ “ยึด”

ช่วงออกกำลังกายบนพระวิหารเข้านี้ ได้ปรารภกันเรื่องเสาชิงช้า บนยอดเสาชิงช้าพระวิหาร ซึ่งเมื่อวานนี้ได้มี พลเรือตรีมินมาแจ้งอย่างเอาจริงเอาจังว่า ตอนนี่เสาชิงช้าจนและทะแล้ว ต้องรีบแก้ไขด่วน!(ที่สันตือโตก้นบว่าไซคตี มีคนระดับ พลเรือตรีมิน มาเอมาระคอยตรวจตราในเรื่องธงและเสาชิง โดยเฉพาถ้าธงขาดเมื่อไหร่ พร้อมทั้งจะหาช่างเอง ทาธงเอง มาเปลี่ยนให้ทันที)

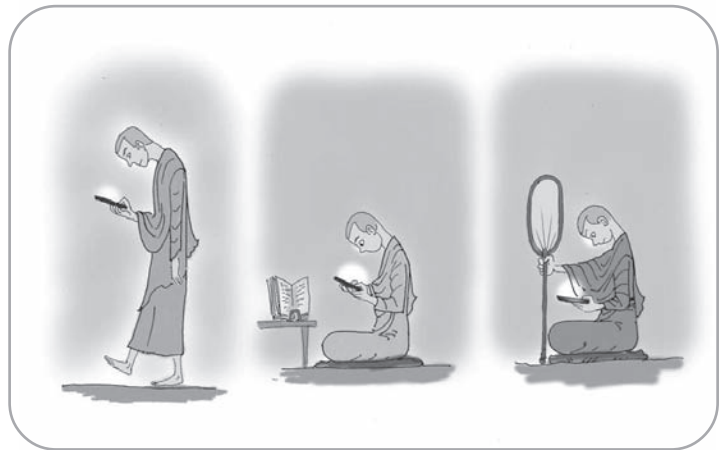
พ่อครูได้ปรารภในเรื่องนี้ว่า “ถ้าโลกนี้ไม่มีคนยึดเลย มีแต่พระอรหันต์อย่างเดียวก็คงจะพากันปล่อยวาง จนและตุ้มเป๊ะไปหมด ขนาดที่บ้านราชายังมีคนยึดอยู่บ้างก็ยังมีละขนาดนี้!”

อคร. ของการเสพติดมือถือ !?

เรื่องกามนี่คือความใคร่อยาก อยากได้มาเสพมาติด เพราะฉะนั้นการอยากได้อะไรก็แล้วแต่เอามาแล้วก็เพลินเสพเป็นอารมณ์เสพ ได้สัมผัสแต่ละต้อง ได้เป็นได้มี นั่นแหละคือ ความบำเรอกาม ก็มีโรคสมัยใหม่ ยกตัวอย่างเห็นชัดเหลือเกิน ที่จริงเรื่องอื่นๆ ก็ทั้งนั้นแหละ พวกติดเล่นหุ้น พวกติดเล่นสร้างอำนาจ เพื่อที่จะไปใหญ่ไปโต ก็วนติดอยู่กับอำนาจบาตรใหญ่ จะต้องเป็นเจ้าของเป็นนาย จะต้องเป็นผู้มียศ มีศักดิ์ มีอำนาจ คือติดทุกอย่าง ติดแม้กระทั่งเศษเล็กเศษน้อย ติดเล่นติดหัวอย่างเด็กๆ

สิ่งเสพติดที่ยังจะยังชีวิตให้ดำเนินไปและก็จะใช้ในชีวิตไปนานๆ โรคเสพติดอันหนึ่งก็คือเสพติดมือถือ ในไทยรัฐอาตมาเจอในช่องวิทยุการเกษตรโลกาภิวัตน์ หน้า ๗ ไทยรัฐวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เขาจำหัวว่ายาเสพติดมือถือ นี่คือกามแห่งความใคร่อยาก แล้วก็เสพติด มันเพลิน มันสบาย มันสนุก มันเป็นรสชาติที่เนียนในมากตลอดเวลา ติดอยู่อย่างนั้นแหละ ก็ยินดี พอใจในการเล่นบางที่ไร้สาระ ดีไม่ดีก็หาเรื่องให้ตัวเองเป็นภาระหาเรื่องให้ความเป็นอยู่ในชีวิตของตัวเองต้องลำบากลำบากมากขึ้น คือมันอวิชชาอีกเยอะเลยจากที่ติดๆ จนเกิดโรคเสพติดอย่างใหม่ขึ้นอีกแล้ว....

คำเตือนแห่งยุค อย่าเสพติด “มือถือ”

<http://www.thairath.co.th/content/486052>

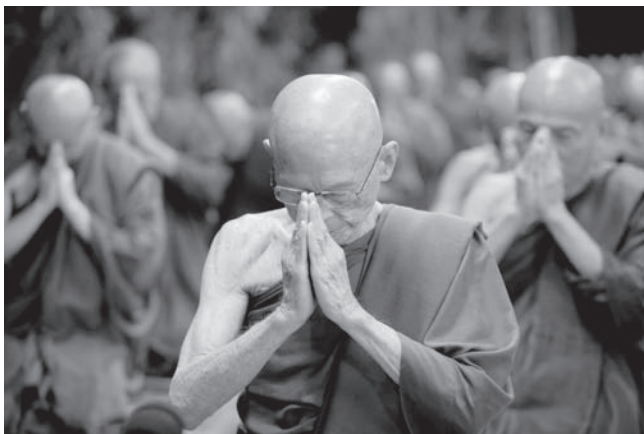
เกิดโรคเสพติดอย่างใหม่ขึ้นอีกแล้ว มันไม่ใช่สิ่งอื่นไกล หากแต่เป็นโรคเสพติดโทรศัพท์มือถือ ซึ่งกำลังครองโลกอยู่ในทุกวันนี้ มันจะทำให้เราเป็นคนที่ไม่ดีไปจากเดิม อย่างเช่นเป็นคนขี้ใจฉายเป็นคนอารมณ์เสียประจำและยังมีอาการซึมเศร้าอีกด้วย

อาจารย์วิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยดาร์บีของอังกฤษ ศาสตราจารย์ซาเฮีย หัวหน้าคณะศึกษาเรื่องนี้เป็นคนแรกของอังกฤษ ได้พบว่ายิ่งเจ้าของโทรศัพท์ยิ่งใช้มันมากเท่าไร มันก็จะยิ่งใกล้กับการเสพติดมันสูงเท่านั้น เขาเปิดเผยว่า การศึกษาทำให้ทราบว่า การใช้โทรศัพท์มือถือมากเกินไป

ทำให้เป็นภัยแก่สวัสดิภาพทางใจ เขาได้ตัวเลขมาว่าทุกวันนี้มีผู้ที่ติดโรคนี้แล้วมากประมาณร้อยละ ๑๓ คนเหล่านี้จะใช้โทรศัพท์เฉลี่ยแล้วเป็นเวลานานรวมกัน ๓.๖๖ ชั่วโมงต่อวัน เขายังได้แนะนำในผลการวิจัยไว้ว่า ต่อไปผู้ที่จะซื้อโทรศัพท์มาใช้ ควรจะได้รับการเตือนให้ทราบว่ามันอาจจะทำให้เรากลายเป็นทาสของโทรศัพท์ไปได้.

พ่อครู...เดี๋ยวนี้ก็เป็นทาสจริงๆ หลายคนไม่มีโทรศัพท์เหมือนไม่มีชีวิต ขาดโทรศัพท์ไม่ได้ ลืมไว้ที่ไหนจะเป็นจะตาย ไปงานไหนก็ไม่ได้ ไปทำอะไรก็ไม่ได้ พวกนี่คือข้อมูลที่ได้มาจากข่าวคราวสื่อสารหนังสือพิมพ์วันนี้ ก็เห็นว่าเขาก็ชัดรู้อะไรมาแล้ว **โรคเสพติดนี้แหละคือคำว่า กามอย่างยิ่ง!**

สาระสำคัญจากงานพุทธาภิเษก ครั้งที่ ๓๙

๑. ถ้าใครไปร่วมงานนี้ก็จะได้เห็นความสำคัญของ อตฺถิ ทินนัง อตฺถิ ยิฏฺฐัง อตฺถิ หุตัง ทานมีผล ยัญพิธีมีผล การสังเวชบวงสรวงเพื่อให้เข้าถึงจิตวิญญาณมีผล ซึ่งถ้าคนที่ไม่ได้ไปร่วมงานก็จะไม่รู้สึกอะไร เหมือนคนที่ตั้งใจฟังธรรมกับคนที่ไม่ได้ตั้งใจฟังธรรม คนที่ไม่ได้ตั้งใจฟังธรรมก็เหมือนกับไม่เห็นจะมีอะไร แต่คนที่ตั้งใจฟังธรรมก็จะเห็น

ว่า ธรรมวินัยของพระพุทธเจ้ามีความน่าอัศจรรย์ มีความสุขุม ลาดลุ่ม ลึกซึ้งมีเพชรนิลจินดา อยู่มากมาย การไปร่วมงานก็เหมือนกับไปทบทวนสัมมาทิฏฐิ ไปทำความเข้าใจในเป้าหมายของชีวิตที่จะให้เข้าถึงหลักแก่นของศาสนา ให้เข้าถึงวิมุตติความหลุดพ้นได้อย่างไร

ซึ่งคนที่ประมาทไม่ได้คิดจะไปก็จะมองคนที่ไปว่า พวกนี้ไปก็ไม่เห็นจะได้อะไรมา กลับมาทะเลาะกันอย่างเก่า โดยที่เจ้าตัวเองรู้สึกว่าเป็นไปนี้ยังดีกว่า แต่จริงๆ เขาไม่รู้หรอกว่า อ้ายคนที่พาให้เกิดทะเลาะกันนั้นคือตัวเขาที่ไม่มานั้นแหละเป็นตัวพาให้ทะเลาะกัน นั่นเพราะอะไร เพราะเขาก็จะยังคงยึดมั่น บักมั่น ในทิฏฐิของตัวเอง ไม่ได้คิดที่จะถ่ายถอนทิฏฐิ ปล่อยวางความยึดมั่นของตัวเองแต่อย่างใด ต่อให้เป็นความเห็นที่ถูกด้วย **ในจุฬวิญญูสูตร พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า คนสองคนทะเลาะกัน แม้คนหนึ่งจะเป็นความเห็นถูก แต่อย่างไรก็ตามก็ทะเลาะกับคนที่ยังมีความเห็นผิดอยู่ ท่านก็ถือว่ายังเป็นผู้มีปัญญาเลวทรามทั้งคู่**

สิ่งที่เป็นข้อที่น่าคิดอีกประเด็นหนึ่งก็คือ ศาลีโคกจัดงานมา ๓๙ ปีนี้ คนเก่าคนแก่ล้มหาย

ตายจากกันไปเกือบหมด เหลือแต่คนรุ่นใหม่เป็นหลักสำคัญ ดังนั้นคนเก่าก็ตายไป คนใหม่ที่จะมาทดแทนก็ไม่เพิ่มขึ้น สิ่งนั้นน่าจะเป็นข้อคิดให้กับชุมชนอื่นๆว่า ถ้าเราไม่ได้เตรียมตัวที่จะสร้างคนขึ้นมาทดแทน ก็จะเกิดสภาพที่เรียกว่านับวันๆ คนก็เหลือน้อยลงๆ ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะสร้างคนรุ่นใหม่ขึ้นมา น่าเป็นห่วงว่า พวกเราเอากำลังไปทุ่มเทกับงานภายนอก ไปทุ่มเทกับคนนอก คนต่างประเทศ จนลืมการสร้างจิตวิญญาณภายใน จนลืมทุ่มเทให้กับคนที่มาอยู่ร่วมกันกับเรา แม้แต่เด็กๆ ที่มาอยู่ร่วม ๖ ปี ที่เราจะพัฒนาวิญญาณเขาขึ้นมาได้อย่างไร เราจะหลงไปคิด ไปชื่นชมในสิ่งที่มีมันไม่ได้เป็นแก่นเป็นเปลือกของเรา เหมือนนักสังคมนาคราชที่ไปช่วยชาวบ้าน จนลืมดูแลลูกหลานครอบครัวของตัวเอง

และที่สำคัญก็คือ คนอยู่ร่วมกันซึ่งมันมีน้อยอยู่แล้ว ถ้าน้อยก็ยิ่งแตกกันไปอีก เข้ากันไม่ได้อีก มันก็ยิ่งจะไม่เหลืออะไรเลย ทำอย่างไร เราถึงจะต่างคนต่างพยายามที่จะทำความเจริญในธรรม พยายามถอดตัวถอดตน ลดตัวลดตนของเรา ไม่เอาแต่ความเห็นของเราอย่างเดียว ทำอะไรก็มีส่วนร่วมกัน เพื่อลดความขัดแย้งลง ก็น่าจะทำให้สถานที่นั้นรื่นรมย์ เหมือนเราไปศาลิโอโตกที่เราารู้สึกว่าไพศาลีนี่น่ารื่นรมย์ แม้คนจะไม่มาก แต่ความอุดมสมบูรณ์เมื่อเทียบกับ ๓๙ ปี ๔๐ ปีที่แล้ว ปัจจุบันนี้ไพศาลีมีความน่ารื่นรมย์มีใช้น้อย อยู่แต่เพียงว่าเรายังไม่ได้คิดถึงเรื่องของการสร้างคนที่จะมาทดแทนคนที่ตายจากพวกเราไปได้อย่างไร

๒. ในงานนี้ วันมาฆบูชาถือว่เป็นฤกษ์ดีที่เราได้ประชุม “เปิดโลกบุญนิยม” ในสังคมออนไลน์ หรือเขาเรียกว่า ในยุคสังคมดิจิทัล ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้เราสามารถที่จะรวบรวมข้อมูลทั้งหมดในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการศึกษาบุญนิยม พาณิชยกรรมบุญนิยม กสิกรรมบุญนิยม การเมืองบุญนิยม ก็จะได้รวมมาอยู่ที่เดียวกันในหน้าเว็บไซต์เปิดโลกบุญนิยม (www.boonniyom.net) การค้นคว้าหาข้อมูลหรือการเก็บข้อมูลก็จะได้มีหลักฐาน แล้วก็มีการจัดลำดับ สามารถค้นหาได้ง่ายขึ้น

ซึ่งทุกวันนี้เวลาเราต้องการข้อมูลจากพวกเราเอง เราต้องไปอาศัยใช้อ้างอิงจากคนอื่นๆ ที่เขาได้ศึกษาหรือมาวิจัยจากพวกเรา แต่ข้อมูลของพวกเราซึ่งเป็นตัวต้นฉบับเองแท้ๆ กลับไม่ได้รวบรวมเก็บเรียบเรียงข้อมูลเอาไว้ ซึ่งตรงนี้เป็นจุดอ่อนของพวกเราอย่างมากๆ จะเห็นได้จากเวลาเขามาประเมินภายนอกภายในโรงเรียนต่างๆของเราแต่ละที่ เราจะต้องอดหลับอดนอนเพื่อที่จะทำเอกสารขึ้นมาให้เขาตรวจได้ จนกระทั่งโรงเรียนสุดท้ายที่เขาไปประเมิน ก็คือที่ศิระะโฮโต เราก็ทำเอกสารกันไม่ทัน

แต่อาจารย์ที่เขามาตรวจเขาเข้าใจพวกเราดี เขาบอกข้อมูลคุณมีเต็มไปหมดเลย ไปทำอย่างนั้นมา เขาก็บอกวิธีให้เรารีบทำกัน คือ เรามีผลงานกันอยู่แล้ว แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าเราเองไม่ได้เก็บ ไม่ได้รวบรวม เรียบเรียง เหมือนกับสิ่งที่ชาวโอศกร่วมทำกันมาร่วม ๔๐ ปี นี่มันมีเรื่องราวอะไรมากมาย แต่เราไม่ได้คิดที่จะรวบรวมเรียบเรียงให้เป็นรูปธรรมขึ้นมา

ยิ่งยุคนี้พ่อท่านเปิดตัวความเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาแล้ว เราจะเห็นได้ว่ามีแต่คนย้อนแย้งเข้ามาด่าทออะไรมากมาย เราต้องเข้าใจว่าความเป็นพระอรหันต์ของคนทั่วไปกับของเรา ย่อมต่างกันราว

ฟ้ากับดิน ความเข้าใจของเขาโดยทั่วๆ ไปนั้น พระอรหันต์ต้องมีฤทธิ์ มีเดช ต้องสงบเสงี่ยมเรียบร้อย แต่ว่าของพ่อท่านเองไม่ต่างอะไรกับอรหันต์จิ้ง ซึ่งท่านมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สัพปุริสธรรม หรือการประมาณให้เหมาะสมกับยุคสมัย สังคมที่หยาบหนาเหมือนหนังแรดนี้จะเอาสำลีไปชุบไปเช็ดนี่ย่อมไม่เกิดประโยชน์อะไร พ่อท่านเองจึงเห็นว่ากาละนี้ที่มีพลเอกประยุทธ์

เป็นนายกรัฐมนตรีเหมาะสมอย่างมากทีเดียวที่จะใช้ความแรงเข้ามาจึงจะทำให้สังคมน่าป คนบาปเขาหยุดได้บ้าง ถ้ายุคนี้มาใช้แบบพลเอกเปรม พ่อท่านบอกว่าจะแก้ปัญหาก็ไม่ได้ พลเอกเปรมก็เหมาะกับในยุคของท่านเมื่อยี่สิบกว่าปีที่แล้ว

ดังนั้นในภาวะที่สังคมนิ่งหวัง เราคงต้องมาช่วยกันเป็นบันไดให้คนสามารถเข้าไปเห็นความหวัง เห็นแสงสว่าง เข้าถึงสังฆธรรม เข้าถึงคำสอนพระพุทธเจ้าที่บอกว่า トラบใดที่ยังมีผู้ประพฤติดิปฏิบัติชอบ โลกนี้ย่อมไม่ว่างจากพระอรหันต์ พวกเราแต่ละคนๆ ก็จะเป็นขั้นบันไดที่จะทำให้คนได้ปายป็นเข้าไปถึงความสูงสุดของศาสนาพุทธได้ เพราะว่ายูติๆ จะให้คนโดดไปจากปุถุชน ข้ามไปมองเห็นพระอรหันต์เลยนี่ คงจะเข้าใจได้ยาก โดยเฉพาะยิ่งพระอรหันต์ที่ท่านสลัดคั้น ในภาวะที่ท่านจะต้องปฏิสนธิสัจจะ ท่านจะต้องมานุโลมปฏิโลมกับสังคม คนยิ่งเข้าใจได้ยาก

ดังนั้นพวกเราซึ่งเป็นฐานบันไดขั้นโนสตาบัน สกิทากามี อนาคตามีก็จะเป็นส่วนช่วยคนที่เขายังไม่รู้ ยังไม่เข้าใจ หรือยังไม่ศรัทธาก็สามารถที่จะมีรูปธรรม ใต้เต้าขึ้นมาทำความเข้าใจได้ จึงอยากจะทำให้พวกเราได้ช่วยกันทำความจริง ทั้งตัวจริงทั้งผลงานจริง ช่วยกันเรียบเรียงรวบรวมในการ เปิดโลกบุญนิยมให้เกิดความสมบูรณ์ขึ้นมา

๓. และในงานพุทธาฯ นี้ก็ได้มีการประกาศผลการสอบไล่ของ ว.บ.บ. ก็ขอชื่นชมบรรดาบัณฑิตบุญนิยมบางท่านที่แม้จะมีผลการประกาศออกมาว่า ได้เข้มแต่เขาก็ไม่ขอรับด้วยความสำนึกว่า

ตัวเขาเองไม่ตีพ้อ เขายังรู้สึกตำหนิติเตียนตัวเองได้มากอยู่ จึงจะขอปรับปรุงแก้ไขตัวเองก่อน อันนี้เป็นสำนึกที่ดีงามจริงๆ แม้เขาจะแจ้งความจำนงว่า ไม่ต้องการเข็มที่แสดงถึงการสอบผ่าน แต่ว่าจริงๆ แล้ว ก็ต้องถือว่าเป็นการสอบผ่านโลกธรรม สอบผ่านเรื่องอัตตาที่เขาตั้งใจจะลดละให้ได้ดี ตัวอย่างนี้เป็นตัวอย่างที่น่าชื่นชมเป็นอย่างมาก และก็ขอให้กำลังใจกับบางท่านที่อาจจะยังสอบไม่ผ่าน

พอท่านวิเคราะห์ว่า แม้บางทีเราอาจจะดูหนังสือมาก เข้าใจได้มาก แต่ว่าความรู้ความเข้าใจของเรามันไม่ตรงกับความรู้ที่เป็นข้อสอบที่เขาออก มันก็เลยทำให้เราได้คะแนนไม่มาก ได้คะแนนไม่ดีตามที่ควรจะเป็น หรือศีลเด่นในด้านคุณธรรมของเรา อาจจะมีข้อบกพร่องที่ผู้รู้ยังติเตียนได้อยู่ สิ่งเหล่านี้แต่ละคนก็ลองตรวจสอบแล้วหาทางแก้ไขขึ้นมา เพราะว่าวันพระไม่ได้มีหนเดียว ให้เราระลึกถึงโคลกธรรมที่บอกไว้ว่า **ความบริสุทธิ์เท่านั้น ที่จะชนะทุกสิ่งในโลก ในที่สุด**

ดังนั้นสิ่งที่เราควรจดจำก็คือ ทำความสะอาดบริสุทธิ์ให้กับตัวเรา ทางกายกรรม วชิกรรม มโนกรรม หรือศีลของเราแต่ละข้อๆ ให้บริสุทธิ์ยิ่งขึ้นไป แม้จะได้เข็มหรือไม่ได้เข็มก็ต้องถือว่าเป็นเรื่องรอง ถ้าไม่ได้ก็ถือว่าเป็นพวกบุญแรง แห่งรางวัล เราได้เสียสละได้เข้ามาร่วมประกอบพิธีกรรมทำให้อัญมณีสำเร็จก็เหมือนพระอันดับ บางทีอาจจะไปร่วมนั่งในพิธีเฉยๆ แต่ก็ไม่ได้พูดไม่ได้ทำอะไร ไม่ได้แสดงความสามารถอะไร แต่ว่ามันก็เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ อัญมณีสำเร็จ ก็เป็นการเสียสละของเรา ที่ได้เกิดความสำเร็จแล้ว

แต่สิ่งที่สังคมชาวโศก ควรจะคิดคำนึงอย่างมากก็คือ ในยุคที่ศาสนาเสื่อมสุดๆนี้ ก็ย่อมทำให้สังคมคิดถึงความสะอาดบริสุทธิ์ขึ้นมา เหมือนกับท่านจันทร์ไปบิณฑบาต แล้วก็ปฏิเสธเงิน พอมีคลิปอันนี้ ออกไปในโลกอินเทอร์เน็ต ปรากฏว่ามีคนเข้ามาดูเป็นล้านๆคน ซึ่งจริงๆ แล้วมันเหมือนเป็นเรื่องปกติธรรมดาของสมณะชาวโศกที่จะต้องทำอย่าง

นี้อยู่แล้ว แต่ว่าในยุคที่คนเบื่อ คนเอือมระอา กับพระที่ประพฤติทุจริต นอกรีตนอกรอย ดังนั้นมีหยดน้ำค้างสักหยด ท่ามกลางความร้อนแล้ง ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่เขาจะพอพึงหวังได้ สิ่งที่เราจะคำนึงให้มากก็คือว่า ในท่ามกลางความมืด ในท่ามกลางความทึบจืดทึบพร่องในเรื่องศาสนาที่เสื่อมอย่างสุดๆนี้ สังคมชาวโศกจะต้องทำให้บริสุทธิ์ ไม่ให้หมักหมม ไม่ให้หมกเม็ด ไม่ปิดบังอำพราง เราควรจะได้เป็นที่พึงที่หวังให้กับสังคม เพื่อที่นอกจากจะเป็นการกตัญญูต่อศาสนาแล้ว ก็จะทำให้ศาสนาพุทธที่พ่อท่านตั้งใจไว้ว่าจะมาช่วยสืบทอดให้ศาสนาพุทธอยู่ได้อีก ๕,๐๐๐ ปี มันจะเป็นไปได้ เพราะว่าพวกเราช่วยทำความสะอาดบริสุทธิ์ทั้งตัวเราและสังคมของเราให้เกิดขึ้นให้ได้นั่นเอง

ต้องใช้ “พลังธรรมาธิปไตย” แก้ไขปัญหาคือความเสื่อมและความแตกแยก

.....ทุกวันนี้เราพูดแต่ปากกันก็เยอะ เราพูดว่า ทุกอย่างต้องทำต้องฟังต้องเอาตามมติ ส่วนรวม แต่ภาคปฏิบัติตัวเองทำเอง แล้วทำพอเป็นพิธีแค่ว่าส่วนกลางให้รับทราบ อย่างนี้ไม่ได้ เป็นเผด็จการส่วนตัว ทำเสร็จแล้วก็มารายงานส่วนกลางให้เขาจํานนยอมรับ เราควรทำให้ส่วนกลางรับทราบ มีลายลักษณ์อักษรได้ก็ยิ่งดี ให้คนรับรู้ด้วยกัน ทำเป็นหมู่ ศาสนาพุทธคือศาสนาสงฆ์เป็นหมู่ พระพุทธเจ้าตอนปรินิพพาน มีผู้ไปถามว่าจะตั้งใครแทน พระพุทธเจ้าท่านก็ว่า ไม่ตั้ง ท่านวางระบบไว้หมดแล้ว ให้ร่วมกันทำ คณะทำงานสังฆกรรม ก็เลือกไปตามเหมาะสม สงฆ์มี ๔ รูปก็ทำตามนั้น เอาคนที่เหมาะที่จะมาเข้าประชุมเป็นบัณฑิต กิจนี้สงฆ์ ๔ รูป กิจนี้สงฆ์ ๕ รูป กิจนี้ ๑๐ รูป กิจนี้ ๒๐ รูป แต่มากกว่านั้นก็ได้นี่คือวิธีการบริหารของท่าน นี่คือยิ่งกว่าประชาธิปไตย ไม่ไปตั้งใครมีอำนาจเป็นหนึ่ง **ถ้าตั้งใครเป็นหัวหน้าศาสนา เท่ากับการทำลายศาสนา** เห็นไหมว่าตอนนี้แตกไปเรื่อยๆ เพราะไม่เชื่อพระพุทธเจ้า ทำไม่ลงร่องลงรอยก็เสื่อม อย่าให้ใครเป็นใหญ่ฝ่ายเดียว ต้องใช้หมู่กลุ่มทำตามธรรมวินัยท่านตราไว้ดีแล้ว (ควรระวังฆราวาสที่อยากใหญ่เสียเองด้วย โดยเห็นว่าสมณะไม่จำเป็น!)

พ่อครูได้เสนอทางออกให้กับชุมชนที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ เพื่อแก้เหตุที่ทำให้เกิดความเสื่อมและเกิดความแตกแยก เอาไว้ดังนี้

๑. ต้องอย่าเอาตัวเองเป็นหลักต้องเอาหมู่เป็นตัวหลัก เพราะคนที่จะเข้ามาสู่ที่นี่ ได้ผ่าน

การคัดเลือก คัดเฟ้น ผ่านด่านอบายมุข ผ่านศีลสมาธิ ปัญญา มาแล้วทั้งนั้น อโศกทำได้ในเรื่องละอบายมุข หรือว่าใครจะต้องการโลกธรรมชมเซยอะไรมา คักดีศรีอิตตาจัดแบ่งชี้แตกอะไร เราก็ได้คัดสรรกันแล้ว แต่ก็ยังมีผู้มีอิตตาว่าตนเองเก่ง มีวิธีพูดประเล้าประโลมคนอื่น เหมือนไม่ได้ยึดอะไร แต่สุดท้ายก็ต้องเอาแบบกูเอาของกูไม่เปลี่ยนแปลง อันนี้อิตตาถาวร ไม่เจริญจม

อยู่ตลอดกาล ต้องแก้ไข ไม่เสร็จ ไม่จบ เรือรั้ง ล้มเหลว ไปไม่รอด ตรวจสอบดีๆ มีแต่ยี้กยี้กๆอยู่ ไปไม่รอดแน่ ต้องตรวจสอบให้ดี

๒. การเงินหมู่ฝูงไม่รู้ รู้กันแต่ในวงตนเอง อันนี้ไปไม่ไกลแน่ ต้องมาลดอิตตา

๓. ต้องเปิดให้หมด....สู่อัตตาทาหมู่ มาเข้าเป็นสาธาณโภคิ หากแม่แต่ในชุมชนของเราเองก็ คิดว่าปรึกษาไม่ได้ ไม่ชัดเจนพอ ก็ต้องไปปรึกษาชุมชนอื่น ต้องเปิดให้มาก ไม่ใช่เอาแต่หัวไ้เรื่อง ไม่ใช่ทำอะไรๆ ก็ต้องเอาให้ได้ดังใจกู อ้ายที่จะต้องเอาให้ได้ดังใจกู นี่แหละคือตัว “อัตตา”แท้ๆ

ถ้าเราไม่ต้องให้ได้ดังใจ “กู”! ได้อย่างที่หมู่เขาเห็นด้วยมากเท่าไรนี่คือเปิด“ไปหาอนันตัง แห่งความไม่มีตัว ไม่มีตนแล้ว” ฟังชัดเจนไหม พยายามปรับปรุงสิ่งที่บกพร่อง พากเพียรให้เต็มบริสุทธิ เราจะเดินทางไปจะต้องใช้ความบริสุทธิ เราไม่ได้อยากชนะหรอก แต่ว่า มันจะมีเหตุปัจจัยให้ชนะเอง!

โลก หรือ อัตตา อธิปไตยที่เป็นธรรม

อธิปไตยหรืออำนาจ ที่คนทั่วไปในโลกทุกวันนี้ เข้าใจและอยากจะเป็นนั่นคือ ให้คนทุกคน ได้อำนาจเท่าเทียมกัน

ประชาธิปไตยที่คนในโลกเข้าใจกันว่า ประชาชนแต่ละคนต้องมีอิสระเสรีภาพเป็นของตนเองเต็มที่ และเข้าใจหรือเห็นว่า คนทุกคนแต่ละคนนั้นควรมีสิทธิ์คิดเห็น ออกความเห็น ของตัวเองได้เต็มที่ ทำอะไรตามความต้องการ ของตนได้เต็มที่

จึงมีคำว่าประชาธิปไตย อันหมายความว่า อำนาจเป็นของประชาชนทุกคน ประชาชนได้ ประโยชน์จากที่มีการเฉลี่ยมาให้อย่างสุจริตทั่วถึง

โลกทั้งโลกทุกวันนี้ มีค่านิยมยอมรับนับถือ ความเป็นประชาธิปไตยเกือบทั้งโลกกันแล้ว มีบ้างบางประเทศที่ยังถือว่าเป็นคอมมิวนิสต์หรือสังคมนิยม อำนาจเต็มเป็นของคนกลุ่มเดียวเท่านั้น ไม่ให้สิทธิกลุ่มอื่น อย่างนี้ถือว่าไม่ใช่ประชาธิปไตย แม้คนกลุ่มนี้จะทำเพื่อประชาชนให้ได้รับประโยชน์อย่างสุจริต โดยคนกลุ่มนี้เสียสละเต็มที่ที่สุดความสามารถเท่าที่ทำได้

อย่างไรก็ตาม ก็เชื่อว่าประชาธิปไตยไม่ได้ สำหรับคนที่ติดยึดได้แค่รูปแบบหรือหลักเกณฑ์ หรือยังมีบ้างที่เชื่อว่าตนเป็นเผด็จการหรือราชาธิปไตย อำนาจเต็มเป็นของคนผู้เดียว แม้ผู้เดียวคนนี้จะทำดีมากแค่ไหน ทำเพื่อผู้อื่นทั้งหมด ทำงานเต็มที่เพื่อประโยชน์ของประชาชนให้เต็มที่ ไม่ได้ทำเพื่อตัวเองเลย ก็ตาม เขาก็เรียกกันว่า เผด็จการ เพราะใช้อำนาจบาตรใหญ่คนเดียว

แต่กระนั้น แต่ละคนก็พอรู้ถ้วนทั่วแล้วว่า การได้อำนาจเป็นของตนเองเต็มที่นั้น คือ

ความเป็นอิสระเต็มในความเป็นคน เพราะแต่ละคนล้วนมีความฉลาดรอบรู้หมดแล้วว่า ควรให้อำนาจเป็นของประชาชนให้ทั่วถ้วน ดีที่สุด ประเสริฐที่สุด

ประชาชนแต่ละคนจึงเข้าใจว่า ตนต้องได้อำนาจเป็นของตน แต่ละคนจึงต่างก็ตั้งใจกระทำทุกอย่างที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้ตนเองมีอำนาจในตนเอง เพราะทุกคนต่างก็เป็นประชาชน ทุกคนจึง

คือผู้สร้างอำนาจให้แก่ตนเองทั้งนั้น และได้ความเป็นตัวเองหรือตัวตนทั้งนั้น แต่ละคนจึงมีอำนาจเป็นของตนเองกันทั้งสิ้น ได้มากหรือได้น้อย ตามที่ตนเองสร้างนั้นๆ

นั่นก็คือ สร้างจิตใจของตนเอง ให้เป็นเช่นที่ว่านี่จริงๆ คือ เป็นตัวของตัวเองที่จะต้องยึดในใจว่า ตนเองต้องเป็นตนเอง คำว่าตนหรือตนเองคืออัตตา ตนต้องมีอำนาจของตนเอง ไม่ยอมให้ตนเองเสียอิสระของตนไปตกอยู่ในอำนาจของใครเป็นอันขาด

นี่แหละคือ อำนาจเป็นของตนเอง เป็นอัตตาตามที่แต่ละคนกระทำทำให้ตนจริง แล้วเข้าใจว่าเราทำได้ทำคามอิสระให้แก่ตนเอง โดยไม่รู้จักรเลยว่า จริงๆนั้นตนเป็นอิสระจากโลก หรือยังเป็นทาสของโลกอยู่..? ตนเป็นอิสระจากความเป็นตน หรือยังเป็นทาสตนเองอยู่..?

และความเป็นโลกที่ดี ความเป็นตนหรืออัตตาก็ดีนั้น ตนยังสร้างอำนาจยึดแย้งโลกมาให้ตน ยังสร้างอำนาจยึดแย้งความเป็นตนมาใส่ตนอยู่หรือเปล่า? ยึดแย้งทั้งโลก และยึดแย้งทั้งตน ...ใช่มั๊ย?

โลก คือ อะไร? เราต้องการโลกมาเป็นตน เป็นของตน หรือตนเป็นอิสระจากโลก ได้แล้วยังความเป็นตน(กู) ยิ่งละเอียดลึกล้ำ ตนหรืออัตตาคืออะไร? เราต้องการตนมาเป็นตน หรือเราเป็นอิสระจากตนได้แล้ว?

นี่แหละคือความเป็นจริง ในความเป็นประชาชนของคนในโลก ซึ่งล้วนยังยึดแย้งโลก และยังยึดแย้งตน ตนยังเบียดเบียนโลก และเบียดเบียนตนอยู่แท้ๆ ยังเป็นทาสโลก เป็นทาสตนเองอยู่แท้ๆ อิสระที่ไหนกัน? ยังสร้างอำนาจเพื่อได้มาซึ่งโลก ยังสร้างอำนาจเพื่อได้มาซึ่งตน ล้วนอยากมีอำนาจเป็นของตนเอง เป็นของประเทศตนเอง และได้พยายามกระทำกันอยู่ทั้งโลก ไม่ได้หมดโลก ไม่ได้หมดตน ความเป็นตัวตนจึงเป็นอำนาจของคนแต่ละคน ที่ต่างก็พยายามปฏิบัติเพื่อตนจะได้มาให้ตนอยู่ทั้งนั้น ยังไม่หมดความเป็นโลกในตน และความเป็นตนในตนสนิทลัมบูรณ์ ยังเอาโลกมาเป็นตน ยังเอาตนมาเป็นตน ทั้งโลกและตนล้วนยังเป็นตน

ความเป็นจริงเช่นนี้เอง ที่คนยังไม่หมดสิ้นตน หรือความยึดตน เป็นอัตตาทันไปทั้งนั้นทุกคนแล้วในโลก ไม่มีใครอยากให้อำนาจ หรืออธิปไตยไปเป็นของคนอื่น ตนจะไม่ยอมลดอำนาจเต็มของตนเสมอ

อำนาจเต็มของตานั้นแหละ มันคือตน ด้วยประการอย่างนี้กัน ของคนในโลก
จึงเห็นแก่ตัวกันไปทั่วทั้งโลก นิยมความเห็นแก่ตัวกันอยู่ทั่วทั้งโลก แล้วใช้ภาษาสวย เป็น
ศัพท์โก้ๆว่า ประชาธิปไตย

ซึ่งในศัพท์คำว่าประชาธิปไตยนั้น พรางไว้ด้วยคำว่า ประชาชน หรืออำนาจเป็นของประชาชน
แต่แท้จริงแล้ว คำว่า อำนาจเป็นของประชาชนนั้น แท้ๆคืออำนาจเป็นของตนเอง ที่อาศัยคำว่าประชาชน
เพราะประชาชนก็คือตัวแต่ละคนนั่นเอง คือประชาชนแต่ละคน และแต่ละคนนั้นต่างก็เป็นตัวเองแต่ละคน
ซึ่งก็คือตัวกูของกูกันอยู่อย่างเต็มตัวทั้งสิ้น และต่างก็หวงแหนอำนาจหรืออธิปไตยของกูกันทั้งสิ้น

เพราะกูเป็นประชาชน...!!!!

ดังนั้น ทุกประเทศที่ประกาศว่า ประเทศของตนปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ทั้งที่
ประกาศว่า ตนปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมหรือคอมมิวนิสต์ และทั้งที่ประกาศว่าตนปกครองด้วย

ระบอบราชาธิปไตยหรือเผด็จการ จึง
ล้วนยังมีโลก ยังมีอัตตานั้นเอง เป็น
ตัวกูของกูอยู่ทั้งนั้น เพราะยังไม่
สามารถพ้นความเป็นทาสโลกทาส
อัตตาได้สิ้นสนิทสัมบูรณ์ อย่างยัง
ยืนเที่ยงแท้ตลอดกาล ไม่
เปลี่ยนแปลงอีกแล้ว ไม่มีอะไรหักล้าง
ได้ ไม่กลับกำเริบ ตามพระวจนะจริง

คำว่า **โลก** กับคำว่า **อัตตา**

๒ คำนี้แหละ ที่พระพุทธเจ้า

อันเป็นพระบรมศาสดาของโลกได้ทรง

ค้นพบ เรียกว่าตรัสรู้ ในศาสนาพุทธ แต่ทุกวันนี้ชาวพุทธ แม้นักปฏิบัติธรรม นักบวช ภิกษุของพุทธ
ล้วนไม่สนใจศึกษาอย่างเป็นลำดับ และปฏิบัติให้บรรลุไปตามลำดับกันแล้ว จนกระทั่งสามารถรู้จักรู้
แจ้งรู้จริงโลกและอัตตาวินิยุตสัมบูรณ์ ธรรมที่บรรลุเป็นลำดับนี้แหละที่เป็นความนำอัศจรรย์(อัศจรรย์ยิ่ง)
อันไม่เคยมี ไม่เคยได้ยินมาก่อน (อัสสูตตัง อัมภุตตัมโม)

สรุปแล้วต้องเรียนรู้ โลก และอัตตา จนดับโลกดับอัตตาได้ นี่แหละคือธรรมะที่เรียกว่า โลก
กับอัตตา สองคำนี้ เราไม่มีโลก(นโหติ) เราไม่มีอัตตา(นโหติ) มีแต่ธรรมะหนึ่งเดียว แต่เราก็ยังอยู่กับ
โลก มีอัตตา ที่ไม่ยึดถือทั้งโลกและอัตตา มีแต่ **“พลังธรรมาธิปไตย”**

ผู้ศึกษาทฤษฎีพระพุทธเจ้า เข้าใจโลกและอัตตา และดับโลกดับอัตตาได้ คือผู้มีอธิปไตย
อันยิ่งใหญ่ ที่จะทำงานให้กับโลกอย่างดีที่สุด ซึ่งไม่ใช่แค่คนโกนหัวหม้อจิวรเท่านั้นที่เป็นได้ แต่
คนปกติที่ยังเป็นฆราวาสนี่แหละก็เป็นได้ แล้วยิ่งไปเป็นผู้บริหาร เป็นนายกฯ จะบริหารประเทศได้อย่าง
ดีที่สุด

**แม้จะได้พบพระอรหันต์ แต่ก็ไม่มีวันรู้จักพระอรหันต์
เพราะพระอรหันต์ อาจจะไม่เป็นดังเช่นที่ท่านคิด!**

พอครู่.....วันหนึ่งวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘
วันพุธ แรม ๗ ค่ำ เดือน ๔ ปีมะเมีย วันนี้อยู่
บ้านราชาแล้ว อย่างน้อยพวกเราดีกว่าคนที่นี่
ถือว่าเป็นวิทยาลัยที่จะสอนถึงปรมาตม์ จนถึงพูด
ไขกันอย่างไม่ปิดบัง ว่าอาตมาคือใคร มาสอนอะไร
เอาให้ชัดเจน ถึงขนาดนี้ ถ้าไม่รู้ชีวิตนี้จะเอาอะไร
จะทำอะไร จะไปไหน ก็เอาเถอะ ใครไม่รู้ก็แล้วแต่
คนไม่เคยได้ยินก็แล้วแต่

คนได้ยินได้ฟังก็ดี แต่ก็มีคนที่ได้ยิน
หรือไม่ได้ยินก็ได้ แต่เขาก็เล่นไลน์ มาถล่มอาตมา
เปิดเผยเจตนาชัดเจน แต่มันดีที่เปิดเผย อาตมา
เปิดเผยความเป็นอรหันต์ ชาวคราวที่เขารู้จัก
อาตมาตามกระแสสังคม ก็คือคนที่มาวุ่นวายกับ
ศาสนา อาตมาเดาเอานะ ประมาณได้ว่าคนที่ไลน์มาเป็นพันๆคน ที่เขาเปิดไปว่าอาตมาเป็นอรหันต์ ใน
จำนวนนี้เขียนโต้ตอบอาตมา

อาตมาดูบ้าง แซร์กันไปพันกว่าครั้งแล้ว ส่วนใหญ่ก็มีความเห็นเชิงลบ ที่อาตมาเอามาพูดในลักษณะนี้
เพื่อให้เกิดข้อคิดฯ ลักษณะที่คนแสดงออก

คนที่เขารู้จักอาตมาแล้ว มีเชิงลบมาก่อนว่า ไม่ใช่กับวชในศาสนาพุทธ หรือพ้นจากพุทธ
ไปแล้ว แม้จะมาประกาศว่าตนเป็นอะไรก็ไม่มีผลหรอก เพราะไม่ใช่คนพุทธ ก็ประกาศไปตามประสา
เขาก็เห็นไปตามแนวที่เขาคิดว่าฉลาด ที่เอามาพูดนี้เพื่อจะบอกว่า ที่เขาแสดงออกมานี้เป็นการถูกแล้ว
เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ของศาสนาพุทธ ซึ่งยุคนี้เขาเชื่อว่า เป็นอรหันต์แล้วประกาศไม่ได้ ใคร
ประกาศขึ้นมาเป็นเรื่องผิด

คนประกาศว่าตนเป็นอรหันต์ยอมไม่ใช่อรหันต์ เขาก็ว่าทุเรศ ย้ายศาสนา ฟังแล้วจะไม่
เชื่อว่าเป็นเรื่องตลกสักนิด เป็นลักษณะสามัญ อาตมาไม่แปลกใจ ไม่ท้อใจ ไม่เสียใจ เพราะถ้าไม่
เป็นเช่นนี้สิ อาตมาจะเห็นว่าอาตมาเข้าใจประเทศไทยผิด แต่ที่เขาแสดงออกเช่นนี้ มันก็ตรงกับที่
อาตมาเข้าใจ

ที่อาตมาเข้าใจคือ ความเข้าใจผิดเรื่องศาสนาพุทธมีเต็มบ้านเต็มเมืองอยู่แล้ว ถ้าคนที่เขา
ศรัทธาอาตมา เขาก็จะแสดงความชื่นชมยินดี แต่อย่างนี้คนไทยไม่ค่อยทำกัน แต่ถ้าโกรธเกลียดจะ

แสดงออกเต็มที่เลย ส่วนคนที่เข้าใจจะไม่แสดง แล้วคนไม่แสดงนี้ แน่ใจหรือว่า คนไม่แสดงนี้มีจำนวนน้อย คนเข้าใจเห็นดีก็มีน้อยแล้วยิ่งไม่แสดงออกมาก็ไม่เป็นปัญหา แต่คนที่แสดงออกมา ประมาทเท่านี้ อาตมายังคิดว่าประเทศไทยยังดี เพราะยุคนี้ ไม่มีใครทำทรยศในไทย

ที่อาตมาทำนี้ อาศัย “กาลัญญา” ว่า กาลนี้ควรทำเช่นนี้ควรบอกเช่นนี้! เพราะกาลนี้ กระแสศาสนามันเสื่อมต่ำสุดแล้ว ก็ต้องแสดงออกเพื่อให้สังคมพุทธรู้ว่า มันยังมีความหวัง

อย่าสิ้นหวัง สำหรับคนที่ท้อแท้สิ้นหวังกับศาสนาพุทธ ก็ต้องมีที่พึ่ง ถึงจะได้คนส่วนน้อย ที่พึ่งแล้วเข้าใจแล้วคนที่ไม่มีอคติ คนที่มีปัญหาพวกนี้แหละ เราจะช่วยเขาไว้ ถ้าไม่มีอะไรช่วยเลย ศาสนาพุทธจะหมดที่พึ่งเลย ที่กล่าวว่า ขอพึ่งพระรัตนตรัยก็ต้องมีที่พึ่งจริง

อาตมาก็อธิบายเรื่องโพธิสัตว์มาก่อนหน้านี้แล้ว ว่าคนจะเป็นโพธิสัตว์ ต้องเป็นอรหันต์มาก่อน อาตมาก็ประกาศโพธิสัตว์อยู่มานานแล้ว พวกเราเลยไม่เกิดอาการตื่นตื่นอะไร จากที่อาตมาประกาศ อาตมาประกาศเพราะพวกเราก็เชื่อมั่นอยู่แล้ว อาตมาไข่มหาปเทศ และสัปปุริสธรรม การมีสื่อสารพวกนี้เลยมีคำตอบ

คนแสดงออกคือคนค้นหัวใจ ทุนไม่ได้ ก็แสดงออก ส่วนคนชอบใจพอใจก็จะไม่ค่อยแสดงออก แม้คนไม่แน่ใจก็แสดงออกน้อย อาตมาก็ประมาณว่า น่าจะแสดงออกแรงกว่านี้ ผลสะท้อนน่าจะแรงกว่านี้ อาตมาก็ว่าดีกว่าที่ควร ไม่เลวดังที่คิด มันดีกว่าที่คิด ถ้าจะว่าไปก็ทำให้ยังมีกำลังใจ อ่านให้ฟังก็ได้นิดหน่อย

-โพธิรักษ์เขาไม่ใช่นักบวชในภรรวาท... เขาแยกสิทธิ์ไปแล้ว...จะไปสนใจทำไม...นั่น...สำนักงานบิณฑบาตอันตรายของจริง...แม้แต่คณะสงฆ์ไทยยังไม่ทำอะไรเลย

-ไม่เอาบัตินรก เขาไม่ได้บวชตามพระธรรม-วินัย ที่พระพุทธเจ้าทรงอนุญาต

-ท่านบวชตามธรรมวินัยคับ แต่ท่านแค่ออกจากสังกัดมหานิกายมาตั้งใหม่ ยังถือว่าเป็นภิกษุคับ แต่ถ้าท่านมาวัดแบบนี้ ถ้าเป็นอรหันต์จริงก็ต้องเอาบัตินรกไปทิ้ง แต่ถ้าไม่ได้เป็นจริง มีเจตนาเพื่อน้อมมลลภสักการะมาสู่ตน อันนี้เอาบัตินรก ขาดจากความเป็นพระอย่างสิ้นเชิง แต่ประเด็นคือ เราไม่อาจรู้ได้ ว่าจริงไม่จริง คงต้องวางเฉย รอดูกันไปก่อน

-สันติอโศกไม่ใช่ศาสนาพุทธ ดังนั้นผู้ที่บวชบรรลุหันทได้มีแต่พุทธศาสนาเท่านั้น สำนักโพธิรักษ์เป็นเพียงเดียรถีย์ นักบวชนอกศาสนาเท่านั้น ไม่ใช่พุทธศาสนา แต่น่าสมเพชที่ดำรงชีพเลียนแบบศาสนาพุทธแทบทั้งสิ้น น่าอายที่ไม่มีปัญญาตั้งศาสนาเอง คิดเองไม่เป็น แล้วอย่างนี้จะบรรลุได้อย่างไร 5555+

- สัน ตือ โศ ก
ประกาศตนว่าไม่ใช่พุทธสาวก
ไม่ใช่ศาสนาพุทธ แต่การ
ดำรงชีวิตกลับปฏิบัติเลียน
แบบพุทธศาสนาแทบจะทุก
อย่าง ยกเว้นเล่นการเมือง
ที่พุทธไม่เข้าไปเกี่ยว ดังนั้น
ขอให้พุทธศาสนิกชน ได้
ทราบและเข้าใจด้วยว่า สันตือ
โศกไม่ใช่พุทธศาสนิกชน เป็น
นักบวชที่นอกพระพุทธ
ศาสนา(เดียดริษฐ์)นั่นเอง

และถ้าเราศึกษาประวัติพุทธเจ้าต้องแท้ ไม่เคยมีนักบวชนอกศาสนาใด ที่จะเป็นพระอรหันต์ มีแต่
อวดอ้างเท่านั้น

ข้อที่น่าคิดสำหรับผู้รู้ลึกไม่ติดต่อการที่มีผู้ประกาศ...พระอรหันต์!

๑. ผู้ที่รู้จักจริง เป็นจริง ไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องไปถกเถียงกับผู้ไม่รู้หรือผู้ที่ไม่เข้าใจ
พ่อครูเคยอุปมาเสมือนเรามีเงินอยู่ในกระเป่าเป็นล้าน แต่คนเขาไม่เชื่อว่าเรามีจริง คนที่มีเงินล้านจริงๆ
ย่อมไม่เสียใจหรือน้อยใจแต่อย่างใด

๒. พ่อครูเลือกที่จะเข้าใจคนอื่นซึ่งง่ายกว่าที่จะไปให้คนอื่นมาเข้าใจเรา เมื่อเข้าใจคนที่ไม่
เข้าใจเราได้แล้ว... **“ปราชญ์ยอมเห็นความผิดของคนผิดว่าถูกแล้ว ส่วนคนโง่ยอมเห็นความถูกของคน
ถูกว่าผิดอยู่”**

๓. ความเป็นพระอรหันต์ยอมไม่ใช่วิสัยที่ใครๆจะรู้จักได้ง่าย ดังในสมัยพุทธกาลมีการนิมนต์
เฉพาะพระอรหันต์ ๕๐๐ รูป ให้ไปฉันภัตตาหาร **พระกุนทธานะ**รีบแสดงตัวก่อนเพื่อน พระอาณนทีไม่
ยอมให้ไป เพราะเข้าใจว่าท่านเป็นปุถุชน แต่เมื่อไปทูลถามพระพุทธเจ้าจึงได้รู้ว่าพระกุนทธานะเป็น
อรหันต์แล้ว หรือ**ท่านปิลินทวัจจะ** เมื่อพูดกับคฤหัสถ์ก็ดี ภิกษุก็ดี ใช้โวหารว่า ถ้อย ทุกคำ ว่า
“มาซิเจ้าถ้อย, ไปซิเจ้าถ้อย, นาไปซิเจ้าถ้อย, ถือเอาซิเจ้าถ้อย” ภิกษุทั้งหลายฟังเรื่องนั้นแล้วก็นำไป
ทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า ธรรมดาพระอริยะ ย่อมไม่กล่าวคำหยาบ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า
“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ธรรมดาว่าพระอริยะทั้งหลาย ไม่กล่าวผรุสวาจา ชมผู้อื่น ก็แต่ว่า ผรุสวาจา
นั้นฟังมิได้โดยที่เคยตัวในภพอื่น การกล่าวเช่นนั้น แห่งบุตรของเราประพติจนเคยชินในปัจจุบันเท่านั้น
หามิได้ แต่ในอดีตกาล บุตรของเรานี้บังเกิดในครอบครัวแห่งพราหมณ์ผู้มักกล่าวถ้อย ถึง ๕๐๐ ชาติ
ดังนั้นบุตรของเรานี้ จึงกล่าวเพราะความเคยชิน มิได้กล่าวด้วยเจตนาหยาบ จริงอยู่โวหารแห่ง

พระอริยะทั้งหลาย แม้จะหยาบอยู่บ้าง ก็ชื่อว่าบริสุทธิ์แท้ เพราะเจตนาไม่หยาบ ไม่เป็นบาปแม้มี
ประมาณเล็กน้อยในเพราะการกล่าวนี้. (พระสุตตันตปิฎก เอกนิบาต เล่ม ๑ หน้าที่ ๔๒๙)

๔. ความจริงการประกาศบรรลุตระของพ่อครูนั้น ท่านประกาศในหนังสือ “คน” คืออะไร?
ทำไมจึงสำคัญนัก? ซึ่งได้เขียนไว้ตั้งแต่สมัยเป็นฆราวาส ปี ๒๕๑๓ และหนังสือเล่มนี้ได้พิมพ์ออกมา
แล้วเป็นล้านเล่ม แต่ก็ไม่เห็นว่าจะเป็นที่ฮือฮา จนมีคนมาทำบุญกับพ่อครูมากมายก่ายกอง ซึ่งถ้านำ
ลาภสักการะไปเทียบกับเกจิระดับแค่เณรคำก็ยังไม่ได้เลย เพราะการประกาศอรหันต์ของพ่อครู
เป็นการยืนยันในคำสอน(สันติวิถี)ว่า ถ้าปฏิบัติอย่างนี้จะหมดราคะ - โทสะ - โมหะ ได้ ซึ่งพ่อครู
ได้ทำในสิ่งที่ตัวเองสอน และได้สอนในสิ่งที่ตัวเองทำ จนมาถึง ๔๕ ปี จึงได้มีญาติธรรม และนักบวช
ทั้งหญิงและชายเกิดขึ้นเป็นกลุ่มเล็กๆ ที่ประสงค์จะละราคะ - โทสะ - โมหะอย่างพ่อครูพาทำ ซึ่งถ้า
แน่นอนว่า การประกาศอนุศาสนีย์ปาฏิหาริย์แบบนี้ ยิ่งไงก็ย่อมไม่ฮือฮา มีคนมาเคารพนับถือมากมาย
เท่ากับการประกาศเดรัจฉานวิชา มีฤทธิ์มีเดช บอกใบ้ให้หวยอย่างที่เกจิทั้งหลายนิยมทำกัน.

พ่อครูขึ้นศาลแขวงเขตดุสิต พร้อมจำเลยรักแผ่นดินไทยทั้ง ๙ ท่าน

เช้าวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์พร้อมคณะปัจฉาฯ อยู่ที่สันติอโศก ต้อง
สร้งน้ำตั้งแต่ ๐๕.๐๐ น. เริ่มฉันตั้งแต่ ๐๖.๐๐ น. เพื่อออกเดินทางตั้งแต่ ๐๗.๓๐ น. เพื่อไปให้
ทันการนัดหมายของศาลแขวง เขตดุสิต ในเวลา ๐๙.๐๐ น. ของวันนี้ และพ่อครูจะเลยไปร่วม
ประชุมชุมชนปฐมอโศกในวันนี้ด้วย ซึ่งพ่อครูจะค้างจำวัด ที่ปฐมอโศก ๑ คืน พ่อครูจึงพาภรรยา
พระพุทธานิเทศน์ก่อนไปศาล ประมาณ ๐๙.๐๐ น. พ่อครูก็ถึงศาลแขวง เขตดุสิต กทม.
พร้อมกับคุณอมรเทพ ที่เป็นหนึ่งในสิบจำเลยคดีนี้ด้วย โดยโจทก์คือ อัยการสูงสุด ฟ้องจำเลยทั้ง ๑๐
คน ในสำนวนคดีอาญา ส. ๑ เลขรับที่ ๓๔๓/๒๕๕๔ ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓
(ศาลแขวงเขตดุสิต) คดี พลตรีจำลอง กับพวก ผู้ต้องหา ฐานร่วมกันฝ่าฝืนประกาศและข้อกำหนด
ห้ามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้าหรือให้ออกจากพื้นที่หรือสถานที่ที่กำหนดตาม พ.ร.บ. การรักษาความ
มั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฟ้องว่าผิด พ.ร.บ.ความมั่นคง เมื่อครั้งชุมนุม ปี ๒๕๕๔
“รวมพลังปกป้องแผ่นดิน”)

ซึ่งในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา พ่อครูได้ไปให้การปฏิเสธข้อกล่าวหา ที่ศาลแขวง
เขตดุสิตแห่งนี้มาแล้ว และวันนี้ คือวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ศาลได้นัดพร้อมหน้ากันทั้งโจทก์
และจำเลย เพื่อทำการนัดหมาย วันเวลาที่นัดพยานโจทก์และจำเลยมาให้คำให้การ ซึ่งเรียกวันนี้ ว่า
วันนัดพร้อม

คดีนี้ มีหมายคือ คุณประพันธ์ คุณมี ได้ให้การปฏิเสธข้อกล่าวหา เพราะ

๑. พ.ร.บ.ความมั่นคงประกาศหลังการชุมนุม
๒. การชุมนุมเป็นไปโดยสงบ เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลคุณอภิสิทธิ์ ปกป้องอธิปไตยเหนือดินแดนปราสาทพระวิหาร เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศชาติด้วย

วันนี้ ผู้ต้องหาทั้งหมดมี ๑๐ ราย

๑. พล.ต.จำลอง ศรีเมือง
๒. คุณสนธิ ลิ้มทองกุล
๓. คุณประพันธ์ คุณมี
๔. อ.ปานเทพ พัวพงษ์พันธ์
๕. พ่อครูสมณะโพธิรักษ์
๖. คุณคุณสุริยะใส กตะศิลา
๗. คุณเทิดภูมิ ใจดี
๘. คุณพิภพ ธงไชย
๙. คุณอมร อมรรัตนนานนท์
๑๐. คุณทศพล แก้วทิมา

ได้มาพร้อมกันแล้ว ก็ได้ขึ้นไปชั้น ๓ ของที่ทำการศาลแขวง โดยห้องพิจารณาคดีเล็กและแคบมากประกอบด้วยมีคดีอื่นๆเข้าไปตัดสินด้วย พ่อครูจึงได้เข้าไปกับสมณะหนักแน่นเพียงสองรูป ซึ่งวันนี้มีคุณแซมดิน เลิศบุศย์, นายรินไท มุ่งมาจน, นายสว่าง, คุณข้าพุทธ ขาวดารา, มาร่วมด้วย

แกนนำพันธมิตรฯ ให้การปฏิเสธ

ขอสู้อคติชุมนุมเขาพระวิหาร ฝ่าฝืน พ.ร.บ.มั่นคงฯ ปี'๕๔

แกนนำพันธมิตรฯและกลุ่มคนไทยหัวใจรักชาติ ให้การปฏิเสธ ขอสู้อคติชุมนุมเรียกร้องดินแดนปราสาทเขาพระวิหาร ปี'๕๔ ฝ่าฝืน พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ พร้อมขอพิจารณาคดีลับหลังจำเลยศาลพิจารณาแล้วอนุญาตและนัดตรวจหลักฐานอีกครั้ง ๑๙ มิ.ย.นี้

ที่ศาลแขวงดุสิต ถ.บรมราชชนนี วันนี้ (๒๐ เม.ย.) ศาลนัดสอบคำให้การคดี อ.๖๐๗/๒๕๕๘ ที่พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓ (ดุสิต) เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง พล.ต.จำลอง ศรีเมือง, นายสนธิ ลิ้มทองกุล, นายประพันธ์ คุณมี, นายปานเทพ พัวพงษ์พันธ์, สมณะโพธิรักษ์, นายสุริยะใส กตะศิลา, นายเทิดภูมิ ใจดี, นายพิภพ ธงไชย, นายรัชต์ยุดม หรืออมร คิริโยธินักดี, นายทศพล แก้วทิมา แกนนำพันธมิตรฯ และกลุ่มคนไทยหัวใจรักชาติ รวม ๑๐ คน เป็นจำเลยในความผิดฐานร่วมกันฝ่าฝืนประกาศและข้อกำหนดห้ามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้าหรือให้ออกจากบริเวณพื้นที่หรือสถานที่ที่กำหนด ตาม พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑ ในชั้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธ

กรณีที่พนักงานอัยการฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีสมัยรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ประกาศให้พื้นที่เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตปทุมวัน เขตดุสิต และเขตวังทองหลาง เขตวัฒนา และเขตราชเทวี เป็นพื้นที่มีเหตุการณ์กระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ซึ่งจำเลยทั้งสิบคนได้ร่วมกันตั้งเวทีชุมนุมและปิดการจราจรบนถนนราชดำเนินนอก บริเวณเชิงสะพานชมัยมรุเชฐ โดยใช้ชื่อกลุ่มเครือข่ายประชาชนคนไทยหัวใจรักชาติ ขณะที่กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยก็ได้ตั้งเวทีชุมนุมที่ บริเวณเชิงสะพานม้ฆวานรังสรรค์ และบรรดาแกนนำได้สลับกันขึ้นเวทีปราศรัยโจมตีการบริหารประเทศของรัฐบาล กรณีความสัมพันธ์ไทยกับกัมพูชา อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย เหตุเกิดที่ แขวงดุสิตและเขตดุสิต กทม.

โดยวันนี้จำเลยกลุ่มพันธมิตรฯ ทั้ง ๑๐ คน เดินทางมาศาล จากนั้นศาลได้สอบถามจำเลยว่าจะให้การอย่างไร ทั้งหมดให้การปฏิเสธ ทั้งนี้จำเลยได้แถลงขอสืบพยานคดีลับหลัง ศาลพิจารณาแล้วอนุญาตและนัดตรวจพยานหลักฐาน ในวันที่ ๑๙ มิถุนายนนี้ เวลา ๐๙.๐๐ น.

ภายหลังนายประพันธ์ คุณมี กล่าวว่า จำเลยทั้งสิบคนให้การปฏิเสธและขออนุญาตศาลพิจารณาคดีลับหลังจำเลย ซึ่งศาลพิจารณาแล้วอนุญาต เพราะเป็นคดีไม่ร้ายแรง แต่คดีนี้เพิ่งจะมายื่นฟ้องล่าช้า เพราะทางอัยการเคยมีคำสั่งไม่ฟ้อง แต่เพราะทางอัยการสูงสุดแจ้งว่า ก่อนหน้านั้นเคยมีคดีผิดพ.ร.บ.ความมั่นคงฯของกลุ่มคนเสื้อแดง ต่อมาทางสำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาทบทวนใหม่ ในที่สุดจึงมีมติให้ฟ้องหมดทุกฝ่าย ทั้งที่การชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรฯ

ไม่มีเหตุรุนแรง ไม่มีการเผา ไม่มีการจลาจล ก็เลยต้องโดนทางเลขไปด้วย

ทั้งนี้ ยืนยันว่าไม่ได้กระทำผิด พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ เพราะเป็นการชุมนุมรวมพลังเพื่อปกป้องแผ่นดิน โดยเรียกร้อง ๓ ข้อ คือ ให้ยกเลิกเอ็มโอยู พ.ศ.๒๕๔๓ ให้รัฐบาลถอนตัวจากภาคีสัญญามรดกโลก และให้ทหารขณะนั้นขับไล่ทหารและพลเรือนกัมพูชาที่ยึดครองแผ่นดินไทย บริเวณปราสาทเขาพระวิหาร จะเห็นว่าเราชุมนุมเพื่อรักษาความมั่นคงและอธิปไตยของประเทศเป็นหลัก จึงไม่รู้สึกกังวลในการต่อสู้คดีแต่อย่างใด ขณะเดียวกันฝ่ายอัยการโจทก์ก็ได้ยื่นบัญชีพยานที่จะนำสืบจำนวน ๖๗ ปาก ส่วนฝ่ายจำเลยได้ยื่นบัญชีพยานไว้ ๒๓ ปาก ซึ่งนัดหน้าศาลจะตรวจพยานหลักฐานว่าจะมีข้อเท็จจริงใดที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับกันได้บ้าง เพื่อให้การพิจารณาคดีรวดเร็วขึ้น

ที่ จำเลยทั้ง ๑๐ คน ถูกฟ้องร้อง ก็เนื่องด้วย ออกมาร่วมชุมนุม เพราะความเป็นผู้รักชาติทนไม่ได้ที่จะให้ชาติไทยถูกเข่นออก เสียหายล่มจมลงไปต่อหน้าต่อตา แม้จะต้องฝ่าฝืนกฎหมาย

พ.ร.บ. ความมั่นคงฯ ก็ยินยอมที่จะทำลงไป เพราะรู้ว่าเป็นกฎหมายที่ออกมาโดยไม่ชอบธรรม การมาศาลครั้งนี้ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ทำให้**“จำเลยรักแผ่นดินไทย”** ทั้ง ๑๐ ท่านได้มารวมตัวกันอีกครั้ง โดยตนเองไม่ได้นัด ก็ต้องขอบคุณศาลที่ทำให้ได้มาพบกันอีกวาระหนึ่ง เป็นการยืนยันอุดมการณ์ของพระโพธิสัตว์ว่า จะยอมเสียสละความสุขสบายส่วนตัว ยอมเสียสละ

ทุกประการ เพื่อให้ประชาชนได้พ้นทุกข์ แม้จะต้องเป็นจำเลย ก็ขอเป็น**“จำเลยรักแผ่นดินไทย”** และจะไปจนตราบเท่าที่ยังถูกละเมิดร่วมกันได้ไปจนกว่าจะปรินิพพานเป็นปรีโยสถาน

เพชรจากพระไตรปิฎก (๒)

มีคำศัพท์ทางพุทธศาสนา ๓ คำ ที่ความเข้าใจของคนส่วนใหญ่จะเข้าใจตรงกันข้ามกับเนื้อหาความเป็นจริง นั่นก็คือคำว่า **“ธาตุคงค์”** ที่ไปเข้าใจกันว่า หมายถึงการออกไปเดินตามป่าตามดงของพระ ซึ่งโดยเนื้อหานั้นหมายถึงองค์คุณของการกำจัดกิเลส เช่น การฝึกไม่นอน การใช้แต่ผ้าบังสุกุล การฉันอาหารวันละ ๑ มื้อในที่หนึ่งแห่งเดียว ฯลฯ ซึ่งจะเห็นได้ว่าธาตุคงค์ในข้อเหล่านี้ ไม่จำเป็นต้องออกไปออกดงก็ทำได้

คำศัพท์ที่สำคัญมากๆ อีกคำหนึ่งก็คือ **“บุญ”** ซึ่งไปเข้าใจกันว่า การได้ร่ำได้รวย ได้ลาภได้ยศ ได้สวรรค์วิมานชั้นฟ้า หรือได้อะไรๆ เข้ามาให้สมใจตัวเอง ก็เลยถูกหลอกให้ทำบุญกันจนหมดเนื้อ

หมดตัว เพื่อจะได้ผลตอบแทนสูง ทั้งที่บุญคือการเอาออกไป โดยเฉพาะคือการเอากิเลสออกไปจาก
กมลสันดาน เมื่อเข้าใจบุญผิด การทำบุญแทนที่จะเป็นการลดกิเลส จึงเป็นการเพิ่มกิเลส โลก โกรธ
หลง ให้กับจิตวิญญาณอย่างประมาณความเสียหายมิได้ (ใจรักใจโง่ หรือ ข้าศึกศัตรูกับศัตรู พึ่งทำ
ความพินาศให้แก่กัน, ส่วนจิตที่ตั้งไว้ผิด พึ่งทำให้เสียหายยิ่งกว่านั้น - พุทธภาสิต)

และสำหรับนักปฏิบัติธรรมของพุทธนั้น คำว่า “กาย”(กาย) ในพระไตรปิฎกท่านได้แปลเอา
ไว้ว่าเป็นร่างกาย จึงทำให้พากันหลงปฏิบัติอยู่แค่ เกสา - โลมา - นขา - ทนต์ - ตโจ จนเป็น
กรรมฐานสำคัญที่พระอุปัชฌาย์จะสอนให้กับพระบวชใหม่ นั่นก็คือให้พิจารณา ผม ขน เล็บ ฟัน
หนัง ๕ อย่างเท่านั้นแหละ จึงกลายเป็นการปฏิบัติธรรมที่ติดอยู่เพียงแค่นี้ ขน ผม ไม่สามารถ
ทะลุผ่านเข้าไปหา จิต เจตสิก รูป นิพพาน ได้

หรือแม้ผู้จะพยายามเข้าหาจิตวิญญาณ ก็จะเข้าถึงได้เพียงแค่การสะกดจิต หรือกดข่มกิเลสเอา
ไว้ ไม่สามารถปฏิบัติฝึกฝนเข้าหาจิตวิญญาณ ที่พระพุทธรเจ้ามุ่งหมายให้ศึกษา จิตวิญญาณที่เกิดจาก
การมีผัสสะทั้ง ๖ โดยอายตนะทั้ง ๖ มากระทบกัน แล้วเรียนรู้การลดละกิเลสจากวิญญาณที่มีผัสสะ
มากระทบกันนั้น อันนี้เป็นวิญญาณที่พระพุทธรเจ้ามุ่งหมายให้ศึกษาฝึกฝน จนสามารถลดละกิเลสได้

เมื่อมีการปฏิบัติธรรมได้เพียง
เป็นการสะกดจิตไว้ จึงทำให้เป็นการ
ปฏิบัติแบบแยกขาดจากกันคนละส่วน
โดยแยกกายภายนอกไม่เกี่ยวข้องกับจิต
หรือพอเข้าหาจิตก็ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอก
จึงกลายเป็นห้วงมืด ท้ายมังกร ไม่ลง
ร่องลงช่องได้

จึงต้องมาทำความเข้าใจเรื่อง
“กาย - ที่เป็นองค์ประชุมทั้งภายนอก
ภายใน” ซึ่งพระพุทธรเจ้าเรียกกายนี้ว่า

“จิตบ้าง มโนบ้าง และวิญญาณบ้าง” ซึ่งไม่ใช่กายแล้วจะไปหมายถึงร่างกายอย่างที่คนส่วนใหญ่เข้าใจกัน
ซึ่งการปฏิบัติแบบพระพุทธรเจ้าว่า ต้องครบทั้งนอกและใน เป็นกาย แม้พระพุทธรเจ้าก็ตรัส
ว่า กายนี้คือ จิต มโน วิญญาณ

ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๖ ข้อมหารวรรคที่ ๗

๑. อัสนฺตฺวตาสฺตฺรที่ ๑

[๒๓๐] ข้าพเจ้าได้สดับมาอย่างนี้

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ ณ พระเชตวัน อารามของท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี
เขตพระนครสาวัตถี ณ ที่นั้นแล พระผู้มีพระภาคตรัสเรียกภิกษุทั้งหลายว่า ... ดูกรภิกษุทั้งหลาย
ปุถุชนผู้มีได้สดับ จะพึงเบื่อหน่ายบ้าง คลายกำหนดบ้าง หลุดพ้นบ้าง ในร่างกายอันเป็นที่ประชุมแห่ง

มหาภูตทั้ง ๔ นี้ ชื่อนั้นเพราะเหตุไร เพราะเหตุว่า ความเจริญกิติ ความเสื่อมกิติ การเกิดกิติ การตาย กิติ ของร่างกายอันเป็นที่ประชุมแห่งมหาภูตทั้ง ๔ นี้ย่อมปรากฏ

ปุถุชนผู้มีได้สติบังเมื่อหน่ายบ้าง คลายกำหนดบ้าง หลุดพ้นบ้าง ในร่างกายนั้น แต่ ตถาคตเรียกร่างกาย(กาย)อันเป็นที่ประชุมแห่งมหาภูตทั้ง ๔ นี้ว่า จิตบ้าง มโนบ้าง วิญญาณบ้าง ปุถุชนผู้มีได้สติ ไม่อาจเบื่อหน่าย คลายกำหนด หลุดพ้นในจิต เป็นต้นนั้นได้เลย ชื่อนั้นเพราะเหตุไร

เพราะว่าจิตเป็นต้นนี้ อันปุถุชนผู้มีได้สติ **รวบรัดถือไว้ด้วยตณหา ยึดถือด้วยทิฐิวา นั้นของเรา นั้นเป็นเรา นั้นเป็นตัวตนของเรา ดังนี้ตลอดกาลช้านาน ฉะนั้น** ปุถุชนผู้มีได้สติ จึงไม่อาจจะเบื่อหน่าย คลายกำหนด หลุดพ้นในจิต เป็นต้นนั้นได้เลยฯ

[๒๓๑] ดูกรภิกษุทั้งหลาย ปุถุชนผู้มีได้สติ จะพึงเข้าไปยึดถือเอาร่างกายอันเป็นที่ประชุมแห่งมหาภูต ๔ นี้ โดยความเป็นตน ยังชอบกว่า แต่จะเข้าไปยึดถือเอาจิตโดยความเป็นตนหาชอบไม่ ชื่อนั้นเพราะเหตุไร

เพราะร่างกายอันเป็นที่ประชุมแห่งมหาภูตทั้ง ๔ นี้ เมื่อดำรงอยู่ ปีหนึ่งบ้าง สองปีบ้าง สามปีบ้าง สี่ปีบ้าง ห้าปีบ้าง สิบปีบ้าง ยี่สิบปีบ้าง สามสิบปีบ้าง สี่สิบปีบ้าง ห้าสิบปีบ้าง ร้อยปีบ้าง ยิ่งกว่าร้อยปีบ้างย่อมปรากฏ แต่ว่าตถาคตเรียกร่างกาย(กาย) อันเป็นที่ประชุมแห่งมหาภูตทั้ง ๔ นี้ว่า จิตบ้าง มโนบ้าง วิญญาณบ้าง จิตเป็นต้นนั้นดวงหนึ่งเกิดขึ้น ดวงหนึ่งดับไป ในกลางคืนและกลางวัน ฯ

[๒๓๒] ดูกรภิกษุทั้งหลาย วานรเมื่อเที่ยวไปในป่าใหญ่จับกิ่งไม้ ปล่อยกิ่งนั้น ยึดเอากิ่งอื่น ปล่อยกิ่งที่ยึดเดิม เหนี่ยวกิ่งใหม่ต่อไป แม้ฉันไค ร่างกาย(กาย)อันเป็นที่ประชุมแห่งมหาภูตทั้ง ๔ นี้ ที่ตถาคตเรียกว่า จิตบ้าง มโนบ้าง วิญญาณบ้าง จิตเป็นต้นนั้นดวงหนึ่งเกิดขึ้น ดวงหนึ่งดับไป ในกลางคืนและกลางวัน ก็ฉันนั้นแลฯ

พ่อครู ...ดูปุถุชนที่เขาไม่ยึดหรือเบื่อหน่ายในร่างกายนี้ก็ได้อะ เคยดูเฒ่าหัวงูเมื่อคู่ของตนใหม่ แต่ก็ยังไปหาอีหนูใหม่ที่ไม่ว่ายน ส่วนคนเก่าที่ว่ายนแล้วก็ไม่ไฉน แต่พระพุทธรูปเจ้าว่า แม้เขาจะยึด ถ้าจะยึดมหาภูตรูป ๔ นี้ยังดีกว่าชอบกว่า การไปยึดจิตว่าเป็นตนเป็นของตนอีก

เพราะดิน น้ำ ไฟ ลมมันก็ยังหายาบ มันเบื่อหน่ายคลายเองได้ มันเห็นความไม่เที่ยง เห็นความเสื่อมได้ หรือต่อให้คุณจะไปยึดเอาเนื้อหนัง ก็ยังดีกว่าไปยึดเอาจิตโดยความเป็นตน นั้นหาชอบไม่ ไฉนไปยึดเอาจิต เพราะจิตเป็นตัวหลัก ถ้าไม่ศึกษาปล่อยวางจิต จิตเกิดดับๆเร็วยิ่งกว่า

ภาษาที่พูด เร็วกว่าไฟฟ้าหรือระบบดิจิทัลอีก

คนที่ไม่รู้จัก “กาย” ก็จะเห็นว่า ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง นี่เป็นของเรา ทั้งที่เราจะตัดผม ตัดเล็บ ก็ทำได้ไม่เจ็บ หรือให้คนกรอฟันออกไปไม่ถึงประสาทก็ทำได้ หรือขีดผิวนอก อาตมาอธิบายไว้แล้วว่า ผม ขน ฟัน เล็บ ผิวนาง ไม่ใช่กาย ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา เราตัดออกไปได้

ถ้าหาก “นาม” เอื่อมไม่ถึง อันนี้ไม่ใช่กาย แต่ถ้านามเอื่อมไปถึงก็คือกาย

หรือตาอาตมากระทบผลแดงกว้าที่วางบนโต๊ะ ถ้าอาตมายึดว่า น่ากิน น่าเอามาเป็นของเรา เอาแดงกามาเป็นกายของอาตมานะ! แต่ถ้าเราสัมผัสแล้วไม่ได้ยึดถือ ใครจะเอาไปก็ได้ เหมือนเราตัดเล็บออก ก็ไม่มีเวทนาเลย เราขีดผิวนอกไปก็ไม่เจ็บ นี่เป็นวัตถุที่ไม่ใช่เรา ยิ่งสัมผัสสนับตรกองใหญ่ก็ยิ่งไม่ใช่ของเรา

แต่ถ้าไปถามสาวไฮโซ เขารักเล็บไหม? เล็บของฉัน ต้องไว้วางทั้งที่ตัดทิ้งไปก็ไม่รู้สึก แต่เขาวัวของฉัน เขารักเส้นผมเขาอะ แล้วแต่เขายึด ของข้าใครอย่าแตะ ดีไม่ดีก็ประกันไว้ ประกันผิวนาง ประกันส่วนต่างๆ อย่างไม่เคลิ แจคสัน เขาทำสำเร็จเลย จนผิวนางของเขา มีลูกก็ผิวขาวด้วยคนเราแม้แต่เส้นผม ขน เล็บ ฟัน ผิวนางก็หวงแหน เขาได้กาม ได้โลกธรรมมาบำเรอชีวิต ก็คือคนโลภก็กรรมดากๆ คำว่า กายเขาก็ไม่รู้

แม้แต่อยู่ในกายเรา เมื่อเราสามารถรู้ได้ว่า ผม ขน เล็บ ฟัน หนังไม่ใช่ของเรา เราจะแยกกาย แยกจิตได้ แต่คนที่ไม่ได้เรียนจากครูบาอาจารย์สัมมาทิฐิ เขาแยกไม่ได้ว่า ผม ขน เล็บ ฟัน หนังไม่ใช่กายเป็นอย่างไร? ความเป็นกายภายนอกที่เราไม่ได้สัมผัสสัมผัสเลย จะเป็นข้าวของภายนอกมันไม่ใช่ เรายิ่งกว่า คนแยกกายแยกจิตได้จึงไม่ใช่คนธรรมดา จนพวกเราเคยใช้สำนวนว่า “ต้องถอดเกือกให้ได้ก่อน จึงค่อยไปฝึกถอดกาย ถอดจิต!”

เพราะแทบจะเป็นปกติธรรมดาของคนที่ไม่ใส่รองเท้า เมื่อจำเป็นต้องใส่รองเท้า ต้องเอารองเท้าไปด้วย แต่พอเสร็จภารกิจแล้วส่วนใหญ่รองเท้าหายทุกที เพราะไม่รู้จะไปถอดทิ้งไว้ที่ไหน? เพราะไม่คุ้น และไม่ได้สำคัญมั่นหมายว่าเป็นเราเป็นของเรา ทั้งไม่ได้ติดใจว่า รองเท้านี้จะสวยหรือไม่สวย? นั่นก็คือ เราไม่ได้ยึดมั่นถือมั่นว่ามันเป็นกาย ซึ่งความเป็นกาย จะเกิดเมื่อนามธรรมเข้าไปเกี่ยว เอื่อมไปถึง เหมือนกับรองเท้าที่ไม่ได้มีความเป็นเราเป็นของเรา ลักแต่ว่าใส่ เราไม่ได้สำคัญมั่นหมาย ไม่หวงแหนยึดถือ รองเท้าก็ลักแต่ว่ารองเท้า แต่ว่า เมื่อไหร่นามธรรมของเราไปยึดว่ารองเท้านี้ ถูกใจถูกสเบ็ค ก็จะมีความเป็นเจ้าของ คำว่ากาย คำว่าชีวิตก็เกิดขึ้น ดังนั้น ในเบื้องต้น หากถอดเกือกได้ ก็จะมีรู้จักถอดกาย ถอดจิตได้ดังนี้

ดังนั้น ถ้าไม่เข้าใจว่า กาย คือองค์ประชุมของรูปนาม แต่ไปเข้าใจแค่ว่า กายคือ ร่างภายนอก

พอพระพุทธเจ้าตรัสว่า กายคือจิตบ้าง มโนบ้าง วิญญาณบ้าง เขาก็จะฟังแล้วงง! และยิ่งจะงงไปใหญ่ หากบอกว่าผม ขน เล็บ ฟัน หนัง ไม่ใช่กาย

ถ้าไม่รู้กาย จะไปปฏิบัติกายคตาสติก็ได้แต่อย่างหนอ เดินหนอ ก้าวหนอ แคนั้น แม้ที่สุด เมื่อปฏิบัติธรรมต้องไม่ขาดกาย จะเข้าภวังค์อานาปานสติ เขาก็ไปนั่งดู “หายใจเข้า – หายใจออก” เท่านั้น

แม้แต่การจะเข้าใจบุญอย่าง สัมมาทิฐิว่า “บุญคือ การชำระกิเลส ในสันดานให้หมดจด” (สันดานัง ปุณาติ วิโสเทติ มีพระบาลียืนยันชัดเจน) ซึ่งผู้ใดจะชำระได้ก็ต้องรู้จัก “กาย” ของกิเลสให้ได้ก่อน มิเช่นนั้นยิ่งทำบุญ ก็ยิ่งเพิ่ม โลก-โกธ-หลง ให้หนักหนาสาหัสขึ้นไปอีก

และการจะรู้จัก “วิญญาณ” ได้

ก็ต้องรู้ด้วยการมีตากระทบรูป หูกระทบเสียง จมูกกระทบกลิ่น ลิ้นกระทบรส เรียกสั้นๆว่ามีผัสสะ ๓ ต้องมีปสาทรูป โคจรรูป ทำงานกระทบแล้วมีปฏิภิกิริยาที่ทำงานร่วมกัน ทำงานรับรู้เต็มทีครบพร้อม มีสติมันโตก็ชัดเจน ต้องเกี่ยวข้องกันทั้งส่วนนอก

ทั้งส่วนใน ต้องมีนามธรรมร่วมทำงานตลอด คำว่ากายนี้ไม่มีนามธรรมไม่ได้ ต้องมีนามธรรมร่วมทำงานตลอด หรือไปเข้าใจว่าเป็นแค่รูปนาม ประชุมกันเฉยๆก็ไม่ได้

พระพุทธเจ้าตรัสความเป็น “กาย” กับ ความเป็น “สัญญา” ไว้ใน “สัตตาวาส ๙” ซึ่งจะต้องศึกษาความเป็น “สัตว์” ที่เป็น “โอปปาติกะสัตว์” นี้ ในขณะที่มี “วิญญาณฐิติ ๗ อายุตนะ ๒” โดย “การสัมผัสวิโมกข์ ๘ ด้วยกาย สำเร็จอิริยาบถอยู่” จึงจะรู้จักรู้แจ้งรู้จริง ในความสิ้นอาสวะด้วยปัญญาสัมบูรณ์ ซึ่งในวิโมกข์ ๘ นี้ ยืนยันว่า ต้องพร้อมทั้งภายนอกและภายในครบครันบริบูรณ์อยู่อย่าง “เห็นๆ” (ปัสสติ) อีกด้วย

คำว่า “กาย” นั้น จึงมีนัยสำคัญด้วยประการฉะนี้แล

การรอดปลอดภัย

บุญนิยม	নীดี	เยี่ยมยั้งนัก
โปรดพิทักษ์	รักษา	ให้ลูกหลาน
ร่วมกอบปรก่อก	อย่าหยุดยั้ง	ยังยืนนาน
ช่วยสืบสาน	พุทธแท้	เผยแพร่ธรรม
มาฝึกตน	ลดละ	สละกิเลส
ปฏิเสช	ความชั่ว	มั่วถล่ำ
ละโลกีย์	ที่เคยเป็น	เว้นบาปกรรม
ตั้งใจทำ	คุณความดี	ที่ยืนยง
ชาวอโศก	ร่วมสืบทอด	ศาสนา
ละต้นหา	ฝ่าโลกีย์	ที่ติดหลง
แม่น้ำตา	นองหน้า	ยังมั่นคง
เป็นเผ่าพงษ์	พันธุ์พุทธจริง	ยิ่งกว่าใคร
มาบัดนี้	เข้าใกล้	กลียุค
คนนั้นทุกข์	มากล้น	ทนไม่ไหว
เห็นกงจักร	เป็นดอกบัว	กลัวกองไฟ
ต้องตายไป	ในเพลิงทุกข์	คุกมายา
นรกนี้	ที่ตาลเดือด	เชือดคนชั่ว
โหมจันทว	ท่วมท้น	คนบาปหนา
ต่างแดนดิน	ม้วยมุด	สุดทรมาน
อนิจจา	คนบาป	สาปส่งไป
คนที่รอด	ต้องทำ	แต่กรรมดี
ให้เป็นที	พึ่งพา	อย่าเหลวไหล
หนทางรอด	ศีลห้า	พาปลอดภัย
จะสุขใจ	ในความดี	ที่ตนทำ

น้ำแก้วน้อย

แหล่งความรู้ มีอยู่ ทุกแห่งหน
 อยู่ที่ว่า ใครจะสน ขวนขวายหา
 อย่าเชื่อตาม ใครบอก แล้วลอกมา
 มีปัญญา ลองไขว่คว้า มาใส่ตน

มีบ่อน้ำ มากมาย อยู่หลายแหล่ง
 บ่อน้ำแดง มีแฝง ทุกแห่งหน
 มีบ่อพิษ ใส่ความคิด ที่ชอบกล
 ใครแผลงดื่ม ก็สับสน อับจนใจ

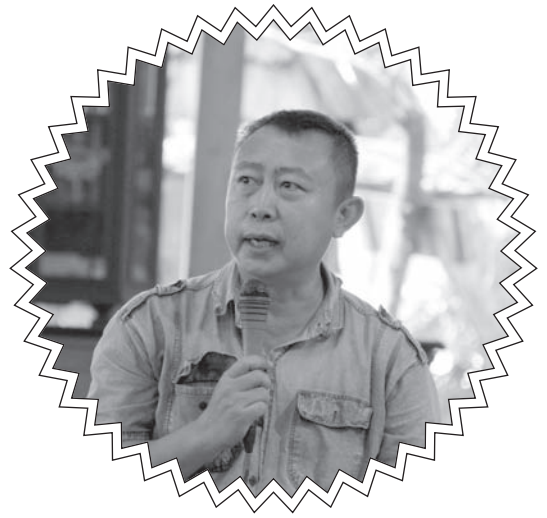
น้ำแก้วน้อย ของฉัน ที่ปั้นแบ่ง
 ไม่ใช่แหล่ง น้ำหลาก จากเทือกไหน
 ไม่อาจจาง น้ำพิษ ที่ติดใน
 ถ้าพวกเขา ฝึกไฟ ในน้ำแดง

ไม่คิดใช้ บทกลอน มาถอนพิษ
 เพียงสะกิด ไม่อาจคิด กล้ากำหนด
 ใครต่อต้าน คงป่วยการ จะชี้แจง
 อาจเกิดความ ชัดแย้ง เป็นส่วนตน

โปรดจงละ ความขัง แล้วพึงเถิด
 น้ำแก้วน้อย อาจบังเกิด เป็นโภชน์ผล
 แต่คงมี เสรีไม่พอ ต่อทุกคน
 ให้หลุดพ้น จากพิษ ที่ติดนาน

พี่คนดี

ชื่อใหม่	นายทิวเมฆ นาวาบุญนิยม
ชื่อเดิม	นายวันชัย ศรีไกรสิทธิ์
เกิด	๑ ธันวาคม ๒๕๐๕
พี่น้อง	๒ คน เป็นลูกคนแรก
สถานภาพ	สมรส
ภูมิลำเนาเดิม	อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
การศึกษา	ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต(รัฐศาสตร์) คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(สาขาวิชาการจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
อาชีพเดิม	ค้าขายช่วยพ่อแม่อยู่ที่บ้าน อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

พบอโศกในวันมหาปวารณา เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยขณะนั้นเป็นนักบวชในมหาเถรสมาคม บวชได้ ๑ พรรษา พอออกพรรษาแล้วคิดถึงโยมแม่ที่บ้าน จึงกลับไปบ้าน บังเอิญวันนั้นโยมแม่ได้นิมนต์พระวัดป่าจากจังหวัดสุรินทร์ มาทำบุญที่บ้าน ได้สนทนาธรรมกับท่าน ประทับใจในวัตรปฏิบัติ เมื่อท่านเอ่ยปากชวน จึงจาริกตามไปในที่ต่างๆทางภาคอีสาน วันหนึ่งท่านได้พามาร่วมงานมหาปวารณาที่พุทธสถานปฐมอโศก หลังจากนั้นก็ได้ติดตามท่านอีกเลย ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตมาอยู่ร่วมปฏิบัติธรรมกับชาวอโศก เนื่องจากสะดุดคำพูดของท่าน**สมณะโพธิรักษ์** ที่ท่านบอกว่า ท่านเป็นพระโพธิสัตว์ ท่านจะมาช่วยหรือชนสัตว์สัตว์โลกที่มากไปด้วยกองกิเลส ท่านสามารถช่วยให้กิเลสรัก โลภ โกรธ หลง ลดลงได้ ไม่ค่อยเชื่อสิ่งที่ท่านพูด จึงเอาตัวเองเข้าไปพิสูจน์ ด้วยการประพฤติปฏิบัติตามที่ท่านสอน ถ้าได้ผลก็จะขอปวารณาตัวเป็นลูกศิษย์ แต่ถ้าไม่ได้ผลก็แสวงหาอาจารย์ที่อื่นต่อ ถ้าหาไม่ได้ก็จะลาสิกขาบท

จากนั้นก็อยู่ศึกษาประพฤติปฏิบัติธรรมกับหมู่สงฆ์ของชาวอโศก จนกระทั่งเกิดศรัทธา เกิดความเลื่อมใสในหมู่กลุ่มของชาวอโศก เชื่อว่าแม่ในกาลขณะนี้ ถ้าเรายังประพฤติปฏิบัติชอบอยู่ เราก็เป็นพระอาริยะได้ และดำริขึ้นมาว่า เราน่าจะปูพื้นฐานให้กับตัวเองใหม่ เพื่อจะได้ปฏิบัติธรรมให้เป็นไปตามลำดับเบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย ให้งามพร้อมในสมณสาธูป จึงได้ลาสิกขาจากพระอาคันตุกะ สมัครเป็นเด็กวัด เพื่อเตรียมตัวบวชให้เป็นไปตามขั้นตอนของหมู่สงฆ์ชาวอโศก

ปี ๒๕๓๐ บวชเป็นสามเณร

ปี ๒๕๓๑ บวชเป็นพระ ระหว่างที่บวชอยู่มีหน้าที่รับผิดชอบหลายอย่าง คือ รับผิดชอบทำหนังสือธรรมะ ตั้งแต่ออกแบบรูปเล่มหนังสือสารอโศก ดอกหญ้า หนังสือธรรมะเป็นเล่มๆ จนกระทั่งเป็นช่างพิมพ์ เมื่อมีโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก ก็ทำหน้าที่เป็นครูดูแลเด็กนักเรียน

ปี ๒๕๓๕ มีความรู้สึกว่ามีคุณธรรมยังไม่ถึงขั้นที่จะเป็นสมณะ จึงแจ้งให้หมู่สงฆ์ทราบ หมู่สงฆ์ก็ให้กำลังใจและให้พากเพียรบำเพ็ญต่อ แต่ก็ยืนยันว่าจะต้องลาสิกขาบท

เมื่อลาสิกขาแล้ว ก็ต้องทำงาน แต่ก็ยังคงเคร่งครัดในศีล ๕ อยู่ ทำงานไปช่วงหนึ่งก็มีครอบครัวทำงานหลายอย่าง เช่น ทำงานเป็นลูกจ้างบริษัท ค้าขาย เปิดร้านอาหารมังสวิรัต เป็นผู้จัดการอยู่กับกลุ่มอาสาสมัครฝ่ายพลเรือนเขตภาคเหนือ ขายสินค้าราคาถูกเพื่อบริการพี่น้องประชาชนในเขตภาคเหนือ และสุดท้ายอยู่ที่ อ.อุ้มทอง จ.สุพรรณบุรี ขายน้ำเต้าหู้ ขายอาหารมังสวิรัต ผลิตน้ำยาล้างจาน แชมพูและครีมนวดสมุนไพร เมื่อประกอบสัมมาอาชีพลงตัวแล้ว ก็ถามตัวเองว่า **ชีวิตนี้จะเอาอะไร จะหาเงินหาทองไปเรื่อยๆจนตายจากมันไป หรือจะกลับไปอยู่กับหมู่มิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อประพฤติพรหมจรรย์** ความคิดนี้ต่อสู้กันอยู่นาน สุดท้ายความคิดว่าที่จะประพฤติพรหมจรรย์ก็ชนะ

ปี ๒๕๔๓ กลับเข้ามาอยู่ในชุมชนปฐมอโคกอีกครั้ง ช่วยขับรถให้ท่านสมณะและหมู่ เป็นคณะทำงานกองทุนเพื่อสังคม(SIF) เป็นคณะทำงานยุทธศาสตร์เกษตรกรรมชาติ นครปฐม

ปี ๒๕๔๔ เป็นรองประธานชุมชน เป็นอยู่ ๓ สมัย

ปี ๒๕๔๕ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมชุมชนปฐมอโคก และเป็นผู้ผลิตปุ๋ยอินทรีย์ (โรงปุ๋ยพลังชีวิต)

ปี ๒๕๕๐ เป็นประธานชุมชน จนถึงปัจจุบัน

ปี ๒๕๕๗ เป็นคณะทำงานสานสัมพันธ์บุญนิยม(สสบ.)

* ปัญหาหรืออุปสรรคในการทำงาน

แก้ปัญหาเรื่องงาน ไม่ค่อยรู้สึกว่ายากเท่าไร แต่ปัญหาเรื่องคนที่ร่วมทำงาน เป็นเรื่องยาก ยาก

เพราะเราไปกำหนดให้เขาทำอย่างนั้นอย่างนี้ไม่ได้ ขึ้นอยู่กับศรัทธาที่เขามีให้กับเรา หรืองานที่เราทำ โดยเฉพาะคนที่เป็นตัวของตัวเองสูง คนพวกนี้ทำงานด้วยยาก ถือว่าเป็นโจทย์ที่หนัก

* แนวทางแก้ไข

คิดแต่ว่า เราจะทำงานร่วมกับคนแต่ละคนที่มีจริตต่างกันได้อย่างไร ร่วมได้มากร่วมได้น้อยก็ขึ้นอยู่กับความจริงของ

แต่ละคน เขาให้เท่าไร เราก็เอาเท่านั้น ไม่ไปตำหนิเขา เรียนรู้อาการอารมณ์ของจิตของเรา เวลาที่กระทบผัสสะ แก้ไขที่ตัวเอง มันจบง่าย จบเร็ว ถ้าคิดจะไปเปลี่ยนแปลงคนอื่น มันยาก

* ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

เรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน ปกติจะเป็นคนแข็งกระด้าง ไม่ค่อยยกย่องใคร มีความรู้และเก่งพอตัว จะพูดจาไม่ค่อยระวัง อาศัยความ

จริงใจอย่างเดียว พอพูดไปคนก็รับไม่ค่อยได้ มีคนชิงชัง รังเกียจ และไม่ชอบใจเยอะมาก แต่ก็ไม่ค่อยแคร์ ต่อมาภายหลังรู้ว่า มันเป็นตัวเลว ตัวไม่ดี ก็กำหนดเป็นอธิศีลขึ้นมา ดำริอยู่ในใจทุกวันทุกคืนว่า เราจะต้องเป็นผู้ที่เลิกยอดในเรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน ก็พยายามทำด้วยความตั้งใจ แต่คนไม่ค่อยเชื่อ มีแต่คนว่า เสแสร้ง แกล้ง ดัดจริต ทำเป็น มารยาทอยู่ได้ บ่อยครั้งมีคนบอกว่า เป็นคนต่อแหล่ ก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร ก็ถามตัวเอง ทำต่อ หรือเลิก จะให้เลิกได้อย่างไร ในเมื่อมันเป็นสิ่งที่ดี ก็เพียรทำต่อ ทำไปเรื่อยๆ ทำให้ดีที่สุด อย่าไปคิดว่า ทำแล้วคนจะต้องเห็นว่า เราเป็นคนที่อ่อนน้อมถ่อมตน แต่ให้ทำเพื่อจะตัดนิสัยที่แข็งกระด้างให้อ่อนน้อม ก็บอกตัวเองสอนตัวเองอยู่ทุกวัน เหตุการณ์ที่ว่านี้ดำเนินมาอยู่สิบกว่าปี ทุกวันนี้คนก็ยอมรับมากขึ้น ดีขึ้นกว่าเดิม คนที่ยังระแวงอยู่ หรือคนที่ไม่เชื่อ ก็ไปว่าเขาไม่ได้ แต่เราวางใจได้แล้ว

เรื่องกิน จะกินอย่างไร ไม่ให้จิตไปเสพความอร่อย ทุกวันนี้ก็กำหนดอธิศีลเกี่ยวกับเรื่องการกินหลายอย่าง เช่น ใครจะทำกับข้าวหรืออาหารอะไรให้กินก็ตาม จะไม่มีการปรุงแต่งอะไรเพิ่มเติม กินอาหารไปก็เรียนรู้อาการของจิตไป อาหารอะไรที่รู้สึกว่ามีติดมาก ๆ ก็กำหนดเป็นเรื่องๆ เพื่อที่จะหยุดกิน แล้วคอยดูอาการของสัตว์ที่มันดินอยู่ภายใน ไม่รู้ว่าจะมีมันหมดเมื่อไหร่ รู้แต่ว่า ทำไปเรื่อยๆ ทำมันทุกวัน พอครบบอกว่า ให้ดับที่เหตุ เราก็ต้องพยายามหาเหตุ และดับเหตุไปเรื่อยๆ ส่วนผลจะเป็นอย่างไร ก็ไม่ต้องไปคำนึงถึงมัน

* คติธรรมประจำใจ

เราไม่รู้หรอกว่า พรุ่งนี้จะมีหรือไม่ แต่เรารู้ว่า วันนี้เรามีชีวิตอยู่ ถ้าเราไม่สามารถลดละกิเลสได้ ชีวิตของเราจะมี “คุณ” และมี “ค่า” ได้อย่างไร (ชาตินี้เป็นได้ก็แค่ “โมฆบุรุษ”)

* เป้าหมายชีวิต

เป็นอะไรก็ได้ ถ้าเป็นแล้วสามารถยังประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านไปพร้อมๆกันได้ และจะต้องเป็นอารยบุคคลที่สูงขึ้นเจริญขึ้นให้ได้

* ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม

ถ้ายังไม่มีภูมิธรรมที่แท้จริงจนเข้ากระแสโลกุตระ อย่าไปแสวงหาความมั่งคั่งร่ำรวยเลย เพราะกว่าจะได้สิ่งนั้นมา เราต้องเอาตัวเข้าไปแลกกับอบายภูมิเป็นจำนวนมาก ต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในนรกอีกนานับชาติ ได้มาแล้วก็ไม่คุ้มหรอก โลกียสุข โลกียรส โลกียารมณ์ ได้มาแล้วก็แค่ชาตินี้เท่านั้นแหละ เป็นสุขหลอกๆ สุขโลกีย์ หาความจริงไม่ได้

●เดียวกับบวชเดียวกันก็ฝึก
กามแล่นลึกยึดจิตไว้
เพียรเรียนรู้สู่สุดใจ
จนกว่าได้ชัยถาวร

พระจิตตหัตถิสารีบุตรเถระ

อดีตชาติของพระจิตตหัตถิสารีบุตรเถระนั้น เคยเกิดอยู่ในยุคสมัยของพระพุทธเจ้า
องค์กัสสปะ สมัยนั้นเองก็ได้สร้างบุญ(ชำระกิเลส) และกุศล(ความดีงาม)เอาไว้แล้ว แต่ก็ได้สร้าง
วิบากกรรม(ผลของการกระทำ) อันเป็นบาป(ความชั่ว)อย่างหนึ่งด้วยคือ **มักกล่าวแสดงความชื่นชม**
ยินดี ยกย่องสรรเสริญคุณของการเป็นคฤหัสถ์ ให้แก่พวกภิกษุได้ฟังเสมอๆ

ก็เพราะการทำบาปนี้แหละ จึงส่งผลบาปให้ท่านต้องชดใช้กรรมในอนาคตกาล อย่างคาดไม่ถึง
ถึงเลยทีเดียวนะ

เมื่อตายจากชาตินั้นแล้ว ก็เวียนตายเวียนเกิดอยู่ในภพน้อยภพใหญ่ จนกระทั่งถึงยุคสมัย
ของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** ทรงอุบัติขึ้นในโลก

ในชาตินี้ได้กำเนิดใน**ตระกูลชาวนาที่ยากจน** มีชื่อว่า **หัตถิ**(ช้างพลาย) มีมารดาชื่อ **สารี**
ใครๆ จึงพากันเรียกว่า **หัตถิสารีบุตร** อาศัยอยู่เขตกรุงสาวัตถี นครหลวงของแคว้นโกศล

หัตถิสารีบุตรเป็นชาวนาที่จนก็จริง แต่เป็นคนเฉลียวฉลาด อ่อนน้อม สงบเสถียรเรียบร้อย
เขามี**ภรรยา**แล้ว แต่ยังไม่**มีบุตร**

เช้าวันหนึ่งหลังจากไถนาเสร็จ
เกิดเหตุโคหนีหายเข้าไปในป่า เขาจึงเข้า
ป่าเที่ยวตามหา จนกระทั่งได้พบโคเมื่อ
เที่ยงวันแล้ว ขณะที่จูงโคกลับบ้านนั้น
ผ่านพระเชตะวันมหาวิหาร เขาถูกความ
หิวกระหายรุมเร้ารุนแรง อดทนต่อไป
ไม่ไหว จึงเข้าไปในพระวิหาร ขออาหาร
ที่เหลือฉันแล้วของภิกษุเอามากิน

ปรากฏว่า อาหารที่เป็นเดน
เหลือของภิกษุมีมากมาย ทั้งเป็นอาหารอันประณีตรสเลิศอีกด้วย เขากินอาหารเหล่านั้นอย่างเอร็ด
อร่อย มีความสุขใจยิ่งนัก บังเกิดความคิดขึ้นทันใด

“ตัวเราต้องตื่นแต่เช้ามีด ทำงานหนักด้วยมือของตนทุกวัน ตลอดชีวิตที่ผ่านมา ยังไม่เคย
เลยที่จะได้ลิ้มอาหารรสเลิศอย่างนี้ แต่พวกภิกษุได้ฉันอาหารอันประณีตที่อร่อยทุกวัน ถ้าเป็นอย่างนี้
เราจะอยู่เป็นคฤหัสถ์ทำไม สมควรออกบวช(เนกขัมมะ)เป็นภิกษุดีกว่า”

คิดสุขสบายๆอย่างนี้ เขาจึงเข้าหาภิกษุทั้งหลาย แล้วขอบวช ภิกษุก็ได้บวชให้แก่เขา

ภิกษุหัตถิสารีบุตรบวชได้เพียง ๓ วัน ร่างกายที่เคยผอมเกร็งนั้น พลันอ้วนท้วนสมบูรณ์
ขึ้นทันตาเห็น เพราะลาภสักการะที่เกิดขึ้นแก่ภิกษุนั้นอุดมนัก

แม้บวชเพราะเหตุแห่งอาหารอันประณีต แต่ภิกษุหัตถิสารีบุตรก็เป็นบัณฑิตผู้ฉลาดในธรรม
ใส่ใจศึกษาเรียนรู้ใน**อภิธรรม**(ธรรมสูงสุดอันเป็นสภาวะจริงแห่งจิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน)เป็นอย่างยิ่ง มัก
แนะนำบอกธรรมแก่เพื่อนภิกษุเป็นอันมาก

แต่เวลาใดที่จิตใจของภิกษุหัตถิสารีบุตร ขาดการกระทำใจในใจให้แยบคายในกิเลส เวลา
นั้นจิตใจก็จะฟุ้งซ่าน ตกอยู่ในอำนาจของกิเลส**กาม(ความใคร่อยาก)** ถูกกิเลสบงการให้ระลึกรถึง
ความสุขในกามเป็นคฤหัสถ์

ครั้งกิเลสรุมเร้าบ่อยๆเข้า ไม่นานเลยบวชอยู่ได้ไม่ถึงเดือน ก็สิ้นความอดทน ภิกษุหัตถิ
สารีบุตรจึงลาสิกขา กลับไปเป็นคฤหัสถ์อยู่กับภรรยาที่บ้านตามเดิม

พอกลับมาใช้ชีวิตอยู่ที่บ้านได้ ๓ วัน ร่างกายก็กลับผอมเกร็งเหมือนเก่าก่อน นี่ก็เพราะความเหนื่อยยากลำบาก และอาหารการกินผิดเคือง ทำให้เขาอดคิดไม่ได้ว่า

“ไม่เห็นจะมีประโยชน์อะไรที่เราเป็นคฤหัสถ์ แล้วต้องมาทุกข์ยากอดอยากเยี่ยงนี้”

เขาคิดวนไปวนมาซ้ำซากเช่นนี้ ทนอยู่เป็นคฤหัสถ์ได้ไม่กี่วันก็กลับไปขอบวชใหม่อีก

ภิกษุหัตถิสาริบุตรได้บวชใหม่อีกครั้ง ก็ยังพากเพียรเรียนรู้ใน**พระสังฆธรรม**(ธรรมที่ดีที่แท้ของผู้มีสัมมาทิฐิ) และก็ยังคงมีอุปการะด้านความรู้แก่เพื่อนภิกษุทั้งหลาย

แต่...บวชได้ไม่นาน ก็ตกอยู่ในอำนาจของกิเลสอีก จิตใจฟุ้งซ่านสับสน กระวนกระวายในกาม กระสันที่จะสึก ต่อสู้ฝืนทนข่มใจไม่สำเร็จ ในที่สุดก็สึกจนได้ กลับคืนสู่เพศคฤหัสถ์อีกครั้งแล้ว

เขามีพฤติกรรมวนเวียนอยู่อย่างนี้ **บวชแล้วก็สึก สึกแล้วก็บวช จนกระทั่งในการบวชครั้งที่ ๖ นั้น** เหล่าภิกษุพากันสนทนาถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น

“ภิกษุหัตถิสาริบุตรนี้ ย่อหย่อนในการฝึกฝนสำรวมจิต(คือการฝึกหนี่ยวรั้งจิตให้สงบจากกิเลส) จึงเป็นไปในอำนาจของจิต(จิตตะ)ที่เหี่ยวไปอยู่”

ดังนั้นเหล่าภิกษุก็พากันขนานนามใหม่แก่ท่านว่า

“จิตตหัตถิสาริบุตร”

อยู่มาวันหนึ่ง ณ โรงฉัน มี**ภิกษุเถระ**(พระผู้ใหญ่บวชได้ ๑๐ พรรษาขึ้นไป)หลายรูป กำลังนั่งประชุมสนทนาอภิธรรมกันอยู่ ในเวลานั้นเอง ภิกษุจิตตหัตถิสาริบุตรซึ่งเป็น**ภิกษุบวชใหม่**ไม่นาน ได้ฟังคำสนทนาอภิธรรมนั้นแล้ว อดใจไม่ได้ที่จะพูดสอดแทรก

ด้วยเหตุนี้เอง **พระมหาโกฏิฐิตเถระ**(ซึ่งเป็นเอตทัคคะ คือ ผู้มีความชำนาญสูงสุดยอดเยี่ยม ปฏิสัมภทา ๔ ได้แก่ ๑. แตากฉานในสารประโยชน์ ๒. แตากฉานในธรรมะ ๓. แตากฉานในภาษา ๔. แตากฉานในไหวพริบ) จึงได้กล่าวตักเตือนในที่นั้น

“หยุดก่อน**อาวุโส**(คำเรียกภิกษุผู้อ่อนพรรษากว่า)จิตตหัตถิสาริบุตร ขณะนี้ภิกษุเถระกำลัง

สนทนาอภิธรรมกันอยู่นั้น ท่านไม่ควรพูดสอดแทรกขึ้นมา ขอให้ท่านรอคอยจนกว่าภิกษุเถระสนทนา กันให้จบเสียก่อน”

พวกภิกษุที่เป็นสหายของภิกษุจิตตหัตถิสารีบุตรได้ยินแล้ว ต่างพากันช่วยพูดว่า

“แม้ท่านมหาโกฏิเถระ ก็โปรดอย่าข่มขู่ท่านจิตตหัตถิสารีบุตรเลย **เพราะท่านจิตตหัตถิสารีบุตรเป็นบัณฑิต ย่อมสามารถสนทนาอภิธรรมกับภิกษุเถระทั้งหลายได้**”

ฟังคำกล่าวของภิกษุเหล่านั้นแล้ว พระมหาโกฏิเถระจึงแสดงภูมิรู้ออกไปทันที

“ดูก่อนอาวุโสทั้งหลาย **บุคคลผู้ไม่รู้วาระจิต(กำหนดรู้จิต)ของคนอื่น** จะทราบข้อนี้ได้อย่างไร คือ

๑. บุคคลบางคนในโลกนี้ **ดูเหมือนสงบเสงี่ยม อ่อนน้อม เรียบร้อย** ตลอดเวลาที่อาศัยพระ ศาสดา หรืออาศัยเพื่อนพรหมจรรย์(เพื่อนที่ประพฤตินิยมร่วมกัน) ที่ดำรงอยู่ในฐานะเป็นครูสั่งสอนให้ แต่เมื่อใด เขาหลีกเลี่ยงจากพระศาสดา หลีกไปจากเพื่อนพรหมจรรย์เหล่านั้น เมื่อนั้นแหละ เขาย่อมคลุกคลี(กิเลสตน) อยู่กับพวกภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา พระราชา มหาอำมาตย์ เดียรถีย์(นักบวชนอกพุทธศาสนา) สวากเดียรถีย์

เมื่อเขาคลุกคลีอยู่กับหมู่(มีกิเลสเป็นเพื่อน) แล้วปล่อยจิต ไม่สำรวมอินทรีย์(ไม่ระมัดระวัง ตา-หู-จมูก-ลิ้น-กาย-ใจ) ชอบคุย ราคะ(ความกำหนัดยินดี)ย่อมรบกวนจิตเขา เขามีจิตถูกราคะ รบกวน ย่อมลาสิกขา(สึก) กลับไปเป็นคฤหัสถ์

๒. บุคคลบางคนในโลกนี้ สัจจจากาม สัจจจากอกุศลธรรม(เหตุแห่งความชั่ว) **บรรลุนาน ทั้ง ๔** (เพิ่งเผากิเลสจนจิตแผ่วแน่สงบจากกิเลส ๔ ชั้นตอน) เขากล่าวว่า เราได้ฉานทั้ง ๔ แล้ว

เมื่อนั้น เขาย่อมคลุกคลี(กิเลสตน) อยู่กับพวกภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา พระราชา มหาอำมาตย์ เดียรถีย์ สวากเดียรถีย์

เมื่อเขาคลุกคลีอยู่กับหมู่(มีกิเลสเป็นเพื่อน) แล้วปล่อยจิต ไม่สำรวมอินทรีย์ ชอบคุย ราคะย่อมรบกวนจิตเขา เขามีจิตถูกราคะรบกวน ย่อมลาสิกขา กลับไปเป็นคฤหัสถ์

๓. บุคคลบางคนในโลกนี้ **บรรลุเจโตสมาธิ(ความตั้งมั่นแห่งจิต) อันไม่มีนิमित(กำหนด หมาย) เพราะไม่ใส่ใจถึงนิमितทั้งปวงอยู่** เขาย่อมกล่าวว่า เราได้เจโตสมาธิอันไม่มีนิमितแล้ว

เมื่อนั้น เขาย่อมคลุกคลี(กิเลสตน) อยู่กับพวกภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา พระราชา มหาอำมาตย์ เดียรถีย์ สวากเดียรถีย์

เมื่อเขาคลุกคลีอยู่กับหมู่(มีกิเลสเป็นเพื่อน) แล้วปล่อยจิต ไม่สำรวมอินทรีย์ ชอบคุย ราคะย่อมรบกวนจิตเขา เขามีจิตถูกราคะรบกวน ย่อมลาสิกขา กลับไปเป็นคฤหัสถ์”

พระมหาโกฏิเถระได้ตักเตือนสั่งสอน แก่ภิกษุจิตตหัตถิสารีบุตรกับพวกสหาย เอาไว้ดังนี้

จากนั้นเพียงไม่กี่วันเลย **ภิกษุจิตตหัตถิสารีบุตรก็ลาสิกขาเป็นครั้งที่ ๖ กลับไปเป็นคฤหัสถ์ อีกแล้ว**

บรรดาภิกษุที่เป็นเพื่อนของเขา ได้พากันเข้าไปหาพระมหาโกฏิฐิตเถระถึงที่พัก แล้วถามข้อสงสัยของพวกเขา

“ท่านมหาโกฏิฐิตเถระ ท่านกำหนดรู้ใจของจิตตหัตถิสาธิปไตยด้วยใจว่า เขาจะเป็นผู้ได้อริหาร

สมบัติ (คือสภาวะสงบจากกิเลสเป็นเครื่องอาศัย) ดังที่ท่านกล่าวเอาไว้ และเขาจะลาสิกขาสิกขาไปเป็นคฤหัสถ์นั้น ท่านรู้ด้วยตนเอง หรือว่าเทวดา (ผู้มีจิตใจสูง)ทั้งหลายได้แจ้งเรื่องนี้แก่ท่าน”

“ดูก่อนอาวุโสทั้งหลาย ผมได้กำหนดรู้ใจของจิตตหัตถิสาธิปไตยด้วยใจตนเองว่า เขาจะได้อริหารสมบัตินั้น แล้วจะสึกไปอีก แม้เทวดาทั้งหลายก็ได้มาบอกเรื่องนี้แก่ผมด้วย”

ได้รับคำตอบแล้วก็ยังไม่คลายใจ ภิกษุเหล่านั้นจึงชวนกันไปเข้าเฝ้าพระศาสดาทูลถามเรื่องที่คาใจอยู่

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ จิตตหัตถิสาธิปไตยได้อริหารสมบัติแล้ว เหตุใดจึงลาสิกขาไปเป็นคฤหัสถ์อีกเล่า”

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พวกเขาอยากได้เป็นท่งกัณฑ์เลย **อีกไม่ช้านาน**

นัก จิตตหัตถิสาธิปไตยจะระลึกถึงคุณของเนกขัมมะ (การออกบวชวันออกจากกาม) ได้”

ชีวิตของจิตตหัตถิสาธิปไตยก็บวช เต็มวันก็สึก เป็นเวลาล่วงเลยผ่านไป ๖ ครั้งแล้ว **บัดนี้ภรรยาของเขาได้ตั้งครรภ์ท้องนูนขึ้น** ดังนั้นเมื่อสึกมาใหม่ๆ นั้น เขาจึงทุ่มเทเรี่ยวแรงเต็มที่ ทำไร่นาตลอดทั้งวัน เพื่อเลี้ยงดูครอบครัวของตน

เช้ามีวันหนึ่ง เขาตื่นนอนแล้วเห็นภรรยาขยับนอนหลับอยู่ ผ่านงูหลดรู้งง น้ำลายไหลออกจากปาก ส่งเสียงกรน มองดูแล้วราวกับร่างที่บวมพองขึ้นอืด น่าสลดสังเวชใจนัก เขาเกิดดวงตา(ปัญญา) เห็นธรรมผุดขึ้นมา

“ร่างกายนี้เน่ารังเกียจจริงหนอ แปรปรวน เป็นของไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ร่างกายนี้หรือที่เรากำหนดยินดี กระทั่งทำให้เราบวชตลอดชีวิตไม่ได้”

พิจารณาเห็นแจ้งอย่างนี้แล้ว ใ้รู้สึกละลายแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง ได้สติเกิดจิตสำนึกในคุณของเนกขัมมะ โดยไม่รอช้า เขาตรงไปหีบผ้ากาสาพัสดร์ที่เก็บไว้ เอามาพาดบา แล้วเดินออกจากบ้าน ปายหน้าไปยังพระวิหาร

ในเวลานั้นเอง **แม่ยาย** ได้เห็นพฤติกรรมของเขาที่เดินจากไปอย่างนั้น ก็รีบเข้าไปหาลูกสาวของตน พอเห็นสภาพที่ลูกสาวนอนหลับอยู่ ก็รู้ได้ทันทีว่า

“เจ้าลูกเขยเห็นสภาพน่าเกลียด น่าสังเวชของลูกสาวเราแล้ว คงเบื่อหน่ายระอาแก้ไขเป็นแน่” คิดแล้วรีบปลุกลูกสาวให้ตื่น

“นางซี้เกียจตื่นเสียที ลูกขึ้นมาไวๆ ตัวของเอ็งเขาเห็นเอ็งนอนหลับน่าเกลียดเหลือเกิน คงเบื่อเอ็งเต็มแก่ เขาออกจากบ้านไปแล้ว คราวนี้เอ็งจะไม่ได้เห็นตัวเอ็งอีกแล้ว”

ลูกสาวยังคงนอนอยู่ แต่ส่งเสียงจ้วเจียอย่างรำคาญใจ

“ช่างเขาเถอะ แม่ไม่ต้องยุ่ง ไม่ต้องห่วง เขาจะไปไหนได้ เดียวอีกไม่กี่วันก็กลับมาเองแหละ” ว่าแล้วก็นอนหลับต่อไป

ฝ่ายจิตตหัตถิสาริบุตรมุ่งสู่พระวิหาร เดินไปก็พิจารณาไป บ่นไปตลอดทาง

“ร่างกายนี้แปรปรวน ไม่เที่ยง เป็นทุกข์จริงหนอ”

“ร่างกายนี้แปรปรวน ไม่เที่ยง เป็นทุกข์จริงหนอ”

ขณะกำลังเดินอยู่นั้นเอง เขาได้**บรรลุโสดาปัตติผล(เป็นพระโสดาบัน)**แล้ว

พอไปถึงพระวิหาร ก็ได้กล่าวขอบวชกับภิกษุทั้งหลาย

“พระคุณเจ้าทั้งหลาย โปรดช่วยเหลือ กรุณาให้กระผมได้บวชอีกครั้งเถิด คราวนี้กระผมขอให้คำมั่นสัญญาว่า **จะบวชเป็นครั้งสุดท้ายจริงๆ** จะไม่มีการสึกอีกแล้ว”

เพราะการที่เขาเคยมีอุปการะแก่ภิกษุทั้งหลายนั่นเอง ทำให้ภิกษุเหล่านั้น**ยอมบวชให้แก่เขาเป็นครั้งที่ ๗**

ครั้งสุดท้ายนี้ ภิกษุจิตตหัตถิสาริบุตรบวชแล้ว มีความเพียรยิ่ง มีจิตแน่วแน่ ไม่ประมาท หลีกออกจากหมู่(กิเลสเป็นเพื่อน) อยู่ผู้เดียว(ไม่มีกิเลสเป็นเพื่อนสอง) ไม่ช้าเลย ก็ได้กระทำให้แจ้งซึ่งที่สุดแห่งพรหมจรรย์(การบวช)อันยอดเยี่ยม เข้าถึงอยู่ด้วยปัญญาอันยิ่งเองในปัจจุบัน ได้รู้ชัดว่า

“ชาติ(การเกิดกิเลส)สิ้นแล้ว พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว กิจที่ควรทำ ได้ทำเสร็จแล้ว กิจอื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้ **ไม่มีอีก**”

พระจิตตหัตถิสาริบุตรเถระได้เป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่งแล้ว** ในบรรดาพระอรหันต์ทั้งหลายในโลก

ถึงแม้จะบรรลุลหกรรมเป็นอรหัตต์แล้วก็จริง ทั้งเป็นผู้ทรงอภิธรรมอย่างยิ่ง บอกลอนธรรม แก่ภิกษุเป็นอันมากอีกด้วย แต่เพื่อนภิกษุทั้งหลายไม่เคยคิดว่าท่านบรรลุแล้ว ยังคงเยาะเย้ยยั่วเย้า ท่านเสมอๆ

“ท่านจิตตหัตถิสาริบุตร ยังไม่สึกอีกหรือ เดียวนี้กิเลสของท่านไม่เล่นงานเอาเหมือนเมื่อก่อนแล้วหรือ ทำไมครั้งนี้ท่านจึงชักช้าอยู่เล่า ยังไม่ถึงเวลาไปหรืออย่างไร”

“ท่านทั้งหลายโปรดรู้ไว้เถิด การที่ผมสึกไปเป็นคฤหัสถ์นั้น ก็เพราะถูกกิเลสพัวพันเอาไว้ แต่บัดนี้ผมไม่เหมาะกับความเป็นคฤหัสถ์อีกต่อไปแล้ว **ผมตัดขาดความเป็นคฤหัสถ์ได้แล้ว มีความไม่กลับไปอีกเป็นธรรมดา**”

นี่คือการประกาศความเป็นพระอรหัตต์นั่นเอง ทำให้บรรดาภิกษุได้ฟังอย่างนั้นแล้วพากันไปกราบทูลพระศาสดา

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ บัดนี้ท่านจิตตหัตถิสาริบุตรกล่าวคำเท็จ ประกาศตนเป็นพระอรหัตต์แล้ว”

พระศาสดาทรงสดับเช่นนั้น ทรงหยั่งรู้ได้ด้วยพระญาณ(ความรู้แจ้งสังขาร) จึงตรัสเปิดเผยให้พวกภิกษุได้รับรู้

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จิตตหัตถิสาริบุตรได้กระทำการไปและการมา ในเวลาที่ตนยังมีจิตไม่มั่นคงถาวร ยังไม่เข้าถึงพระสัทธรรมเท่านั้น **แต่บัดนี้จิตตหัตถิสาริบุตรละบุญ(ไม่ต้องชำระกิเลสอีกแล้ว) ละบาป(ไม่ทำชั่ว)ได้แล้วจริง**”

ทรงรับรองความเป็นพระอรหัตต์ของพระจิตตหัตถิสาริบุตรเถระ แล้วทรงสรุปเป็นคาถาธรรมบทไว้ว่า

**“ปัญญาย่อมไม่บริบูรณ์แก่บุคคลผู้มีจิตไม่ตั้งมั่น
ไม่รู้แจ่มแจ้งในพระสัทธรรม
มีความเลื่อมใสอันเลื่อนลอย
ภัย(กิเลส)ย่อมไม่มีแก่พระชินาสพ(พระอรหัตต์)
ผู้มีจิตอันระคนไม่รัวร์ด
ผู้มีใจอันโทสะไม่ตามกระทบแล้ว
ผู้มีบุญและบาปอันละได้แล้ว
ผู้ตื่น(รู้ทันกิเลส)อยู่”**

ฉวมยพุชา

อาทิตย ๓ พ.ค. ๒๕๕๘
(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๒ ข้อ ๓๓๑
พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๑๓
อรรถกถาแปลเล่ม ๓๖ ข้อ ๗๔๙
อรรถกถาแปลเล่ม ๔๐ ข้อ ๔๑๘
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๖ ข้อ ๑๖๖)

รายงานจาก พุทธสถาน

เดือนมีนาคม ๒๕๕๘

พุทธสถานสันติอโศก

ดูก่อนนิกขุทั้งหลาย บรรดาทางทั้งหลาย มรรคมีองค์ ๘ ประเสริฐสุด บรรดาบททั้งหลาย บท ๔ คือ อริยสัจประเสริฐสุด บรรดาธรรมทั้งหลาย วิราคะ คือ การปราศจากกำหนดยินดีประเสริฐสุด

★ เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑-ส.๗ ชาวสันติอโศกไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๙ ที่ พุทธสถานศาลิอโศก ส่วนที่สันติอโศก มีสมณะเหลือบิณฑบาต ๔ รูป

พ.๔ เป็นวันมาฆบูชา มีญาติโยมมาฟังธรรมก่อนฉัน ๕๐ คน ตอนค่ำมีผู้มาฟังธรรม ๒๒ คน

ส.๗ หมู่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมเดินทางกลับจากงานพุทธาภิเษกฯ โดยสวัสดิภาพ

อ.๑๐ พ่อครูไปศาล เพื่อรับฟังข้อกล่าวหา

พ.๑๑ พ่อครูเดินทางไปบ้านราชฯ

ศ.๑๓ กิจกรรมสุขภาพบุญนิยม ที่สวนบุญผักพีช คลอง ๑๓ มีผู้เข้าร่วม ๖๐ คน สมณะ ๕ รูป (๓ วัน)

ส.๑๔ นักเรียนสัมมาสิกขาไปร่วมงานที่โรงเรียนพุทธเลิศ จังหวัดชลบุรี ๓ วัน

ศ.๒๐-อา.๒๒ กิจกรรมอุโบสถศีล ๓ วัน มีผู้เข้าร่วม ๔๐ คน

อา.๒๙ นักเรียนสัมมาสิกขาเดินทางไปบ้านราชฯ เพื่อช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๙

ดูก่อนนิกขุทั้งหลาย ความเพียรพยายาม เหน็ดเหนื่อยต้องทำเอง ตถาคตเป็นแต่เพียงผู้บอกทางเท่านั้น

★ สมนะแต่ธรรม อัมมรักขิตโต

พุทธสถานปฐมอโศก

อา.๑ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชนและนักเรียนออกเดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๙

ศ.๖ คุณโยมนนทา และลูกๆ หลานๆ มาทำบุญครบรอบสามปี การจากไปของสมณะพุทธชาโต

ส.๗ สมณะ ๒ รูป รับกิจนิมนต์แสดงธรรมงานอบรมสุขภาพพึ่งตนเองที่วัดท่าเสด็จ อ.บางคนที จ.สมุทรสงครามโดยหมอเขียวและทีมจิตอาสาแพทย์วิถีธรรม มีผู้เข้ามารับการอบรมประมาณ ๒๕๐ คน

ส.๑๔ ตอนเย็นคณะครูจัดรายการให้พรก่อนไป เปิดใจก่อนจากของพี่ม.๖ และน้อง ม.๓

จ.๑๖-พฤ.๑๘ คณะครูพานักเรียนทั้งหมดไปเข้าค่ายที่โรงเรียนผู้นำ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี ชื่อโครงการ “ชีวิตสดใส ใส่ใจพัฒนา” วิทยากรจาก

โรงเรียนผู้นำ ให้ความรู้ดีมาก พอมีเวลาได้ไปฟัง การบรรยายสงคราม ๙ ทศ ที่ทุ่งลาดหญ้า ผู้บรรยายมีความสามารถพูดด้วยใจ เก่งมากและต่อด้วยกระโดดหอบสูงประมาณ ๓๐ กว่าเมตร

จ.๒๓ พ่อครูพาออกบิณฑบาตในชุมชน ตอนบ่ายประชุมชุมชนพ่อครูให้โอวาท เสร็จแล้วสมณะเดินดิน ดิกขวีโรนำประชุมต่อ

๑๗.๐๐ น. คุณธนภัทร บัจฉิมม์ อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ ม.ราชภัฏสวนดุสิต และ พ.ท.เพิ่มพร จงประสิทธิ์ นักศึกษาปริญญาเอก คณะรัฐศาสตร์สาขาการเมือง ม.ราม สัมภาษณ์พ่อครูในหัวข้อ “สันติอโศกกับการเมือง” เพื่อทำวิทยานิพนธ์

๑๘.๐๐ น. รายการสงครามสังคม-ธรรมะ การเมือง มือ.กฤษณา ให้วัฒนานุกูล ดำเนินรายการ

อ้ง.๒๔ ตีห้า ที่มสีกขมาตุ คณะครู พา นักเรียน ม.๖ ไปเตรียมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๙

*** สัมภาษณ์กรมกร กุศลโต**

พาสถานศิระะอโศก

เดือนแห่งมาฆบูชา ชาวพุทธทั้งหลายทั่วโลกต่าง ก็รู้ดีว่าเป็นวันที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์ ซึ่งมีความอัศจรรย์ ๔ ประการ หรือที่เรียกว่า “วันจาตุรงคสันนิบาต” ซึ่งหมายความว่า “การประชุมด้วยองค์ ๔” กล่าวคือ มีเหตุการณ์พิเศษที่เกิดขึ้นพร้อมกันในวันนี้คือ ๑) เป็นวันที่พระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้า ๑,๒๕๐ รูป มาประชุมโดยมิได้นัดหมายที่เวฬุวันวิหาร กรุงราชคฤห์ ๒) พระสงฆ์เหล่านั้นล้วนเป็น“เอหิภิกขุอุปสัมปทา” คือเป็นผู้ที่ได้รับการอุปสมบทโดยตรงจากพระพุทธเจ้า ๓) พระสงฆ์เหล่านั้นล้วนเป็นผู้บรรลุพระอรหันต์แล้วทั้งสิ้น และ ๔) เป็นวันที่พระจันทร์เต็มดวงกำลังเสวยมาฆฤกษ์ วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓

★ อ.๑ สมณะดวงดี จิตตบุญโญ พานักเรียนชั้น ม.๑ กลับศิระะอโศก หลังจากเสร็จสิ้นการเข้าค่ายเตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ที่ศาลอโศก

ครูบุญรุ่ง สีดำ พานักศึกษาอศ. สาขาเกษตรกรรม ๒ คน และนักเรียนชั้นม.๒ จำนวน ๒ คน ไปเก็บข้อมูลการวิจัยการปลูกแตงกวาที่บ้านราช

อ้ง.๓ ครูและนักเรียนระดับชั้น ป.๒,๔,๕ จากสันติอโศก กทม. และจากภูผาฟ้าน้ำ จ.เชียงใหม่ เดินทางเข้าพื้นที่ เพื่อเตรียมสอบ LAS

พ.๔ นักเรียนระดับชั้น ม.๑ ม.๒ จากสิมาอโศก เดินทางเข้าพื้นที่เพื่อเตรียมสอบ LAS

พฤ.๕ วันนี้นักเรียนระดับชั้นป.๒,๔,๕ ม.๑ และ ม.๒ สอบ LAS มีครูจาก ร.ร.มารีย์อุปถัมภ์ ๕ คน มาคุมสอบที่ร.ร.สัมมาสิกขาศิระะอโศก

ศ.๖ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต๑๑ จ.อุบลฯ ๑๖๕ คน มาดูงานเรื่องเกษตรอินทรีย์

ส.๗ นักศึกษาปริญญาโท คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศุณย์รังสิต) ๘ คน และอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง ๓ คน มาศึกษาดูงาน เพื่อให้เกิดกระบวนการคิดอันเป็น

ประโยชน์แก่การศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ชาวชุมชนและนักเรียนไปเยี่ยมสมณะแก่เหล่า
วิฑฒโน ที่สวนป่านาบุญ ๒ อ.ธาตุพนม จ.นครพนม
อาจารย์บุญรุ่ง สีดำ นำนักเรียนคณะเกษตร
ศาสตร์ชั้นปีที่ ๒ และรุ่นน้องสัมมาสิกขา ๑๕ คน
ไปจับหนอนที่ลงแปลงเตงกวา ที่บ้านราชฯ

อา.๘ ชาวจีน ๔๕ คน เดินทางมาศึกษาดูงาน
และเรียนรู้วิถีชีวิตในชุมชน และพักค้างที่ชุมชนตั้ง
แต่วันที่ ๘-๑๕ มีนาคม ๒๕๕๘

จ.๙ ดร.อุ๋นเอื้อ สิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้าน, ผู้ช่วยผู้
ใหญ่บ้าน คุณแก่แก่น นิลนนท์ และคุณหมอ
ขวัญตา อุดมรักษ์ พร้อมนักศึกษาปีที่ ๑ สาขา
ธุรกิจพยาบาล ไปประชุมประจำเดือนที่อำเภอกัน
ทรลักษณ์ และรับรางวัลชนะเลิศระดับอำเภอ ในชื่อ
โครงการ “บ้านสวย เมืองสุข”

อิง.๑๐ สมณะถ่องแท้ วินยธโร นำนักเรียนไป
เรียนทำค้างเตงกวาที่บ้านราชฯจากกลับตอนเย็นด.ช.ก้อบั้น
นาวาบุญนิยม ตกจากรถหกล้อ ขณะที่รถกำลัง
ชะลอจอด หัวกระแทกพื้นได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย

พ.๑๑ สัมมนาครูก่อนเปิดเทอม
ชุมชนศิระชอโลกเริ่มออกอากาศรายการ
วีปัสสนาจอข่าว ทางบุญนิยมทีวี เป็นวันแรก

พ.๑๑-พฤ.๑๒ อ.เอนก นาคะบุตรนำคณะทำ
งาน จากจ.เชียงใหม่ ๑๒ คน มาเรียนรู้เรื่อง
จุลินทรีย์ โดยมีอาจารย์บุญรุ่ง สีดำ เป็นผู้บรรยาย

ศ.๑๓ สำนักงานเทศบาลนครหาดใหญ่โดยนายก
เทศบาลนำกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มพัฒนาสตรีหาดใหญ่
๓๘๐ คน มาศึกษาวัฒนธรรมบุญนิยมรอบที่หนึ่ง

ส.๑๔ สมณะถ่องแท้ วินยธโร อาจารย์บุญรุ่ง
นำนักเรียนสัมมาสิกขาไปทำค้างเตงกวาที่บ้านราชฯ
โดยมีชาวชุมชนศรีโคตรบูรณมาร่วมแรงร่วมใจด้วย

อา.๑๕ ปิดเทอมโรงเรียนสัมมาสิกขาศิระชอโลก
ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ และตอน
เย็นนักเรียนร่วมกิจกรรมเลี้ยงส่งชาวจีน

อิง.๑๗-ศ.๒๐ อาจารย์บุญรุ่ง สีดำ นำนักเรียน
ม.ปลาย ๔ คน ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศโครงการ
วิทยาศาสตร์ระดับภาค ไปประกวดโครงการรอบชิง
ชนะเลิศระดับประเทศที่แพชั่นไอร์แลนด์ กรุงเทพฯ

อิง.๑๗ สำนักงานเทศบาลนครหาดใหญ่ โดย
นายกเทศบาลนครหาดใหญ่นำกลุ่มผู้สูงอายุและ
กลุ่มพัฒนาสตรีหาดใหญ่ จำนวน ๓๘๐ คน มา
ศึกษาวัฒนธรรมบุญนิยมที่ชุมชนเป็นรอบที่สอง

อิง.๑๗ อาจารย์มานิต สิทธิศรี นำคณะอาจารย์
จากสถาบัน TDRI ๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

พ.๑๘ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ มาเทศน์โปรด
ชาวศิระชอโลก ชาวไทย ชาวจีน ร่วมกันใส่บาตร

พฤ.๑๙ คุณทรายศิลา ลิ้น และทีมงาน ๕ คน
ซึ่งเป็นตัวแทนอสม. ร่วมกิจกรรมกับโรงพยาบาลส่งเสริม
สุขภาพชุมชนต.กระแซง เดิรณรงค์ใช้เลือดออก

สมณะถ่องแท้ วินยธโร เป็นประธานประชุม
คณะกรรมการหมู่บ้าน ร่วมประชุมเพื่อปรับโครงสร้าง

สร้างการบริหารชุมชน

อ้าง.๒๔ ดร.อุ๋นเอื้อ พานักเรียนชั้น ม.๓,๖ ไปปลูกป่าไว้เป็นที่ระลึก ก่อนจบการศึกษา ตอนเย็นมีงานเลี้ยงส่ง สมณะ คณะครูและชาวชุมชนร่วมกิจกรรม

พ.๒๕ นักศึกษาปวช.๓ จำนวน ๕ คน เดินทางไปบ้านราช เพื่อเข้าค่ายเตรียมม.๖ ตอนเย็นมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

ศ.๒๐-พ.๒๕ ชาวไทย ๖๐ คน เข้าคอร์สสุขภาพ มีอาตบน้อยและจิตอาสาเป็นผู้ดูแล

พ.๒๖ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน(สช.) กันทรลักษณ์ และคณะ ๖ คน มาตรวจห้องเรียน ครุภัณฑ์และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขอขยายหลักสูตรประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาการถ่ายภาพและวีดิทัศน์ และมีการบันทึกข้อตกลงระหว่างวิทยาลัยอาชีวศึกษากับสถานประกอบการบุนุญนิยมนี่เป็นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีของหลักสูตรนี้

อา.๒๙ สำนักงานเทศบาลนครหาดใหญ่โดยนายกเทศบาลนครหาดใหญ่นำกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มพัฒนาสตรีหาดใหญ่ ๓๓๐ คน มาศึกษาวัฒนธรรมบุนุญนิยมนี่ที่ชุมชนเป็นรอบที่สาม (รอบสุดท้าย) ตอนบ่ายครูจิตจรลดา นิลนนท์ นำนักเรียนทุกชั้นปีไปเข้าค่ายออส. ที่บ้านราชธานีอโศก

อ้าง.๓๑ สมณะเดินดิน ดิกขวโร อาจารย์หนึ่งและอาจารย์สอง มาเยี่ยมชุมชนศิรัชอโศก และพูดคุยกับญาติโยมกรณีมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารชุมชน.... หลังจากนั้นชาวชุมชนมีกิจกรรมประชุมบ้าน วัด โรงเรียนร่วมกัน

☆ สดท้ายก่อนจาก.....

การเปลี่ยนแปลงย่อมเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไปเป็นธรรมดา....เป็นความไม่เที่ยงของสรรพสิ่งทั้งปวง.....แต่ผู้นำการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายเหล่านั้น จะมีวิธีการอย่างไรกับการจัดการให้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น.....หล่อหลอมให้ได้ทั้งคน ให้ได้ทั้งงานและจิตวิญญาณของหมู่กลุ่ม เห็นคุณค่าของกันและกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัย และพร้อมที่จะยืนเคียงบ่าเคียงไหล่....ไม่ทิ้งกัน...

✧ *จิตจรลดา นิลนนท์*

พุทธสถานศาลือโคก

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๙ ซึ่งเริ่มตั้งแต่ต้นเดือน เพราะพวกเราเริ่มน้อย ต้องรับเป็นแม่งานกระจายกันไปตามจุดต่างๆ เพื่อให้งานเป็นไปด้วยดี จึงต้องเหน็ดเหนื่อยกันบ้าง แต่ก็มีญาติธรรมจากหลายๆแห่งมาช่วยแบ่งเบางานไปได้มาก จึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ ด้วย

☆ เหตุการณ์ในเดือนนี้

อ.๑-ส.๗ งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๙

อ.๘ คณะกรรมการชุมชนศาลือโคก และคณะกรรมการแพทย์วิถีธรรมประชุมร่วมกัน เพื่อทำความเข้าใจในการทำงานร่วมกันต่อไปในอนาคต

จ.๙ สมณะ พระอัครันตุงกะ ชาวชุมชนนักเรียน และแพทย์วิถีธรรมไปร่วมงานกิจกรรมของ อ.คินดินเจริญสอนที่จัดงานวันเกิดให้อาจารย์แรงเกื้อ ชาวหินฟ้า ที่อ.บางระจัน จ.สิงห์บุรี

สมณะชาวชุมชนและญาติธรรมไปเยี่ยมยายอ่อนที่โรงพยาบาลไพศาลี

อ.๑๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุนุญนิยมนิคมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก มีสมณะล้อมคม ชัมมกิตติโก เป็นที่ปรึกษา

ส.๒๑ สมณะล้อมคม ชัมมกิตติโก นำสมณะ ๔ รูป ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขา ศาลือโคก ไปกิจกรรมของพยาบาลเยี่ยม ที่จัดให้พ่อและแม่ที่บ้านเขาล้อ อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

อ.๒๒ โยมอัมพรทำบุญระลึกถึงแม่และพ่อ มีญาติพี่น้องมาร่วมงานทำบุญหลายคน สมณะล้อมคม ชัมมกิตติโก และสมณะเลื่อนฟ้า สัจจโปเม แสดงธรรม

อ้าง.๒๔ สมณะ พระอัครันตุงกะ ชาวชุมชน ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก ไปร่วมงานบุญกิจกรรม บำรุงคุณตาวิเชียร เสถียร อ.สว่างอารมณ์ จ.อุทัยธานี

พ.๒๕ ประชุมชาวชุมชนบุนุญนิยมนิคมเศรษฐกิจ

พอเพียงศาลือโคก

จ.๓๐ สมณะลือคคม ชัมมกิตติโก สมณะ
เลื่อนฟ้า ลัจจเบโม และกรรมการชุมชนฯ ไปดูงาน
สขจ. และการค้าที่พุทธสถานปฐุมโศก

อ้ง.๓๐ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

★ บอกลที่สุดท้าย

เรียนรู้ดีชั่วให้ชัดเจน แล้วจะมั่นใจในการดำรง
ชีวิตว่า เดินทางถูกต้องแล้ว

✧ *สมณะเข้มแก่น พทาน์โก*

พุทธสถานสีมาโศก

สำหรับเดือนนี้ โครงการเข้าวัดฟังธรรม ที่ทาง
พุทธสถานจัดให้มีขึ้น ยังอยู่ในความสนใจของ
ญาติธรรม ถือว่ายังอยู่ในช่วงขาขึ้น แม้แต่ช่วงมาฆ
บูชา ญาติธรรมที่มาจากข้างนอกก็มาร่วมฟังธรรม
มากพอสมควร ขณะเดียวกันพวกเราส่วนใหญ่ก็
เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

★ เหตุการณ์

อา.๑-ส.๗ สมณะและญาติธรรมไปร่วมงาน
พุทธา ที่ศาลือโคก

พ.๔ วันมาฆบูชา มีผู้มาร่วมฟังธรรม ๘๐ คน

พท.๕ นักเรียน สส.ม.ชั้นม.๒ ไปสอบลาสท์ ที่
ศิระชอโคก

พท.๑๒ ประชุมคณะครูเรื่องการศึกษา, มีมติ
รับนักเรียนที่จะสมัครสอบเข้าเรียนชั้นม.๑, ศิษย์

เก่ามีจิตอาสาเข้ามาช่วย ด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น

ศ.๑๓ ประชุมนักเรียน สส.ม.

ส.๑๔ เด็กนักเรียนและครู ร.ร.บ้านบุปารุง
ประชากราษฎร์ และผู้อายุยาวจาก ต.ตลาด มาร่วม
ฟังธรรม ๔๐ คน

ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อา.๑๕ สมณะกล้าดี, สมณะสร้างไท, สมณะ
มือมั่น, สมณะดินทองไปร่วมประชุมกลุ่มเมฆาโศก
มีผู้มาร่วมผู้ใหญ่ ๒๗ คน เด็ก ๙ คน

จ.๑๖ ศิษย์เก่าร่วมกันเช็คศีล

พท.๑๗ สมณะ ๔ รูปลงอุโบสถฟังสวดปาติโมกข์

ส.๒๑ ประชุมชาวชุมชน

มีผู้มาร่วมทำบุญและฟังธรรม ๙๕ คน

อา.๒๒ อาจารย์ ๑(สมณะบินบน) และสมณะ
โพธิสิทธิ์ และสมณะอังดิน มาแวะพักค้าง, ศิษย์
เก่ารวมตัวกัน มาเช็คศีล

จ.๒๓ ศิษย์เก่ามาสนทนาธรรมกับอาจารย์ ๑
จำนวน ๙ คน

อ.๒๔ อาจารย์ ๑ และทีมปัจฉาฯ สมณะ
ดินทอง เดินทางไปบ้านราชา

ศ.๒๗ นักศึกษาม.ราชภัฏมาศึกษาวิถีชีวิต
ชุมชน ๗ คน (ช.๓, ญ.๔)

★ “ตราบไต่ยังมีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ โลกย่อม
ไม่ว่างจากพระอรหันต์”

✧ *สมณะสร้างไท ปณีโต*

พุทธสถานภูพาน้ำ

ช่วงต้นเดือนนี้ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน
ถิรจิตโต) อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตโต)
สมณะนวกะ ชาวชุมชน คนวัด นักเรียนสัมมาสิก
ขาภูพาน้ำไปร่วมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์
ครั้งที่ ๓๙ ณ พุทธสถานศาลือโคก จ.นครสวรรค์
ปีนี้ในลำธารมีน้อย อากาศร้อน เกิดไฟป่า ลูกกลม
มายังเขตสงฆ์ เฉาก๊วใหม่ไปหนึ่งหลัง เนื่องจากมี

ผู้อยู่ดูแลน้อย และหน่วยดับไฟป่ามีภารกิจดับไฟที่อื่นอีกสองจุดมาช่วยดับไม่ทัน

ช่วงปลายเดือนหมู่สมณะ คนวัด ชาวชุมชน ได้เดินทางมาร่วมงานค่ายม.๖ ค่าย ยอส. งานปลูกเสกฯ ตลาดอารียะ ที่พุทธสถานราชธานีอโศก

☀ เหตุการณ์ในรอบเดือน

พฤ.๕ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชน ประชุมชาวชุมชนญาติ และชาว ชมร.ชม. ที่งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์

จ.๙ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ไปเยี่ยมโยมชะอ้อน หาญสาริกิจ ที่โรงพยาบาลไพศาลี

อ.๑๐ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุมครูปฐมอโศก ที่พุทธสถานปฐมอโศก

พฤ.๑๒-อา.๑๕ นำทีมหนองกะ ร็อกฤฎิ ๒ หลัง

จ.๑๖ อาจารย์ ๒ นำสมณะหนองกะ ทำแนวป้องกันไฟป่า

อ.๑๗ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิโร ไปหาหมอตาทที่โรงพยาบาลมหาราชเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

พฤ.๑๙ สมณะฟังพระปาติโมกข์

สมณะ ๕ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ญาติธรรม ๑ คน นักเรียน ๔ คน ร่วมงานนมทกรรมรักษาศีล ณ ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

ศ.๒๐-อา.๒๒ สมณะ ๙ รูป นำโดย สมณะ ดินดี ลันตจิตโต ร่วมงานนมทกรรมรักษาศีล ที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า ต.ท่าสาย อ.เมือง จ.เชียงราย

ส.๒๑ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิโร กิจนิมนต์ฉันที่บ้านคุณพ่อของคุณพูนศีล จ.กำแพงเพชร

จ.๒๓ สมณะ ๗ รูป นำโดย อาจารย์ ๒ กิจนิมนต์ฉันที่หอมนบุญอโศก จ.แพร่

อ.๒๔ สมณะ ๗ รูป นำโดย อาจารย์ ๒ ประชุมกลุ่มสวนธรรมเลยลัด อ.วังสะพุง จ.เลย

☀ ข้อคิดจากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

โลกไม่ขาดแคลนความรู้เลยไม่ขาดแคลนความฉลาดเลย แต่ขาดแคลนศีลธรรม ที่สั่งคม่วนวายขณะนี้ เพราะขาดแคลนศีลธรรม

☀ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิโร

พุทธสถานราชธานีอโศก

☀ **จ.๒** คุณอุดม ศรีเชียงสา ผู้อำนวยการโรงเรียนสัมมาสิกขาฯ และปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม ไปศึกษาดูงานที่โรงเรียนพระกุมาร จ.ร้อยเอ็ด ร่วมกับครูโรงเรียนเอกชน ๑๒ โรงเรียน

อ.๓ นางสาวขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้านและคุณพูนไท ชูน้ำเที่ยงผู้ช่วยฯ ไปประชุมประจำเดือน ที่ห้องประชุมอำเภอวารินชำราบ นักเรียนชั้น ป.๒ ป.๔ ป.๕ ม.๑ และ ม.๒ สอบ LAS โดยมีครูจากโรงเรียนบ้านเด็กวารินชำราบ คุมสอบ ส่วนครูทางบ้านราชไปคุมสอบที่ร.บ้านเด็ก

จ.๙ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และโรงเรียนสัมมาสิกขาฯ

พ.๑๑ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

พ.๑๑-พฤ.๑๒ ประชุมครูสัมมาสิกขาฯ วางแผนการปฏิบัติงานปีการศึกษา ๒๕๕๕

อา.๑๕ เวลา ๐๕.๐๐-๐๘.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขาฯ วางแผนการปฏิบัติงานปีการศึกษา ๒๕๕๕ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครู สมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

จ.๑๖-พ.๑๘ เวลา ๐๕.๐๐-๐๗.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขาฯ และให้คะแนนนักเรียน

อ.๑๗ ประชุมเตรียมงานปลูกเสกฯ ตลาดน้ำอารียะ ๒๕๕๕ ที่บนเรือ

พ.๑๘ พ่อครูและปัจฉาฯ ไปศิริชะอโศก

ส.๒๑-พ.๒๕ กิจกรรมค่ายแพทย์วิถีธรรมพึ่งตน มีผู้มาเข้าคอร์ส ๒๐๙ คน ดำเนินงานโดยทีม

งานจิตอาสาแพทย์วิถีธรรมพึ่งตน คุณใจเพชร กล้าจน

ส.๒๑ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางไปสันติอโศก

อา.๒๒ ประชุมฝ่ายยานยนต์

พ.๒๕ พ่อครูและปัจฉาฯ กลับมาราชาธานีอโศก
ประชุมครูสัมมาสิกขาฯ ทุกโรงเรียนและผู้ที่
เป็นผู้ประสานงานค่าย ม.๖ ค่ายพื้นวิถีสุมชนเข้มแข็ง

พ.๒๖-ส.๒๘ ค่ายพื้นวิถีสุมชนเข้มแข็ง
นักเรียนชั้น ม.๖ ทุกสัมมาสิกขาฯ

จ.๓๐-ศ.๓ เม.ย. ค่ายเยาวชนอโศกสัมพันธ

★ ศึกษาดูงาน

จ.๙ อาจารย์ขนิษฐา กำเนิดทองนำคณะครู
และนักเรียนโรงเรียนนิคม ๒ อ.สิรินธร จ.อุบลฯ
จำนวน ๕๐ คนมาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๒ นางพุลทรัพย์ รัตนสุภา และคณะเจ้า
หน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลฯ ๑๐ คน
นายภูวเดช ไชยหนู และคณะเจ้าหน้าที่ศูนย์
วิจัยข้าวจังหวัดหนองคายจำนวน ๔ คน

ศ.๑๓ พระวีระ ถ่างทัตและคณะนักบวชจาก
เวียงดนามจำนวน ๔ รูป

ส.๑๔ นายปริญญา สนวนดี ประธานศูนย์ข้าว
ชุมชน ต.ซี้เหล็ก อ.แม่ระมิง จ.เชียงใหม่ และคณะ
จำนวน ๑๓ คน มาศึกษาเรื่องการทำเกษตรอินทรีย์

อา.๑๕ นางธนวันต์ สอนสะอาด นำคณะครู
นักเรียน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจาก ตำบล
ศรีโค ตำบลบึงหวาย ตำบลห้วยชะยุ้ง และตำบล
บึงใหม่ มาเรียนรู้เรื่องสามอาชีพกัญชาดี และสมุนไพร

อ.๑๗ นายเจริญศักดิ์ ยุพา นำคณะครูและนัก
เรียนโรงเรียนโนนค้อลุด อ.พิบูลมังสาหาร ๑๑๐ คน

อ.๒๔ นายอนันต์ พันโนฤทธิ์ รองนายก อบต.
แสนสุข อ.วารินชำราบ นำคณะชมรมผู้สูงอายุจาก
ตำบลแสนสุข ๑๕๐ คน

★ คำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

“ประโยชน์ตนคือเราลด
ประโยชน์ท่านคือเราให้” (๔ ก.พ.'๔๔)

✧ *สม.พ.แก้ว ชาวอุบลฯ*
ปะตรงเตื่อน นาธาบุญนิยม

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

★ **อา.๑-ส.๗** ชาวชุมชน ครู นักเรียนสัมมา-
สิกขา ร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ที่พุทธสถานศาลืออโศก

อ.๑๐ สมณะดินทอง เดินทางกลับสิมาอโศก

พ.๒๒ ราชธานีอโศกมาส่งบุงอองงามที่ชุมชน
หินผาฟ้า น้ำ จำนวน ๓๕ ตัน รับข้าวเปลือก ๙ ตัน
ที่หินผาบริจาคให้ กลับไปด้วย

ส.๒๑-พ.๒๕ ครูรักบุญ ไปร่วมงานอบรมค่าย
สุขภาพแพทย์วิถีธรรม ที่ราชธานีอโศก

พ.๒๕ ครูรักบุญ ร่วมประชุมครูสัมมาสิกขา
วางแผนเตรียมงาน ยอส.

พ.๒๖-อา.๒๙ จัดคอร์สสุขภาพล้างพิษดับ

อา.๒๙ ครู ชาวชุมชน นักเรียนสัมมาสิกขา
เดินทางไปร่วมงานค่าย ยอส. ที่ราชธานีอโศก

จ.๓๐-ศ.๓ นักเรียนเข้าค่าย ยอส.เตรียมงาน
ตลาดอาริยะปีใหม่ไทย

✧ *รักบุญ*

สังฆสถานทะเลธรรม

ระยะนี้มีการเคลียร์พื้นที่บริเวณที่จะสร้างห้องน้ำหญิง มีการตัดต้นไม้ เลื่อยไม้ ส่วนที่จอดรถข้างที่พักรายก็สร้างเสร็จเรียบร้อย จอดรถได้ ๖-๗ คัน และได้รื้อที่พักรายไป ๑ หลัง

อา.๑ สมณะและญาติธรรมชาวชุมชนทะเลธรรม ไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๙

อา.๘ รายการเสวนาธรรมที่ศาลาฟังธรรม

จ.๑๖ สมณะเทินธรรม สมณะนาไท ร่วมประชุมกับชาวชุมชนฯ ร่วม ๒๐ คน

อ.๑๗ สตรีไซส์ล่าเซลล์ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วม ๓๐ คน ที่ส่วนวรรณะ ๙ ชุมชนทะเลธรรม

ศ.๒๐ สมณะเทินธรรม สมณะนาไท จัดอบรมค่ายอุโบสถศีล มีผู้เข้าร่วมประมาณ ๑๕ คน

จ.๒๓ สมณะ ๓ รูป ร่วมประชุมกับชาวชุมชนทะเลธรรมร่วม ๒๐ คน

ศ.๒๗ สมณะเทินธรรม สมณะนาไท เข้าไปบิณฑบาตตลาดย่านตาขาว เย็นสมณะฉันทโสณาพาชาวชุมชนทะเลธรรม ๑ คันรถตู้ ไปร่วมงานศพคุณพ่อเวส ฉางวัง ที่วัดกุฎยาราม เมืองตรัง

ส.๒๘ จัดงานเลี้ยงเอื้ออาทรชวนบุญนิยม ที่หน้าน้ำตกข้างโรงครัว มีสันทนากการ การแสดงออกของวัฒนธรรมชุมชนฯ ซึ่งจัดให้มีเดือนละครั้ง ให้ทุกคนที่มานำอาหารมังสวิรัตมาเลี้ยงดูกัน

อา.๒๙ จัดรายการเสวนาธรรมที่ศาลาฟังธรรมนำโดยสมณะฉันทโส และผู้ร่วมรายการร่วม ๒๕ คน ว่าด้วยเรื่องมานะคือการยกตนและข่มผู้อื่น

จ.๓๐ สมณะฉันทโสและทีมงาน ๑ คันรถตู้เดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯพระแท่นของพุทธ

☀ ผู้ให้ยอมเป็นที่รัก

* สมณะนิกนบ ฉันทโส

เดือนเมษายน ๒๕๕๘

พุทธสถานสันติอโศก

เป็นเดือนที่อากาศร้อนที่สุด พวกเราชาวอโศก มีงานสำคัญประจำปีถึง ๒ งาน ที่พุทธสถานราชธานีอโศก จังหวัดอุบลราชธานี คืองานปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๙ และงานตลาดอาริยะปีใหม่ไทย จัดตลาดบริเวณริมแม่น้ำมูล และฝั่งเมือง มีผู้คนหลังไหลมาร่วมงานอย่างคับคั่ง

☀ เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑ ประชุมผู้บริหารบริษัทพลังบุญ

ส.๔ ชาวสันติอโศก ไปร่วมงานปลูกเสกฯ

ส.๑๑ สมณะ ๘ รูป เดินทางกลับสันติอโศก

ศ.๑๗-พ.๒๓ เข้าค่ายผู้ปกครองและนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนชั้นม.๑ มี ๒๘ คน เข้าค่ายที่สันติอโศก และสวนบุญผักพืช

ส.๑๘ พ่อครูและปัจฉาสมณะมาสันติอโศก

งานศพของอดีตท่านทูตอังกฤษ นายโทมัส เอ็ดเวิร์ด (Thomas Edward Bartrum) หรือคุณทอมมี อายุ ๘๙ ปี ครีธาและใช้ชีวิตเรียบง่ายแบบชาวอโศก กินมังสวิรัตมากกว่า ๓๐ ปี

อา.๑๙ ประชุม ๘ องค์กร

จ.๒๐ พ่อครูไปให้การที่ศาลแขวง เขตดุสิต คดีฝ่าฝืนพ.ร.บ.ความมั่นคง ในการชุมนุมประท้วงของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยปี ๒๕๕๔

พ.๒๒ พ่อครูและปัจฉาสมณะกลับบ้านราชา

จ.๒๗ ประชุมคนวัดฝ่ายหญิง

พ.๒๙ ประชุมกรรมการพาณิชย์บุญนิยม

อตัตทา หิ อตัตโน นาถ โโก หิ นาถ ปโร ลียา
อตัตตนา หิ สุตันเตนะ นาถัง ลภติ ทูลลมัง ตน
แลเป็นที่พึงของตน ใครเล่าจะเป็นที่พึ่งได้ ก็บุคคล
มีตนฝึกฝนดีแล้ว ย่อมได้ที่พึ่งที่ได้ยาก (พุทธพจน์ ๒๕/๓๖)

✽ *ตีพิมพ์แต่ธรรม อัมมรักขิตโต*

พุทธสถานปฐมอโศก

พ.๑ หม่อมสมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน และ
นักเรียน ไปบ้านราช เพื่อเตรียมงานปลูกเสกฯและ
งานปีใหม่อาริยะ เมื่อจัดงานใหญ่ระดับนี้แล้ว
ทางบ้านราชก็นำรถ ๑๐ ล้อ และ ๖ ล้อใหญ่มา
ขนเต็นท์ พัดลม อุปกรณ์สารพัด เพื่อไปใช้ในงาน

ส.๔ สมณะกุสโล และสมณะรับกิจนิมนต์ แสดง
ธรรม และบิณฑบาตที่สวนป่าบุญ๓ ปทุมธานี มีผู้
เข้ารับการอบรมประมาณ ๓๐๐ คน

ส.๑๑ ตอนบ่าย หม่อมสมณะ ชาวชุมชน ไปร่วม
งานศพคุณบังอร อยู่สงค์ ที่วัดธรรมศาลา นครปฐม

อา.๑๒ สมณะไปร่วมงานศพ คุณพ่อชอบ คน
บุญ วัดสุทธาโชน์ ลาดกระบัง ก.ท.ม.

ส.๑๘ นักศึกษา ม.รังสิต หลักสูตรนิเทศ
ศาสตร์มหาบัณฑิต มาศึกษาดูงาน สนทนาธรรม

จ.๒๐ พ่อครูแสดงธรรมเปิดประชุมชุมชน
พอสมควรแล้ว สมณะติกขวิโรเป็นประธานการประชุม
ต่อจากพ่อครู พ่อครูต้องรีบเขียนหนังสือ ตอนเย็น
เป็นรายการสงครามสังคม ธรรมะการเมือง อ.กฤษดา
ให้วิวัฒน์นุกุล ร่วมรายการกับพ่อครู

ส.๒๕ สมณะ ๓ รูป และพี่น้อง ชาวชุมชนเดิน
ทางไปกิจนิมนต์ครบรอบการจากไปของ คุณแม่สม
พงษ์ มั่นคงดี จัดงานที่ ตำบลน้ำพุ อ.เมือง จ.ราชบุรี
พระนักศึกษ ๘ รูป จากมหาวิทยาลัยมหิดล
มาเยี่ยมชมและสนทนาธรรม

อา.๒๖ หม่อมสมณะ ๔ รับกิจนิมนต์แสดงธรรม
งานศพ คุณโยม สมณา หอมจันทร์ แสดงธรรม
ที่บ้านของผู้ตาย

วันที่ ๓๐ หม่อมสมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน
ไปร่วมเผาศพด้วย ที่วัดศรีโลหะราษฎร์บำรุง อ.ท่า
ม่วง จ.กาญจนบุรี เป็นโยนน้ำของสมณะสีลวัณโณ

พ.๒๙ หม่อมสมณะชาวชุมชน ไปร่วมงานฟัง
สวดพระอภิธรรมและฟังธรรมท่านจันทร์ที่วัด
ชลประทาน กรุงเทพฯ ผู้ตายชื่อ คุณแม่ยุพา แซ่ตั้ง

พ.๓๐ ตอนเช้าสมณะบินก้าวออกเดินทางไป
สนามบินสุวรรณภูมิ เพื่อร่วมเดินทางไปกับคณะ
ท่านจันทร์ หัวใจคนไทยสู่ประเทศเนปาล และทีม
งานบุญนิยมทีวี เพื่อหาช่องทางช่วยเหลือพี่น้องที่
ประสบภัยพิบัติแผ่นดินไหว

พุทธสถานศีรชะอโศก

เมษาหน้าร้อนนี้ชาวศีรชะอโศกก็พากันไปร่วม
งานบุญที่บ้านราชเมืองเรือ... เริ่มตั้งแต่การเข้าค่าย
ยอส.ของนักเรียนลัมมาลิกขา... งานปลูกเสก..
งานตลาดอาริยะและงานปีใหม่อาริยะ...สมณะ คณะครู
นักเรียนและชาวชุมชนต่างเข้าร่วมกิจกรรมที่บ้าน
ราชกันอย่างถ้วนหน้า...มีเฉพาะผู้อายุยาวและผู้ไม่
แข็งแรงที่อยู่เฝ้าบ้าน.....ศีรชะจึงดูเงียบเหงาไปถนัดตา
เพราะลูกเล็กเด็กนักเรียนย้ายกิจกรรมมาอยู่ที่
บ้านราชตั้งแต่ต้นเดือนไปจนถึงกลางเดือนโน้นเนะ....
ส่วนที่มส่งเสปียงจากศีรชะก็ส่งไปช่วยงานทุกวัน
โดยเฉพาะหืดฟาง มะละกอ และพืชผักต่างๆ ที่มี
อยู่ในเรือสวนไร่นาของเรา ขอรับรองว่าปลอดภัย
ไม่มีสารปนเปื้อนใดๆทั้งสิ้น

พ.๑-ศ.๓ นักเรียนทุกระดับชั้นเข้าค่ายยุวชน
อโศกสัมพันธ์(ยอส.) ที่ราชธานีอโศกและคณะครู
ช่วยงานจนกระทั่งปิดค่ายยอส. ในระหว่างนี้ชาวชุมชน
ชนส่วนใหญ่เริ่มทยอยเดินทางเข้าร่วมงานปลูกเสกแล้ว

ส.๔ นักเรียนชั้นปวช.๓ จำนวน ๕ คน รับกลด
จากพ่อครู เนื่องจากวันสำเร็จการศึกษา คณะครู
และศิษย์เข้าร่วมแสดงความยินดี ในวันเดียวกัน
นักเรียนทุกระดับชั้นรับขวัญธรรมจากพ่อครู

อา.๕-ส.๑๑ ร่วมงานปลูกเสกและจัดค่ายเตรียม
ม.๑ ที่บ้านราช

อา.๕ คณะครูและทีมงานฝ่ายการศึกษาเข้าร่วม

ประชุมการศึกษาบุญนิยม ที่ห้องประชุมชั้น ๓
เฮือนศุภนัยสุญ บ้านราชธานี

อา.๑๒ เตรียมช่วยงานตลาดอารียะ

จ.๑๓-พ.๑๕ เริ่มงานตลาดอารียะทั้งฝั่งมูน
และฝั่งเมือง นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยม
ศึกษาไปแสดงโปงลางที่เวทีฝั่งมูนและฝั่งเมือง

อ้ง.๑๔-อ้ง.๕ พ.ค. อาจารย์บุญรู้ รุ่ง สีดำและ
คุณหม่อมขวัญตา อุดมรักษ์ ไปบรรยายเรื่องจุลินทรีย์
สังเคราะห์แสง และการทำน้ำหมักเพื่อการเกษตร
แบบไร้สารพิษ ส่วนหม่อมขวัญตา อุดมรักษ์ บรรยาย
เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมที่ประเทศจีน

พฤ.๑๖ ช่วยกันเก็บงานรื้อเต็นท์ ขนเต็นท์ ขน
โต๊ะเก้าอี้ และทำ ๕ ส. ที่บริเวณริมมูนก่อนเดินทาง
กลับบ้านศิระะ

ศ.๑๗ ช่วงเช้ามีปัจฉิมนิเทศนักเรียนก่อนเปิด
ภาคเรียน สมณะและคณะครูให้โอวาทก่อนจะแยก
ย้ายกันกลับบ้าน แต่จะมีนักเรียนจำนวน ๖ คน
ที่ต้องอยู่ทำกุศลเพิ่มในช่วงปิดเทอมนี้ ตอนเย็นมี
ปฐมนิเทศเปิดค่ายนักเรียนเตรียมม.๑ ซึ่งเป็นวัน
แรกที่จัดค่ายในศิระะ

ส.๑๘ เป็นวันที่สองที่นักเรียนเตรียมม.๑ เข้า
ค่าย มีกิจกรรมเรียนรู้ชุมชน โดยโปรดน้าดำหัว
ผู้ใหญ่ในชุมชนโดยมีพี่ๆนักเรียนเตรียมม.๔ เป็นผู้
ดูแล ปีนี้นักเรียนเตรียมม.๑ มีทั้งหมด ๑๙ คน
ตอนเย็นมีการประชุมคณะกรรมการชุมชน ส่วน
นักเรียนเตรียมมีกิจกรรมตรวจศีล

อา.๑๙ วันที่สามของค่ายเตรียมม.๑ สัมภาษณ์ผู้ปกครองโดยสมณะและคณะครู ส่วนนักเรียนเตรียมมีกิจกรรมการแสดงความสามารถพิเศษและตอนเย็นมีกิจกรรมการตรวจศีล

จ.๒๐ วันสุดท้ายของค่ายเตรียมม.๑ ช่วงบ่ายมีเก็บตกการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเพิ่มเติม ตอนเย็นประกาศผลการคัดเลือกนักเรียนเตรียม ม.๑

อัง.๒๑ นักเรียนเตรียมและเพิ่ม.๓ ปิดเทอมตอนเย็นมีประชุมบ้าน วัด โรงเรียน

พ.๒๒-ศ.๒๔ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ครูจิตกรลดา นิลนนท์ และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ พานักเรียนจำนวน ๑๔ คน ไปปรับน้ำหมักผลไม้เพื่อสุขภาพ จากญาติธรรมที่บริจาค เพื่อเป็นทุนการศึกษา ที่อ.ด่านมะขามเตี้ย จ.กาญจนบุรี

พ.๒๒-ศ.๒๔ คณะครูและทีมงานอาชีวศึกษาไปอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) กทม.

ศ.๒๔ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ ไปบรรยายเรื่องสุขภาพดีด้วย ๘ อ. ที่โรงพยาบาลโพธาราม จ.ราชบุรี

ส.๒๕-อา.๒๖ อาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ ไปสอบปริญญาเอก ส่วนคุณไพรัตน์ อาษานอก และคุณหินสร้าง เครื่องบุตร ไปเรียนและพบอาจารย์ปริญญาโท ที่มสธ. นนทบุรี

อา.๒๖ ในช่วงเช้าอาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร เป็นประธานในการประชุมปรึกษาหารือกับคณะผู้บริหาร นำโดยอ.แก่นฟ้า แสนเมือง อ.ขวัญดิน สิงห์คำ และดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ พร้อมทั้งทีมที่ปรึกษา หลังจากนั้นได้เดินทางไปพบพ่อครูที่บ้านราชธานีอโศก ส่วนในช่วงเย็นมีกิจกรรมเอื้อไออุ่นชาวชุมชนศีระอโศก ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน

จ.๒๗ สมณะผืนฟ้า อนุตตโรและสมณะนวกะ เข้าคอร์สสุขภาพ ส่วนทีมงานร้านหนึ่งน้ำใจ เดินทางไปซื้อสินค้าเพื่อขาย ที่จ.อุบลราชธานี

จ.๒๗-อัง.๒๘ ทีมงานคณะครูอาชีวศึกษาศีระอโศก ไปช่วยเตรียมงานประเมิน สมศ. รอบที่สามของ วศว. บ้านราช

อัง.๒๘ ประชุม คณะกรรมการชุมชน

พ.๒๙-พฤ.๓๐ ศิษย์เก่าทยอยเข้าพื้นที่เพื่อเข้า

ร่วมกิจกรรมครบรอบ ๒๕ ปี การศึกษาศีระอโศกซึ่งจะจัดขึ้นในวันที่ ๑-๓ พ.ค.๒๕๕๘

★ กิจกรรมคอร์สสุขภาพ

ศ.๑๗-อัง.๒๑ มีผู้เข้าคอร์สสุขภาพ ๑๖๕ คน อาจารย์ทรายศีล ลิ้นและทีมงาน เป็นผู้ดูแล

ศ.๒๔-อัง.๒๘ มีผู้เข้าคอร์สสุขภาพ ๙๒ คน ทีมจิตอาสาเป็นผู้ดูแล

★ วลีก่อนจาก.....

“การจะเป็นเสี้ยนนั้นไม่สำคัญ... สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจแบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกินนั้นหมายความว่า อุ้มชูตัวเองได้ ให้มีพอมีพอกินกับตัวเอง” พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐

✧ โอบดินฟ้า(อุตรลดา) นิลนนท์

พุทธสถานศาลอโศก

เดือนนี้เป็นบรรยากาศของงานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธประกอบด้วยพิธีแจกกลดนักเรียนสัมมาสิกขา(นร.สส.) ที่จบชั้นมัธยมปีที่๖ และแจกขวัญธรรมนักเรียนสัมมาสิกขาทุกคนที่มาร่วมงานงานเปิดตลาดอาริยะ ครั้งที่ ๓๖ และงานวันปีใหม่ไทยแม้งานทั้งหมดนี้จะจัดที่บ้านราชฯ แต่พวกเขาก็มาร่วมกันเกือบหมดวัดเลย

★ เหตุการณ์ในเดือนนี้

ศ.๓ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชนและญาติธรรม เดินทางสู่บ้านราชฯ โดยรถสัสม่วงและรถตู้เจ้าดี

ส.๔ พิธีแจกกลดนักเรียนสัมมาสิกขาที่จบชั้นมัธยมปีที่๖ และแจกขวัญธรรมนักเรียนสัมมาสิกขา

อ.๕-ส.๑๑ งานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธ

ส.๑๑ ชาวชุมชนและญาติธรรมเดินทางสู่บ้านราชฯ โดยรถตู้เจ้าเบื่อน

จ.๑๓-พ.๑๕ เปิดตลาดอารีเยครั้งที่ ๓๖ ที่ บ้านราชเมืองเรือ ซึ่งเป็นที่ทางราชการให้ความร่วมมือ จัดด้วยที่ทำนาริมแม่น้ำมูลในตัวเมืองอุบลฯ และ งานวันปีใหม่ไทยก็จัดประกอบกันไปด้วย

พ.๑๕ ชาวชุมชนญาติธรรมและนักเรียนสัมมา ลึกขาศาลือโคกกลับพุทธสถานศาลีฯโดยรถตู้เจ้าดี

พฤ.๑๖ สมณะพระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติ ธรรมและนักเรียน สส.ศ. เดินทางกลับพุทธสถาน

อ.๑๙ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ไป ร่วมงานฌาปนกิจโยมมี(พี่สาวโยมแปลก คชสารทอง) ที่วัดไพศาลี อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ประชุม คณะกรรมการชุมชนบุญนิยม เคารฐกิจพอเพียงศาลือโคก

อ.๒๖ สมณะ พระอาคันตุกะและชาวชุมชนไป ร่วมงานบุญกิจนิมนต์ที่บ้านตาวิเชียร เสถียร ที่อ.สว่างอารมณ์ จ.อุทัยธานี

★ บอคิดสุดท้าย

ผู้ใดที่ชัดเจนถ่องแท้ ในสาระสัจจะของชีวิต แห่งตน(ปรมาตถ์)แล้ว ผู้นั้นย่อมมั่นคงอยู่ในธรรม วินัยนี้และกฎระเบียบทุกอย่างที่มีอยู่(สมมุติ)ได้อย่าง มั่นคง นี่คือผู้ที่มีชีวิตที่แน่นอนแล้ว

✧ *สมณะเห็นแก่ตน พตฺวาณีโก*

พุทธสถานสีมาโคก

เดือนนี้กิจกรรมส่วนใหญ่จะไปอยู่ที่บ้านราช เมืองเรือฯ จ.อุบลราชธานี ตั้งแต่งานค่ายยุวชน อโคกสัมพันธ์(ยอส.) งานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๙ ต่อด้วยงานปีใหม่ตลาดอารีเย(๑๓-๑๕ เม.ย.)

ปีนี้งานตลาดอารีเยของกลุ่มวังสีเมฆ จำหน่ายสินค้า คือ ผักสดจากวังน้ำเขียว, เมล็ด พันธุ์, ของใช้หัตถกรรม, เส้นไหมโคราชพร้อมเครื่องปรุง, จานดาวเทียม

ส่วนโซนอาหารจานละ ๑ บาท ขายผักไหม้

โคราช รู้ลึกว่ามีผู้มาอุดหนุนเกินคาด

ช่วงนี้ร้านอาหารมังสวิรัต และร้านใบหญ้าที่หน้า ม.ราชภัฏนครราชสีมา ขอปิดกิจการชั่วคราว เพื่อ ปรับปรุงซ่อมแซมร้านใหม่ คงใช้เวลาเป็นเดือนจึง จะเปิดให้บริการลูกค้าได้

★ เหตุการณ์

ส.๔ สมณะกล้าดี, สมณะสร้างไท, สมณะ สยาม เดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ ที่ราชนีอโคก

อา.๕ ประชุม เรื่องการศึกษา ที่บ้านราช

อา.๕-๑๑ ญาติธรรมไปร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๙ และสอบ ว.บ.บ

อ.๗ เริ่มปิดร้าน มรส. และร้านใบหญ้าเพื่อ ซ่อมแซมใหม่

จ.๑๓-พ.๑๕ ไปร่วมงานตลาดอารีเย ริมน้ำ มูล ที่บ้านราชฯ และกรมเจ้าท่า

ศ.๑๗ ญาติธรรมจากทะเลธรรม มาแวะ รับประทานอาหาร ๑๕ คน

ส.๑๘ มีผู้มาร่วมทำบุญโครงการเข้าวัดฟัง ธรรม ประมาณ ๘๐ คน

อา.๑๙ สมณะกล้าดีและสมณะดินทองไป

ประชุมที่เมฆาอโศก อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

จ.๒๐ ประชุมชาวชุมชน และประชุมเตรียมงานยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๗

ภัณฑะปินบน(อาจารย์๑) และสมณะยังดินมาพักค้าง ๑ คืน

พถ.๒๓-๒๖ งานเข้าค่ายยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๗ เด็กทั้งหมด ๔๘ คน

จ.๒๗ ประชุมครู ปีนี้มีเด็กมาสมัครเรียนสอบเข้าเรียน ม.๑ จำนวน ๕ คน

พถ.๓๐ สมณะฝนธรรม, อ.กมล(หนุ่มเล็ก) เดินทางไปดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

❖ ขอฟากวาทะเด็ดเพื่ออนสะกิดสะกา กิลสโลกในใจคน โดย บหัทม: กานธี

“ทรัพย์ากรในโลก มีเพียงพอที่จะหล่อเลี้ยงคนทั้งโลก

แต่มีไม่เพียงพอ ที่จะหล่อเลี้ยง คนที่มีความโลภเพียงคนเดียว”

❖ สมณะสร้างไท ปณิโธ

พุทธสถานภูผาพ่าน้ำ

ช่วงต้นเดือน อาจารย์ ๑ (สมณะปินบน ถิรจิตโต) อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) นำสมณะนวกะ คนวัด คนชุมชน นักเรียน สส.ภ. ร่วมงานค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์(ยอส.) งานปลูกเสก “พระ” แท้ๆของพุทธ ครั้งที่ ๓๙ และร่วมงาน

ตลาดอารียะ ที่บ้านราชา

ส่วนที่ภูผาก็อยู่กันแบบอรัญญวาสี เน้นความเรียบง่าย ช่วงนี้ต้นบัวก็ออกลูก สำหรับผู้ที่อยู่ก็พลอยไม่บัวที่จะบำเพ็ญเพียร

❖ เหตุการณ์ในรอบเดือน

พถ.๑๖ สมณะ ๙ รูป นำโดยสมณะดินดี สันตจิตโต และอาจารย์ ๒ พร้อมสมณะนวกะ ไปร่วมงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ร้านแม่ก๊กซูเปอร์ ของนายสุทัศน์ ศิริระมุข อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

ส.๑๘ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ ประชุมกับคณะกรรมการชุมชน ศิริระอโศก ที่ชุมชนบุญนิยมศิริระอโศก จ.ศรีสะเกษ

๒๑.๑๙ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะฟ้ารู้ โนภาคโต ประชุมกับชาวชุมชนดอยรายปรายฟ้า เชียงราย

จ.๒๐ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ไปเยี่ยมโยมพ่อนัทธ์ณ์ พักเกตุ อายุ ๗๒ ปี ที่บ้านคำกลาง จ.อุบลราชธานี

อ้ง.๒๑ สมณะ ๖ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ ไปประชุมกับชาวชุมชนบุญนิยมศิริระอโศก ที่อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

พ.๒๒ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิโร ไปหาหมอตา

ที่ร.พ.มหาราชนครเชียงใหม่ ไปกับคุณรอยไท
ฉัตรพลชัยวิริยะ

พ.ศ.๒๓ สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทโธ ประชุมกับ
ชาวชมรมชม

สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทโธ สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต
ประชุมกับคณะผู้ประสานงานบ้านพีชผักและผู้พัก
ค้างที่บ้านพีชผัก จ.เชียงใหม่

อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิกโต ประชุม
กับคณะกรรมการชุมชนเพชรพวงมณี จ.กำแพงเพชร

ศ.๒๔ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิกโต
ไปเยี่ยมคุณบำรุง เชิดชูไทย (น้อย) ที่ต.บ้านไร่ หมู่ ๓
อ.ศรีสำโรง จ.สุโขทัย ซึ่งป่วยเป็นโรคมะเร็งกระดูก

ส.๒๕ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม
คณะผู้ประสานงานชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ที่ลานนาอโศก
จ.เชียงใหม่

สมณะ ๕ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม
ชาวภูผาฟ้า น้ำ ที่ลานนา มีการอนุมัติเจาะน้ำบาดาล
ที่บ้านสวน งบสองแสนสี่หมื่นบาท

อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ประชุมคณะกรรมการ
คร. ที่ลานนา

ช่วงบ่าย สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑
เป็นประธานพิธีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโศก

อา.๒๖ สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทโธ ไปเยี่ยมโยม
สุวรรณ แก้วมณี ที่บ้าน อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่
โดยมีญาติธรรมชาย ๔ คน นำโดย อาบน้ำมิตร
ไปรดน้ำดำหัวโยมสุวรรณ และโยมอู๊ด แก้วมณี
จากนั้นก็ไปเยี่ยมโยมพ่อแก้วลูน รวมชัช อายุ ๙๐ ปี
ต.ประตูป่า อ.เมือง จ.ลำพูน ญาติธรรมไปรดน้ำดำหัว

พ.๒๗ คุณนิวัช ตันตวิวัฒน์ไพศาล และคุณ

คูฟ้า พาศิษย์เก่าสัสมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ มีนักเรียน
อาชีวะฝ่ายหญิง บ้านราชฯ ๔ คน มาฟังธรรม
จากอาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ ที่ลานนา จ.เชียงใหม่

- สมณะแดนเดิม พรหมจริโย สมณะกล้าดี
เทศพหุชโน มาแวะเยี่ยมที่ลานนาฯ และเดินทางไป
หาหมอฟันที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

★ ก่อนบอบบอกฝากแง่คิดจากอาจารย์ ๑

๑. ถ้าเขาวาหรือให้ขุมทรัพย์เรา ให้หนึ่งและขอ
คุณ

๒. ชาวภูผาฯ หากมีงานไหน ถ้าไม่มีคนรับ
เราก็จะรับ

๓. ถ้าคิดว่าจะให้เสียสละก็ให้คิดถึงเราเป็นผู้
เสียสละคนแรก

๔. ถ้าจะได้ลาภให้เราเป็นผู้ได้ เป็นคนสุดท้าย

✧ สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทโธ

พุทธสถานราชธานีอโศก

★ **จ.๓๐ มี.ค.-ศ.๓** ค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ

ศ.๑-๑.๕ สอบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและนักเรียน
ที่จะเข้าเรียนชั้น ม.๑ และ นักศึกษา ปวช.๑

อา.๓ อบจ.อุบลฯ มาร่วมประชุมกับผู้ใหญ่
บ้านบ้านราชธานีอโศก น.ส.ขวัญหินแก้ว ลีวกกลาง
และชาวชุมชน ที่บ้านราช เตรียมงานตลาดอารียะ

ส.๔ พิธีรับกลดนักเรียนที่จบการศึกษาชั้น

ม.๖ ของทุกโรงเรียนสัสมาลิกษา นักศึกษา ปวช.
๓ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศิระชะโศก และ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสัสมาลิกษาวิซซารามและนักศึกษา
ปวส. ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัสมาลิกษาวิซซาราม
และรับขวัญธรรม ที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ

๑๑.๕-๑๑.๑๑ งานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธ
ครั้งที่ ๓๙

๑๑.๕-พ.๑๑ ค่ายดูตัวนักเรียนเตรียม ม.๑
ค่ายที่ ๑ มีการสอบข้อเขียนวันที่ ๑๑ แล้ววันที่ ๑๒
ประกาศผลรอบที่ ๑

๑๑.๑๓-๑๑.๑๙ ค่ายดูตัวนักเรียนเตรียม ม.๑
ค่ายที่ ๒ ประกาศผลวันที่ ๒๐

๑๑.๑๓-พ.๑๕ งานตลาดน้ำอาริยะคืนชีวิตแม่
มูน ๒๕๕๕ ครั้งนี้งานตลาดอาริยะครั้งที่ ๓๖ จัด
๒ แห่งคือ ที่ริมแม่น้ำมูน หมู่บ้านราชธานีโศก
และบริเวณริมแม่น้ำท่าตลาดใหญ่ฝั่งเมืองอุบลฯ

๑๑.๑๗-๑๑.๑๙ ครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัสม
ลิกษาวิซซารามไปร่วมสัมมนาการศึกษาที่ศิระชะโศก

๑๑.๑๘ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางไปสันตโศก

๑๑.๒๐ สมณะฟ้าไท ลิกขมาตุสร้างฝั้นใหม่ และ
ญาติธรรม ๕ คน ไปกิจนิมนต์ที่บ้านคุณจำปา

สุวะไกร หมู่บ้านหนองเม็ก จ.อำนาจเจริญ

พ.๒๒ พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

ศ.๒๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

๑๑.๒๖ สมณะเด่นตะวัน นรวิโร นำสมณะ ๓

รูป และญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจศพ นาย
วินัย โพธิ์ไทรย์ พ่อของ น.ส.สลิทธิพิทย์ โพธิ์ไทรย์
ศิษย์เก่าสัสมาลิกษา ที่ อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร

คณะครูโรงเรียนสัสมาลิกษา และวิทยาลัย
อาชีวศึกษา ๙ คน ไปอบรมพัฒนาผู้บริหาร
และครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง
กลยุทธ์ในการบริหารจัดการศึกษาสู่ศตวรรษที่ ๒๑
ที่โรงเรียนยุตทูต ๒ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์
เป็นประธาน

๑๑.๒๗-๑๑.๑ อบรมโครงการพัฒนาข้อเสนอ
โครงการสร้างเสริมคุณภาพขนาดเล็ก ภาคตะวันออก
เชียงใหม่ โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) มีผู้มาอบรมจาก
จ.อำนาจเจริญ จ.ศรีสะเกษ และ จ.อุบลฯ ๗๕ คน

★ ศึกษาดูงาน

๑๑.๑๔-พ.๑๕ คุณเดมแท้ ชาวหินฟ้า นำคณะ
ชาวจีน ๕๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

๑๑.๒๖ น.ส.สุพิชญาพันธ์ ศรีลาผล และคณะ
จำนวน ๗ คน มาศึกษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
นายวัฒนา ทองศรี และคณะนักศึกษาสาขา
การพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ จำนวน
๘ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

นายบรรทม ชนม์ธรรม และคณะจากกรุงเทพฯ
จำนวน ๒๒ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

๑๑.๒๙ น.ส.เกษรา กองดิน และคณะจาก
อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์ ๑๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตฯ

★ ขอฟาคำสอนพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

“จงยอมเป็นผู้เสียเปรียบ

แล้วเราจะเป็นผู้ชนะในที่สุด” (๑๐ มิ.ย.๔๔)

✧ *สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า*

ปะตรงเต๋อน นาถาบุญนิยม

สังคมสถานหินผาฟ้าน้ำ

★ **ส.๔** นักเรียนล้มมาลิทขาจับเงินขวัญธรรมจากหลวงปู่ สมณะโพธิรักษ์ ที่ราชธานีโคก

อา.๕-ส.๑๑ นักเรียนเข้าค่าย ยอส.(ยุวชนอโคกสัมพันธ)

จ.๑๓-พ.๑๕ ร่วมจัดงานตลาดอารียะ

พ.๑๖ สมณะชูปดินนำนักเรียน ชาวชุมชน กลับหินผาฟ้าน้ำ

นักเรียนกลับบ้าน ปิดภาคเรียนช่วงที่ ๒

พ.๑๓-อ.๒๖ จัดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ

พ.๑๓-อ.๒๘ นักเรียน ม.๑ เข้าค่ายดูตัว เพื่อคัดเลือกเข้าเรียน ม.๑

ศ.๒๔ เจ้าหน้าที่สหกรณ์จังหวัดชัยภูมิ มาให้คำแนะนำตรวจสอบบัญชี

ส.๒๕ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ศูนย์ประทาย มาเยี่ยมชุมชนวิถีชีวิตนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาชุมชน

★ เมื่อใดที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติธรรมบำเพ็ญศาสนกิจทุกวันไม่ว่างเว้น พร้อมพรุ่ง พากเพียรสั่งสมบารมี ใส่ใจ ศึกษาเรียนรู้ ดูภายในกายได้แจ่มแจ้งชัดเจน ไม่ท้อแท้ ท้อถอย คอยใคร่มาลิขิตกับชีวิตที่ดำเนินไปที่ละก้าว อย่างมีลำดับด้วยความมั่นใจ เมื่อนั้นย่อมถึงความพ้นทุกข์ได้อย่างแน่นอนในวันหนึ่ง ชาวหินผาทุกวิถีชีวิตกำลังเดินทางสู่จุดหมายนั้น พร้อมกันเป็นทีม

✧ รัญญู

สังคมสถานทะเลธรรม

★ กิจกรรมสัปดาห์สุดท้ายของเดือน วันเสาร์จัดให้มีรายการเอื้อโถงอนุชนบุญนิยม มีจัดตลาดอารียะขายของถูกต่ำกว่าทุน ทุกวันอาทิตย์ยังมีกิจกรรมเสวนาธรรม เพื่อนำธรรมะไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

แล้วมาเล่าประสบการณ์เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง ในการใช้ธรรมะให้สอดคล้องถูกต้องตรงกับฐานะของแต่ละคนในสังคม

พ.๑ สมณะเทินธรรม สมณะนาไท จัดขบวนการกลุ่มกับชาวชุมชน รถสามคันไปร่วมงานปลูกเสกฯและตลาดอารียะ ที่ชุมชนราชธานีโคก

อา.๑๙ จัดรายการเสวนาธรรม สมาชิกร่วม ๒๐ คน

อ.๒๑ มีการปูกระเบื้องห้องน้ำข้างศาลาฟังธรรม ๑๐ ห้อง

ศ.๒๔-อา.๒๖ ค่ายอุโบสถศีล ผู้เข้าค่ายมาจากสงขลา สิงหนคร ปัตตานี รัชฎา ตรัง ฯลฯ

ส.๒๕ ทำวัตรเช้า สมณะเทินธรรมแสดงธรรมให้กับสมาชิกอุโบสถศีล ตอนบิณฑบาตนำข้าวค่าน้ำเดินธรรมยาตรา กลับมาร่วมกิจกรรมทำอาหารเที่ยงฟังธรรมจนถึงบ่ายสาม จากนั้นไปบำเพ็ญกวาดลานทรายในเขตสงฆ์ ค่าก่อนนอนฟังธรรมจากพ่อครูฯสมณะโพธิรักษ์ จากทีวีช่อง BOONNIYOM สรุปรธรรมที่ได้ประทับใจ

อา.๒๖ ทำวัตรเช้าฟังธรรมจากพ่อครูฯจาก BOONNIYOM TV สมณะนาไทสรุป ตอนบิณฑบาตนาโยงมีข้าวค่าน้ำไปเดินธรรมยาตรา เที่ยงมีรายการเสวนาธรรม ที่โรงครัว บ่ายสมณะนาไทจัดรายการเปิดใจก่อนจาก

คุณไม่ร่มนำรถมาจากบ้านราชฯมาขนไม้มั่งคุดไปใช้งานที่บ้านราชฯ

ประชุมชุมชนฯ และมีการสรุปรงานค่าน้ำ

จ.๒๗ ประชุมกรรมการและชาวชุมชนฯ

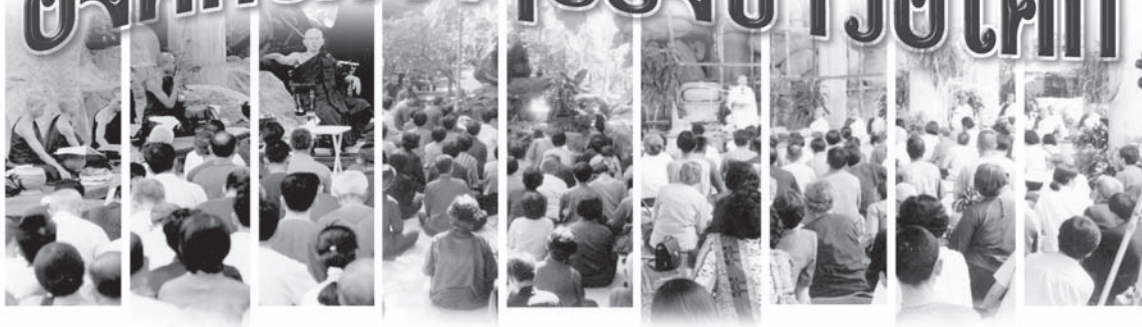
อ.๒๘ สมณะนาไท(อิสสรชน)ไปปลูมอโคกเพื่อย้ายเครื่องกลหนักและเตรียมข้าวของมาเปิดตลาดอารียะ ขนปุ๋ยมาลงแปลงผักแปลงนาและแจกจ่ายสมาชิกนาข้าวไร่สารพิษกลุ่มนาข้าวแสนต้น

★ ขยะมนุษย์ก็คือคนที่เกิดมาแล้ว

เห็นแก่ตัวเอาเปรียบสังคม

✧ สมณะนี้กนบ ดันทุไต้

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

รายงานการประชุมคณะกรรมกร มูลนิธิธรรมสันติ

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ (๒๒ ก.พ. ๒๕๕๘)

-ผู้เข้าประชุม กรรมการ ๘ คน, กรรมการมูลนิธิบุญนิยม, กรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม, กรรมการธรรมทัตน์สมาคม

-การสนับสนุนองค์กรเอกชนสาธารณประโยชน์ในการจัดการสุขภาพชุมชน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข แจ้งการขอรับการสนับสนุนงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๙ เพื่อใช้ในการดำเนินงานขององค์กรเอกชนสาธารณประโยชน์ในการจัดการสุขภาพชุมชน ยื่นเสนอโครงการภายในวันที่ ๓๐ เม.ย.'๕๘ ที่ประชุมรับทราบ

-อาคารตะวันงาย ๑ จะปรับปรุงประตูรั้ว การเดินสายไฟฟ้า อินเทอร์เน็ต และการติดตั้งเสาอากาศทีวี จะต้องแจ้งกรรมการก่อน, รณรงค์การแยกขยะสดไปทิ้งในที่ทิ้งขยะสดของชุมชน

-การรับบริจาคที่ดิน ตามมติที่ประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ ก.ย.๒๕๕๗ ให้หา

ข้อมูลรายละเอียดของที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๔๙๙ ต.หนองหญ้าไซ อ.หนองหญ้าไซ จ.สุพรรณบุรี เนื้อที่ ๒ ไร่ ๓ งาน ๔๖ ตารางวา ของนางลำยอง ชาวหินฟ้า ที่ดินดังกล่าวเป็นป่าไม้ ซึ่งได้บริจาคให้มูลนิธิธรรมสันติ ที่ดินแปลงดังกล่าวมีต้นไม้สัก แต่ยังไม่โต ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นสมควรรับ

รายงานการประชุมคณะกรรมกร มูลนิธิบุญนิยม

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘(๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘)

-รับบริจาคที่ดินจากญาติธรรมหินผาฟ้าน้ำให้ มูลนิธิ ๔ แปลง มี ๑.นายยังตั้ง แซ่ลี โฉนดเลขที่ ๒๐๒๕๒ ต.หนองไผ่ อ.แก่งคร้อ จ.ชัยภูมิ เนื้อที่ ๒๗ ไร่ ๓ งาน ๒๐ ตารางวา เป็นที่นา

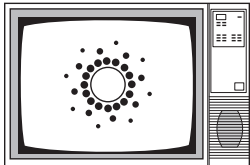
๒.นางนพพร ขวัญสำราญ ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง บ้านพักอาศัยชั้นเดียว บ้านเลขที่ ๙๘ โฉนดเลขที่ ๑๔๙๘๗ ต.หนองไผ่ อ.แก่งคร้อ จ.ชัยภูมิ เนื้อที่ ๒๔ ตารางวา เป็นที่ในตลาดแก่งคร้อ

๓.นายสุขสวรรค์ นันทเมธิรินทร์ บริจาคที่นา

สองแปลงติดกัน พื้นที่รวม ๑๐ ไร่ ๒ งาน คือ น.ส.๓ก. เลขที่ ๕๗๘๕ และ ๕๗๘๔ ต.หนองพุ่ม อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ เนื้อที่ ๘ ไร่ และ ๒ ไร่ ๓ งาน

รายงานการประชุมคณะกรรมการ

ธรรมนูญสมาคม

ธรรมนูญที่สิบสาม

★ การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๕๘

วันอาทิตย์ที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๖๕ ราย จากจำนวนสมาชิกธรรมนูญที่สิบสาม ๔,๖๓๗ ราย

-รายงานจำนวนสมาชิก ณ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๘ มีจำนวนสมาชิกรวมเป็น ๔,๖๓๗ ราย

-การเผยแพร่หนังสือธรรมะ และสื่อรูปแบบต่างๆ เช่น CD, VCD, DVD, MP3 และหนังสือที่ขายดี ได้แก่ หนังสือสุขภาพคุณหมอเขียว

-หนังสือออกใหม่ มี ๓ เล่ม กว่าที่จะถึงอรหันต์ คำบุญคือบาป รู้คนซังรู้ทุกข์ซังสัตว์

-ความร่วมมือจากร้านค้าต่างๆในการเผยแพร่สื่อลดลงมาก ยังคงเหลือสมาชิกจิตอาสาของคุณหมอเขียว ๓-๔ ราย

-ได้นำหนังสือธรรมะและสื่อรูปแบบต่างๆไปจำหน่าย ในงานประจำปีของชาวอโศก ดังนี้ งานพุทธาภิเษก งานปลูกเสกฯ งานตลาดอาริยะร่วมขายในตลาดอาริยะได้กำไรอาริยะ ๔๔,๔๕๕ บาท บริจาคร่วมงานตลาดอาริยะ ๕๐,๐๐๐ บาท

-การบริจาคประจำเดือน

-บริจาคหนังสือพิมพ์ประจำวันให้กับหน่วยงานต่างๆ เป็นจำนวนเงิน ๔,๖๖๙ บาท

-บริจาคเงินให้ส่วนกลาง(กองทุนสาธารณโมคิ) จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท

-บริจาคเงินให้หน่วยงานจรรยา และ รพก. จำนวน ๔,๐๐๐ บาท

-การบริจาคทั่วไป

-บริจาคหนังสือร่วมงานฌาปนกิจศพ, วิทยากร, ผู้ทรงคุณวุฒิที่มาเยี่ยมสันตโศก, ญาติธรรมที่ทำวิทยานิพนธ์ ๒๑,๕๐๐ บาท

-บริจาคหนังสือพิมพ์ให้รายการวิปัสสนาข่าว บุญนิยมทีวี เป็นรายวัน วันละ ๙๐.๒๙ บาท

-การเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๘-๒๕๖๐

นายดาบบุญ ดิรัตน์ นายกสมาคม

น.ส.ดินนา โคตรบุญอารยะ อุปนายกคนที่๑

น.ส.ผ่องบุญ นาวาบุญนิยม อุปนายกคนที่๒

น.ส.ต้นแก้ว พุทธสอน อุปนายกคนที่๓

นายอดิศักดิ์ คลังเจริญกุล ประชาสัมพันธ์

น.ส.ขวัญผ่อง รักพงษ์อโศก เทรย์ญาติ

น.ส.น้อมขวัญ ปัฐยาวัต เลขานุการ

น.ส.ประภาณี กัมมทริพย์ นายทะเบียน

นางสมพร เกียรติกิตติสรณ์ ปฏิคม

นายดาบบุญ ดิรัตน์ นายกสมาคม เป็นผู้จัดการสมาคม โดยตำแหน่ง

นางประไพ ศุภรสมิต เป็นผู้ตรวจสอบบัญชี

-รับบริจาคที่ดินและอาคารพาณิชย์ จากนาย ประเสริฐ วิจิตรโสภณ โฉนดเลขที่ ๘๔๔๗๖

ต.คลองกุ่ม อ.บึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๑๖ ตารางวา พร้อมอาคารพาณิชย์ ๓ ชั้น เลขที่ ๖๗/๘

ขนาด๔x๑๒ เมตร ให้ธรรมนูญฯใช้ประโยชน์

รายงานการประชุม

ชุมชนปฐมอโศก

★ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ (๒๓ มี.ค.๒๕๕๘)

ประธาน พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ สมณะ ๑๓
รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป ลิกขมาตุ ๗ รูป
ผู้เข้าร่วมประชุม กรรมกร ๑๔ คน ชาว
ชุมชน ๘๔ คน

♣ พ่อครูให้โอวาทเปิดประชุม

ที่นี้เรื่องอะไรก็พูดกันไปหมดแล้ว รู้ดีหมด
ยังเหลือแต่ทำอย่างเดียว ทำให้ได้

ราชาหนีโศก เหมือนน้องหรือลูกของปฐมอโศก
เงินที่ได้จากปฐมอโศกนำไปพัฒนาบ้านราชทั้งหมด
ตอนนี้การศาสนา ถ้าใครจับกระแสรังคมนตรีฯ
ทั้งธรรมกายและเถรวาทมาก กำลังเซ ป่วย พ่อท่าน
ลงน้ำหนักมากในการยืนยันเรื่องศาสนา โศกเซียล
มีเดียเป็นตัววัดค่ากระแสรังคมนตรี พ่อท่านเปิด
พระไตรปิฎกว่าเลย นี่ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่ดี ป่านนี้เรา
จะได้รับการโต้ตอบกลับแล้ว

พวกเราก็คงอยากรจะให้สิ่งที่ตั้งงามเจริญขึ้น
สังคมของพวกเราไม่มีเหตุการณ์รุนแรง หยาบคาย
เป็นเมืองอาริยบุคคลจริงๆ แต่ ๑. ทวนกระแสร
รสนิยมของชาวโลกเขา จึงเผยแพร่ได้ช้า เจริญช้า
๒. พวกเขาปฏิบัติไม่ค่อยได้ ๓. ที่พวกเราอยู่ได้
เพราะคนข้างนอกเขารู้ว่าดี แม้จะขัดแย้งกับ
รสนิยมของพวกเขาก็ตาม เขาก็จำนน ข้อสำคัญ
พวกเราอย่าพึ่งเอง

-ฝ่ายทะเบียนแจ้ง สมาชิกชุมชนทุกฐานะมี
๒๔๕ คน บ้านอยู่อาศัยในชุมชน ๕๖ หลัง

-มีผู้ขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกชุมชน ๓ คน

-คุณจู่ วันทนา จะนำแม่ที่ป่วยมาพักรักษาที่
พลาภิบาล (สมณะเดินดินกล่าวว่า มีหลักการใน
ส่วนกลางที่บ้านราชว่า ถ้าใครมีพ่อ-แม่ที่ป่วย ก็ให้
เอาพ่อ-แม่มาอยู่ที่โสังปัว ซึ่งมีที่กว้างขวาง มีการ
เข้าเวรช่วยกันดูแล นี่เป็นการแก้ปัญหาที่บ้านราช
เพื่อปฐมอโศกจะนำไปใช้บ้าง

-ฐานะแรงรักช่วงนี้ไม่ได้ทำนาปรัง แต่ปลูก
ผักแทน ซึ่งส่งเข้าชุมชนเดือนนี้ ๗๔๑ กก.

-บริจาคเงินช่วยงานปลูกเสกฯ ๕๐,๐๐๐ บาท

-สื่อบุญนิยมปฐมอโศก ระบายการทาง
บุญนิยมทีวี ดังนี้ ธรรมะกับเยาวชนคนรุ่นใหม่

บอกเล่าข่าวโศก สุขภาพบุญนิยมปฐมอโศก
วิปัสสนาขาว วิเคราะห์ข่าววิปัสสนา

♣ โอวาทปิดประชุมโดยสมณะติกขวิโร

ปัญหาหนึ่งที่เกิดกับชุมชนชาวโศกเกือบทุก
ชุมชนคือ การทุจริตจะคล้ายๆกัน คือเพราะไว้ใจ
ภัยจึงตามมา ถ้าอยู่กันไปนานๆ ไม่มีการสังวรระวัง
เพิ่มอธิศีลให้ตัวเองมากขึ้น ไม่ขึ้นทำกิจวัตรที่ศาลา
นานๆไปก็จะค่อยๆเสื่อมไปเรื่อยๆ อุกุศลธรรมจะ
ค่อยๆมาครอบงำ อนุสัยต่างๆมารู้ลามาก็จะ
แทรกตัวขึ้นมา

พ่อท่านให้ระวังอนันตริยกรรมข้อหนึ่งคือ
เคยล้มมาทัญญู พ่ออยู่ๆไปก็เห็นตรงกันข้ามคือ
มีจฉมาทัญญู ซึ่งเกิดจากสาเหตุคือ พฤติกรรม
ความคิด การมีลาภ ยศ สรรเสริญ มีการยอมรับ
มากขึ้น มีลาภสักการะมากขึ้น งานเราก็เยอะ
มาก ไม่มีเวลาตรวจสอบ ไม่มีเวลากลับกรอง ทุก
อย่างพวกเราไว้วางใจกัน บางแห่งคนที่เป็นตัว
หลักของชุมชน กลับไม่ขึ้นศาลา พ่อท่านสมณะไม่
รู้จักเลย อย่างนี้มีความเสี่ยงค่อนข้างสูง เพราะ
ความไว้ใจ ภัยจึงตามมา เราจึงต้องมาช่วยกัน
ตรวจสอบให้สะอาดบริสุทธิ์

รายงานการประชุม

ชุมชนราชธานีโศก

★ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘(๑๑ มกราคม ๒๕๕๘)

-ฐานงานกสิกรรม พี่น้อง ว.บ.บ.ได้ร่วมกัน
ปลูกพืชผักต่างๆ เพื่อต้อนรับงานตลาดอาริยะ
ระบบน้ำสวนไวพลังทำฝายแล้ว ระบบน้ำดีขึ้น

-ฐานงานขยะ หลังงาน ว.บ.บ.มีการจัดวาง
ทุกอย่างลงตัวขึ้นมาก โดยมีผู้เชี่ยวชาญจาก
พุทธสถานอื่นมาช่วย ขอให้แต่ละบ้าน แยกขยะทิ้ง

และขยชขายได้ แผนกจัดซื้อหากต้องการซื้อสิ่งของ ให้แะไปดู่ที่ฐานงานขยชก่อนที่จะไปซื้อใหม่

พ่อครูแจ้งว่า เรือทั้ง ๗ ลำ ยกให้สขจ.ดูแลสขจ. คือสถาบันขยชวิทยาด้วยหัวใจ เอาหัวใจมาใส่ขยช มุ่งมั่นให้เกิดคณะขยชวิทยาให้เกิดสถาบันวิทยาลัยโรงงานของวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการ ยกให้สขจ.ดูแลเรือ ตกแต่งให้สวยงาม และยกให้นักศิลปะยกเรือไว้บนหิน ตกแต่งดูแลให้เป็นศิลปะที่น่าดู

-ฐานงานโรงสี การซื้อข้าวเสร็จเฉพาะที่อุบลฯ ส่วนที่เหลือเงิน ๒ ล้าน ผากไว้ให้กลุ่มยโสธรรับซื้อ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ รวมรับข้าวบริจาค ๓๗ ตัน ในรายละเอียดก็ยังมีปัญหาอยู่บ้าง เนื่องจากยังไม่เกิดความชำนาญเท่าที่ควร แต่การทำงานก็เป็นไปได้ด้วยดี โครงการข้าวแสนตันอยากให้อีกหน่วยงานช่วยกันเดินไปด้วยคุณภาพ โรงสีต้องการสร้างขยชมีคุณธรรม คุณภาพร่วมกับแพทย์วิถีธรรม ให้ที่ห้องช่วยผลักดัน

-ฐานการศึกษา พ่อครูอยากให้อีกหน่วยงานเปิดแผนกเรือ การต่อเรือไม้ เรือเหล็ก เพราะเราเป็นบ้านราชเมืองเรือ เรามีแม่น้ำมูล ขณะนี้เรามีเรือกระแชง ๑๗ ลำ เรือเอี่ยมจิ้น ๓๔ ลำ พ่อครูตั้งใจปลูกชีวิตแม่น้ำมูล สมณะพอแล้วเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ อยากให้เด็กๆ ได้เรียนรู้สิ่งเหล่านี้ไว้ จะเป็นประโยชน์มากในอนาคต

-ฐานอุทยานบุญนิยม ยืนยันการไม่ใช้ถุงพลาสติกโดยเด็ดขาด ให้ลูกค้าช่วยล้างภาชนะ

-สมณะถักบุญแจ้ง ปีนี้เราจะพบรายจ่ายหนัก เช่น การถมที่ปรับพื้นที่แปลงนา หลังพระพุทธโตถึงลานสร้างสมเด็จปู่ เราจะเร่งการถมที่การปรับที่ ให้เสร็จก่อนงานตลาดอารียะ เพราะจะทำเป็นลานจอดรถ, วัตถุประสงค์ปุ๋ยจะเข้าแสนตัน, ลูกธัญที่ ๓๐ ไร่, ขนย้ายเรือ ๕ ลำ จากหน้าโรงขยชไว้ใกล้เมรุเผาศพ เพื่อรองรับฐานงานอาชีวะศึกษา การใช้ไฟฟ้าในชุมชนให้ใช้ ๑๑๐ โวลต์ ที่ริมมูล จะต่อไฟฟ้าใช้ในกิจกรรมเสริมโซล่าเซลล์ บริษัท TOT จะมาทำระบบอินเทอร์เน็ตให้เสถียรมากขึ้น

♣ ไอวากพอกุ

บ้านราชเป็นแหล่งสร้างรูปแบบสร้างระบบ ตาม

ทฤษฎีโลกุตระ สร้างด้วยมือเปล่า ไม่ใช่ทุนนิยม ทำไปเรื่อยๆ อาตมาได้ออกแบบทฤษฎี ๑๙ ข้อ ในหนังสือสรรค่าสร้างคน ค่อยๆศึกษาดูดีๆ สร้างบ้านสร้างเมืองสร้างสังคม เศรษฐกิจการเมือง ฐานงานย่อยๆ สร้างด้วยหลักเกณฑ์บุญนิยม

อาตมาคิดว่า ศิล ๕ เป็นพื้นฐาน ถ้าไม่มีทั้งหมดความเป็นคน เป็นปรากฏการณ์วิทยา แนวใหม่ของโลก การศึกษาสร้างคน ที่สำคัญเป็นการศึกษาใหม่ช่วยกันดูแลรุ่นเด็ก รับความรู้สึบทอดเรานับวันแต่จะตาย ถ้าไม่สืบทอดมันจะสูญอนาคตเด็กต้องเข้าใจ ผู้ใหญ่แต่ละปีมีมากก็คนออกไปไม่ใช่น้อย เอาใจใส่การศึกษาช่วยกัน ขอย้ำ ลำทับให้เข้าใจ เอาใจใส่ให้ทรัพย์ที่เป็นคุณสมบัติ เนื้อแท้ ทำเพื่อไว้ ช่วยกันให้มากๆ ไม่มีวิธีการตายตัว ผู้มีปฏิภาณรู้ว่า การเกิดของโศก คนภายนอกค่อยๆเชื่อมมา โลกุตระซึ่งไม่น่าจะเกิดได้ เกิดขึ้นจริง เช่น อุทยานบุญนิยม คนมาซื้อของมากขึ้น ต้องขยายสถานที่ เชื่อมโยงขยายผล ปฏิภาณทวี สร้างสังคม สร้างมนุษยชาติ ตามแนวของเรา ๓๐-๔๐ ปีอย่าง มาลงตัวเข้าฝึก ไม่วูบวาบเหมือนทุนนิยมโลกีย์ ซึ่งมาก เราน้อย เห็นยาก แต่ก็ยังเห็นอัตราความก้าวหน้า ไปหาสูญ ไม่มีตัวตน รูปร่าง ขยายผลมากขึ้น รูปร่างปฏิภาณทวีมากขึ้น

★ ครึ่งที่ ๒/๒๕๕๔ (๑๕ ก.พ.๒๕๕๔)

-กลุ่มสุรินทร์โศกบริจาคที่ดิน ๕๑ ไร่

-เรื่องการจัดแจงผลิตภัณฑ์ชุมชน เกสัชสาธารณสุขมาช่วยดูสถานที่ให้ ให้แจ้งที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เขาจึงได้มาดูพื้นที่ ผลสรุปเมื่อได้ดูที่โรงเขมพูสถานที่ผ่าน มีการเพิ่มเติมดินหน่อย ที่หม่องสมุนไพร่ค่อนข้างยาก สิ่งที่เราทำได้ โดยไม่มีโรงงานก็คือลูกประคบสมุนไพร่ ส่วนยาสมุนไพร่แม้เป็นยาภายนอกก็จะต้องตัดออกหลายรายการ เพราะในการผลิตจะต้องผ่านโรงงานที่ได้มาตรฐาน อย่างเช่นศิระะโศก ส่วนเรื่องอาหารแปรรูป ในเรื่องการแบ่งบรรจุอาหารสำเร็จรูป พร้อมรับประทานทันทีจะต้องขอ อย. ก็คือต่อไป

เราจะต้องมีสถานที่ที่จะปรึกษาทางสาธารณสุขจังหวัด
คุณดินดอนได้ไปยื่นจดแจ้งวิสาหกิจชุมชนชื่อ
คนจนที่พันบาป (พ่อครูให้ความหมายว่า คนจนที่
ปฏิบัติธรรมเสียสละได้ด้วยใจจริง)

บทสรุปที่สาธารณสุขวารินชำราบ คุณธานีทร
ไชยานุกูล ได้มาประเมินหมู่บ้านจัดการสุขภาพ
เมื่อวันที่ ๑๒ ก.พ. สิ่งที่ประเมิน

๑. หมู่บ้านเราทำได้เกินมาตรฐานการ
ประเมินล้าหน้าไปกว่าเขามาก

๒. เราทำได้จริง ปฏิบัติได้จริง เป็นหมู่บ้านดี
๕ ได้จริงๆ

๓. พวกเขาได้เพียงทฤษฎีเป็นส่วนใหญ่ รูป
ธรรมก็ทำได้เพียงระดับหนึ่ง

๔. พวกเขาพึ่งตนเองได้ ผลิตอาหาร
ปลอดภัยไร้สารพิษได้เองจริง

๕. พวกเขามีวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
อย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน

๖. เป็นแหล่งความรู้ให้หน่วยงานอื่นๆได้
ลำดับต่อไปเขาจะมีการจับฉลากอีกรอบหนึ่ง
วันที่ ๒๓ ก.พ. ถ้าจับฉลากได้โรงพยาบาลส่งเสริม
สุขภาพวังยางสูงเขาก็จะลงพื้นที่บ้านราช

หมู่บ้านจัดการสุขภาพคือการที่ชุมชนมีการ
วางแผนเรื่องการจัดการสุขภาพ มีการจัดงบประมาณ
ในการพัฒนาสุขภาพ มีกิจกรรมด้านสุขภาพ
และมีการประเมินผลการจัดการสุขภาพ

ที่อื่นเขามีเอกสารแต่ความจริงมีไม่มาก แต่
หมู่บ้านของเรามีความจริงแต่ไม่ได้ทำเอกสาร จึง
ได้ทำเอกสารรองรับความจริง

-สุขภาพบุญนิยม ไส่บัว มกราคม ๒๕๕๘
ผู้รับบริการ ๖๑๗ ราย (ใช้วิธีการแพทย์แผนไทย
และแพทย์ทางเลือก ๓๐๐ ราย, ใช้วิธีการแพทย์
แผนปัจจุบัน ๒๕๓ ราย, ใช้วิธีผสมผสาน ๖๔ ราย)

-ฐานสามอาชีพกู้ชาติ
กิจกรรม ระยะเวลาอากาศร้อน การให้น้ำบาง
สวนเริ่มมีปัญหา สวนไผ่หลังเริ่มออกดอกติดลูก
สวนไผ่หม่วนมีมะขามเทศ, หม่อน, มะขาม สวนวัง
ไพรไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแล สวนปะไฟพรเก็บกระเทียม
หอม หอมหัวใหญ่ กำลังลงแปลงปลูกสลัด มะเขือเทศ

สวนแพ บวบ มะเขือเทศ ที่ริมถนนลงไป ๑๓ อย่าง
วันที่ ๑๗ ศรีโคตรบูรณ์และศรีระบอโคกจะมาปลูก
แดง นาปลูกพันธุ์ข้าวญี่ปุ่นกำลังเขียว ฟักทอง
กำลังแตกเถา ทานตะวันกำลังแตกและข้าวโพดก็
ได้ลงเม็ดไปแล้ว เหนือขึ้นมาจะเป็นแปลงเพาะชำ
ซึ่งเตรียมไว้ขายในช่วงตลาดอารียะ ตอนนี้ง
มะละกอไปแล้วประมาณ ๘,๐๐๐ ต้น ต่อไปจะ
เป็นพริก มะเขือ พ่อใหญ่แต่นำมา ๔,๐๐๐ ต้น
นอกจากขายก็จะเตรียมกล้า เพื่อปลูกในฤดูฝน
พริกมะเขือมีหลายพันธุ์ ขอแรงช่วยชำต้นกล้า

ได้มีการจัดเก็บข้อมูลตามสวนต่างๆบันทึกไว้
ฝ่ายเก็บผลผลิต เก็บตั้งแต่เดือนกรกฎาคม
เป็นต้นมาเป็นเวลา ๖ เดือน เก็บผักได้ที่ ๑๑
ตันกว่าๆ เฉลี่ยเก็บได้เดือนละ ๒ ตัน คิดเป็น
เงินประมาณสองแสนห้าหมื่นสี่พันบาท เฉลี่ยเก็บ
ผักเดือนละ ๔๒,๔๘๑ บาท

พ่อท่านเสริม งานกิจกรรมคนไปทำน้อย ถ้า
ว่าไปแล้วงานกิจกรรมก็ดี งานอุตสาหกรรมก็ดี
อุตสาหกรรมก็หนัก แต่เขาก็ทำหนักอย่าง
พากเพียรจริงๆอุตสาหกรรมถึงตายเก่งกว่ากิจกรรม
พลาดไม่ได้นะ บาดเจ็บ แขนขาด ขาขาด พิการ
ได้มากเลยอุตสาหกรรม เขาก็อุตสาหกรรมพากเพียรแต่
มันได้เงินดี ซึ่งอันนี้แหละ ของเขาก็ก็ข่มเลย
เพราะเขาใช้ความคิดสร้างขึ้นมาใหม่ๆ แปลกๆ มี
คุณภาพมีประสิทธิภาพ ทำให้คนต้องยอมรับ ขาย
ได้ราคาแพงๆ เขาก็เลยเห็นแก่เงิน เขาก็ขยันหมั่น
เพียรกัน ซึ่งมันตรงกันข้ามกับกิจกรรมยิ่งในระบบ
ที่เอาตมาพาทำ ไม่ต้องขายแพง แจกได้แจกเลย
อย่างนี้ด้วยซ้ำไป เราทำแล้วมันก็ได้เงินใช้ใหม่
มันไม่เหมือนกับทางอุตสาหกรรมมันเงินดี ได้เงิน
แพงๆ ด้วยมันตรงกันข้ามทั้งสองด้านชัดๆเลย
คนขยันของกิจกรรมมีคุณภาพสูงกว่าคนขยันของ
อุตสาหกรรมเพราะไม่มีอามิสล่อ มันเป็นความเข้าใจ
ด้วยปัญญาและเป็นความอุตสาหกรรมพากเพียร
กระทำจริง เข้าใจให้ดีนี่เป็นความประเสริฐสูงกว่ากัน
อุตสาหกรรมไม่มีไม่ตาย แต่กิจกรรมไม่มีตาย

-ขยะวิทยา สขจ. สันติโคกจะส่งของมือ
สองมาให้บ้านราชขายราคาถูกให้กับชาวบ้าน

-การไปอบรมจุลินทรีย์ที่คีระอะโศก หลัง จากอบรมมาแล้วได้ประชุมกันตั้งชื่อว่า IMO คน ที่ไปอบรมให้ทำงานวิจัยในเรื่องของการเอา จุลินทรีย์มาใช้และเอาปุ๋ยมาใช้

-พาณิชยกรรมนิยม

ร้านสหกรณ์บุญนิยม ช่วงนี้มีการพัฒนา ระบบการขาย จะนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้มากขึ้น และพัฒนาเกี่ยวกับการบัญชี ส่วนสินค้าทำให้มี คุณภาพมากขึ้น เกี่ยวกับ อย. การจดทะเบียน

ร้านอุทยานบุญนิยม คนทำงานผู้ใหญ่ ๒๑ คนอาสาสมัคร ๓ คน ของแห้ง ๔ คน นักเรียน สส.ธ. ๖ คน มีปริมาณลูกค้าล้างจานเองเพิ่มขึ้น ประมาณ ๓๐%

-คุณรินไทรสรุปคดีที่ดิน

เรื่องที่ดินขณะนี้อยู่ในชั้นตอนเจ้าพนักงาน บังคับคดีจะนำเอาหมายไปปิด เมื่อจำเลยได้รับการ ปิดหมายแล้วจะต้องออกจากพื้นที่ ถ้ายังไม่ ออกจากพื้นที่ภายใน ๘ วัน ทางเจ้าพนักงาน บังคับคดีก็จะขอหมายจับ ถ้ากรณีถูกจับก็จะถูก ส่งไปศาลและจะประกันตัวไม่ได้ คือจับแล้วขังเลย ส่วนจะขังนานแค่ไหนก็อยู่กับจำเลยว่าจะอยาก อยู่นานหรืออยากออกเร็ว ดูว่าเหตุการณ์ตรงนั้นว่า จะเกิดเมื่อไหร่ การออกหมายเพื่อที่จะบังคับให้ ออกจากพื้นที่ ชั้นตอนต่อไปคือออกหมายจับ ส่วน การออกรายการโทรทัศน์ไทยพีบีเอสได้ออกอากาศรอบ สาม จำเลยยื่นฎีกาแต่ศาลมีคำสั่งไม่รับฎีกา

-ฝ่ายรังวัดที่ดิน เจ้าหน้าที่ที่ดินรังวัดสอบ เขตที่สาธารณณะ ที่เรามีกรณีกับหมู่บ้านคากลาง จากการสำรวจทำให้เรารู้ขอบเขตสาธารณณะที่ชัดเจน ซึ่งเราได้นำรั้วปูนที่หักไปปักตามจุดต่างๆ เกิด ความชัดเจนว่าที่สาธารณณะที่เป็น นสร. อยู่ตรงไหน ระหว่างที่ นสร. กับที่ของกองทัพธรรมที่เป็นโฉนดเป็น นส.๓ จะมีช่องว่างอยู่ประมาณ ๔ เมตร ซึ่งทาง หลวงเขาจะกันไว้เป็นแนวกันระหว่างที่โฉนดเรา กับ ที่สาธารณณะก็จะมีเส้นประมาณ ๔ เมตรก็เป็นถนน เจ้าหน้าที่ได้ถ่ายถอดเทคนิคการรังวัดให้กับเราด้วย การรังวัดทำได้ ๘๐% ยังเหลือการปักหมุด

-ปี ๒๕๕๗ มีผู้มาศึกษาดูงาน ๒,๔๑๔ คน

๑๕๑ คณะ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๖ มี ๑,๙๔๘ คน ๑๑๐ คณะ เดือนมกราคม ๒๖ คณะทำร้อยละคน

-เรื่องแจ้งจากสมณะถักบุญญ โรงสี ข้าว เปลือกที่ซื้อปีนี้ ๖๒๘.๙ ตัน ค้างสต็อกเดิมร้อยละกว่าตัน ตอนนี้เรามีข้าวในยุ้งฉางเจ็ดร้อยละกว่าตัน

ต้นเดือนมีนาที่เราไปสัมมนาทางสภาเหล่าใช้ งบประมาณ ๑๓ ล้าน โรงงานเอทานอลถวายกาก เอทานอลให้วัด ๑๒๐,๐๐๐ ตัน ใช้ขบขนย้ายประมาณ ๑๐ ล้าน ได้มีการตั้งทีมงานตรวจสอบคุณภาพปุ๋ย

-หมู่บ้านราชจะมีการปรับระบบไฟฟ้าชุมชน ค่าไฟฟ้าหมู่บ้านเราประมาณ ๔ แสนต่อเดือน จึง ซื้อหลอดแอลอีดีจากจีน ใช้ในบริเวณที่ใช้ไฟเยอะๆ

-แจ้งกลุ่มเครื่องกลหนักประชุมวันที่ ๑๘ ก.พ. ที่คีระอะโศก เพื่อวางแผนสร้างหลวงปฐิทธิตอวิชา

-โครงการลำธารน้ำ(สร้างเกาะรัตนราชธานีอโศก) ต้นลำธารเริ่มหน้าพระพุทธรูปจะตั้งน้ำจากแม่น้ำมูล ความยาว ๔๘๐ เมตร ตั้งมาลงที่ต้นลำธารแห่งนี้ ความกว้างของคูน้ำอย่างน้อย ๕ เมตร มีไหลซ้าย ไหลขวาต้องมีพื้นที่ประมาณ ๑๐ เมตร ลำธารน้ำ จะไหลไปทางข้างวิทยาลัยอาชีวฯ แนวเสาชง โดย จะย้ายเสาชงออกประมาณ ๕ เมตร ลำธารจะไป ชนถนนหน้าหมู่บ้านตรงที่ปลูกมัน คูน้ำจะไหลไป ตามข้างถนน แล้วไปเลี้ยวที่ทางเข้าหมู่บ้านที่ซ้าย มือเป็นปันบุญ ถนนตรงนี้จะทำเป็นคูน้ำทั้งเส้น จะทำสะพานให้ปันบุญพอไปหลังที่ถมที่มหาวิทยาลัย คูน้ำจะเลี้ยวขวา คือเลี้ยวหลังมหาวิทยาลัยฯ บริเวณที่ปลูกผักตอนนี้จะเวนคืน ยาวหลังบ้าน สุขภาพไปตรงบริเวณกองทรายจะเป็นแก้มลิง แล้วเจาะถนนเส้นข้างโรงช่างเก่า รื้อบ้านไม้ริม ไป ลงสระ จะเลี้ยวตรงฐานจุลินทรีย์สังเคราะห์แสงและ วนลงบึง พ่อท่านได้สั่งงานนี้ตั้งแต่ปี ๕๑ ปีนี้จะเริ่ม แล้ว โครงการนี้จะทำให้เสร็จก่อนงานปลูกเสกฯ การสูบน้ำเข้าลำธารจะสูบโดยระบบโซล่าเซลล์ ระบบน้ำจะเป็นน้ำวน แก้ปัญหาระบบชลกรรม แก้ปัญหาขุดวางไข และปล่อยน้ำบางส่วนช่วยชาว นาฤดูระงุม ลำธารนี้จะแก้ปัญหาหน้าขัง

↑ โอวาทพ่อครู

ตอนนี้หลายคนก็คงจะคิดว่าทำไมราชธานีอโศก

ทำใหญ่ทำโตโดยไม่มีเงิน ที่จะต้องเก็ ๔ ล้าน เพื่อทำให้ชัดเจน เอทานอลขนมาแสนๆตันเป็น วัตถุดิบที่เป็นโชคเป็นกุศลของเรา ลงทุนแค่ค่าขน เท่านั้น แต่ค่าที่นำมาเป็นวัตถุดิบที่จะทำปุ๋ยให้ ประชาชนและเป็นรายได้ที่เราอาศัย ทุกวันนี้เราไม่ ค่อยได้มาใช้เท่าไรเพราะต้องคืน แต่นี่จะ เป็นวัตถุดิบทำเป็นต้นทุน ไม่ได้ซื้อ เป็นจังหวะที่ เหมาะที่ได้ นี่จึงเป็นความจำเป็นที่ต้องทำทันที เขาก็ต้องการเอาออก มีคนจะขอซื้อ เขาไม่ขาย เขา ให้เราหมด มันเป็นเรื่องอจินไตย แม้แต่เรื่องขยาย ที่ มันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งเรื่องของจิตวิทยาสังคม กระแสสังคม เรื่องของการที่จะต้องตั้งรับในเรื่อง ของสังคมในอนาคต พวกเรายังคิดไม่ออกเอาตมาก็อธิบายไม่ได้ มันจะเกิดขึ้นที่ไม่ใช่เรื่องที่ธรรมดา

ในทางโลกเขาก่อสร้าง ยกตัวอย่างเทียบวัด ธรรมกายเขาสร้าง เขาสร้างอย่างอารยะประเทศ อย่างโลกีย์ เชื้องหฐู และเขาก็เด่นดัง คนยอมรับ นับถือ แต่เรามาสั่งในทางธรรมชาติ เป็นความ ซ้ำซ้อน ว่าทำไมต้องสร้างใหญ่สร้างโต แม้แต่พระ พุทธโศกก็ไม่ได้อคิดจะสร้างใหญ่โตอย่างนี้ มัน เป็นเรื่องที่มีศรัทธาที่ไม่น่าคิด จะสร้างองค์พระหินสูง ๔๔ เมตร จะเป็นได้หรือ เอาตมาไม่ได้เป็นคน หลงใหลในเรื่องอจินไตย เรื่องปาฏิหาริย์ แต่ไม่เคยลบหลู่อจินไตยหรือปาฏิหาริย์ ในชีวิตก็เกิด ปาฏิหาริย์ขึ้นมากมาย แต่ไม่เคยไปเชื่ออะไรนำหน้า อย่างนี้ แต่ไม่เคยไปประมาทสิ่งเหล่านี้ บอกได้แต่ เพียงว่า มันเป็นสิ่งไม่เคยมีในโลก มันจะเกิดขึ้น อีกหน่อยจะเกิดอาคารถ้ำ ของเราไปหาธรรมชาติ เป็นสถาปัตยกรรมที่ไม่เคยเกิดในโลก จะมีแก่ง น้ำตก หน้าผา จะเกิดเกาะรัตนราชธานีอโศก ซึ่งจริงๆจะ ใช้เงินพันล้านไม่อยู่หรือต่ออโศกสร้างร้อยล้านเสร็จ ข้างนอกทำอย่างอโศกทำไม่ได้ สถาปัตยกรรมที่ไม่ เหมือนใครในโลก

เรื่องของสิ่งที่เป็นจริงอยู่ขณะนี้คือ เรื่อง ความเป็นอยู่ของชุมชน มีรายได้เข้ามาเลี้ยงชุมชน ไม่พอ สัมมาอาชีพที่เราทำมันยังไม่พอ เอาตมา สนับสนุนบ้านราชโดยที่ไม่ได้เรียไร แต่ก็พอมีเงิน

หมุนเวียนมาจากคนที่มาบริจาค ขณะนี้พวกเรา กิน ไม่ได้ อยู่ไม่ได้ เพราะกินเพื่อกิน กิน สู้ๆ สู้ๆ กินไม่สิ้นวรรสารวม ไม่มีมือมีคราว เตือนพยายาม พากเพียรให้มีมือมีคราว ให้เล็กให้ห้อยลงไปกว่านี้ หน่อย และช่วยอย่าไปฟุ่มเฟือย สู้ๆ สู้ๆ ฟุ้งเฟ้อ พวกเราจะได้มีส่วนที่เหลือ และนิสัยจะดี ธรรมะ ก็ จะ เจริญ แล้วเราจะได้ตัดประหัยด

ทุกวันนี้ที่เราเอามาจะต้องจ่ายนี้ เอาตมาได้มา เท่าไรเอามาปะลงนี้เลย ตอนนี้อยู่ชุมชนที่อื่นเขาให้ เอาตมา เช่น ปลูกมอโศกให้เดือนละหนึ่งล้าน ศีรษะ อโศกก็ซื้อรถให้ สีมอโศกให้แสนหนึ่ง

เราจะเปิดแผนกเรือ บ้านราชจะเป็นที่ อนุรักษ์เรือโดยเฉพาะเรือไม้ เราเอาเรือมาอนุรักษ์ เราเป็นคนจนจะมีเรือและจะมียิ่งกว่า ซึ่งไม่มีใครสู้ ในประเทศไทย ต่อไปเราจะปลูกแม่น้ำ ใครคิดว่า อยากจะเป็นคนที่สร้างสรรได้ มันไม่ฮึดทรอกเรือ เรือ แต่เราจะต้องทำ และจะได้รับการยอมรับเอง ในอนาคต นักเรียนถ้าใครสนใจ เอาตมาว่ามาเรียน นี้เถอะ เราจะสร้างทั้งเรือไม้และเรือเหล็ก และจะ สร้างแพขนานยนต์ จะทำเรือโลหะเมื่อควแล้วไม่ล้ม ซึ่งจะต้องทำเรื่องเรือก็บอกกล่าวกันว่าในอนาคตจะ เป็นงานหลัก จะเป็นงานที่สำคัญ เรือที่ใหญ่ ประเภทไม้มาอยู่ที่เราหมดแล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่อง ที่คนไม่ค่อยคิด แต่อนาคตเอาตมาว่า จะมีค่า

★ ครึ่งที่ ๓/๒๕๕๘(๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๘)

-ฐานงานสามอาชีพกู้ชาติ กลกิกรรม ทุกสวนมี ผลผลิต มีการเก็บข้อมูลและเมล็ดพันธุ์

-โรงขยะ ตอนนี้อยู่หลายแผนก โรงขยะ เป็นทั้งที่เบิกรถ เบิกเครื่องมือ เก็บของเก่า และ แยกขยะ ได้มีโอกาสช่วยเหลือชุมชน

-การศึกษาบุญนิยม ๒๑ ก.พ. จัดกิจกรรม ค่ายวิทยาศาสตร์, ๑๒-๑๓,๑๖ มี.ค. คณะครู ประชุมสัมมนาวางแผนการจัดการเรียนการสอนใน ปีการศึกษาหน้า, จะนำระบบสื่อการเรียนการสอน ของโรงเรียนทางไกลกังวลมาประยุกต์ใช้

การเปิดขยายหลักสูตรช่างอุตสาหกรรมช่างกล สาขาการต่อเรือ ผลการตรวจเป็นการอนุมัติโดย หลักการ ทางอาชีพกำลังดำเนินการให้เป็นไปตาม กรอบ ได้อนุมัติงบประมาณแล้วสำหรับโครงการ ภาคฤดูร้อน เพื่อเป็นการบริการยานยนต์ เพื่อ เปิดศูนย์บริการยานยนต์ในชุมชน กำลังดำเนินการ และกำลังปรับภูมิทัศน์ทั้งภายนอกภายในไปด้วย นอกจากนี้ได้ขออนุญาตปรับหลักสูตร ปวส.ที่เรา เปิดช่างกลการผลิตเดิมเปลี่ยนเป็น ปวส.ยานยนต์

-โครงการโซล่าเซลล์เป็นโครงการใหญ่ กำลัง ไฟฟ้า ๕ เมกกะวัตต์ ใช้พื้นที่ ๓๐ ไร่ ถ้าโครงการ นี้อนุมัติและแล้วเสร็จจะส่งงานก่อน มิ.ย. ปีหน้า

-แจ้งเรื่องปุ๋ย เดือนหน้าโรงปุ๋ยจะมีอายุครบ ๕ ปี มีนวัตกรรมที่ทำให้กระบวนการผลิตปุ๋ยโดย ไม่ต้องผ่านความร้อนโดยใช้กระบวนการบ่มเม็ดปุ๋ย ใช้ปุ๋ยผงเคลือบแล้วใช้พัดลมเป่าแห้ง จึงไปลงถึง ฮอปเปอร์ เมื่อบ่มเม็ดปุ๋ยแล้วจะเกิดกระบวนการ หมักและเกิดความร้อน จึงใช้ความร้อนของมันอบ ตัวมันเอง ทดลองมาหลายปีแล้ว ทำให้ประหยัด พื้นที่ ใช้เวลา ๒-๓ วัน ก็บรรจุกระสอบได้

-ช่วงงานปลูกเสกฯที่จะถึง เป็นช่วงฝนมาก เพราะจะเร่งขุดลำธารและลานกราบให้เสร็จ การ ขนหินทรายขนาดใหญ่ พ่อท่านต้องการสองแสนก้อน เราจะย้ายเครื่องกลหนักในวันพฤหัสบดีที่จะถึง เพื่อไปขนหิน เป็นหินที่เขาถวายจำนวน ๔๐ ไร่ หินบ่อนี้มีลักษณะพิเศษมีลักษณะหินคล้าย กระดองเต่า มีความจำเป็นจะต้องเอาหินเข้าหลัง โส้งบัว ซึ่งเป็นแปลงเกษตรของนิสิต วทบ. จึง แจ้งให้เก็บผลผลิต และเครื่องกลหนักจะไปขน กากเอทานอล การขุดลำธารจะขุดผ่านถนนที่เคย สัญจร การสัญจรจะเปลี่ยนเส้นทาง เหลือถนน สองเส้นคือ ถนนตรงมูน และถนนตรงเมรุ

♣ ไอวากพ็อกซ์

เราจะสร้างสังคมใหม่ ในโลกเลย ในโลกเขามี อามิช อิตาลี เขามีมากเกิน ๓๐๐ ปีแล้ว มี วัฒนธรรมไม่รับเทคโนโลยี เขามีอะไรเยอะ พยายาม

มีชุมชนอย่างคิปบุซ หรืออิตาลีเอน สมาเอนอุตงก็ พยายามสร้าง ก็ไปไม่ค่อยรอด แต่ที่มีรูปร่างคือ ชุมชนอามิช อยู่แข็งแรงได้ ของเราเพิ่งเกิด กำลัง ก่อร่างสร้างตัว ก็ยาก เราเอาจิตวิญญาณเป็นหลัก เอาทฤษฎีของพระพุทธเจ้าทำ อาตมาบรรยายไม่ออก ว่ามันสุดยอด มหัทศจรีย์ อัจฉรียา อัสสุตัง อัมภูตรธรรม

อัจฉรียา มันมหัทศจรีย์ไม่เคยมีมาก่อนในโลก แล้วจะมีขึ้นมา ในยุคพระพุทธเจ้าก็ทำมาแล้ว เป็นประชาธิปไตยในยุคทาส ปลอดภัยได้ แม้ทั่วโลกเป็นยุคทาส แต่พระพุทธเจ้าทำรัฐอิสระของ พระองค์ได้ ทำไม่ได้ในฆราวาสแต่ได้ในวงสงฆ์ มี หลักวินัย หลักธรรม เขาก็ยอมให้ใช้อันนี้ ใครอยู่ใน กฎหมายอันนี้ไม่เป็นทาส ไม่เป็นศักดินา แล้ว เป็นสาธารณโภคี ยุคนี้ไม่ใช่อาตมาเก่งกว่า แต่ยุค กาลมันเป็นประชาธิปไตยทั่วโลก จึงทำได้ เขารู้ว่า ประชาธิปไตยดีที่สุด ประเทศส่วนใหญ่ในโลกเป็น ประชาธิปไตย ส่วนคอมมิวนิสต์ก็ถือว่าล้มแล้ว ประชาธิปไตยคืออิสระเสรีภาพ แล้วพุทธทำให้จิตใจ เป็นอิสระทางนามธรรมได้ มันยิ่งใหญ่กว่าทางวัตถุ นะ ลาม ยศ สรรเสริญ คือวัตถุ คือโลกธรรม แล้วพุทธมีหลักวิชาพ้นจากโลกธรรมได้

อาตมาไม่คิดมาก่อนว่าพวกเราจะทำชุมชน สาธารณโภคีได้ เริ่มตั้งแต่ปลื้มอโคทหรือราชธานี อโคทที่เป็นสาธารณโภคี แล้วก็วิเศษ จะเป็นสังคม ตัวอย่างของโลก ไม่ได้พูดใหญ่ เพราะโลกเขาทำไม่ได้ เราจะไม่แพร่หลายมาก เราไม่หาเสียง ไม่ล่า บริวาร ของเราจึงสุดยอด เราเป็นผู้บุกเบิก ต้อง อดทนหน่อย สร้างเพื่อลูกหลานเหลนไหลน จะ เป็นเชื้อที่จะช่วยมนุษยชาติ เป็นเชื้อของศาสนา พุทธไปอีกสองพันกว่าปี พวกเราจะค่อยๆรู้ไปเอง ว่าอาตมาเป็นใคร คือผู้ที่จะมาสืบทอดธรรมะ พระพุทธเจ้า เพื่อทำมวลมนุษยชาติให้เป็นสิ่งที่พึง เป็นพึงได้ เป็นสาธารณโภคี มีอิสระเสรีภาพสูงสุด เป็นสาธารณโภคี จิตใจเอาเข้ากองกลางอยู่แล้วทำ งานฟรี เสียภาษี ๑๐๐% ไม่ได้บังคับด้วย

ผังออกอากาศ บุญนิยมทีวี

สถานีโทรทัศน์“บุญนิยมทีวี” เปลี่ยนความถี่ ในการออกอากาศใหม่

ที่ค่าความถี่ ๓๘๔๐ Symborate ๓๐,๐๐๐
แนวตั้ง(V) Video PID : ๒๔๑

Audio PID : ๓๔๑

ทางดาวเทียมไทยคม ๖ ระบบ C-Band(จานดำ)
กล่องรับยี่ห้อที่มีระบบ OTA ดังต่อไปนี้
ดูได้แล้ว Big4, infosat, idea Sat, Thaisat

หมายเลขช่อง ๑๙๒

Psi ช่อง ๒๔๐

Gmmz HD ช่อง ๑๙๕

ชมภาพ HD ที่ www.boonniyom.tv
และ ชมผ่านมือถือ ที่ www.boonniyom.tv/mobi
-เว็บไซต์ชมออนไลน์

-ชมรายการย้อนหลังที่

www.youtube.com/thaifmtv

-facebook : www.facebook.com/boonniyomtelevision

boonniyomtelevision

-App Store พิมพ์ค้นหา boonniyomtv
หรือ บุญนิยมทีวี

facebook พิมพ์ค้นหา กองทัพอธรรมFP
หรือ บุญนิยมทีวี

เว็บไซต์ หลักชาวอโศก

<http://www.asoke.info>

<http://www.boonniyom.net>

ติดตามหนังสือออนไลน์ชาวอโศกได้ที่

<http://ebookasoke.blogspot.com/>

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนมี.ค.-เม.ย.๒๕๕๘

ธรรมปฎิการรม

	มี.ค.	เม.ย.
จดหมาย (ฉบับ)	๕๔๓	๔๑๐
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๑๓๔	๖๓
ดีวีดี (ชิ้น)	๓๖	๓

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [ว.บบบ. วิชาลัยบรรดาบัณฺฑิตบุญนิยม
ครั้งที่ ๓] ๑๐,๐๐๐ เล่ม

ดอกหญ้า (ทฤษฎีนำทางชีวิต) ๒๔,๐๐๐ เล่ม

ดอกบัวน้อย (เตือน) ๕,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโศต

มีนาคม ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๘	๖	-	๔ ราย
จำนวนที่ยืม	๒	๖๔	๔๐	-	๓๐ แผ่น/ม้วน
สื่อออกใหม่	-	๑๘	-	-	- แผ่น

เมษายน ๒๕๕๘

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๑๐	๕	-	๕ ราย
จำนวนที่ยืม	๕	๕๘	๕๕	-	๓๒ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	-	-	-	๑ ราย
สื่อออกใหม่	-	๑๕	-	-	- แผ่น/ม้วน

ใต้ร่มอโศก

สารอโศก ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๓๕(๓๘)
ประจำเดือนมี.ค.-เม.ย. ๒๕๕๘

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหานักปฏิบัติธรรม

หน้าทิ่มมนุษย์...

แหมกว่ายธารโลกีย์ที่ไหลทะลัก
ที่สำคัญว่ากอบโกย คือความสุข...คือมิตรแท้
เปลี่ยนตัวตน เปลี่ยนนิสัย เปลี่ยนความคิด
จากมนุษย์สีดำเป็นมนุษย์สีขาว
บำเพ็ญธรรม บำเพ็ญบุญ บำเพ็ญเพียร
อุตรูว์ด้วยศีล...แก้ไขข้อบกพร่องประดามี
ต่อเรือให้ใหญ่ขึ้นด้วยทานบารมี
ฝึกให้ ฝึกบริการ ฝึกรับใช้ ฝึกเสียสละ
ทำความดีเชิงรับ ต่อด้วยเชิงรุก
สะสม สะสม สะสม
เป็นหน้าที่ของมนุษย์สีขาวแท้ๆ!

ปริศนาธรรมจากพ่อครู

เรือเอี่ยมจิ้งที่บ้านราชใกล้เคียงโรงช่างเก่า อยู่ตึ๊ดๆยุลงมาเห็นคาคา
ซ่อมดีมัย คัดกันใหญ่
พ่อครูเสนอให้“กระทำโดยไม่กระทำ” คือไม่ต้องซ่อม ให้เป็นปริศนาธรรมไปเสียเลย
แล้วเรือลำนี้ก็ขอโทษที่อะไรดี

“อนิจตา-ชรรตา-ตถตา”

ผลโหวต “ตถตา” ชนะ

บันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์อีกหน้าหนึ่งของชาวอโศก จุ้ยๆๆ

๑ โศกสร้างคน-คนสร้างชุมชน-ชุมชนสร้างเมือง

เรื่องที่ ๑ รางวัลดีเด่น

๙ มี.ค.๕๘ ผู้ใหญ่บ้านชุมชน ดร.อุ้นเอื้อสิงห์คำ ไปรับรางวัล“หมู่บ้านดีเด่น” ระดับอำเภอ “บ้านสวยเมืองสุข” ที่ว่าการอำเภอกันทรลักษ์จ.ศรีสะเกษ ตามนโยบาย คสช.

งานนี้เราเป็นตัวแทนของ “ตำบลกระแซง” จัดนิทรรศการสุขภาพ และผลิตภัณฑ์ของชุมชน

สำหรับทีมจัดนิทรรศการยกให้นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สัมมาสิกขาศรีระชะอโศก สาขาพาณิชยกรรมบริหารจัดการ

ตามนโยบายการศึกษา “ศีลเด่น-เป็นงาน-ชาญวิชา” สาธุๆ จุ๊ย์ๆๆ

เรื่องที่ ๒ เรียนรู้พึ่งตน-รักษาสິงแวดล้อม

ต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ บ้านราชฯติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ชุดแรก ๔๐ แผง และอีก ๕๔ แผง กำลังวิ่งมา!

กำลังไฟที่เราจะได้ประมาณ ๑๕ กิโลวัตต์ ต่อเข้ากับปั้มสูบน้ำ โดยสูบจากลำธารใหม่ขึ้นมา

เราจะค่อยๆ ขยับขยายให้มากขึ้นๆ ซ้ำแต่มั่นคง สิ่งแวดล้อมจงเจริญ สาธุๆ จุ๊ย์ๆๆ

เรื่องที่ ๓ จัดค่ายสุขภาพ

๒๑-๒๕ มี.ค.๕๘ บ้านราชฯจัดค่ายสุขภาพแพทย์วิถีธรรมฯ มีผู้เข้าค่าย ๒๑๑ คน
มีผู้สูงอายุมาดูงานระหว่างอบรมอีก ๑๕๐ คน
เจตนาของค่าย คือ มาเรียนรู้ใช้ชีวิตปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดูแลสุขภาพ ด้วยหลักเทคนิค
๙ ข้อ หรือ ยา ๙ เม็ด ของหมอเขียวนั่นเอง
ใครๆก็บอกบ้านราชฯเหมาะเป็นค่ายสุขภาพมั่งก่า !
สาธุๆ จุ๊ย์ๆๆ

เรื่องที่ ๔ ผลิตปุ๋ยอินทรีย์

ขายถูกอยู่แล้ว แต่ในวาระพิเศษขายให้ถูก
เข้าไปอีก
๑๗ เม.ย.'๕๘ โรงปุ๋ยชุมชนศิระชะโศกเปิด
โรงบุญขายปุ๋ยชีวภาพ ราคาพ่อค้าตกใจ!
จาก ๒๕๐ บาท เหลือ ๒๐๐ ถ้วนๆ
แถมยังเปิดตลาดอารียะ ขายสินค้าต่ำกว่าทุน
ธงฟ้าซิดซ้าย ธงธรรมจักรโบกสะพัด
สาธุๆ จุ๊ย์ๆๆ

เรื่องที่ ๕ วิธีชุมชนอโศก

เดือนเมษายน ๒๕๕๘ ที่มงาน“ธรรมดี
...ได้ดี อีชีโลก” จากมูลนิธิธรรมดี...ได้ดี (ต.บ้านเจียว
อ.ภักดีชุมพล จ.ชัยภูมิ) ขอมาถ่ายทำสารคดีเกี่ยวกับ
วิถีชีวิตชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำ(จ.ชัยภูมิ)
เหตุที่เจอชุมชนหินผาฯ เพราะเปิดเจอ
ในอินเทอร์เน็ต
ชุมชนของเรามีวิถีชีวิตครบพร้อมทุกมิติ
อีชีโลก-อีชีแฮปปี้
สาธุๆ จุ๊ย์ๆๆ

๑ โศกสร้างคน-คนสร้างชุมชน-ชุมชนสร้างโรงเรียน

เรื่องที่ ๑ สัมมาสิกขาปฐมอโศกเข้าค่ายฝึกอบรม

สมณะ ลิกขมาตุ ครู และชาวชุมชนปฐมอโศกพานักเรียน สัมมาสิกขาปฐมอโศก เข้าค่ายฝึกอบรมที่โรงเรียนผู้นำ เมื่อวันที่ ๑๖ -๑๘ มี.ค.'๕๘

งานนี้ลุงจำลองเจ้าภาพเต็มที่ สาธุ จุ๋ยๆ

เรื่องที่ ๒ อาชีวะเปิดสาขาใหม่

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาตรีชะอโศกเปิดสาขาใหม่“การถ่ายภาพและวิดิทัศน์” ประเภท ศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ในระบบทวิภาคี ซึ่งนักศึกษาจะอยู่ใน ๒ สถานะ คือเป็นนักศึกษาและเป็นพนักงานฝึกอาชีพของสถานประกอบการ รับเฉพาะเด็กที่จบจากสัมมาสิกขาของชาวอโศกเท่านั้น สาธุๆ จุ๋ยๆ

อัศจรรย์ริมมูน

มิถุนา'๕๗ เราจัด ๘๐ ปีวิชิตชัยไป
เรียบร้อย นี่เรื่องของพ่อครู

แต่เรื่องของแม่ธรณี ก็มีมาให้อัศจรรย์อีก...

ริมมูนที่น้ำท่วมทุกปี ญาติธรรมมือเกษตร

คุณดาวเย็น ชุดดินที่แตกแห้งเป็นบล็อคให้พ่อครูดู

ลึกลงไป ๑ ฟุตคือฮิวมัส คืออินทรีย์ วัตฤที่

ไหลมาตกตะกอนเยอะเยะไปหมด

แม่ธรณียิ้มน้อยยิ้มใหญ่ ญาติธรรมจะแปลเป็นปริศนาธรรมก็ไม่ขัดข้อง

สาธุๆ จุ๋ยๆ

* จังจกส์

ติดก่อนซื้อ

**บช.ค.ฉบับนี้ขอเสนอเคล็ดลับในการเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งอาน้อยผู้มีหน้าที่ไปรับ
สิ่งของบริจาคมาให้สชจ. นำมาฝากจากประสบการณ์ตรงของอาน้อยค่ะ**

ตั้งแต่มาทำงานที่ฐานงานสถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ (สชจ.) ได้เห็นว่า เครื่องอุปโภคบริโภคของใช้
ทั่วไปที่บริจาคมาให้สชจ. ของบางอย่าง สภาพดูแล้วยังใหม่อยู่เลย แต่ส่วนประกอบชิ้นส่วนมักจะอยู่
ในสภาพชำรุด หัก แตก งอ ก่อน
เวลาอันควร ซึ่งตามความเป็นจริง
ของการใช้งานน่าจะใช้งานได้นานกว่านี้
ซึ่งดูแล้วเห็นว่า ผู้ผลิตสินค้าบาง
อย่างมาจำหน่ายมักจะใช้วัสดุที่ไม่มี
คุณภาพ ใช้วัสดุไม่เหมาะสมในการ
รองรับการใช้งานของสินค้าแต่ละชนิด
แต่ละประเภท ทำให้อายุการใช้งาน
สั้นมาก ใช้ไม่กี่ครั้งก็พังแล้ว ไม่แน
ใจในวัสดุประสงค์ทางการตลาด
ของผู้ผลิตสินค้าเหมือนกันว่า เป็น
ความตั้งใจที่ผลิตสินค้าคุณภาพต่ำ

ออกมาจำหน่าย เน้นแค่ทำรูปสวยล่อตา ราคาถูกล่อใจ ซื้อง่าย ขายคล่อง ใช้งานได้ไม่นานก็หักพัง
ผู้บริโภคก็ต้องหาซื้อมาใช้ใหม่ ทำให้ของใช้เหล่านี้กลายเป็นขยะมากขึ้นทุกวัน การผลิตสินค้าแต่ละ
ชิ้นต้องใช้พลังงานของโลกไปเท่าไร มีใครคิดถึงเรื่องนี้บ้าง แต่งานที่ผลิตออกมาไม่คุ้มต่อพลังงานที่
เสียไป เพราะว่าสินค้าอายุสั้น ไม่คุ้มค่าต่อการใช้งาน การผลิตสินค้าคุณภาพต่ำออกมาจำหน่าย
ทำให้เป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มขยะให้กับโลกมากขึ้น

ฉะนั้นแล้วเราผู้บริโภคเองจะต้องมีความฉลาดคิดให้รอบครอบ พิจารณาให้ละเอียดก่อน
ซื้อสินค้าอย่าได้หลงแต่รูปสวย ราคาถูก มิฉะนั้นแล้วเราจะเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ผลิตสินค้าคุณภาพต่ำ
ที่เป็นเหตุให้ทำลายสิ่งแวดล้อมด้วย ไม่คุ้มค่าต่อประโยชน์ของการใช้งาน วันหนึ่งจึงได้เก็บตัวอย่างของ
ใช้บางอย่างที่ผู้บริจาคมาให้สชจ. ดูดังต่อไปนี้

👉 **เฟอร์นิเจอร์** ทุกวันนี้คนนิยมใช้เฟอร์นิเจอร์ที่เป็นไม้ัดซี่เปลือย เพราะว่าราคาถูกรูปสวย ทำให้รู้ว่าเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ เป็นปัญหาเรื่องขยะมากชนิดหนึ่ง ข้อเสียของเฟอร์นิเจอร์ชนิดนี้คือ

๑. มีน้ำหนักมาก เคลื่อนย้ายลำบาก
๒. ไม่มีความทนทาน รับน้ำหนักไม่ค่อยได้
๓. โดนความชื้นไม่ได้ ถ้าโดนความชื้นก็จะขึ้นรา

พอง เปื่อย และพังในที่สุด

๔. อายุการใช้งานสั้นไม่มีความแข็งแรง
๕. เพิ่มขยะมลพิษให้โลกมากขึ้นเป็นปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมมาก อย่างที่เคยเป็นข่าวมาว่า ขยะเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ เมื่อกองรวมกันมากๆแล้ว เมื่อฝนตกลงมาก็จะเกิดมลพิษ สารเคมีที่ผสมอยู่ใน การผลิตสินค้าก็จะละลายออกมา ลอยไปในอากาศ ละลายไปตามน้ำ และพื้นดินทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ เป็นอันตรายต่อมนุษย์ และสัตว์โลก

👉 **เก้าอี้สำนักงาน** ที่ บริจาคที่สขจ. อีกอย่างหนึ่งคือ เก้าอี้สำนักงาน เก้าอี้บริจาคมาส่วนมากแล้วจะชำรุดเสียหายคือ ชิ้นส่วนของขาเก้าอี้

ชิ้นส่วนของขาเก้าอี้ เพราะขาเก้าอี้ ทุกวันนี้ที่ผลิตออกมานั้น ขาเก้าอี้ส่วนมากแล้วทำ มาจากพลาสติก ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว พลาสติกมีอายุการใช้งานที่สั้น รองรับน้ำหนักไม่ได้ ใช้ไม่นานขาหักทั้งเป็นขยะ ผู้บริโภคควรเว้นซื้อ เก้าอี้ที่ขาเป็นพลาสติก ถ้าขาเก้าอี้เป็นเหล็กจะทน ทานรองรับการใช้งานได้มากกว่าขาเก้าอี้ที่เป็นพลาสติก ถ้าหากผู้บริโภคพิจารณาให้ดีก่อน ซึ่งก็จะช่วยลด ขยะได้มาก

นอกจากนี้แล้วสินค้าที่มีคุณภาพต่ำยังมีอีกมากมายที่มีขายตามท้องตลาด ที่ผู้บริโภคควร พิจารณาให้ดีก่อนซื้อให้ดี เช่น ร่มกันฝน โตะรีดผ้า ไม้ตีสุง ไม้ถูพื้น-ขัดพื้น เป็นต้น

หรือแม้แต่ถุงพลาสติกที่รีไซเคิลไม่ได้ สินค้าที่เป็นถุงๆ หีบห่อที่บรรจุสินค้าที่ไม่สามารถ รีไซเคิลได้ เราควรเว้นเสีย ถ้าเราทุกคนร่วมมือกัน คิดก่อนซื้อ คิดก่อนใช้ ฉลาดซื้อ ฉลาดใช้ ไม่ ทำลายสิ่งแวดล้อม เราก็ลดปัญหาโลกร้อนได้

👉 *ทิ้งสื่อ สขจ.*

น้ำผักปั่นสุขภาพ

น้ำปั่นผักที่ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่(ชมร.ชม.) เป็นที่นิยมมาก ใช้วัตถุดิบไร้สารพิษ ORGANIC โดยนำผักมากกว่า ๗-๓๐ ชนิด มาปั่นรวมกับผลไม้

- ช่วยสร้างภูมิคุ้มกัน build immunity
- ช่วยระบบขับถ่าย help the digestive system
- ปรับสมดุลร่างกาย balance the body
- มีสารต้านอนุมูลอิสระ Is an antioxidant
- ช่วยผิวพรรณผ่องใส The skin luminosity

❖ น้ำปั่นผักรวมประกอบด้วย

๑. ผักป่าและผักพื้นบ้านไร้สารพิษ หลายชนิดนำมาปั่นรวมกัน เช่น บัวบกไทย, บัวบกอินเดีย, โสมไทย, ปูเปรี้ยว, เอ็นยัด, อ่อมแซบ, ซีล่อม, คราดหัวแหวน, ดีกระทิง, แปะตำปึง, โกสน, จิงจูฉ่าย, หนัญปักกิ่ง, ลิ่นมังกร, โหระพา, ใบขิง, ยอดมะกอก, ยอดส้มป่อย, ผักไผ่, ผักเต็ม, สะค้าน, ชะพลู, ใบหมากเม่า, เก็กฮวยป่า, วอเตอร์เครส, ก้างปลา, ชะพลูป่า, โกงทั้ง ๙, ผักชีฝรั่ง, เล็บครุฑ, ว่านฮังโอก, ขึ้นช่าย, ผักสลัดผิวมะกรูด ใบมะกรูด ตะไคร้ ขมิ้น กระชาย ฯลฯ

๒. ผลไม้ตามฤดูกาลที่ไร้สารพิษ เช่น กัลยาดำ กระท้อน มะเฟือง มะม่วง สับปะรด มะขาม

❖ อัตราส่วนในการปั่น

๑. โถปั่นขนาด ๒ ลิตร
 ๒. กัลยาดำ(เปลือกดำ สำหรับแทนน้ำตาล) ๔ ลูก
 ๓. ตะไคร้ซอย ๑/๒ ซ้อนโต๊ะ กระชายซอย ๑ ซ้อนโต๊ะ ใบมะกรูด ๓ ใบ ผิวมะกรูด ๑ ซ.ม. หรือผักมีกลิ่นหอมชนิดอื่น เช่น โหระพา ดอกดาหลา ผักไผ่ ชีฝรั่ง
 ๔. มะม่วงซอย หรือน้ำมะขามเข้มข้น ๑ ทัพพี
 ๕. ผักรวมหั่น ๓ ทัพพี
 ๖. ใส่น้ำสะอาด (ถ้าใช้น้ำเย็นจะสดชื่น)
- แล้วปั่นส่วนผสมทุกอย่างรวมกันจนละเอียด

SSSU: ประทับใจ (๑๕๔)

ตอนเรา
เป็นเด็ก จำไม่ได้ว่า
รู้จัก“สี” ได้อย่างไร
แต่สำหรับ**เด็กชาย**

ป็นป็น วัยสามขวบ เขาจะใช้วิธี“ถาม” ป็นป็นชี้
แทบจะทุกสิ่งที่เขาเห็น แล้วตั้งคำถามว่า

“นี่สีอะไรๆ?”

ป็นป็นจะพูดทวนคำสีนั้น ทวนหลายๆ
รอบ เขาชี้ของสิ่งใหม่ ถามในสีเดิมๆอย่าง
ไม่เบื่อหน่าย กระทั่งเขาจดจำได้แล้วกล่าวเรียก
สีนั้นๆไม่ผิดอีก

เด็กชายป้องเอี่ยม ทารกน้อยวัยหก

เดือนก็มีกระบวนการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆเช่นกัน
โลกยังคงกว้างกว่ากว้างให้เรียนรู้จัก ป้องเอี่ยม
ยังเล็กนัก แต่เขาก็มีเรื่องที่น่าสนใจของตัวเอง
เรื่องใกล้ตัวสุดคือ “ร่างกาย” ของป้องเอี่ยมนั่นเอง

เด็กน้อยยังเพิ่งจะหัดคลาน วันก่อน
เดินผ่านบ้านป้องเอี่ยม เห็นเขากำลังอยู่ในท่า
หมาน้อยยื่นสีขา ใช้สองมือสองเท้าสัมผัสพื้น
แล้วป้องเอี่ยมก็โก้งโค้ง แหงหน้าไปทางฝั่งหนึ่ง

เขายิ้มอยู่คนเดียว คล้ายๆกำลังภูมิใจ หรือสนุก
สุขใจกับสิ่งที่ตัวเขาทำอยู่

พอสักหน่อยป้องเอี่ยมก็พยายามเอา
กันข้างซ้ายหย่อนลงแตะพื้นกันก็แตะลงได้ข้างซ้าย
มือก็ยังไม่ยอมอยู่แล้วก็ค้างอยู่ที่นั่น จะนั่งก็ยังไม่
เหมือนแรงยังไม่ถึง ป้องเอี่ยมพยายามมากเลย
นะ แต่ก็ยังไม่สามารถเอากันข้างขวาแตะพื้นให้
นั่งเต็มกันได้

สัญชาตญาณของมนุษย์สอนให้คน
ดิ้นรนมีชีวิตอยู่รอดบนโลกใบนี้ มีสมองอัน
หมายถึงสติปัญญา มีกำลังอันประกอบไปด้วย
ความพยายามอย่างไม่ย่อท้อ

**แล้วสัญชาตญาณแห่งการเป็นนัก
ปฏิบัติธรรมเล่าแสดงตนในรูปแบบใดบ้างหนอ!?**

พลันนึกคิดรำลึกไปถึงโศลกธรรมของ
พ่อครูที่ท่านเคยให้ไว้ว่า **“รู้จัก สำนึก ฝึกตน
ขวนขวาย หมายมุ่งพัฒนา อาณิสสรสัมบูรณ์”**

การจะไปให้ถึงเป้าหมายและความ
สำเร็จได้ไต่ทั้งทางโลกและทางธรรม อาศัย**การ
ลงมือ“ทำ”ให้มาก** อีกทั้งเต็มใจและใส่ใจจะทำ
สิ่งเหล่านั้น ยิ่งลงมือก็ยิ่งสนุก ภาวะ“อารมณ์เย็น
สนุกสนาน”ก็ยิ่งขยายเพิ่มปริมาณความรู้ลึก

แม้ยากก็จะไม่ท้อ แม้พลาดก็ไม่ยอม
ถอย ต่างยังคงยินดีที่จะทำให้ถึงเป้าหมายเหล่า
นั้นอย่าง**คนมีใจ**แท้จริง.

☆ **มนกานต์**

คุณแม่ของดิฉันติดตาม “คอลัมน์ น้ำจืดจริงหรือ” ด้วยความนิยมและสนใจเป็นอย่างมาก แม้ว่าท่านจะไม่ได้ติดตามอ่านทุกฉบับ แต่พอเจอหน้ากัน ท่านก็มักจะถามถึงว่า คอลัมน์ น้ำจืดจริงหรือ ยังลงตีพิมพ์อยู่ในสารอโศก ไม่หายไปไหนใช่ไหม

ขอขอบคุณสารอโศกที่เปิดคอลัมน์นี้ เพื่อให้ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้บำบัดสภาวะของแต่ละคนค่ะ

คุณแม่บอกมาว่า เวลาอ่านคอลัมน์นี้จะเกิดกำลังใจและศรัทธาในการปฏิบัติ ท่านอยากให้คนเห็นค่าของน้ำปัสสาวะ และโดยส่วนตัวของท่านนั้นได้ติดตามคอลัมน์น้ำจืดจริงหรือ และลงมือดื่มจืดทุกเช้า วันละหนึ่งเวลา หลังจากตื่นนอนทันที ท่านปฏิบัติเช่นนี้มาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีที่ตีพิมพ์ที่สหรัฐอเมริกาเลยทีเดียว ซึ่งก็คงจะเป็นเวลาสิบกว่าปีแล้ว (ฟังท่านอ้างอิงช่วงเวลาคร่าวๆเช่นนั้น ดิฉันเลยลองไปค้นดู พบว่าตีพิมพ์ที่สหรัฐอเมริกาในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔)

ประสบการณ์จากคุณแม่ที่ท่านถ่ายทอดให้ฟังในครั้งนี้ ท่านอวดผลงานจากการดื่มปัสสาวะให้ดิฉันดูด้วย โดยท่านกางนิ้วมือ และพับขาเพื่ออวดสันเท้าของท่านเอง พร้อมกับบอกว่า...

“มือเท้าจากเคยด้าน และแตก ก็หายด้าน ริ้วรอยแตกๆที่สันเท้า ก็ลดและจางหายไปเยอะมาก สันเท้าเนียนสวยขึ้นเยอะ”

คุณแม่ของดิฉันทำงานเป็นเกษตรกรสวน

มะพร้าวมาลีสิบปี นิ้วมือผ่านการใช้งานอย่างหนัก จนถึงกับช่วงหนึ่งเคยเหยียดตรงไม่ได้มาแล้ว แต่เมื่อมาดื่มจืดอย่างสม่ำเสมอ ท่านก็ต้องทิ้งมากับสิ่งที่ปรากฏ

“แม่ทำงานจนมือหึง พอดื่มจืดมาเรื่อยๆ นิ้วมือก็กลับมาเหยียดได้แล้ว” ท่านเหยียดนิ้วมือที่ทำงานให้ดู พร้อมกับขยับกำและแบมือออกสบายๆ

รายละเอียดของการดื่มน้ำจืดหลังตื่นนอนทุกเช้านั้น ท่านบอกให้เราใส่ใจเรื่องอาหารในแต่ละมื้อ และปริมาณน้ำเปล่าที่ดื่มในช่วงต่างๆของวัน

“ดื่มจืดไม่ยากหรอก เพราะเป็นคนดื่มน้ำมาก และไม่ค่อยกินเนื้อสัตว์ แต่สังเกตว่าถ้ามือไหนไปกินอาหารแปลกๆ ที่มีเนื้อสัตว์ เยอะ น้ำจืดก็จะมีรสชาติที่ดื่มยาก”

นี่เป็นประสบการณ์ที่คุณแม่สุกัญญา สหัสสานนท์ เล่าและฝากเป็นกำลังใจให้กับสมาชิก และผู้ที่อ่านคอลัมน์น้ำจืดจริงหรือนี้ทุกคนค่ะ

☺ จาก ดนกันสวนอัมพา

นี่ เป็นวันที่กระเปาะเป็กลับมที่ตั้งอยู่ในห้องนอนบ้านไม้ ที่เพิ่งเดินออกไปเมื่อวานหลังจากเก็บเสื้อและอุปกรณ์การนอนเข้าตู้ จึงจกยังไม่ทันจะมาหย่อนซีไว้บนเสื่อน้ำมันสักก็เม็ดหน้าต่างห้องนอนก็แถมบาน เกี้ยวสลักไว้กันลมพัดตีอีกหน

“แม่โดนงูกัด” น้องชายโทรมาบอกขณะที่กำลังนั่งทำงานที่กรุงเทพฯ เพิ่งกลับมาจากบ้านอัมพวาเมื่อวานเย็นแ้ๆ ค้างเมืองหลวงวันเดียว แม่ยังไม่ทันลืมน้ำลูกสาว ก็เอาหน้ามาให้แม่เห็นอีกแล้ว

เคราะห์ยังดีที่เป็นงูเขียวหางไหม้ ไม่มีพิษมากและกััดไม่ลึกที่ปลายนิ้วกลางข้างซ้าย แต่ความปวดก็เล่นงานตั้งแต่ปลายนิ้วยันรักแร้ หมอลั่งให้เจาะเลือดตรวจทุกหกชั่วโมง กลางดึกคืนนั้นแม่ได้เซ่ร่วมไปหนึ่งขวด

หมอมาตรวจตอนสายวันรุ่งขึ้น อาการแม่ไม่แยเท่าไร หมอจึงอนุญาตให้กลับมาพักที่บ้านได้ตามคำขอ พร้อมกับคำกำชับว่า **“อย่าเพิ่งไปชนน้ก”**

ชาวสวนมะพร้าวอย่างแม่ที่ชนกับงานหนักๆเคียวขันตัวเอง่วนๆกับงานสวนแต่เข้าจรดค้ำ มีแต่ความเจ็บป่วยเท่านั้นที่จะห้ามความขยันเอาจริงเอาจัง ทำเป็นทำตายของคนคนนี้ได้

แม่มีความโดดเด่นเรื่องความขยัน ที่ผ่านมาสำหรับแม่แล้วการนอนหลับพักผ่อนดูจะเป็นเพียงการยอมจำนนกับร่างกาย ที่ไม่ยอมให้ร่างกายไปใช้ได้ ๒๔ ชั่วโมงเท่านั้น หากทำได้แม่คงเปิด on ร่างกายไว้ตลอดเวลา เพื่อทุ่มเท

เรี่ยวแรงทั้งหมดให้กับงาน

เบ้ที่วางไว้ในห้องนอนแต่ละครั้ง หมายถึงการกลับมาบ้านเพื่อดูแลพ่อแม่ขณะท่านป่วยใช้ ตอบแทนความรักของท่านด้วยแรงงานของเรา

นี่เป็นเป้าหมายที่เลือกแล้ว! แต่การดำเนินไปตามเป้าหมายกลับต้องแลกอะไรอีกมาก ต้องแลกเปลี่ยนเอาของสำคัญออกจากชีวิตไปมากมาย

ไม่ว่าจะเป็นความถือตัวว่าเป็นลูก ความรักสบาย ความถือสาในความเห็นที่แตกต่าง ความเพ่งโทษ ล้วนเป็นของสำคัญที่ยึดมั่นไว้

โอกาสของการแลกเปลี่ยนมาสู่เรานั้นนั้นมันวิเศษกับชีวิตเรายิ่งกว่าที่มีอยู่แล้ว แต่เราก็นึกไม่ถึง **“มองไม่ขาด”** กันง่ายๆหรอกนะ

กลับบ้านเพื่อภารกิจของการตอบแทนพ่อแม่ แต่เรามากจะได้สิ่งตอบแทนมาเหนือกว่าเสมอๆ อย่างชนิดว่าสมควรหมอบกราบรับมานั้นคือยังอยู่ใกล้ชีวิต เรายิ่งได้เปลี่ยนเอานิสัยไม่ดีออกไป

ได้บทเรียนรู้ชุด **“คุณธรรมของลูก”**

มาวางเบ้ที่ห้องนอนแต่ละรอบ ได้มาชิมซับทั้งชีวิตเรียบง่าย ขยันเอาการเอางาน ทั้งได้มาแลกเปลี่ยนเอาความคิดดี วิถีกรรมดี และการกระทำที่ดีเข้าสู่นิสัยของตน

เปลี่ยนหัวใจ มองชีวิตให้ขาดในเรื่อง...ลดความเอาแต่ใจ ลดความถือสาเพ่งโทษ และฝึกวิชา **“หน้าแตก”** วิชา **“อารมณ์ขัน”** วิชา **“อย่าทริฎกับพ่อแม่(และใครๆ)”**

อย่าคิดว่าเราจะเป็นคนดี อ่อนหวาน ซื่อใส บริสุทธ์ พร้อมบริการ ๒๔ ชั่วโมง

เพราะว่านี่คือบทฝึกฝนของคนนิสัยเริ่มดีคนหนึ่ง #เข้าใจตรงกันนะ

โจรออนไลน์

คุณ Sujeera ได้โพสต์เรื่องราวที่ถูกโจรออนไลน์แฮกเฟซบุ๊ก เพื่อหลอกขอเงินจากเพื่อนของตน โดยเจ้าของเฟซบุ๊กเล่าว่า เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา คนร้ายได้แฮกเฟซบุ๊กร้านดอกไม้ติดต่อเข้ามา ขอให้ตนส่งรหัสรีเซตเฟซบุ๊กไปให้ โดยคนร้ายอ้างว่าต้องการรีเซตเฟซบุ๊ก แต่ระบบทางเฟซบุ๊กได้ส่งรหัสรีเซตที่เป็นตัวเลข ๖ หลักมายังโทรศัพท์มือถือของตน และต้องการให้ตนบอกรหัสกลับไปให้ ซึ่งด้วยความที่กำลังยุ่งจึงบอกตัวเลขไป

แต่ลึกๆก็เริ่มสังหรณ์ใจว่า ถูกหลอกจึงลองล็อกอินเข้าเฟซบุ๊กตัวเอง แต่ไม่สามารถเข้าใช้งานได้ เพราะคนร้ายนำรหัสที่บอกไปแฮกเข้าเฟซบุ๊ก และเปลี่ยนรหัสใหม่ เมื่อรู้ตัวว่าโดนหลอกจึงรีบติดต่อไปหาเพื่อนที่มีความรู้ด้านไอที ให้ช่วยกู้เฟซบุ๊กกลับมา ซึ่งใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที ปรากฏว่าคนร้ายใช้เฟซบุ๊กของตนทักไปขอยืมเงินเพื่อนๆนับสิบคน โดยมีคนหลงเชื่อถูกหลอกให้ออนเงินด้วยความไวใจทั้งหมด ๔ คน เป็นจำนวนเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท

เมื่อลองติดต่อไปยังร้านขายดอกไม้ก็ปรากฏว่าร้านดอกไม้ไม่ทราบเรื่องมาก่อนเลย และตรวจสอบแล้วพบว่าเฟซบุ๊กของร้านขายดอกไม้ก็ถูกแฮกเช่นเดียวกัน โดยคาดว่าถูกแฮกก่อนจะถูกนำมาหลอกผู้โพสต์อีกที รวมทั้งใช้หลอกขอเงินเหยื่อรายอื่นๆ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวเคยเกิดก่อนหน้านี้มาแล้วหลายครั้ง

สำหรับวิธีการแฮกที่คนร้ายใช้

เป็นการใช้ประโยชน์จากระบบการขอรหัสใหม่ เมื่อผู้ใช้เฟซบุ๊กลืมรหัสผ่าน โดยเมื่อผู้ใช้เฟซบุ๊กลืมรหัสผ่านจะสามารถกดปุ่มคำว่า “ลืมรหัสผ่าน” เพื่อให้ระบบของเฟซบุ๊กส่งรหัสใหม่ โดยการกรอกข้อมูลส่วนตัวลงไป เช่น เบอร์โทรศัพท์ ชื่อ-นามสกุลและอีเมลที่ได้รับการเชื่อมต่อเป็นต้น ก่อนที่ระบบจะส่งรหัสสำหรับรีเซตใหม่มาให้ โดยกรณีดังกล่าวคนร้ายได้ขออนุญาต แอบเปลี่ยนรหัสของผู้โพสต์ใหม่ โดยให้เจ้าของเฟซบุ๊กตัวจริงส่งรหัสรีเซตไปให้ เพื่อคนร้ายจะนำรหัสดังกล่าวไปใช้นั่นเอง

จากกรณีที่เกิดขึ้น ผู้โพสต์ได้ไปแจ้งความหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องไอที คือกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี(บก.ปอท.) แต่ได้รับคำตอบว่าต้องไปแจ้งความกับสถานีตำรวจในท้องที่ก่อนจึงได้เข้าแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ สน.โคกคราม ไว้เป็นหลักฐานเรียบร้อยแล้ว

จากการตรวจสอบพบว่า คนร้ายใช้เลขบัญชี นายสุรศักดิ์ นงคราญ เลขที่บัญชี 116-1-02402-6 ธ.อิสลาม ใช้หลอกเหยื่อมาแล้วหลายราย และมีผู้เสียหายเข้ามาร้องทุกข์ และโพสต์เตือนในเว็บพันทิปก่อนหน้านี้ โดยใช้ชื่อและคำพูดเดียวกัน เพียงแต่เปลี่ยนธนาคารไปเรื่อยๆ จึงขอฝากให้ประชาชนระมัดระวัง โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่เริ่มหันมาเล่นเฟซบุ๊กจะรู้ไม่ทันวิธีการหลอกของมิจฉาชีพ

✦ จากรายการเรื่องเล่าเช้านี้ ที่วีช่อง ๓

วิบากกรรมของซู้กิกนี้เป็นเรื่องจริง ที่ผู้เขียนเคยพบเห็นมา เกิดขึ้นมาแล้วประมาณ ๓๐ กว่าปี เรื่องมีอยู่ว่า มีครอบครัวทหารครอบครัวหนึ่ง บ้านอยู่ใกล้ค่ายทหารแห่งหนึ่งของจังหวัดทางภาคกลาง หัวหน้าครอบครัวคือ พันเอกเลิศ(นามสมมุติ) มีภรรยาคู่ทุกข์คู่ยากชื่อ คุณนายมะลิ(นามสมมุติ) มีลูกชายสองคน เป็นทหารทั้งคู่ แต่งงานแล้ว แยกครอบครัวไปอยู่ที่ค่ายทหารที่อื่น นานๆถึงจะพาเมียพาลูกมาเยี่ยมพ่อแม่

ผู้พันเลิศมักจะไปราชการต่างจังหวัดบ่อยๆ โดยจะปล่อยให้คุณนายมะลิตั้งบ้านเพียงลำพัง อยู่มาวันหนึ่ง ผู้พันก็พาพลทหารสมจิตร(นามสมมุติ)มาอยู่บ้าน คอยรับใช้คุณนาย ผู้พันมักจะไปราชการครั้งละเจ็ดวัน สิบกว่าวัน ปล่อยให้ภรรยาและพลทหารสมจิตรอยู่ด้วยกันบ่อยๆ ความใกล้ชิดสนิทสนมก็เกิดขึ้นมาเรื่อยๆ

วันหนึ่งคุณนายมะลิลี้พุดกับพลทหารสมจิตรว่า *คุณสมจิตรคุณเคยนวดให้เพื่อนๆคุณบ้างไหม สมจิตรก็ตอบว่า เคยครับ*

คุณนายจึงบอกว่า *ดีละ งั้นช่วยนวดให้ฉันด้วย*

เมื่อชายหญิงอยู่ใกล้ชิดกัน มาต้องกายกันอยู่ในบ้านสองต่อสอง จึงพากันเกิดตัณหาคะขึ้น ทั้งสองจึงพากันลักลอบเล่นซู้สูกาย และก็เป็นอยู่อย่างนี้เป็นประจำ ในยามที่ผู้พันไม่อยู่บ้าน จนบ้านใกล้เรือนเคียงเขาก็เริ่มสงสัยในพฤติกรรมของคนทั้งสอง ผู้คนก็เริ่มซุบซิบนินทา ทั้งสองจึงปรึกษากันว่า หากเราขึ้นอยู่ที่นี้ต่อไป ท่านผู้พันคงจะจับพิรุณได้แน่นอน ถึงตอนนั้นท่านก็คงจะเอาเราตายแน่ๆ งั้นเราควรจะหนีออกไปครองรักกันอยู่ที่อื่น คงจะดีกว่าเป็นแน่

คุณนายมีปมด้อยอยู่คือ เป็นคนแก่อายุรุ่นราวคราวเดียวกับแม่ของพลทหารสมจิตร จึงพุดตักคอเอาไว้ว่า *คุณสมจิตรหากฉันต้องทั้งสามไปอยู่กับคุณ คุณคงจะไม่ทิ้งขว้างฉันนะ*

สมจิตรบอกว่า *หากผมทิ้งขว้างคุณนายละก็ ขอให้ผมต้องตายซะก็แล้วกัน*

หลังจากปรึกษาหารือและให้คำมั่นสัญญากันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็พากันเอาเงินทองที่มีอยู่ ออกเดินทางมุ่งหน้าสู่เมืองอุดร ไปเช่าบ้านอยู่ ทั้งสองติดการพนัน พากันเล่นไพ่ เล่นโป๊กเกอร์ เล่นไฮโล บางครั้งก็ได้ บางครั้งก็เสีย ส่วนมากก็มีแต่เสีย เล่นอยู่หลายเดือน เงินเป็นแสนๆ ก็แทบจะหมดไป จึงหารือกันว่า หากเราขึ้นเล่นการพนันอีกต่อไป คงจะไม่มีแม้แต่ข้าวจะกินเป็นแน่ เงินที่เหลือ เราควรเอาไปทำทุนค้าขายอยู่ที่เมืองขอนแก่น เห็นจะดีนะ

จากนั้นสองผู้เมียก็ย้ายไปขอนแก่น โดยเช่าบ้านอยู่แถวๆหมู่บ้านสามเหลี่ยม หาซื้อรถเข็น มาทำเป็นรถเข็นขายผลไม้ ขายอยู่หน้าตลาดอำเภอจिरะ ขายดีมาก จนพอจะมีเงินขึ้นมาบ้างแล้ว

อยู่มาอีกเป็นปีวิบากกรรมทั้งสองที่ได้กระทำมาก็ได้มาส่งผลพ่อค้าแม่ค้าที่ขายของอยู่ด้วยกันซุบซิบนินทาว่า สมจิตรไปคว่าเอาคนแก่รุ่นราวคราวเดียวกับแม่มาเป็นเมียได้อย่างไร พากันนินทาแล้วต่างก็พากันหัวเราะชอบใจ

สมจิตรได้ยื่นคำนิทาอยู่บ่อยๆ ก็เกิดความอายมาก จึงไปชอบพอรักใคร่อยู่กับแม่ค้าขายผลไม้ ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน

แทบจะทุกๆวัน ในขณะที่กำลังขายผลไม้อยู่นั้น ก็มักจะได้ยินสมจิตรตำไล้คุณนายมะลิว่า **อีแก่** เมื่อไหร่มึงจะหนีไปจากชีวิตของกูชะทีทีอ คุณนายก็มักจะตอบกลับว่า **ถ้ามึงอยากจะให้กูหนี มึงก็เอาเงินสองแสนมาให้กูสิ** สมจิตรก็จะย้อนกลับว่า **มึงอยากได้เงินสองแสนคืน ก็ไปเอาที่วงโบก วงไฟ วงไฮโลโน้น**

แม้สายตาผู้คนที่เดินผ่านไปมาจะมากมายขนาดไหน สมจิตรก็ไม่อายต่อสายตาใครเลย(แม้แต่ผู้เขียนเองก็เคยเห็นเป็นประจำ) ทะเลาะกันแล้ว สมจิตรก็มักจะลงไม้ลงมือชกต่อย ตบตีคุณนาย จนหน้าตาเขียวช้ำ บวมปูด เลือดแตก ปากแตก เป็นอยู่แบบนี้แทบทุกวัน

คุณนายมะลิลุ่มใจหนัก **ไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใคร** จึงเอาเหล้ามากินเป็นเพื่อน เพื่อจะดับความทุกข์ใจ ที่มาเสียรู้ผู้รักคนรุ่นลูก ครั้นจะกลับไปหาสามีเก่า ก็อายแสนอาย จึงทนทุกข์ทรมานอยู่อย่างนั้น และก็คิดอยู่ในใจว่า สมจิตรคงจะเอาเราตายแน่ๆ หาก

เราอยู่ขวางทางรักของเขา จึงได้ไปบอกคนข้างบ้านไว้ว่า หากฉันเป็นอะไรไป ช่วยโทรไปบอกกับลูกชายฉันด้วยที่เบอร์นี้

อยู่ต่อมาหลายเดือน สมจิตรคิดวางแผนฆ่าเมียแก่ให้มันตายๆ ไปจากชีวิตเสียที

เย็นวันหนึ่งหลังจากขายผลไม้เสร็จ สมจิตรก็มอมเหล้าคุณนายจนเมามายได้ที่ แล้วก็หาเรื่องทะเลาะกัน แล้วเขาก็เอามือจับหัวคุณนายชกกับเสาบ้าน จนคุณนายแน่นิ่งไปกับมือ

เมื่อมันใจว่าคุณนายตายแล้ว จึงเอามือผลักร่างของคุณนายให้ตกจากบ้าน แล้วไปแจ้งความที่โรงพักว่าเมียผมกินเหล้าเมาหนัก แล้วตกบ้านหัวน็อคพื้นตาย

เมื่อตำรวจมาตรวจดูสถานที่เกิดเหตุ เห็นว่าคุณนายเมาเหล้าจริง และไม่มีญาติที่ไหน จึงสรุปสำนวนว่าคุณนายเมาเหล้าจนตกบ้านหัวน็อคพื้นตาย

ต่อมาอีกสองวัน ก็มีชายหนุ่มสองคนมาถามไถ่ผู้คน ถึงข่าวคราวของสองผู้เมียคู่นี้ ชาวบ้านที่อยู่แถวนั้นก็พากันตอบว่า ตอนมาอยู่ด้วยกันใหม่ๆ ก็เห็นดีกันอยู่ แต่มาตอนหลังเห็นทะเลาะกันแทบจะทุกวัน พังดูแล้วฝ่ายชายคงจะไปชอบพอกับสาวแม่ค้าในตลาด ทะเลาะกันแล้วก็ไล่เมียแก่หนี เพื่อจะมีเมียใหม่

ต่อมาเมื่ออยู่วันหนึ่ง เมื่อสมจิตรขายผลไม้เสร็จประมาณสามทุ่ม ก็เข็นรถกลับบ้าน มีรถเก๋งคันหนึ่งขับตามเขาอย่างช้าๆ พอเข็นรถมาถึงมุมตึก ตรงนั้นไม่มีแสงไฟ ก็มีชายคนหนึ่งเดินลงมาจากรถเก๋ง ย่องไปข้างหลังของสมจิตร จากนั้นก็เอามือข้างหนึ่งปิดปากของสมจิตรไว้ มีมืออีกข้างหนึ่งเอามือถือปืนเชือดคอของสมจิตร จนเป็นแผลเหวอะหวะ เลือดพุ่งกระฉูดออกมา ล้มลงกองอยู่กับพื้น สิ้นใจตายอยู่ตรงนั้นเอง

นี่แหละหน้าที่พระท่านว่า การกระทำผิดศีลข้อสามนั้น มันจะมีทุกข์ มีโทษ มีภัยอย่างที่เราเล่ามานี้

♥ **เขียนน้องนอนแค้น**

๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘

“มีทองเท่าหนวดกุ้ง” จึง “นอนสะดุ้งจนเรือนไหว”

การฝึกตนให้เป็นชาวพุทธที่แท้จริงนั้น ต้องไม่หยุดยั้งการเจริญก้าวหน้าของชีวิตสู่ทิศทางโลกุตระ อันเป็นจุดยืนที่ตั้งมั่นแข็งแรงแน่นอย่างแจ่มแจ้งทุกก้าวย่าง ไม่ต้องถูกหลอกให้หวาดผวากับ “เจ้ากรรมนายเวร” เพราะตัวเราเองนี่แหละคือ “เจ้ากรรมนายเวร” ตัวจริง เพราะเราคือเจ้าของกรรมทุกอย่างที่เรากระทำทั้งหมด และเป็นนายผู้สวຍผลจากกรรมสืบต่อเนื่องที่เรียกว่า เวร นั้นเอง

ฉะนั้น ทุกขณะของชีวิตจะมีประโยชน์ได้นั้นต้องมีการประมาณตน ฐานะที่และฐานะตามสมมุติ โดยมีสติตามรู้บทบาทชีวิตที่เกิดขึ้น และที่สำคัญที่สุดก็คือความชัดเจนในแต่ละขณะที่จะต้องไม่หม่นหมอง ภาวะนี้เกิดได้เมื่อตั้งใจในความจริงว่า ประโยชน์แท้ของชีวิตนั้น อยู่ที่จิตมีพัฒนาการเจริญสติปัญญา มีใช้มัวมุงคาดหวังผลลัพธ์จากภายนอกตัว

เราไม่ต้องไปตั้งคำว่า เราเป็นผู้กระทำประโยชน์นั้น เพราะมันจริงแสนจริงอยู่แล้วว่า “เราเป็นคนทำ” แต่ “คนที่ทำ” และ “พฤติกรรมที่มีอยู่” นั้น ล้วนเป็นเพียงสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกด้วยเหตุปัจจัยองค์ประกอบอีกมากมาย ผู้เอาตัวไปกระทำจึงเป็นแค่อย่างมากที่สุดศูนย์ ศูนย์ ศูนย์ หนึ่งแห่งองค์ประกอบนั้นเท่านั้น หาได้วิเศษวิโสอะไรไม่ เพียงผู้อาศัยสรรพสิ่งในโลก มาฝึกฝนตนเองชำระกิเลสให้หมดจดจากสันดานก็เท่านั้น และเท่านั้นจริงๆ ที่มีสาระตรงกับคำว่า “ทำบุญ”

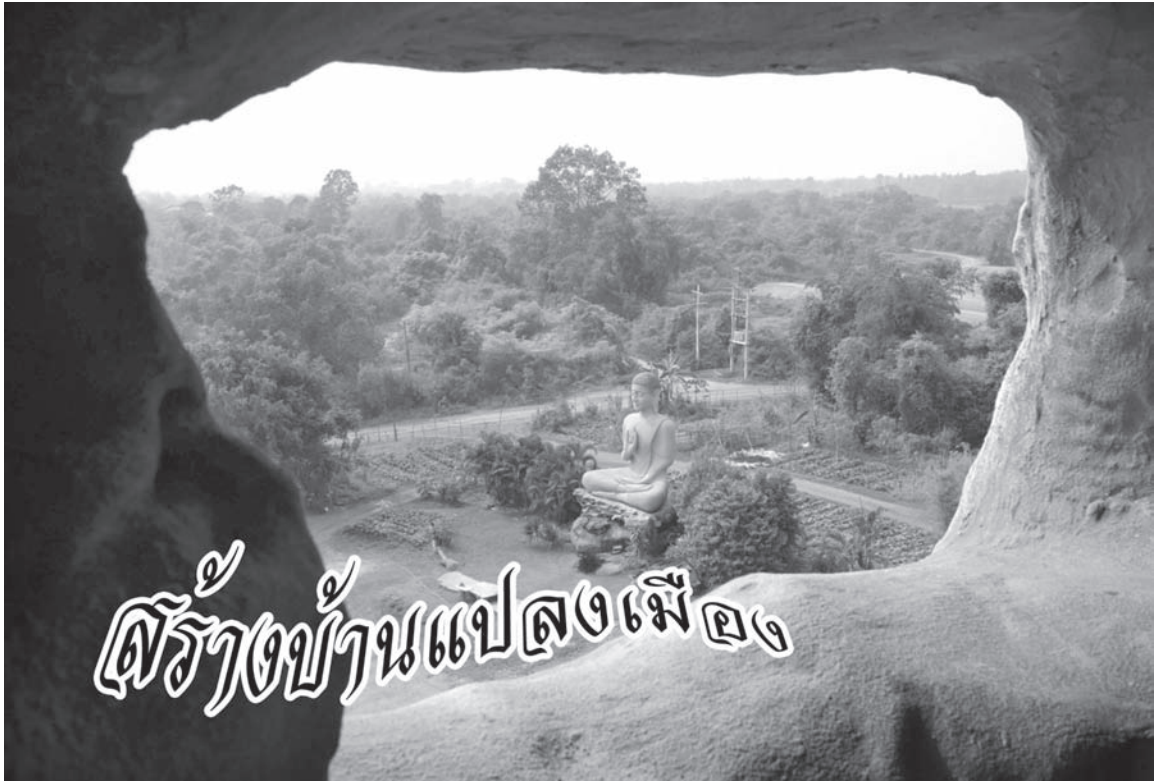
ส่วนการสร้างกุศล เป็นคุณงามความดีที่ต้องอุทิศ คือสลະออกแล้ว ต้องไม่ติดยึดเอามาสร้างภพชาติอาศัย หรือเกาะแน่นหรือกักเก็บไว้ในโกดัง หรือแท้จริงคือ เอามาเป็นกรงขังสัตว์ น่าจะเปิดกรงเสียที! เพราะอาการทุกข์ที่ปรากฏอยู่นั้นคือ เสี่ยงคร่ำครวญของสัตว์ที่ถูกกักขังได้ส่งสัญญาณขึ้นแล้ว

การติดยึดอยู่ในกุศลกรรม ก็ด้วยเหตุกุศลที่สร้างไว้มีน้อยนิดจริงๆ ฉะนั้น “มีทองเท่าหนวดกุ้ง” จึง “นอนสะดุ้งจนเรือนไหว” แท้จริงแล้วต้องกล้าพิสูจน์ความไม่สะทกสะท้านต่อผลลัพธ์ที่เป็นศูนย์หรือติดลบ อันคือการสูญสิ้นตัวตน

งานมีความหมายสูงสุด ณ ขณะปัจจุบันที่กำลังกระทำนั้นอยู่เท่านั้นเอง เพราะเราได้อาศัยการทำงานเป็นอุปกรณ์ในการควักล้างจิตของเราให้สะอาด โดยเฉพาะเมื่อเราทำงานโดยต่อเนื่องเราก็ได้อ่านเห็นสัตว์ในภาพน้อยภาพใหญ่ โผล่หน้าโผล่ตาออกมาเป็นฝูงๆ

หากไม่จัดการกำจัดมันโดยต่อเนื่อง ความคุ้นชินกับฝูงสัตว์ก็จะเกิดขึ้นและพอใจจะอยู่กับมัน ยอมให้มันอาศัยและหลงว่ามันคือเรา เราคือมัน นั่นเป็นความเลอะเทอะที่สุด ที่ทำความหมองให้ชีวิตต้องแปดเปื้อน ชุ่มด้วยมูลสัตว์อยู่ตลอดเวลา

สรุปว่า ชาวพุทธที่แท้จริงมีวิธีปลดเปลื้องอารมณ์หมองออกได้ทุกขณะด้วยการ “ทำบุญ” ที่เป็นบุญแท้ เกิดกุศลผลบุญจริงๆ เพราะมีโลกุตรปัญญา จึงชัดเจนในชีวิตของสัตว์โลก เต็มใจพากเพียร ฝึกฝนการปลดปล่อยโดยกำจัดได้ถูกตัวสัตว์ ไม่มัวเกรงใจคบหากับมัน ในที่สุดชีวิตของเราจะฟื้นคืนชีพอิสระเสรี ไม่กลัว “เจ้ากรรมนายเวร” อีกต่อไป

ช่วงนี้เป็นช่วงเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของชุมชนราชธานีโคก เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแบบวันต่อวัน ทั้งช่วงก่อนการจัดงานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๙ แล้วยังต่อเนื่องด้วยงานตลาดอารียะครั้งที่ ๓๖ (ภาค ตลาดน้ำอารียะคืนชีวิตแม่มน) บรรดาชาวโคกที่รวมตัวกันทางบ้านราชฯต่างก็เร่งงานให้ทันกับการต้อนรับคลื่นมหาชน โดยเฉพาะการปรับภูมิทัศน์ ซึ่งหากใครไม่ได้มาบ้านราชฯสัก ๒ เดือน อาจมาแล้วถึงกับต้องหลงทาง หากเข้าบ้านราชฯไม่ได้กันเลยเชียวนะ

ภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วในยามหน้าร้อนนี้ที่บ้านราชฯ

๑. จุดใหญ่สุดคือ “ลำธารถอยหลังเข้า” เริ่มชุดเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ลำธารนี้มีจุดเริ่มต้นที่หน้าพระพุทธรูปธรรมนิมิต แล้วไหลไปข้างโรงเรียนอาชีวศึกษา จากนั้นโค้งคูขนานถนนหน้าบ้านราชฯ แล้ววกเข้าหมู่บ้าน ทับถนนเส้นเข้าหน้าหมู่บ้าน ผ่านฮ้านปันบุญ แล้วเลี้ยวขวาไปด้านหลังโสังบัว ก่อนจะลัดไปผ่ากลางบ้านคุณไม้ร่ม ซึ่งเป็นบ้านหลังเดียวที่จะถูกเวนคืนในการทำลำธารนี้ และคุณไม้ร่มก็ยินดีในการมอบให้อย่างเต็มใจ จากนั้นลำธารก็ตัดไปออกเกือบถึงทางไปหมู่บ้านค่างกลาง และก็วกกลับไปออกสู่บึงอีก บริเวณใกล้บ้านของดร.ชิตตะวัน เมื่อเกิดลำธารนี้ ก็จะทำให้หมู่บ้านราชธานีกลายเป็นเกาะ ชื่อ **เกาะรัตนราชธานี**

วันอังคารที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ เป็นวันแรกที่ถนนสายหลักทางเข้าหมู่บ้าน ๒ สายได้ถูกตัดเป็นเส้นทางคลองถอยหลังเข้าเรียบริ้วยแล้ว ชาวชุมชนมาโสมแองทำสะพานที่เรียกว่า “ชั่วคราว” ทำจากไม้ไผ่ เพื่อให้ผู้สูงอายุและเด็กๆได้เดินทางเข้ามาที่เกาะรัตนราชธานี

จนถึงวันเสาร์ที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๘ ใช้เวลาขุดลำธาร ๒๘ วัน หรือ ๔ สัปดาห์ ก็ได้เวลาที่จะทำการ**ปล่อยน้ำเข้าลำธาร** เพื่อที่จะทดสอบว่า ระดับน้ำของลำธารกับของบึงเป็นอย่างไร เมื่อเชื่อมบึงและลำธารเข้าด้วยกัน ประมาณ ๑๖.๐๐ น. **พ่อครู**ได้ไปดูบริเวณท้ายลำธาร ที่จะเป็นจุดปล่อยน้ำจากบึง เข้าสู่ลำธาร ซึ่งตอนนี้ลำธารส่วนอื่นๆถูกขุดจนเกือบเสร็จแล้ว เชื่อมต่อกันเป็นระยะทางกว่า ๑.๔ กม.แล้ว ยังเหลือแต่ท้ายลำธารนี้อีกประมาณไม่ถึง ๑๐ เมตร ที่ยังไม่ได้ขุด เพราะถ้าขุด น้ำจากบึงก็จะไหลเข้าลำธารทันที งานนี้พ่อครูไปดูแลการขุดเอง พ่อครูประสงค์จะให้เหลือคันดินเอาไว้ ไม่ขุด

ออกหมดในช่วงท้ายลำธาร เพื่อให้เกิดความต่างระดับของลำธาร ที่เมื่อเสร็จสิ้นแล้ว จะมีระดับน้ำที่สูงกว่าบึงเสมอ เพื่อให้สามารถสูบน้ำจากบึงหลังพระพุทธรูป เข้าสู่ต้นลำธารหน้าพระพุทธรูป แล้วน้ำจะได้ไหลลงไปทั่วลำธาร ก่อนไหลออกสู่บึงตรงท้ายลำธาร บริเวณข้างบ้านของดร.ชิตตะวัน

ท้ายลำธารนี้พ่อครูจะให้คันดินเอาไว้ แล้วประกอบด้วยหิน เพื่อให้เกิดเหมือนฝายน้ำล้น น้ำที่ลำธารจะได้ไหลลงสู่บึงใหม่บึงเป็นเหมือนแก่งหินนั่นเอง

โดยจะให้รถแบคโฮลขุดแนวยาวจากบึงเข้าสู่ลำธาร ในตอนท้ายที่เหลือ แต่จะไม่ขุดดินออกเป็นแนวกว้าง ให้ขุดกว้างเพียงไม่เกิน ๑ เมตร แต่ให้ลึกต่ำถึงลำธารเลย เพื่อให้เกิดทางน้ำไหลจากบึงเข้าสู่ลำธาร

ขณะขุดอยู่นั้น ภายในบ้านราชาก็ได้ประกาศว่า **วันนี้จะเป็นวันแรกที่จะทำการปล่อยน้ำเข้าสู่ลำธารถอยหลังเข้า** ทำให้ชาวบ้านราชาดูตื่นเต้นกันมาก ว่าเป็นครั้งแรกที่บ้านราชจะเกิดเกาะรัตนราชธานี พวกกันออกมาดูที่ท้ายลำธาร ดูการขุดดินออกและตามจุดต่างๆของลำธาร คนก็มาเฝ้ารอ น้ำที่ไหลผ่านแต่ละจุดกัน เป็นบรรยากาศที่แปลกใหม่ในบ้านราชา ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนเลย

ในขั้นตอนการขุดดินโดยรถแบคโฮลนั้น เหมือนกับพ่อครูได้มีอนาคตตั้งสัจจะ รู้ว่าตอนท้ายสุดนี้ รถจะต้องทำการถอยหลังขุด เพื่อทำการปล่อยน้ำจากบึงส่งเข้าทางท้ายลำธารเข้าไป สมชื่อ

ลำธารถอยหลังเข้า มีคนถามว่า
พ่อครูคิดไว้ก่อนหรือไม่ว่า จะ
เกิดเหตุการณ์ตามชื่อลำธารถอย
หลังเข้าที่จะต้องให้น้ำเข้าลำธาร
เป็นครั้งแรกทางท้ายลำธารเช่นนี้
พ่อครูตอบว่า **ไม่ได้คิดไว้ก่อน แต่
มันเป็นเช่นนั้นเอง**

เวลา ๑๗.๒๗ น. ก็
เป็นเวลาที่ยุงก็สุดท้ายของรถ
แบคโฮลตักดินที่ปิดกั้นน้ำ
ระหว่างบ่อกับลำธารออกสำเร็จ
น้ำเริ่มทะลักเข้าสู่ลำธารเป็นทาง
น้ำไหลที่แรงพอควร **ชาวบุญนิยม
ทีวี**พากันดักถ่ายภาพสายน้ำแรก
ของลำธาร บ้างก็ใช้โดรนหรือ
เครื่องถ่ายภาพมุมสูงตามถ่าย
สายน้ำไหลที่มีสีขุ่นเหมือนน้ำกาแฟ
จนถึงเช้าวันที่ ๕
เมษายน ๒๕๕๘ ใช้เวลาปล่อยน้ำ

๑๓ ซม. น้ำในบ่อลลดลง ๔๕ ซม. ระดับน้ำในบ่อก็กว้างเท่ากับระดับน้ำในลำธาร แต่ระดับน้ำในบ่อก็ก
ยังสูงกว่าน้ำในลำธารอยู่ ซึ่ง**สมณะถักบุญ**ได้คำนวณมวลน้ำว่าจะมีปริมาตร ๒๒,๐๐๐ ลบ.ม. พ่อครู
ออกไปดูระดับน้ำ เห็นลำธารที่มีน้ำเกือบเต็มเปี่ยม เป็นทัศนียภาพของบ้านราชฯในเช้าวันแรกของงาน
ปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๙ ที่แปลกตา และสวยงามอย่างมาก **นับเป็นอีกหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์
ลำธารถอยหลังเข้า ของพุทธสถานราชธานีโคก**

๒. แก่งสระโพธิ์ ที่บริเวณต้นทางของลำธารถอยหลังเข้า ซึ่งตอนนี้ได้ใช้เครื่องสูบน้ำสูบน้ำ
น้ำจากบ่อกเข้าสู่ลำธาร ที่อยู่บริเวณลานหน้าพระพุทธโต โดยบริเวณนี้ ต่อไปจะทำเป็นแก่งมีน้ำไหล
ผ่านพลาญหินที่ตอนนี้**ทีมงานสถาปัตยกรรมบุญนิยม** เช่น **สมณะคมคิด** **ทันตภาโว** และ**ทีมงาน
พรรษา** ได้ออกแบบพื้นที่หน้าพระพุทธโต ที่จะเนรมิตให้เป็นแก่งน้ำไหล เรียกว่า **“แก่งสระโพธิ์”** โดย
มีต้นกำเนิดน้ำมาจากน้ำตกที่ในอนาคตจะสร้างขึ้นมามาก น้ำตกนี้จะไหลจากอาคารรูปทรงภูเขาหินสูง
หลายชั้น ที่จะมีภายในเป็นถ้ำหรือที่อยู่ เป็นกุฎิสำหรับสมณะ เรียกชื่อว่า **อาคาร“โพธิ์คนดู”** หรือเรียก
ว่า **“ภูคองโด”** โดยจะทำต้นโพธิ์ ๗ ต้น ที่เป็นต้นพันธุ์มาจากสังเวชนียสถานที่ตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า
ณ ประเทศอินเดีย มาปลูกอยู่บนโพธิ์คนดูนี้ต่อไป ซึ่งตอนนี้ยังเป็นโครงการในอนาคต แต่โครงการที่
จะทำ แก่งสระโพธิ์นี้ได้เริ่มดำเนินการแล้วในกลางเดือนพฤษภาคม

๓. ติดตั้งโซล่าเซลล์ ต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ มีการติดตั้งแผงโซล่าเซลล์จุดแรกของบ้านราช จำนวนแผงชุดแรกที่สั่งมาประมาณ ๕๔ แผง กำลังไฟที่จะได้มาประมาณ ๑๕ กิโลวัตต์ พลังงานที่ได้จากการติดตั้งแผงโซล่าเซลล์จะต่อเข้ากับปั๊มสูบน้ำ ที่สูบน้ำเข้าอาคารถอยหลังเข้า เพราะปั๊มสูบน้ำเข้าอาคารเป็นปั๊มขนาด ๑๕ กิโลวัตต์ โดยจะใช้จุดนี้เป็นจุดแรกก่อน ซึ่งจะเป็นจุดเรียนรู้งาน และศึกษา แล้วจะค่อยๆติดตั้งเพิ่มไปเรื่อยๆ ศึกษาไปติดตั้งเพิ่มไป เพราะยังไม่ค่อยมีทุนเท่าไร จึงค่อยๆเป็นค่อยๆไป

๔. น้ำตกผาแดง

กว่าอาคารผาแดง และน้ำตกผาแดงจะเสร็จก็ใช้เวลานานถึง ๓ ปีในการก่อสร้างอาคารที่ชื่อว่า “ผาแดง” นี้ ที่ชื่อผาแดง เพราะมองดูภายนอกเหมือนกับหน้าผาของภูเขาใหญ่ เป็นแท่ง ซึ่งภายในมีการตกแต่งให้เหมือนกับเข้าไปในถ้ำแบบธรรมชาติ มีถ้ำเล็กถ้ำน้อย ที่มีตรอกซอกซอย รวมทั้งมีห้องโถงใหญ่ด้วย

ผาแดง เพราะเมื่อมองดูจากภายนอกก็ต้องแหงนคอดูอาคารนี้ด้วยความที่ พอปั้นอาคารผาแดงเสร็จ **สมณะคมคิด** ก็เกิดไอเดียกระฉูดขึ้นว่าจะทำน้ำตกที่หน้าอาคารผาแดง ท่านก็ออกแบบแล้วพาคณนางและเด็กสัสมาศึกษาปั้นสร้างน้ำตกนี้ขึ้นมา ใช้เวลาทำน้ำตกนี้ถึง ๑ ปีเต็มๆ จนวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ก็สำเร็จเกือบสมบูรณ์ โดยได้ทดลองเปิดน้ำตกผาแดงให้พ่อครูได้ดู และถ่ายภาพร่วมกับน้ำตกนี้ ในตอนบ่าย พอเปิดน้ำตกเท่านั้น ก็ทำให้บรรยากาศรอบข้างเย็นสบาย มีไอน้ำหมุนเวียนไปรอบๆบริเวณอย่างน่ารื่นรมย์

๕. ลานกราบ และบริเวณที่จะสร้างสมเด็จพระพุฒาจารย์ วิชิตอริยชา ซึ่งอยู่บริเวณระหว่างบึงในบ้านราชกับลำน้ำแม่มูน เนื้อที่บริเวณนี้เป็นจำนวนหลายร้อยไร่ แต่ก่อนเป็นป่าละเมาะและพื้นที่ทำกิจกรรม แต่ปัจจุบันถูกถมจนเป็นพื้นที่ราบเรียบร้อยแล้ว

วันอาทิตย์ที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการขุดเจาะสำรวจชั้นดินเป็นวันแรก เจาะลงไปประมาณ ๖ เมตร ก็ถึงชั้นดินแข็งแล้ว ซึ่งวันนี้จะมีการขุดเจาะสำรวจ ๓ จุดเพื่อความชัดเจน ว่าดินแต่ละชั้นเป็นดินแบบไหน เพื่อจะออกแบบเสาเข็มให้ดินสามารถรับน้ำหนักสมเด็จพระพุฒาจารย์ได้

งานก่อสร้างพระพุทธรูปหินแกรนิตสมเด็จพระพุฒาจารย์ วิชิตอริยชาสูง ๔๔ เมตร งานนี้เป็นโครงการ

ใหญ่ ซึ่งจะเป็นศูนย์รวมศรัทธาของชาวโศกทั่วทุกสารทิศ

๖. การปรับพื้นที่ ทั้งภายในชุมชน และรอบๆชุมชน ทำให้เกิดถนนเชื่อมเส้นทางต่างๆ หลายเส้นทาง **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** จึงตั้งชื่อถนนสายต่างๆเพื่อสะดวกในการจดจำ และอธิบายการสัญจรไปมาได้ง่ายขึ้น มี ๑๑ สาย ดังนี้ ถนนตรงมุน ถนนตรงกลาง ถนนตรงโม ถนนตรงเมรุ ถนนตรงแก้ง ถนนตรงเนิน ถนนตรงกุ่ม ถนนตรงหมู่ ถนนตรงศูนย์ ถนนตรงชอย ถนนตรงมุ่ม และมีอีกย่าน ๑ คือย่านศูนย์เมรุ(สวนตาล)

๗. ทะเลราชธานี มีการขุดลอกสระที่อยู่ข้างโรงสับญาคูณข้าว ซึ่งมีเนื้อที่หลายสิบไร่ โดยทำการขุดเพื่อเป็นอ่างเก็บน้ำไว้ใช้ทำกสิกรรม สำหรับชาวบ้านราชาและชาวบ้านกุดระงุม รวมถึงนำทรายไปใช้ปรับพื้นที่ภายในหมู่บ้านได้อีกเป็นปริมาณมหาศาล โดยเฉพาะทรายที่มีคุณภาพสูงเป็นทรายขาวละเอียดมาก พ่อครูเดินลงไปถึงด้านล่างของสระ น้ำในสระสีสวยใสมาก สีน้ำเหมือนน้ำทะเล มีหาดทรายขาวเป็นแนวยาวไม่แพ้ชายทะเล น้ำมีคลื่นเป็นระลอกๆเหมือนฝั่งทะเล พ่อครูเดินลงไปสัมผัสน้ำถึงกับเอ่ยว่า **“น้ำใสเหมือนทะเล สีก็เหมือนมรกตเลย นี่แหละคือ ทะเลราชธานี”** ในไม่ช้านี้เราก็จะมีทะเลน้ำจืดที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่ง

๘. บ้านราชาจะทำการจัดสรรที่ดิน ๗๐ ไร่ ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตอนนี้เป็นทุ่งนา จะให้ชาวโศกมาจัดสรรอยู่พักอาศัย ให้มีที่พักเมื่อมา จะมีถึง ๓๐๐ แปลง ผู้จะมาก็จะไม่เรียกว่าซื้อ เพราะไม่ได้โฉนด แต่ว่าได้สิทธิ์ มี ๓๐๐ แปลง แปลงละ ๕๐,๐๐๐ บาท แปลงละ ๑๐๐ ตารางเมตร **ผู้จะมาซื้อแล้ว จะอยู่ได้ต้องสมาทานศีล ๕ ละอายมุข กินมังสวิรัต** แต่ละคนมีสิทธิ์ซื้อได้ถึง ๒๒๕ ตารางเมตรต่อแปลง แต่มีสิทธิ์ปลูกบ้านได้ใหญ่ที่สุดแค่ ๑๐๐ ตารางเมตร จะซื้อหลายแปลงก็ได้ แต่บ้านจะเอามาต่อกันไม่ได้ บ้านราชต้องขยายที่พัก ขยายที่ทำกสิกรรม ทั้งต้องการบุคคลอยู่มาด้วย

๙. กสิกรรมริมมุน ซึ่งตอนนี้เขียวขจีพริ้ว และตอนนี้มีการเวรคืนที่ดินบางส่วน เพื่อทางเดินที่ใหญ่ สำหรับรองรับการจัดตลาดอารียะ มีเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาทั่วประเทศมาร่วม **ค่ายยุวชนโศกสัมพันธ์(ยอส.)** ช่วยกันจัดเตรียมพื้นที่ตลาดอารียะอย่างขะมักเขม้น ไม่ว่าจะเป็นการกางเต็นท์ ลงสินค้าที่เริ่มทยอยมาส่ง

๑๐. สวนอุทยาน แหล่งเรียนรู้กสิกรรมไร้สารพิษ ...สวนอุทยาน เป็นสวนแห่งใหม่ของบ้านราชา อยู่ห่างจากบ้านราชาไปทางหมู่บ้านกุดระงุม ประมาณ ๑ กม. มีเนื้อที่เกือบ ๑๐ ไร่ ซึ่งมี **อารงชนะและครอบครัว** ทำหน้าที่ดูแลอยู่ ซึ่งภายในเวลาสามเดือน อารงชนะได้ปลูกต้นไม้เกือบเต็มพื้นที่ทั้งหมดแล้ว สวนแบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกจะ

ปลูกพืชผักสวนครัว อีกส่วนหนึ่งทำร่องน้ำไว้กลางแปลงเพื่อปลูก กล้วย มะพร้าว มะนาว ส้มโอ สลับกันเต็มพื้นที่ มีคนถามว่าสวนนี้อาหากันเดียว ตกแดดตกกลมคนเดียวไม่ป่วยหรือไง อาบอกว่า **มีที่ออกกำลังกายเกือบ ๑๐ ไร่ทุกวัน จะให้เจ็บป่วยได้อย่างไร** ชาวบ้านยังบอกว่า **บางวันตอนดึกๆ ยังเห็นส่องไฟทำงาน**

๑๑. สวนดอกจำปี ระหว่างโรงสีบุญคุณข้าวกับสระน้ำใหญ่ข้างโรงสี มีพื้นที่สูงหลายไร่ ที่เกิดจากการขุดดินจากสระน้ำใหญ่นี้ขึ้นมาทำเป็นเนินสูง เพื่อใช้เป็นที่ตั้งโรงสี แต่ก็ยังมีพื้นที่เหลืออีกหลายไร่ พ่อครูจึงดำริให้ทำเป็นสวนพืชผักผลไม้ขึ้นมา ให้**อาธาตุดิน**เป็นผู้ดูแล อาธาตุดินก็ได้ปลูกดอกจำปีลารอบๆสวนนี้ ซึ่งออกดอกสีขาวตลอดเวลา และส่งกลิ่นหอมไปทั่วบริเวณ พ่อครูจึงให้ชื่อสวนนี้ว่า **“สวนดอกจำปี”** และอาธาตุดินก็กำลังขะมักเขม้นปลูกพืชผักผลไม้หลายชนิด เช่น กล้วย มะพร้าว ฯลฯ

ภูมิทัศน์ของบ้านราชฯในยามนี้จึงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย และรวดเร็ว ยังอยู่ในช่วงก่อสร้างสร้างตัว ยังไม่ลงตัว ต้องปรับเปลี่ยนอีก และไม่รู้เมื่อไหร่จะลงตัว แต่ผู้ที่เคยไปสันตโศกหรือปฐมมโศกคงเห็นรูปรอยที่จะเกิดความลงตัวต่อไปได้ ดังนั้น ผู้ที่มาช่วยบุกเบิกในยุคนี้ จึงเป็นเหมือนหัวเจาะเป็นบรรพชนที่จะมาเสียดสละร่วมสร้างแผ่นดินพุทธ ยุคต้นกำเนิดอย่างแท้จริง

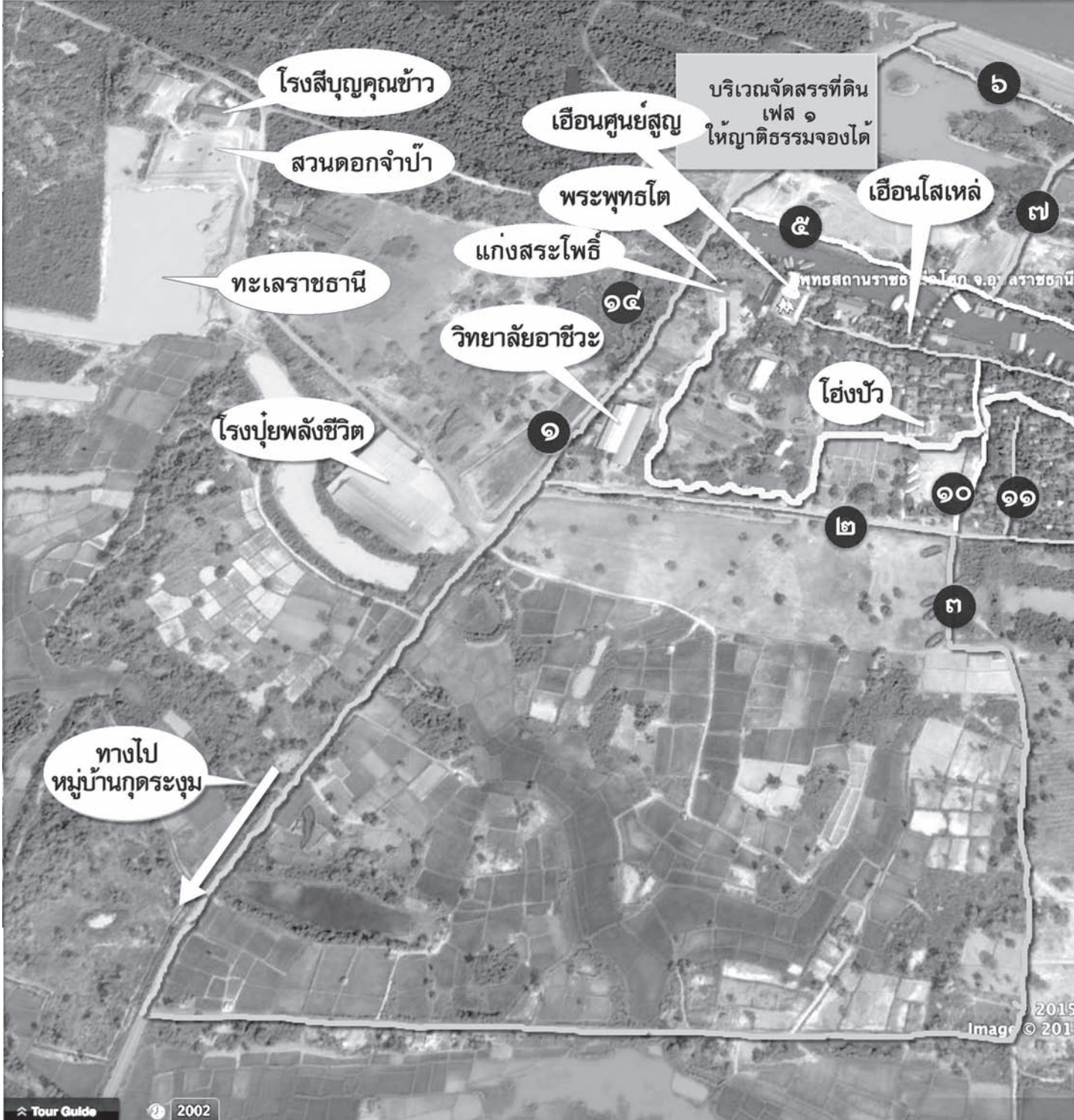
พระพุทธเจ้าตรัสว่า....ภิกษุทั้งหลายจักเข้าไปตั้งความระลึกถึงเฉพาะตนได้ว่า **โงนหนอ เพื่อนพรหมจรรย์ผู้มีศีลเป็นที่รัก ที่ยังไม่มา ของงมา** และที่มาแล้ว พึงอยู่เป็นสุขเพียงใด พึงหวังความเจริญได้แน่นอน ไม่พึงหวังความเสื่อมเลยเพียงนั้น... ใครยังไม่ได้มาылบ้านราชฯในยามนี้ ก็ของงมาเถิด?

ใครคือลูกหม้อของแผ่นดินพุทธ ?

ในวันอาทิตย์ที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๘ มีการประชุมชุมชนราชธานีโศก ในการให้โอวาทปิดประชุม พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ได้พูดถึงสถานการณ์การสร้างบ้านแปลงเมืองของบ้านราชเมืองเรือเอาไว้ว่า

....เรื่องที่จะพูดนี้คือการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ขนาดใหญ่ของบ้านราชฯ มีการจัดสรรเพิ่มเติมที่ดิน ใครจะมาจองที่อีก ๔๐ กว่าหน่วย และจะมีถมที่เพิ่มอีก ก็จะได้เพิ่มอีกกว่า ๒๐ หน่วย ก็รวมแล้ว ๖๐ กว่าหน่วย ที่จะจัดสรรเพิ่มมวลสมาชิกของพวกเราเพิ่มขึ้น

ส่วนลำธารใหม่ อาตมาแต่เดิมตั้งชื่อว่า **คลองถอยหลังเข้า** ก็มาจากภาษาถอยหลังเข้าคลอง แต่ว่าเราจะเรียกให้ดีกว่าอีกว่า ลำธารถอยหลังเข้า จะเป็นในที่ที่อาตมาคิดว่ามันจะครบสมบูรณ์ อย่างสันตโศกมีน้ำตกมีลำธารไหล ใครก็รู้สึกเลยว่าร่มเย็น มีน้ำมีโอ้มน้ำด้วย ใครจะมาช่วยปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น ปลูกต้นยางข้างลำธาร ยิ่งสองข้างมีต้นยางอยู่สองฟาก ก็จะยอดเลย มันน่าจะทำได้ อาตมาก็แนะไว้ ส่วนลำธารนี้จะพยายาม ก็จะรอ**ไม่ร่ม**ที่เขาจะมาช่วยจัดทำธรรมชาติ เขามีอะไรเล็กๆที่พิเศษ จะให้เขาทำ พยายามให้เขาสัญญาเลยว่าจะพยายามทำลำธารนี้ให้ใสกว่าน้ำในบ่ๆ เขามีวิธีอะไรก็แล้วแต่

โรงสีบุญคุณข้าว

สวนดอกจำปา

ทะเลราชธานี

โรงพยาบาลชีวิต

ทางไป
หมู่บ้านกุดกระงุม

เขื่อนศูนย์สูญ

พระพุทธโต

แก่งสระโพธิ์

วิทยาลัยอาชีวะ

บริเวณจัดสรรที่ดิน
เฟส ๑
ให้ญาติธรรมจงได้

เขื่อนโสเหล่

ไธงบัว

พุทธสถานราชธานี

2015
Image © 201

แผนผังหมู่บ้านราชเรือโคก

๙. ถนนตรงศูนย์
๑๐. ถนนตรงซอย

๑๑. ถนนตรงมุม
๑๒. ลำธารถอยหลังเข้า

๑๓. ย่านศูนย์เมรุ
๑๔. ที่ติดตั้งโซล่าเซลล์

เช่น เขาบอกว่า สระนี้ถ้าจะให้ใส
ต้องเอาซีควายไปอุดข้างๆแล้วน้ำจะใส
ถ้าลำธารมีน้ำใสก็คือสวรรค์บนดิน แล้ว
เราจะเอาหินมาใส่มาเรียงอีก

จะเป็นหมู่บ้านที่อยู่อย่าง
สุขเย็น ลำธารนี้ยาวถึง ๑,๔๐๐ เมตร
ซึ่งน้ำจะหมุนเวียนได้อย่างดี เราจะ
พยายามทำโซล่าเซลล์มาเพื่อสูบน้ำให้
ลำธารไหลตลอดวันเลย ทั้งวันทั้งคืน
แล้วน้ำไหลตลอดวันตลอดคืน เหมือน
กับป่าที่มีน้ำตกไหลอย่างธรรมชาติเลย
จำเป็นจะต้องมีโซล่าเซลล์เพื่อให้้ำไหล

ในเรื่องความเป็นอยู่ของพวกเขา
เรา ขอให้ตั้งใจว่า **“เราจะมาเป็นพวก
ลูกหม้อ”** เป็นต้นกำเนิด เป็นบรรพชน
ของชาวบ้านราชฯ เพราะกำลังสร้าง
บ้านแปลงเมือง เรายังทำพื้นที่ทั้งหมด
ไม่ลงตัว มันยังเพิ่งเริ่มเท่านั้นเอง มี

พื้นดิน กำลังมีพื้นน้ำ แล้วจะมีพื้นไฟ(โซล่าฟาร์ม) แล้วลมก็จะมา ก็จะพร้อมไป เป็นบรรยากาศเช่นนั้น
เกิดมาคุณนี่เราต้องเป็นพระเจ้าเอง ภูเขา ลำธาร แม่น้ำ ป่าไม้เราสร้างเอง เราไม่ไปบุกรุกนะ
เหมือนพระป่าที่ถูกจับ

แต่ที่จริงเขาให้พระรักษาป่านะ ส่วนใหญ่วัดป่านี้เป็นที่ของรัฐทั้งนั้น แต่รัฐให้พระอยู่เพื่อ
รักษาป่า พระป่าก็ดูแลไม่ให้ใครตัดมาก ท่านก็ตัดน้อยๆ ก็รักษาป่าได้ ถ้าปล่อยไป คนตัดเกลี้ยงหมด
พระป่าก็รักษาป่าได้

แต่ของเราที่สร้างป่าเอง ปลูกขึ้นมาเอง เราไม่ไปบุกรุกป่า ไม่ต้องเลย เราก็ทำมาแต่แรกเริ่ม
ปฐมมอศกตอนนี้เป็นป่าแล้ว **ถ้าถึง ๑๐๐ ปีชาวอศกจะมีต้นไม้ใหญ่ จะหาต้นไม้ใหญ่ต้องมาดูที่
ชาวอศก** ให้พวกเขาอายุยืนดูต้นไม้ก็แล้วกัน พวกเรานักปลูกต้นไม้ ยิ่งต้นไม้ใหญ่ยิ่งถนอมไว้ สิ่งเหล่านี้
ดูเหมือนเรื่องเล็ก แต่คนเขาคิดไม่ถึง เขาไปเรื่องไฮเทคไปหานิคส์ (narog is coming soon)
สร้างป่าคอนกรีต ตึกสูง ถนนเส้นกวยเตี๋ยว ทางด่วน เขาไปเจริญแบบนั้น แข่งกันใหญ่ แต่ของเรา
พัฒนาไปหาดิน หาน้ำ หาธรรมชาติ ซึ่งมันก็จะกว้างใหญ่ ตั้งแต่ปฐมมอศก สันตืออศก มาราชธานีอศก
ตอนนี้จะมีเกาะรัตนราชธานี จะมีทางเข้าได้เส้นเดียว แล้วเส้นนี้จะเป็นแก่งด้วย จะต้องออกแบบให้
เป็นถนนที่รถเข้าได้ แต่รถใหญ่เข้าไม่ได้

ที่นี่จะเป็นปอดของหมู่บ้านไม่มีคาร์บอนมอนนอกไซด์ จะเป็นชุมชนปลอดพิษ ไม่ใช่ว่า

กวม.ที่สารพิษมีมากมายในอากาศ วัดแล้วเกินมาตรฐานโลกไปไม่รู้เท่าไร แล้วมันเป็นอย่างนั้นตลอด เวลาเอามลพิษออกไม่ได้ แต่ของเราไม่มีมลพิษเท่าไร เราจะได้อยู่ในสถานที่สะอาดปลอดภัย อายุจะยืน

ขอยืนยันว่าโศกอายุจะยืน ๑๐๐ ปีเป็นสามัญ อาตมาพยากรณ์ไว้ เด็กๆฟังไว้ หนีไปข้าง นอกวัยพิษอายุไม่ถึง ๑๐๐ แต่ถ้าอยู่ในนี้ก็อายุยืนได้ เราระมัดระวังทุกอย่าง ทั้งอาหาร ที่อยู่ สิ่งแวดล้อม แล้วเราไม่ใช่หนีเที่ยวไปเที่ยวหาเหตุร้าย องค์ประกอบเหล่านี้สร้างเหตุปัจจัยดีๆ **ตัวสำคัญ คือจิตวิญญาณ ที่สบาย จะอายุยืนแน่นอน จิตวิญญาณคนกลุ่มจะตายไว โดยไม่ต้องเป็นโรคไตวาย**

อาตมาเชื่อว่า เด็กที่เรียนจบแล้วพากันออกไป ใหม่ๆที่เราอยากให้อยู่ แต่เพราะว่า ยังไม่เป็น รูปแบบสังคมมนุษยชาติที่พิเศษจริงๆ แต่อีกหน่อยเด็กเขาจะรู้ แม่แต่บอกว่าทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้ของ พวกเจ้านะ เขาก็ยังไม่เข้าใจไปวิ่งหาสมบัติข้างนอก แต่นี่หลวงปู่มีให้เลย ถึงออกไปหากินไม่ได้แบบนี้ เด็กเขาไม่เข้าใจว่า ไม่มีชื่อเราเป็นเจ้าของ จะเป็นของเราได้อย่างไร เอาไปขายก็ไม่ได้ แต่อยู่กับที่นี้

ขนาดเป็นนักเรียนก็ขับรถกันแล้ว ก็ขับกัน เป็นทั้งเด็กหญิง-ชาย ข้างนอกเขาไม่มีหรือ เราเหมือนอยู่บ้านเรา แต่เราก็บังคับความ ฉลาดของคนไม่ได้ ก็ค่อยทำไป อนาคตก็ จะเห็น

อาตมาไม่กลัว ว่าเด็กพวกนี้จะ ไม่เข้ามาในอนาคต แต่ที่เข้ามาไม่ได้ เพราะ ไปหลงสร้างภาระสร้างหนี้เยอะ ไปข้างนอก ไม่รอด มีหนี้ แต่ผู้จะเข้ามาต้องไม่มีหนี้ นอกจากมีหนี้จะมีลูกหลาน ลูกหลานเขา ไม่อยากมาที่นี่ก็อาจมี แล้วลูกของเราจะเข้ามาหรือ? แต่ถ้าคุณอยู่ในนี้ ลูกคุณต้องอยู่ในนี้ก่อน อนาคตจะออกไปก็ไม่ว่า แต่ บังคับกันไม่ได้

เราจะสร้างสังคมใหม่ในโลกเลย

ในโลกเขามีอามิช อีโตเอน เขาอยู่กับมาเกิน

๓๐๐ ปีแล้ว มีวัฒนธรรม ไม่รับเทคโนโลยี เขามีอะไรดี ๆ เยอะ พยายามมีชุมชนอย่างคิปปุช หรืออี โตเอน สมาเอินฮอนดง ก็พยายามสร้างสังคมของเขาขึ้นมา ก็ไปไม่ค่อยรอด แต่ที่มี รูปร่างชัดเจนคือชุมชนอามิช อยู่อย่างแข็งแรงได้

ของเราเพิ่งเกิด กำลังก่อร่างสร้างตัว แต่ก็ยาก เพราะเราเอาจิตวิญญาณเป็นหลัก เอา ทฤษฎีของพระพุทธเจ้ามาทำ อาตมาบรรยายไม่ออก ว่ามันสุดยอด มหัศจรรย์ อัศจรรย์ และ อัศจรรย์ อัจฉริยะ อัศจรรย์ มันมหัศจรรย์ไม่เคยมีมาก่อนในโลก แล้วจะมีขึ้นมา ในยุคพระพุทธเจ้าก็ทำมา แล้ว เป็นประชาธิปไตยในยุคทาส ปลอดภัยได้ แม้ทั่วโลกเป็นยุคทาส แต่พระพุทธเจ้าทำรัฐอิสระของ

พระองค์ได้ ทำไม่ได้แต่ในฆราวาส แต่ได้
ในวงสงฆ์ มีหลักวินัย หลักธรรม เขาก็
ยอมให้ใช้อันนี้ ใครอยู่ในกฎหมายอันนี้ไม่
เป็นทาส ไม่เป็นคักตินา แล้วเป็นสาธารณโภคี
ยุคนี้ไม่ใช่เอาตมาเก่งกว่า แต่ยุคกาลมัน
เป็นประชาธิปไตยไปทั่วโลก จึงทำได้
เขารู้ว่าประชาธิปไตยดีที่สุด และประเทศ
ส่วนใหญ่ในโลกเป็นประชาธิปไตย
ส่วนคอมมิวนิสต์ก็ถือว่าล้มแล้ว เป็น
คอมมิวนิสต์แปลง ปฏิรูปไปหมดแล้ว ไม่
ว่าจีน หรือรัสเซีย แม้สแกนดิเนเวียก็เป็น
สังคมนิยมแปลงไปแล้ว **เพราะประชาธิปไตย
คืออิสระเสรีภาพ แล้วใครจะไม่ต้องการ?
แล้วพุทธทำให้จิตใจเป็นอิสระทางนาม
ธรรมได้ มันยิ่งใหญ่กว่าทางวัตถุ** ฌายะ
ยศ สรรเสริญ คือวัตถุ คือโลกธรรม
แล้วพุทธมีหลักวิชาพ้นจากโลกธรรมได้แล้ว

เอาตมาไม่คิดมาก่อน ว่าเราจะทำชุมชนสาธารณโภคีได้ เริ่มตั้งแต่ปฐมมโศก หรือ
ราชธานีโศกที่เป็นสาธารณโภคีแล้ว จะเป็นสังคมพิเศษตัวอย่างของโลก ไม่ได้พูดใหญ่ เพราะโลกเขา
ทำไม่ได้ เราจะไม่แพร่หลายมาก เราไม่หาเสียง ไม่ล่าบิรवार ของเราจึงสุดยอด เราเป็นผู้บุกเบิก
ต้องอดทนหน่อย สร้างเพื่อลูกหลานเหลนโหลน จะเป็นเชื้อที่จะช่วยมนุษยชาติ เป็นเชื้อของศาสนา
พุทธไปอีก สองพันกว่าปี **พวกเราจะค่อยๆรู้ไปเองว่า เอาตมาคือผู้ที่จะมาสืบทอดธรรมะพระพุทธเจ้า
เพื่อทำมวลมนุษยชาติให้เป็นสิ่งที่พึงเป็นพึงได้ เป็นสาธารณโภคี มีอิสระเสรีภาพสูงสุด**

ของเขากำลังเปิดโลกไม่ให้มีพรมแดน ไม่ต้องมีวีซ่า ไม่ต้องมีเขตแดน อยากรออยู่เมืองไทยก็
มาจะไปอยู่เขมรก็ไป ต่อไปเขาจะเปิดให้เป็นอย่างนั้น

แต่ของเราทำมาก่อนแล้ว คือเราเปิดเสรี นี้คุณจะเข้าจะออกเมื่อไหร่ก็ได้ ของเราก็นัย
เดียวกัน ไทยก็มีกฎของไทย พม่าก็มีกฎของพม่า จะอยู่ไหนก็ได้ ต้องทำตามกฎเขา ได้อิสระ ก็
เหมือนกัน ของเราทำมานานแล้ว จะไปอยู่กรุงเทพฯ โคราชฯ ก็ได้ ไปที่ที่ชอบๆ มาที่ชอบๆ นี่เป็นสัจจะ
สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องจริงที่ลึกซึ้ง ที่พวกเรานำร่องมาก่อน เราจะเป็นบรรพชนของสังคมชนิดนี้ที่เกิดขึ้น
แล้วในโลก เป็นแต่จะพัฒนาก้าวหน้าต่อไปเท่านั้นเอง.

**บ้านราชาเมืองเรือ บ้านไม้เมืองหิน บ้านดินเมืองน้ำ บ้านงามเมืองพุทธ บ้านพิสุทธ์
เมืองอมตะ**

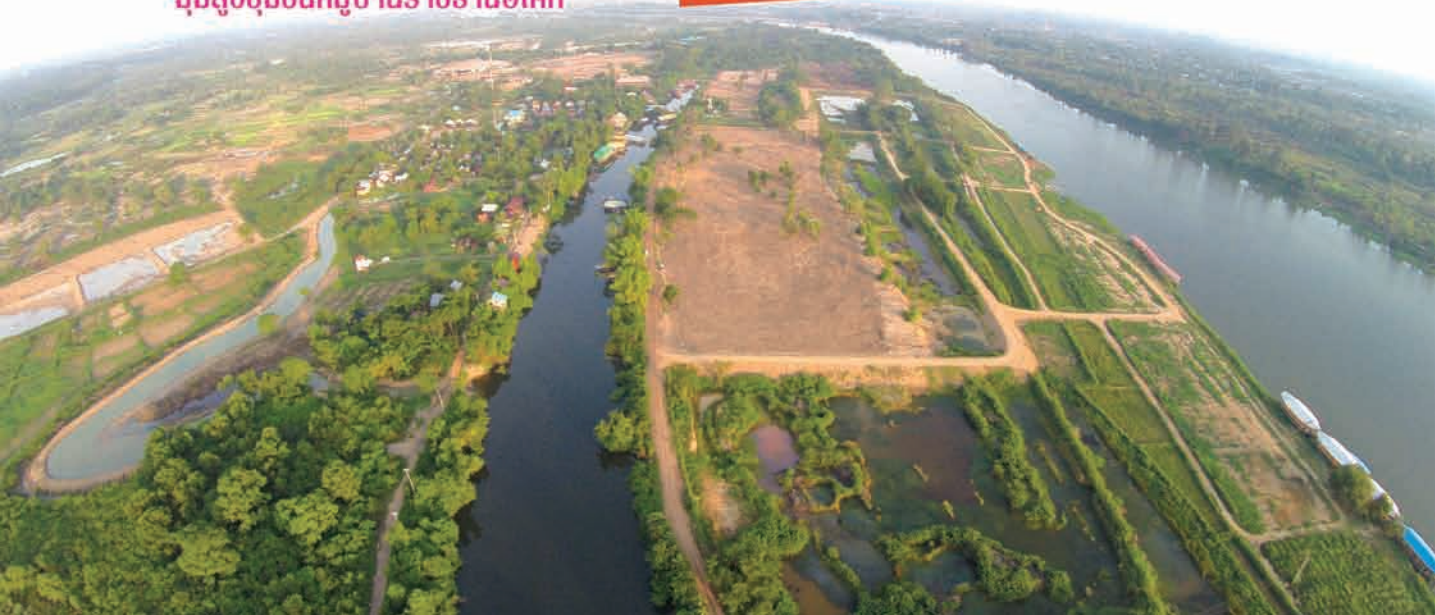
*** ทีมงานข่าวโศก**

สร้างบ้านแปลงเมือง บ้านราชธานีโสภ

มบสูงชุมชนหมู่บ้านราชธานีโสภ

พิธีบรวงสรวงพระบรมสารีริกธาตุ ที่ศาลอโศก
ในวันมหาสงกรานต์ งานพุทธาฯ ๕ มี.ค.๒๕๕๘

ตลาดอาหารจานละ ๑ บาท

ประชาชนร่วมสนุกกับเวทีชาวบ้าน
มีสิทธิซื้อสินค้าในราคาชิ้นละ ๑ บาท

เป็นตลาด
ที่คืนความสุข
ให้ประชาชน

บรรยากาศงานตลาดน้ำอารียะคินชีวิตแม่มูน ทั้งฝั่งบ้านราชาและฝั่งเมือง

